

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል ።
ቅዱስ ዮሐንስ እንደ ጻፈው ።

ብሥራተ አብ ትሩፍ ረድዕ ተናጋሪ በመለኮት ዮሐንስ ወልደ ዘብዴዎስ ፍቅረ እግዚእ ነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

ጸሎቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስለ ፍቅሩ ኃይለ ሥላሴ ተፈሪ መኩንን።ለዓለመ ዓለም አሜን።

ይህ ቃል የሰለስቱ ምእት ነው ጥንተ ነገሩ እንደምን ነው ቢሉ እንደ ማቴዎስ ተርክ ዮሐንስ እንዳባቶቹ እንደ ነቢያት እንደ ወንድሞቹ እንደ ሐዋርያት አይጽፍም። አባቶቹ ነቢያት በስነ ፍጥረት በዋዌ ባገቡበ ይጀምራሉ። በስነ ፍጥረት በቀዳሚ ጉበረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ብለው ባገቡበ አኮኑ አንተ ትቤ አመ ፊጠርካሃ ለምድር ብለው በዋዌ ወሀሉ ሄዱ በእሱ በብሔረ እውሲጢድ ዘስሙ አዮብ። ወሀሉ ሄዱ በእሱ በብሔረ አርማቲም እምድብረ ኤፍሬም ዘመሴፋ ዘስሙ ሕልቃና። ወሀሉ ሄዱ በብሔረ ረባቤ። ዘስሙ ኤልያቂም ብለው። እንዳባቶቹ እንደ ነቢያት ስ ይሁን። እንደ ወንድሞቹ እንደ ሐዋርያት አለመጻፉ ስለምን ነው ቢሉ። እንደ ማቴዎስ ወልደ ጻዊት ወልደ አ

ብርሃም ብሎ ከአብርሃም ከጻዊት መወለዱን ተናግሮ ቢሆን ከጻዊት ከአብርሃም የተወለዱ ብዙ ነገሥታት አሉ የኒያ ይብቃው ባሉት ነበርና። እንደ ማርቆስ ወልድየ እንተ ብሎ የባሕርይ ልጅነቱን ቢናገር፣ እስራኤል ወልድየ ዘበኮርየ ይባላሉ በጸጋ የሚወለዱ የምዕመናን ልደት ይብቃው ባሉት ነበርና። እንደ ሉቃስ መንፈስ ቅዱስ ይመጽእ ላእሌኪ ወኃይለ ልፀል ይኤልለኪ ብሎ በጎቱም ድንግልና ተፀንሶ በጎቱም ድንግልና መወለዱን ቢናገር፣ አዳም ቅሉ ከጎቱም ምድር ተገኝቶ የለምን የርሱ ይብቃው ባሉት ነበርና፣ መስተጻር መስተቃርን የሌለበት ደረቅ ቃል ቀዳሚሁ ቃል አለ ይህን አርእስት ቺቱ ምእት ሰጥተዋል። እንደ ማቴዎስ ተርክ ብሥራተ ማቴዎስ ብሥራተ ማርቆስ፣ ብሥራተ ሉቃስ፣ ብሥራተ ኩባ ትሩፍ ረድዕ ተናጋሪ በመለኮት ዮሐንስ ወልደ ዘብዴዎስ ፍቅረ እግዚእ ነ ኢየሱስ ክርስቶስ እያሉ ስለምን ነው ቢሉ ጥንቱን የጸሐፊው ደግነት የታወቀ እንደሆነ የመጽሐፉም ደግነት ይታወቃልና። ይደልም ለዘያነብብ

ቅድመ ይገኛል ስም ለበዓል መጽሐፍ ወስምዝ ያንንብብ ወይም ሐር እንዲል። ወንጌል ስብከት ብሥራት ቢል እንድነው። ወንጌል ብሂል በልሳነ ጽርዕ ወትርጓሚሁ ስብከት እንዲል። ዲያብሎስ እንደተሸረ ወልደ እግዚአብሔር እንደነገሠ። ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ እንደጠፋ ትናገራለችና። አብ አለ በትምርት ይወልድናልና ኢስመ አነ ወለድኩክሙ በትምሕርተ ክርስቶስ እንዲል፣ ትሩፍ አለ። በክብርም በግብርም ፍጹም ነውና ረድዕ አለ። መጠኑ ለረድዕ እምክመ ኮነ ከመ ሊቱ ያለው የተፈጸመለት ክርሱ በቀር ሌላ የለምና። ተናጋሪ በመለኮት። መለኮተ ሲል ነው። በግዕዝ የገባ ነው። ወአንተሰ ኢቀባእ ከኒ በዘይት ርእሰየ እንዲል። ያንድነትን የሰስትነትን ነገር የተናገረ፣ አንድም እንዳለው ተናጋሪ በመለኮት። በመለኮት ድሕንፃ ተቃኝቶ ያንድነትን የሰስትነትን ነገር የተናገረ። በዚህ ታዎሳሎስ ተብሏል። ነባቤ መለኮት ማለት ነው። ጎርጎር ዮስ ምሥጢረ ሥላሴን እምልቶ አስፍቶ አብዝቶ ቢናገር ነባቤ መለኮት እንደ ተባለ።

ለመናው ከብሩ ይደርብንና የ
ዘብደምስ ልጁ የክርስቶስ ወዳ
ጁ ከሥራሁለቱ ሐዋርያት አ
ንዱ የሐንስ የተናገረው ወን
ጌል ስብከት ብሥራት ብትል
ይህ ነው ፍቅር እግዚአብሔር ሰ
ቺቱ የት ከራሳቸው አንቅተው
አልተናገሩትም ከወንጌል ከው
ሥጡ ረድዕ ዘያፈቅሮ ያለውን
አገኝተው ተናግረው ታል እንጂ

በእንተ ከዋናቱ ለቃል መለኮ
ታዊ ወተፈንምቱ ለዮሐንስ።

ምዕራፍ ፩።

፩ ቀዳሚሁ ቃል ውለቱ።

ጌታ ወንጌላውያንን ሲያጽፍ
በመዋቅር ጀመረ በመሠረት
ጨረሰ። ነገር ግን ቤት ከመዋ
ቅሩ እስከ መሠረቱ ከመሠረ
ቱ እስከ መዋቅሩ የተያያዘ
ነው እንጂ የተለያዩ አይደለ
ም ተጠመቀ ለማለት ተወለደ ለ
ማለት ጥንቱ ነው። ተወለደ ለ
ማለት ተገነዘብ ማለት ጥንቱ
ነው። ተገነዘብ ለማለት በቅድ
ምና ነበረ ማለት ጥንቱ ነው

፩ ያቃል በቅድምና የነበረ ነው
ወእንተሰ ጥበብ እምላዕሎ ቀ
ዳሚ ገንጽሕት ይእቲ ወለው
አቱ መቅድመ ቃል ይባርክዎ
እንዲል። የት ተናግሮት ነበር
ና ውለቱ ብሎ አጸፈ ቢሉ ከ
ወንድሞቹ አያይዞ፤ እንደ ወን
ድሞቹስ አይጽፍም ብለናል
ብሎ በጥንት ስብከት ላስተማ
ራቸው ውለቱ ብሎ አጸፈላቸ
ው ቤጥንተ ስብከት ያስተማር
ኳኛው ያቃል በቅድምና የነበረ
ነው። እንደም ቀዳሚሁ ለፍጥ

ረት ለ የቀረው ነው። ከስነ ፍ
ጥረት እስቀድሞ የነበረ ነው
አክትሪኮን በርፎሪኮን አተርግ
ዋን የሚባሉ ዝርዋን ቃላት
አሉ ቃል ስብእ ቃል እንስሳ
ቃል መላእክት፣ ስለ ሶስት ነገ
ር ቃል ብሎታል ህልውናቸ
ውን ቅድምናቸውን ለመናገር
ፈጠረበትም ለማለት ህልውና
ቸውን ለመናገር ከልብ ከትን
ፋሽ ተለይቶ በአፍኦ የሚገኝ
ቃል የለም። ህልዋን እሙንቱ
በአብ እንዘ ይሄልዉ በበ አካ
ላቲሆሙ ነእምን በአብ ከመ
ህልው በወልድ ወመንፈስ ቅ
ዱስ። ወነእምን በወልድ ከመ
ህልው በአብ ወመንፈስ ቅዱ
ስ። ወነእምን በመንፈስ ቅዱስ
ነመ ህልው በአብ ወወልድ
እንዲል። ቅድምናቸውን ለመ
ናገር። ልብ እስትንፋስ ቀድመ
ውት ወደ ኋላ የሚገኝ ቃል
የለም፤ አሐቲ ቅድምናሆሙ ለ
ሥላሴ ወዕሩያን እሙንቱ በቅ
ድምና እንዲል። ፈጠረበትም
ለማለት አብኒ ፈጠረ በቃሉ
ዘውለቱ እምነ መለኮቱ ወክሎ
ፈጠርክ በቃልክ እንዲል። እም
ላክ ወልድ አይለውምን ቢሉ
አምላክ ቢለው፤ እንሰ እቤ አ
ማልክት አንትሙ ያላቸው አ
ሉ የኒያ ይብቃው ባሉት ነበር
ና። ወልድም ቢለው እስራኤል
ወልድየ ዘበኩርየ ይባላሉ ም
ዕመናን በጸጋ የሚወለዱት ል
ደት አለ። የነዚያ ይብቃው ባ
ሉት ነበርና፤ ዳግመኛም ወል
ድ ብሎት ቢሆን የሁለቱን አ
ንድነት ነው እንጂ የሶስቱን
አንድነት አያስረዳምና፤ ወዝ

ስም ዘውለቱ ወልድ ያጠይቅ
ሀብረተ ሀላጭሆሙ ለአብ ወል
ወልድ እንዲል። ቃል ግን የ
ሶስቱን አንድነት ያስረዳልና
ቃል አብ ወቃል መንፈስ ጎዳ
ስ ወልድኒ ቃሉሙ ለአብ ወ
ለመንፈስ ቅዱስ እንዲል። ያ
ውስ ቢሆን የሶስቱን አንድነ
ት በሚያስረዳ እዱ መዝራዕቱ
የማኑ አይለውምን ቢሉ የአፍ
ኦ አንድነታቸውን ነው እንጂ
የውስጥ አንድነታቸውን አያስ
ረዳምና ውሳጣዊ አንድነታቸ
ውን በሚያስረዳ ጥበቡ ግክ
ሩ ሕሊናሁ አይለውምን ቢሉ
የምክር የሕሊና መዳናቸው
መገለጫቸው ቃል ነውና፤ በ
መዳናቸው በመገለጫቸው በ
ቃል ተናገረው። እንደም ቃል
ከልብ ተገኝቶ በልብ ህልው
ሁኖ ሲኖር ልገለጽ ባለ ጊዜ
ባንደበት እንዲገለጽ እርሱም
ከአብ ተገኝቶ በአብ ህልው ሆ
ኖ ሲኖር ልገለጽ ባለ ጊዜ በ
ሥጋ ተገልጧልና፤ ዳግመኛ ለ
ምሳሌ ይመቸኝ ብሎ። ለቃል
አርምሞ ጽርአት የለውም በ
ልቡና ሲወጣ ሲወርድ ይኖራ
ል። ጸሐፊ ቀለም በጥብጠ ብ
ርዕ ቀርጾ ብራና ደምሎ በጸ
ፈ ጊዜ ረቂቁ ቃል ከልቡና
ሳይለይ በቀለም ገዝፎ እንዲ
ታይ ረቂቅ አካላዊ ቃልም ከ
አብ አንድነት ሳይለይ በሥጋ ገ
ዝፎ ታይቷልና። በዚህም ቃል
፣ ነደረ በብእሰ የሚል ሳሚሮጢ
ጳውሎስ ለፊ እማርያም የሚሉ
አለፎጠኖስ ተረተውበታል።
ወውለቱ ቃል ነበ እግዚአብሔ
ር ውለቱ። በቅድምናም

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ነበረ ያልሁት ያ ቃል በእግዚአብሔር አብ ህልው ነው። ፀዳል በከበብ ነበልባል በእሳት ርጥበት በስፍሐት ቃል በልብ ህልው ሁኖ እንዲኖር። ህልዋን እሙንቱ በአብ እንዘ ያረፈው በበአካላቲሆሙ ነአምን በአብ ከመህልው በወልድ መንፈስ ቅዱስ። ወነአምን በወልድ። ከመህልው በአብ መመንፈስ ቅዱስ ወነአምን በመንፈስ ቅዱስ ከመህልው በአብ ወወልድ እንዲል። በዚህም ቃል መዓርገ መንግሥት የሚሰጡ እለ አቡሊናፍዮስ መዓርገ ርቀት የሚሰጡ እለ አርጌንስ አንድ ገጽ የሚል ሰባልዮስ ተረተውበታል። ወእግዚአብሔር ውሎቱ ቃል፤ ያ ቃል እግዚአብሔር ነው ማለት ፀዳል በከበብ ርጥበት በስፍሐት ነበልባል በእሳት ቃል በልብ ህልው ሆኖ እንዲኖር አይደለም። በተለየ አካሉ ፈጥሮ የሚገዛ ነው። ይህስ እንደይሆን ለምሥጢረ ሥላሴ ምሳሌ ነው ምሳሌ ያፈርሳል ብሎ። ደቀ መዝሙር ከመምሩ ሱሴ ከጌታው ተጠግቶ እንደሚገዛው አገዛዝ ያይደለ በተለየ አካሉ ፈጥሮ የሚገዛ ነው። በዚህም ቃል ምትሐት የሚሉ እነ ማኒ ዋልጦስ ዝርው የሚሉ እለ መርቅያን ወልድ ፍጡር በመለኮቱ የሚል አርዮስ ተረተውበታል

ወከማሁ ቀዳሚሁ እምቀዲሙ ኅብ እግዚአብሔር ውሎቱ። ያ ቃል በእግዚአብሔር አብ ህልው ነው እንዳልኩ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስም ህልው ነው። አንድም ወዝንቱ

ቀዳሚሁ እምቀዲሙ ይላል ይህ ቃል ከጥንት ጀምሮ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ህልው ነው በዚህም ቃል መንፈስ ቅዱስ ሕጹጽ የሚሉ እለ መቅዶንዮስ ተረተውበታል ቀዳሚሁ ቃል ባለው በቀዳሚ ነነ ቃል ይላል። እስመ ውሎቱ ደቤ ወነኑ ካለው ጋራ ንብብ በያሳብረው ምሥጢር አያሳብረውም። እኒያን ተፈጠሩ ሲላቸው ነው። እርሱን ግን በቅድምኖ ነበረ ሲለው ነው። በቀዳሚ ነነ ቃል ባለው። በቀዳሚ ሀሎ ቃል ይላል። በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማዩ ወምድረ ካለው ጋራ ንብብ በያሳብረው ምሥጢር አያሳብረውም እኒያን በቀዳሚ ዕለት በቀዳሚ ዕዳት ተፈጠሩ ሲላቸው ነው። ጥንት አላቸው ጥንታቸው ዕለተ እሁድናት፤ እርሱን ግን በቅድምኖ ነበረ ሲለው ነው። በቀዳሚ ሀሎ ቃል። ወውሎቱ ቃል ኅብ እግዚአብሔር ህለው ወእግዚአብሔር ውሎቱ ቃል ወከማሁ ቀዳሚሁ እምቀዲሙ ኅብ እግዚአብሔር ህለው ይላል። እግዚአብሔር ብሎ ሰስትነታቸውን ተናገረ አንሰ ሰበ እቤ እግዚአብሔር አብል በእንተ አብ ወወልድ መመንፈስ ቅዱስ እንዲል። አንድም ኅብ ኅብ ብሎ ሰስትነታቸውን እግዚአብሔር እግዚአብሔር እግዚአብሔር ብሎ አንድነታቸውን ተናገረ፤ ከዚህም አያይዘው ሊቃውንት ምሥጢረ ሥላሴን አምልተው አስፍተው

አብዝተው ተናገረዋል ተርጉመዋል። እምላክ ውሎቱ አብ እምላክ ውሎቱ ወልድ አምላክ ውሎቱ መንፈስ ቅዱስ። ወአይትበህሉ ሰለስተ አማልክተ አላ አሐዱ እሙንቱ ምሥጢረ ሥላሴ ይትከፈል ወአይትከፈል፤ ይትከፈሉ በአካላት ወአይትከፈሉ በመለኮት ሥላሴ በተዋህዶ ወተወህዶ በሥላሴ ተጋብኦ በተከፍሎ ወተከፍሎ በተጋብኦ ንቡራን እንበለ ተሌልዮ ወሊሉያን እንበለ ትድምርት እንዘ አሐዱ ሰለስቱ ወእንዘ ሰለስቱ አሐዱ ይሌለሱ በአካላት ወይትወህዱ በመለኮት ህልዋን እሙንቱ በአብ እንዘ ያረፈው በበአካላቲሆሙ ነአምን በአብ ከመህልው በወልድ መመንፈስ ቅዱስ። ወነአምን በወልድ ከመህልው በአብ መመንፈስ ቅዱስ ወነአምን በመንፈስ ቅዱስ ከመህልው በአብ ወወልድ እንዲል። አንድም ምሥጢረ ሥላሴ ከጥንት ሲነገር ሲያያዝ የመጣ ነው እንጂ እንደ እንግዳ ደራሽ እንደ ወሀ ፈሳሽ አይደለም። በጥንተ ፍጥረት ንግበር ሰብኦ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ብለዋል። ንግበር፣ የሶስትነት፣ አርአያነ ያንድነት ይህም አንዱ አንዱን ንግበር ቢለው ይህን የለምን ብሎ ከዚህ ያልቅ የኅላ ከዚህ ያልቅ የሚያስረዳ። ንጋራ ንረድ ወንክዳው ነገሮሙ ለእንደ እመሐያው እስመ አሐዱ ዘመድ እሙንቱ ብለዋል። ንጋራ የሶስትነት ነገሮሙ ያንድነት ይህስ

የዮሐንስ ወንጌል።

ቢሆን እንደ አምሳውን ስሳ
 ውን ንዑ ቢላቸው ይሆን የ
 ለምን ብሎ ከዚህ ይልቅ የጎላ
 ከዚህ ይልቅ የሚያስረዳ አን
 ው-አቱ እግዚአብሔር አምላ
 ከከ አምላክ አበዊክ አምላክ
 አብርሃም አምላክ ይስሐቅ ወ
 አምላክ ያዕቆብ ብለዋል። እነ
 ያንድነት አምላክ አምላክ አ
 ምላክ የሶስትነት። ዳዊትም ሣ
 ህሉ ለእግዚአብሔር መልአ
 ምድረ ወበቃለ እግዚአብሔር
 ፀንዓ ሰማያት። ወእምእስትንፋ
 ሰ አፋሁ ክሉ ኃይሎሙ ብ
 ሷል። በልጁ ህልው ሁኖ ስራ
 ስለ ሠራ። ዳግመኛም ዓቢይ እ
 ግዚአብሔር ወዓቢይ ኃይሉ
 ወአልቦ ጉልቀ ለጥበቢሁ።
 ዓቢይ እግዚአብሔር። እግዚአ
 ብሔር አብ። ወዓቢይ ኃይሉ
 እግዚአብሔር ወልድ ኃይሉ
 ስለ ተገለጸበት። ወአልቦ ጉ
 ልቀ ለጥበቢሁ። እግዚአብሔ
 ር መንፈስ ቅዱስ ስለ ሀብቱ
 ብዛት። ዳዊት ይህን በተናገረ
 በጀሃ ዘመን አሳይያስ። በዓመተ
 ሞተ ያዝያን ንጉሥ ርኢክም
 ለእግዚአብሔር እንዘ ይነብር
 ዲበ መንበሩ ነዋህ ወብሩህ ወ
 ምሉዕ ቤተ ስብሐቲሁ ወሱ
 ራፊል ይቀውሙ ዓውዶ ለለ
 ጅ በበጻ ክነፈሆሙ በጀ ክነ
 ፊሆሙ ይክድኑ ገጸሙ ወበ
 ዩቱ ክነፈሆሙ ይክድኑ እግ
 ሮሙ ወበዩቱ ክነፈሆሙ ይ
 ሠሩ እንዲረ ኅቡረ እንዘ ይ
 ብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እ
 ግዚአብሔር ጸባዖት ፍጹም
 ሙልኝ ፀግያተ ወምድረ ቅድ
 ሳተ ፀብሐቲክ ብሏል። ቅዱስ

ቅዱስ ቅዱስ የሶስትነት መል
 ኝ ያንድነት። መልአኩም መ
 ንፈስ እግዚአብሔር ቅዱስ ይ
 መጽእ ሳሌኪ ብሏል። ባለቤ
 ቱም ወእንዘ ታጠምቅምሙ
 በሉ በስመ አብ ወወልድ ወ
 መንፈስ ቅዱስ ብሏል። ከዚህም
 አያይዘው ምሥጢረ ሥላሴን
 አምልተው አስፍተው አብዝ
 ተው ተናግረዋል አምላክ ው
 እቱ አብ ብለህ ህልው በወል
 ድ አስኪል ጥቅስ። እንዲህ በ
 ጥቂት ንብብ ብዙ ምሥጢር
 አናገረ። እስመ ጸጋ መንፈስ
 ቅዱስ ዘከመዝ አምሳሊሁ ያመ
 ጽእ ብዙኝ ፍካሬ እኮ በብ
 ዙኝ ንብብ አላ በኅዳጥ እን
 ዲል።
 ሸ ወክሉ ቦቱ ኮነ።
 ሻ ሁሉ በርሱ ህልውና በርሱ አ
 ንድነት ተፈጠረ።
 ወዘእንበሌሁስ አልቦ ዘኮነ ወ
 ኢምንትኒ እምዘ ኮነ።
 ከተፈጠረው ፍጥረት ግን ያ
 ለርሱ ህልውና ምንም ምን
 የተፈጠረ የለም። በሐልዮ በ
 አርምሞ የተፈጠረውን ለአብ
 የነቢብ የገበሩን ለወልድ ሰ
 ጥተው የሚናገሩ አሉና በአ
 ርዮስም ያሳይበታል። ሸክላ ሰሪ
 መኖሯውን ሠርታ እንድትሠ
 ራ ፈጥሮ ፈጠረበት ካለ እ
 ርሱን በማን ፈጠረው ያሰኝበ
 ታልና።
 ቺ ወዘሂ ኮነ በእንቲአሁ ቦቱ ሕ
 ይወት ውለቱ።
 ቻ እርሱን ለማስመስገን እርሱን
 ለማስታወቅ በርሱ ሥልጣን
 የተፈጠረ ፍጥረት ሁሉ ሕይ
 ወት ነው።

ወሕይወትሰ ብርሃኑ ለእኛለ
 እመሕያው ውለቱ።
 ሕይወትነቱም ለሰው ዕውቀት
 መሆን ነው።
 ሼ ወብርሃንሰ ዘውስተ ጽልመት
 ያበርህ ወያርኢ።
 ሽ በስነ ፍጥረት ተመራምሮ የ
 ሚያውቁት ዕውቀት በሥዋሬ
 ያለ ምሥጢርን ይገልጻል። ለ
 እመ ፈቀድክ ታእምሮ ዘንተ
 ብክ ሰማዕት ወከልዕ መምሕ
 ር እምአፍአ ዘይመርሐክ ኅበ
 ዝንቱ ወክሉ ዘተፈጥረ ለመ
 ፍቅድ ነባብያን ቦ እምኔሆ
 ሙ ለምህሮ ወቦ ለተገብሮ
 እንዘ ኢየሩሳሌም ርእሶ ዘእንበ
 ለ ሰማዕት። ወዘኢያስተርኢ
 እግዚአብሔር እምፍጥረተ ኝ
 ለም ይትዓወቅ ለፍጥረቱ በ
 ፍጥረቱ እንዲል። በስነ ፍጥረ
 ት ተመራምረው ያመኑ ብዙ
 ናቸው ከዚያው ግን ከቀደ
 ሙ ሰዎች አብርሃም ከኋላ ሰ
 ዎች ሙሴ ጸሊም።
 ወጽልመትኒ እይረክቦ።
 በስነ ፍጥረት የሚመራመርን
 ሰው ድንቁርና አያገኘውም።
 ወኢይቀርቦ።
 ስንኳን ሊያገኘው አይደርስ
 በትም። እንድም ወዘሂ ኮነ በ
 እንቲአሁ ብለህ መልስ። እር
 ሱን ለማስመስገን እርሱን ለ
 ማስታወቅ በርሱ ሥልጣን የተ
 ፈጠረ ፍጥረት ሁሉ ሕይወ
 ት ነው። ወሕይወትሰ። ሕይወት
 ነቱም በመመላለስ። ለፍራሱ
 ከኒ ሕይወት ውለቱ። እንዲል
 ይህ አይወርድም ከዚሁ ይቀ
 ራል። እንድም ወዘሂ ኮነ። እ
 ርሱን ለማመስገን እርሱን ለ

ወንጌል ዘዮሐንስ =

ግስታወት በርሱ ሥልጣን የተፈጠረ ፍጥረት ሁሉ ሕይወት ነው። ወሕይወት ስ። ሕይወት ነፃነቱም ምግብ በመሆን። እንደም ያበላልጣል። ወሕይወት ስ። ሕይወት ስ በለኝ አእምሮ ጠባይ። ከብራሰ ለጠባይ። ነቢብ ወአእምሮ እንዲል። ወ ብርሃን ስ። በአእምሮ ጠባይ። ተመራምሮ የሚያውቁት በስዋሬ ያለ ምሥጢርን ይገልጣል። እንደባ ማቴዎስ በስነ ፍጥረት ተመራምሮ በአእምሮ ጠባይ። አውቆ ምግባረ ትሩፋት ሰርቶ በቅጥ ከመዓርገ ነጽሮ ደርሶ ከዜህ ሁኖ ሽቅብ ባየ ጊዜ እስከ ጽርሐ አርያም። ቀላቀላ ባየ ጊዜ እስከ በርባሮስ ያይ ነበር ወሰበ ሠረቀ ብርሃን አምላካዊ ሁስተ ነፍስ ወተዋሐደት ነፍስ ምስሌሁ ያበው አ ለነፍስ ሁስተ ነፍሱን ጠባይኛት እሰ ወስተ ሰማይ ወእለ ወስተ ምድር እንዲል። ወጽልመትኒ አይረከቦ። በአእምሮ ጠባይ። የሚመራመር ሰውን ድንቁርና አያገኘውም ስንኳን ሊያገኘው አይደርስበትም። እንደም ወዘሂ ከነ በእንቲአሁ ቦቱ ሕይወት ወ-እቱ። ቦቱና በእንቲአሁ አንድ ወገን። በርሱ ቃል የተነገረ ሃይማኖት ሕይወት ነው። ወሕይወት ስ። ሕይወት ነፃነቱም ለሰው ዕውቀት መሆን ነው። ወ-ብርሃን ስ። በሥጋው ደሙ ያወቁት ዕውቀት በሥዋሬ ያለ ምሥጢርን ይገልጣል። ወሰበ ያበው አውስተ ልብ ንጹሕ ሶቤ ሃ ያነቅህ ለተናግሮ እንዲል ከኃጢአት ነጽተው በቀበሉት ምሥጢር ይገልጣልና ወጽል መትኒ። ሥጋውን ደሙን የተቀበለን ሰው ኃጢአት አመደው ያ ወአይሄሎ ኃጢአት አይሰ ለጥንበትም ድል አይነገውም። እንደም ወቦቱ ከነ ሕይወት ወቦቱ ሕይወት ወ-እቱ። ያላል በመጀመሪያው አንደ ስነ ፍጥረት ባገኛው እንደ ሃይማኖት ያስተረጎማል። ዘውስተ ጽልመት። ባለው በውስተ ጽልመት ያላል የላይ ቤት አብነት በጽልመተ ልብ በአይሁዳዊ አድሮ ምሥጢርን ይገልጣል ማለት ነው።

ንተ ሥዋሬክ እንዘ ደመናተ ብርሃን የዓውዱክ። ወረሰየ ጽልመተ ምሥጢር። እስመ አሚን ትራስየ ለዘሊህለው ከመዘሀለው እንዲል። ወጽልመት ስ አይረከቦ። በሃይማኖት ያወቀን ሰው ከሀይት አያገኘውም ወአይቀርቦ። ስንኳን ሊያገኘው አይደርስበትም። እንደም በርሱ ቃል የተሰጠ ሥጋው ደሙ ሕይወት ነው። ወሕይወት ስ። ሕይወት ነፃነቱም ለሰው ዕውቀት መሆን ነው። ወ-ብርሃን ስ። በሥጋው ደሙ ያወቁት ዕውቀት በሥዋሬ ያለ ምሥጢርን ይገልጣል። ወሰበ ያበው አውስተ ልብ ንጹሕ ሶቤ ሃ ያነቅህ ለተናግሮ እንዲል ከኃጢአት ነጽተው በቀበሉት ምሥጢር ይገልጣልና ወጽል መትኒ። ሥጋውን ደሙን የተቀበለን ሰው ኃጢአት አመደው ያ ወአይሄሎ ኃጢአት አይሰ ለጥንበትም ድል አይነገውም። እንደም ወቦቱ ከነ ሕይወት ወቦቱ ሕይወት ወ-እቱ። ያላል በመጀመሪያው አንደ ስነ ፍጥረት ባገኛው እንደ ሃይማኖት ያስተረጎማል። ዘውስተ ጽልመት። ባለው በውስተ ጽልመት ያላል የላይ ቤት አብነት በጽልመተ ልብ በአይሁዳዊ አድሮ ምሥጢርን ይገልጣል ማለት ነው።

ድረግራሱ። የሐንስ መጥም ቅ። አብ ። ከእግዚአብሔር የተዘዘ የሐንስ የሚባል አንድ ሰው ነበር።

ኘ ወውአቱ መጽአ ሰማዕተ ይኩን በእንተ ብርሃን።

ኘ የብርሃንን ነገር ይመሰክር ዘንድ የመጣ። እንደም ለስምዕ ይላል አብነት። የብርሃንን ነገር ለመመስከር የመጣ።

ኘ መ ነፍሱ ይእመን እምኔሁ ሰው ሁሉ ከርሱ ተምሮ ያምን ዘንድ። እንደም በዘእምኔሁ ከርሱ በተገኘ ትምርት ያምን ዘንድ። እንደም ቦቱ። ሰው ሁሉ በርሱ ያምን ዘንድ።

ኘ ወለሊሁስ ኢኮነ ብርሃን።

ኘ እርሱ ብርሃን አይደለም። ዳዕሙ ሰማዕተ ይኩን በእንተ ብርሃን።

የብርሃንን ነገር ይመሰክር ዘንድ እንጂ። ዝንቱ ማንቶት ብሎ ያመጣው የለምን ቢሉ የየሐንስ ብርሃንነት የጸጋ ነው። የጌታ ግን የባሕርይ ነው። እንደም በየሐንስ ብርሃን ሕጻጽ አለበት። በጌታ ብርሃን ነት ግን ሕፃዕ የለበትምና።

ዘ ወ-ብርሃን ጽድቅስ ዘያበርህ ለኩሉ ሰብእ ዘመጽአ ወስተ ዓለም።

ዘ ለሰው ሁሉ ዕውቀትን የሚገልጥ ዕውነተኛ ብርሃን ስ ወ ደዜህ ዓለም የሚመጣው ነው። እንደም ወለሊሁስ ኢኮነ ብርሃን። እርሱ ግን ብርሃን አይደለም የሐንስ ሰማዕቱ ከልሐ በእንቲአሁ ብሎ እስኪያመጣው ሌላ ነገር አገባበት ው-ብርሃን ጽድቅኒ ለሰው ሁሉ

ዕውቀትን የሚገልጥ እውነተኛ ብርሃንም ወደዚህ ዓለም መጣ።

ወውስተ ዓለም ሆሎ። መጽአ ብሎ ነበርና እንደ እንግዳ ደራሽ እንደ ውሀ ፈሳሽ በዓለሙ የሌለ ሁኖ አይደለም በዓለም ምሉዕ ነው።

ወዓለምኒ በቁ ኮነ። ሆሎ ብሎ ነበርና ሰው ቤት ሰርቶ በዚያ ተወስኖ እንዲኖር አይደለም ከዓለም በአፍአ ነው ማለት፤ ምሉዕ ነው።

ወዓለምሰ ኢያሌመሮ። ዓለም ግን አላወቀውም። ላይኛው ዓለም ሌላ። ይህ ዓለም ሌላ ነው።

፲፩ ውስተ ዚአሁ መጽአ።
፲፩ ንግበር ሰብአ በአርአያነ ብሎ ወደ ፈጠራቸው ወገኖቹ መጣ በሕርይ ለማንሳት።

ወእሊአሁሰ ኢተወክፍም። አርሳቸው ግን አላመኑበትም።

፲፪ ወለእለሰ ተወክፍም ወሀቦሙ ሥልጣነ ውሉደ እግዚአብሔር ይኩኑ ለእለ አምኑ በስሙ።

፲፫ በያምኑበትስ ምን ይገባል በያምኑበትስ ምን ይጠቀማል ትሉኝ እንደሆነ ላመኑበትስ በስሙ ያመኑ የእግዚአብሔር ልጆች ይባሉ ዘንድ ግእዛንን ሰጣቸው። ግእዛንን የሚሰጥ በተፈጥሮ አይደለምን ቢሉ ወደኃጢአት ወደጣዎት ሂደው አላድፈውት ነበርና አደሰላቸው ሲል ነው። ከጥቀርሻ የተሰቀለውን ጋሻ ጦር አውርደው ወልውሰው ሰንግለው ሥራ ከንዲሳሩበት።

፲፫ እለ ኢኮሎ እምነ ዘሥጋ ወደም

፲፫ ከሥጋዊ ከደግዊ ግብር ያልተገኙ። ወእኔ እምሥምረተ ብእሲ ወ ብእሲት።

ሴትና ወንድ ተዋደው ከሚሰሩት ሥራ ያልተገኙ።

አላ እምእግዚአብሔር ተወልዱ በመንፈስ ቅዱስ ከእግዚአብሔር ተወልደዋል እንጂ። እንደም ውስተ ዚአሁ መጽአ ብለህ መልሰ። ወልድየ ዘበነር የወዳላቸው ወደእስራኤል መጣ። ወሐረ እምቅድመ በዕዳን ጎበ እለ እምደመ እስራኤል እንዲል። ወእሊአሁሰ፤ ወልድየ ዘበነርየ ያላቸው እስራኤል ግን አልተቀበሉትም ማለት አላመኑበትም ወለእለሰ ተወክፍም። በያምኑበትስ ምን ይጠቀማል በያምኑበትስ ምን ይገባል ትሉኝ እንደሆነ ላመኑበትስ ልጅነት ሰጣቸው።

ለእለሰ ተወክፍም ለእለ አምኑ በስሙ እንድ ወገን አለ ኢኮሎ። ከሥጋዊ ከደግዊ ግብር ያልተገኙ። ወእኔ እምሥምረተ ብእሲ ወ ብእሲት ሴትና ወንድ ተዋደው ከሚሰሩት ሥራ ያልተገኙ በሃይማኖት ከእግዚአብሔር ተወልደዋል እንጂ። ከዚህ ያልተገኘ ምን አለ ቢሉ ሥራውን ከተውት ብሎ እስመ ኅደግኝ እበ ቀዳማዊ ዘውእቱ አዳም ዘቦቱ ማሰነ እንዲል።

፲፬ ወውእቱ ቃል ሥጋ ኮነ። ማቴ ፩ ፲፯ ሉቃ ፪ ፯።

፲፭ እምእግዚአብሔር ተወልዱ ብሎ ነበርና። ግዙፋኑ ከረቂቁ እንደምን ይወለዳሉ ትሉኝ አ

ንደሆነ ረቂቁም እንጂ ገዘፈ ረቂቁም ከገዘፈ ግዙፋኑም ከረቂቁ ይወለዳሉ ለማለት እንደሆነ አለ። እንድም መጽአ ብሎ ነበርና እንደ ወትር የረድኤት ያይደል ያ ቃል የኩነት ሥጋ ሆነ። እንድም ቀዳሚሁ ቃል ብሎ ነበርና በቅድምና የነበረ ያ ቃል ሥጋ ሆነ።

ወኅደረ ላዕሌነ። በኛም አደረ። የኩነት የተዋህዶ ኅድረት። ኮነ ያለውን ይዘው ተለወጠ እንዳይሉ ኅደረ አለባቸው። ኅደረ ያለውን ይዘው ኅድረት እንዳይሉ ኮነ አለባቸው። ኮነና ኅደረ እንደ አለቃና እንደጠበቃ ይጠባበቃሉ። ላዕሌነ ማለቱ ግን ሥጋ በቅድምና ነበረ ባሕርይን እግዚፎታዊ ምትሐት ውላጤ የሚሉ መናፍቃን አሉና ላዕሌነ አለባቸው። ላዕሌነ ባለው በውስቴትነ ይላል በጽርዕ ምላሽ እንደ መስኖ ውሀ ገብቶ ወጣ እንጂ ነፍስን አልተዋህደም የሚሉ መናፍቃን አሉና ላዕሌነ ባለው ሥጋን። በውስቴትነ ባለው ነፍስን እንደ ተዋህዶ ለማጠየቅ ላዕሌነ በውስቴትነ አለ። ወሠወሮ እምነነ በዘእምነነ ቃልን በኛ ባሕርይ ሠወረው በተሠውሮተ ቃል እግዚአብሔር በዘመድነ እንዲል። እንድም ሥጋን ከኛ ሠወረው በተዋህዶ የባሕርይ እምላክ አደረገው እንድም ሥግው ቃልን በርቀቱ አጸናው። እርኑ አይለምኑ እሙራን ሰብአ ከመ እምድኅረ ተሠገው ነበረ ከመ ቃለ እንዲል።

ወርአነ ስብሐቲሁ ከመ ስብሐተ ልዩ ቀሀድ ለአቡሁ።
 ላባቱ እንዳንድ ልጅ ክብር የሚሆን ክብሩን አየንለት። ልጅ ላባቱ አንድ የሆነ እንደሆነ ደጃፍ የመለሰው ማጅት የጎረሰው ገንዘብ ነው። አሱም እስመ ነፍሱ ዘቦ ለአቡዩ ዚአየው እቱ እንዲል። ያባቱ ገንዘብ ሁሉ ገንዘብ ነውና። አንድም ወይሰገድ ከመ ቀሀድ እንዲል። እንዳንድ ልጅና ቱ ክብሩን አየንለት። አንድም ስብሐቲሁ ለቀሀድ ከመ ስብሐተ አሐዳ አቡሁ፣ ያባቱን ጌትነት በደብረ ሲና እንዳየነ የርሱንም ጌትነት በዮርዳኖስ በደብረ ታቦር አየነ። አንድም አባቱ በኤልያስ አድሮ አንድምውት በኤልሳዕ አድሮ ሁለትምውት ሲያስነሣ እንዳየነ እርሱም ሰው ሁኖ ያራት ቀን ራሳ አልዓዛርን የለት ራሳ ወልደ መበለትን ወለተ ኢየሴርስን ሲያስነሣ አየንለት። ለሐዳ ሱስ ይሁን ለብሉዩ ወይንት ነበርና ርአነ አለ ቢሉ የነሙሴን ዓይን ዓይን አድርጉ አባሕርያቶስ እርሱ ሳይኖር የሐዋርያትን መብል መብል አድርጎ ንሕነ እሙንቱ አለ በላዕነ ምስሌሁ እንዳለ።
 ዘምሉዕ ጸጋ።
 ጸጋን የተመላ። ጸጋ አለው የባሕርይ ክብሩን ለኛ የሚሰጠው ስለሆነ ወዘመለክቱ ጸጋ ምሉዕ እንዲል።
 ወጽድቀ። ጽድቀ አሚንን ወሞገሰ። ስርየተ ኃጢአትን። አንድም ዘምሉዕ ወፍጹ

ም በጸጋ ወበጽድቅ ወበሞገስ ይላል አብነት።
 ፲፮ ዮሐንስ ሰማዕቱ በእንቲአሁ ከልሐ ወይቤ።
 ፲፯ ወለሊሁስ ኢኮነ ብርሃነ ብሎ ሌላ ነገር አግብቶበት ነበርና ከነገሩ ተመለሰ። አንድም ሌላም ማግባት አይደለም እንደሆነ እገሌ ታውቀልኝ ብሎ ምስክር እንደማብዛት ያለነው ምስክሩ ዮሐንስ የርሱን ነገር ጮሆ ተናገረ። መጮሀስ የለም ጮሆ የተናገሩት ከሩቅ እንዲሰማ የርሱም ነገሩ ጽንፍ እስከ ጽንፍ ተሰምቷልና።
 ዘውለቱ ዘእቤለከሙ አነ በእንቲአሁ ይመጽእ እምድጎሬየ ብእሲ ዘሀሎ እምቅድሚየ። ከኔ አስቀድሞ የነበረ ከኔ በኋላ ይመጣል ያልኋችሁ ሰው ይህ ነው። ሀሎ እምቅድሚየ እንዳምላክነቱ፣ ብእሲ ይመጽእ እምድጎሬየ እንደሰውነቱ።
 እስመ እምቅድሚየ ውለቱ ኮነ ከኔ በፊት ነበርና ማለት የባሕርይ አምላክ ነውና።
 ፲፯ እስመ እምተረፈ ዚአሁ ነግዕነ ነፍሱን ጸጋ በዲበ ጸጋ። ፩ ጢሞ ፮ ፲፯።
 ፲፯ ከፍጹም ጌትነቱ ከተፈጸመለት ሀብቱ ባሠርቱ ቃላት ላይ ወንጌልን። በመንፈስ ረድኤት ላይ መንፈስ ልደትን። በእስምሮ መባይዕ ላይ መንፈሳዊ አእምሮን ተቀበልን። አንድም ነግዕነ ጸጋ ሀየንተ ጸጋ ይላል። ነግዕነ ጸጋ። ወንጌልን ባሠርቱ ቃላት ስለ ጸናን ፈንታ። ነግዕነ ጸጋ። መንፈስ ልደትን በመን

ፈስ ረድኤት ስለ ጸናን ፈንታ ነግዕነ ጸጋ አእምሮ መንፈስ ዊን። በእስምሮ መባይዕ ስለ ጸናን ፈንታ። አንድም ነግዕነ ጸጋ በዲበ ጸጋ ሀየንተ ጸጋ ይላል። ባሠርቱ ቃላት ላይ ወንጌልን። ባሠርቱ ቃላት ስለ ጸናን ፈንታ። ዮሐንስ መጥምቅ ወደጌት ነበርና ነግዕነ አለ ቢሉ እንዳይቀርበት ያውቃልና ወእምተረፈ ዚአሁ ይላል። ርአነ ላለው ዋዌ።
 ፲፯ እስመ ኦሪት በሙሴ ተውሀበት ለነ።
 ፲፯ ኦሪት በሙሴ ተሠርታልናለችና። በዲበ ጸጋ ላለው። ወጸጋስ ወጽድቅ በኢየሱስ ክርስቶስ ኮነ ለነ።
 ጸጋ ጽድቅ ወንጌል ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ተሠርታልናለችና። ነግዕነ ጸጋ። አንድም ኦሪት በሙሴ ተሰርታልናለች እኮን። ጸጋ ጽድቅ ወንጌል ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ተሠርታልናለች።
 ፲፯ ለእግዚአብሔርሰ አልቦ ዘርእ ዮ ግሙራ። ፩ ጢሞ ፮ ፲፯ ፩ ዮሐ ፱ ፲፪።
 ፲፯ ርአነ ብሎ ነበርና እግዚአብሔርን ማን ያየው አለትሉኝ እንደሆነ እውነት ነው እግዚአብሔርን ከቶ በባሕርይ ያየው የለም። እስመ በአንጽሖ መንፈስ ርእይም ነቢያት ለእግዚአብሔር ወተናጸሩ ገጸ በገጸ ይል የለምን ቢሉ ባሕር አየሁ እሳት አየሁ ሰማይ አየሁ ማለት ነው እንጂ በባሕርይ ያየው የለም። አላ ወልድ ቀሀድ ዘሀሎ ውስ

ተ ሕጽነ አቡው ውለቱ ነገር ባባቱ ዕሪና ያለ ወልድ በባሕር ዩ አይቶ ነገርን እንጂ አንድም ከነበያት ወገን ልጅ ሆኖ ያየው የለም ልጁ ልጅ ሆኖ በባሕርይ አይቶ ነገርን እንጂ

በእንተ ስምዑ ለዮሐንስ መጥምቅ።

፲፱ ወገንቱ ውለቱ ስምዑ ለዮሐንስ።

፲፱ የዮሐንስ ወንጌላዊ ምስክርነቱ ይህ ነው። ርኢነ ስብሐተሁ ያለው። አመ ለአኩ ብለህ ለዮሐንስ መጥምቅ ስጥ። እንደም የዮሐንስ መጥምቅ ምስክርነቱ ይህ ነው። ይመጽእ እምድ ጎሬዩ ዘሀሎ እምቅድጫዩ ያለው። ወአመ ለአኩ ብለህ ያለ ፈውንም የሚመጣውንም ለዮሐንስ መጥምቅ ስጥ። እንደም የዮሐንስ መጥምቅ ምስክርነቱ ይህ ነው። ዝያለውን ያመጣዋል።

አመ ለአኩ ጎቤሁ አይሁድ እምኢየሩሳሌም ከሆናተ ወሌዋውያነ።

አይሁድ ከኢየሩሳሌም ከሆናት ሌዋውያንን በላኩ ጊዜ ሌዋውያን ከሆናትማ ይልኩን ይላኩ ቢሉ ደግን ሰው ከደግ መላክ ስልጣን ነው። ታሪክ የሁለቱን ነገድ ተኩል በዮርዳኖስ ማይግንብ መሥራት ጀመሩ ጣዖት ለማምለክ ግንብ ይሠሩ ጀመሩ ብለው ለኢያሱ ነገሩት። በታላላቅ ጣዖት እንደሆነ ወደኔ ኑ እንጂ ጣዖት አታምልኩ ብሎ አሥሩን የቤት አለቆች ፈንቀ

ስን ሊቀ ከሆናቱን ላከ። ጣዖት ስን እንዳናመልክ አምላክ እስራኤል ያውቃል ነገር ግን ከዘመን ብዛት የተነሣ ልጆቻችሁ ልጆቻችንን እናንተ ከዜሀምን አላችሁ አበቶቻችሁ በዮርዳኖስ ዳር ቀርተው የለም እንዳይላቸው በቤተ መቅደስ እንዳር ይሁንልን ብለን ነው እንጂ ብለውታል። እንደም መልክተኞችን በቃል አምጣ። አይሁድ ከሆናት ሌዋውያን ወደርሱ በላኩ ጊዜ።

ከመ ይሰአልም ወይብልም ስኑ አንተ።

አንተ ማነህ ብለው ይጠይቁት ዘንድ ወአመ ይቤልም ይላል ለአኩ ላለው ዋዌ። በላኩ በት እንደሆነም ባሉት ጊዜ። አምነ ወኢክሆይ ከመ ኢኮነ ውለቱ ክርስቶስን።

አ

አ

አመነ እንጂ አልካደም ማለት ክርስቶስ ነህ ቢሉት አይደለሁም አለ እንጂ ነኝ አላለም። በዝንቱ ስም ተሰምዬ ነ። በይደት ቅቡዓን እንዲል። ነኝ አይላቸውም ቢሉ ለልቡናቸው ምላሽ አይደለምና።

አ

አ

ወይቤልም መኑ አንተ።

አንተ ማነህ።

ኤልያስኑ አንተ።

ኤልያስን ነህ አሉት።

ወይቤ ኢኮንኩ። አይደለሁም አለ። አመሰ ትፈቅዱ ትትወከፍም ዝውለቱ ኤልያስ ዘሀለዎ ይምጸእ። ይል የለምን ቢሉ ለልቡናቸው ምላሽ አይደለምና ወይቤልም ነበይኑ አንተ።

መሉ ኢያሱ ነህ። ወይቤ አልቦ።

አይደለሁም አለ። ወወዘበ ኃይለ ተነሳሹ ለመጥምቅ እንዲል እንደም ማስተማር ማጥመቅ ነው እርሱም ያስተምራቸዋል ያጠምቃቸዋል ነኝ አይላቸውም ቢሉ ለልቡናቸው ምላሽ አይደለምና።

አ

አ

አ

አ

አ

አ

አ

አ

ወይቤልም መኑ መ አንተ እንከ ከመ ናይድአመ ወናጠይቆመ ለአለ ለአኩነ ወፈነዉነ ለአኩነ በነገር ፈነዉነ በእግር ለላኩን እንነግራቸው እናስረዳቸው ዘንድ እንኪያ ማነህ። መነ ትብል ርኢስከ። ማነኝ ትላለህ አሉት።

ወይቤ እንሰ ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል ጸሐክ ፍኖቶ ለእግዚአብሔር በከመ ይቤ ኢሳይያስ ነበይ። ኢሳጫር ማይ ማይ ለሁሉ ሁሉ ሁሉ አኔስ ኢሳይያስ እንደ ተናገረ የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ ብዬ በገዳም የማስተምር አዋጅ ነጋሪ ነኝ።

ወአለሰ ተፈነዉ እምፈሪሳው ያን አመንቱ። የተላኩት ግን ከፈሪሳውያን ነበሩ።

ወተስእልም ወይቤልም በእፎ እንከ ታጠምቅ ለአመ ኢኮንከ ክርስቶስን።

ቢሰጡን እንነዳ ቢነሱን እናረዳ የማይሉ ደጋግ ናቸውና። መላልሰው ይጠይቃታል። ለምንት ሲል ነው። በእፎ ትጼእል ሊቀ ከሆናተሁ እንዲል። ክርስቶስን ካይደለህ ለምን ታጠምቃለህ ብለው ጠየቁት ክርስቶስ በመጣ ጊዜ እንዲያጠምቅ እነዚህከሙ በማይ ንጹሕ ተብሎ ተነግሯል።

ወንጌል ዘዮሐንስ ።

ወኢ ኤልያስሃ። ኤልያስን ካይደለሀ ለምን ታጠምቃለሀ ስለ ዮርዳኖስን ከፍሎ መሻገሩን ጥምቀት ብሎለት፤

ወኢ ነቢዮ ሙሴን ኢያሱን ካይደለሀ ለምን ታጠምቃለሀ፤ ለኒያ እስመ ለክሎሙ አበዊን አጥመቆሙ ሙሴ በደመና ወበባሕር ወተጠምቃ እገሪሆሙ ለካህናት ተብሎ ተነግሮላቸዋል።

ጳጳ ወአውሥኦ ዮሐንስ ወይቤሎሙ አንስ አጠምቀክሙ በማይማቱም ፫ ፲፩።

ጳጳ እኔስ ለዕጅ ብርሌን ለልብስ ገላን እንዲያጥቡለት ለርሱ ጥምቀት በሚያበቃ ጥምቀት ለርሱ ተአምና ኃጣውእ በሚያበቃ ተአምና ኃጣውእ አጠምቃችኋለሁ። አንድም በእጅ ብለህ መልስ ክርስቶስ ካይደለህ ለምን ሥርዓት ለዋውጠህ ታስተምራለህ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ሥርዓት ለዋውጦ እንዲያስተምር መቅደስ ትትሐነጽ እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ወእምዝ ትትመዘበር ተብሎ ተነግሮለታል ለኤልያስም ከመ ይሚጥ ልብ አበው ጎበሙሉድ ተብሎ ለኢያሱም ጎበዬ ያነሥኦ ለክሙ እምአኃዊክሙ ተብሎ ተነግሮለታል። ወአውሥኦ ዮሐንስ ወይቤሎሙ አንስ አጠምቀክሙ በማይምን ሥርዓት ለዋውጦ አስተማርኩ። እኒያም በወሀ ያጠምቁችሁ ነበር። እኒም በወሀ አጠምቃችኋለሁ።

ወማዕከሌክሙ ሀሎ ይቀውም ዘኢተአምርም አንትሙ። ሥርዓት ለዋውጦስ የሚያስተ

ምር እናንተ የማታውቁት ከመካከላችሁ ቁሟል፤ ኢተአምርም እንደ አምለክነቱ። ይቀውም። እንደ ሰውነቱ።

ጳጳ ዘይመጽእ እምድጎሬየ ውእቱ ዘሀሎ እምቅድሚየ። ማር ፳፯ ሉቃስ ፫ ፲፯ ግብ ፲፭ ፲፮ ፲፱ ፱።

ጳጳ ከኔ በኋላ የሚመጣው ከኔ አስቀድሞ የነበረው ነው አለ፤ የባሕርይ አምላክ ነው። ዘኢይደልወኒ እፍታሕ ቶታነ አሣእኒሁ እምእገሪሁ። የእግሩን ጫማ ልፈታ የማይገባኝ። ዕውር ማቴዎስ፤ እድንን ማርቆስ፤ እፍታሕ ሉቃስ፤ መገናኛው ዮሐንስ እንዲህ ግን ስለሆነ እድንን ይቀድማል እፍታሕ ይከተላል ዕውር መጨረሻ ነው ይህን ተካፍለው ጽፈዋል።

ጳጳ ወከመዝ ኮነ በቢታንያ በቤተራባ በማዕድተ ዮርዳኖስ በጎበ ሀሎ ያጠምቅ ዮሐንስ።

ጳጳ ዮሐንስ ያጠምቅበት በነበረ በዮርዳኖስ ማይ ቢታንያ ቤተራባ በሚባሉ አጎጉር እንዲህ ያለ ጉባዔ እንዲህ ያለ ክርክር ተደረገ። አንድም ቀድሞ አንያ ራባ የሚባሉ ነገሥታት ከተማ ሠርተውበት ኋላ ተፈትቷል ቀድሞ ከተማ ተሠርቶበት ነበር ኋላ ከተፈታ ዮሐንስ ያጠምቅበት በነበረ በዮርዳኖስ ማይ እንዲህ ያለ ጉባዔ እንዲህ ያለ ክርክር ተደረገ።

ጳጳ ወአመ ሳኒታ ርእዮ ዮሐንስ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይመጽእ ጎቤሁ። ወከመዝ ኮነ በቢታንያ በቤተ

ራባ በማዕድተ ዮርዳኖስ በጎበ ሀሎ ዮሐንስ ያጠምቅ ብሎ ነበርና ለዚያ ሳኒታ አለሁ አንድም ሕዝቡ ሊጠሙቁ ከዋዜማው ተሰብስበዋልና ለዚያ ሳኒታ አለ። አንድም ጌታ ባሥረኛው ሰዓተ ሌሊት ተጠምቆ ሁለቱን ከሰታው ሂዶ አንግቷል ሲነጋ ለመሰናበት መጥቷል ላሥሩ ሰዓት ሁለቱን ሳኒታ አለው። በነጋው ዮሐንስ ጌታ ወደርሱ ሲመጣ ባየ ጊዜ።

ወይቤ ነዋ በግው ለእግዚአብሔር ዘያእትት ወያሴስል ኃጢአት ዓለም።

የሰውን ኃጢአት የሚያስተሠር ይ የእግዚአብሔር መሥዋዕቱ እነሆ አለ። እንዲህም ባለጊዜ የሕዝቡን ቢሉ መሥዋዕታቸውን የካህናቱን ቢሉ ሕጋቸውን እንዳሳለፈባቸው ያጠይቃል። ያእትት ወያሴስል ማለቱ ግን ስለ ጊዜው ስለዘላለሙ ስለ ሥጋ ስለ ነፍስ ስለ ሕዝብ ስለ አሕዛብ ለማለት፤ ያእትት ባለው ዘይፀውር የሚል አብነት ይገኛል ቀድሞ የብሉይ ሊቀ ካህናት እጁን ከበጉ ራስ አድርጎ ይጸልይ ነበር ኃጢአታችን ባንተ ምክንያት ይሠረያል ሲል በዚያ ግሥ እንዲህ አለ።

፴ ዝንቱ ውእቱ ዘእቤለክሙ አነ በእንቲአሁ ይመጽእ እምድጎሬየ ብእስ ዘሀሎ እምቅድሚየ ከኔ አስቀድሞ የነበረው ከኔ በኋላ ይመጣል ያልኳችሁ ሰው ይህ ነው። እስመ እምቅድሚየ ውእቱ ኮነ

ከኔ እስቀድሞ ነበርና ማለት የባሕርይ አምላክ ነውና።
 ፴፩ ወለንሰ ሊየአምሮ።
 እኔ ግን አላውቀውም። ቃል ለቃል ተጨዋውቶ ማማለጃ በልቶ ተዘምዶተ ሥጋ ኑሮት አድልቶ ይሉኛል ብሎ። እንደም የዮሐንስ አስተዳደግ በገገም። የጌታ አስተዳደግ በዓለም ነውና። እንደም ከንድ ቀን በቀር አይቶት ባያውቅ። ታሪክ ከግብጽ ከወጡ በኋላ ጌታ ወደ ደብረ ሲና እያቀና ሲያይ አይታ እመቤታችን ልጄ ወደዚያ ምን ታያለህ አለችው። ኤልሳቤጥ እንትኪ አፅረፈት አላት፤ ደመና አድርሷቸዋል ስምዖንና ዘካርያስ በአካለ ነፍስ መጥተው ቀብረዋት ሂደዋል። እመቤታችን እንዲህ ከሆነ ይዘነው እንሂድ አለችው። ሰማያዊ አባቱ ያዘዘለት ቦታው ይህ ነው አይሆንም አላት። ያን ጊዜ እሥራ አንድ ዓመት ሁኖት ነበር በሉ ዓሥራ ዘጠኝ ዓመት ኑሮ ይገናኛሉ። ያን ጊዜ ዘጠኝ ዓመት ሁኖት ነበር ያሉ እንደሆነ ሐያ አንድ ዓመት ኑረው ይገናኛሉ። ያላንድ ቀን አይቶት ባያውቅ። እንደም እኔ የማላውቀው ሁኖ አይደለም፤ ዳዕሙ ከመ ያእምርዎ እስራኤል በእንተዝ መጻእኩ አነ ከመ አጥምቅ በማይ። እስራኤል ያውቅት ዘንድ ስለዚህ ያወጣ ሊጠምቅ መጣው ማለት ላስተምር ታዝዢ አለሁ። እንጂ።
 ፴፪ መንገሩ ስምዖ የሐንስ። ማቲ።

፫ ሂጂ ማር ፩ ሹ ቃ ፫ ሸ፪
 ፴፪ አብ ለወልድ የመሰከረውን። አንድም ለወልድ የተመሰከረውን። አንድም የሐንስ ምስክርነቱን ተናገረ።
 ወይቤ ርኢኩ መንፈስ ቅዱስ እንዘ ይወርድ እምሰማይ ከመ እንተ ርግብ ወይነብር ዲቤሁ ርኢኩን በይዩ መንፈስ ቅዱስ ይወርድን በይዩ መንፈስ ቅዱስ። መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል ወርዶ ሲቀመጥበት አየሁ ብሎ መሰከረ።
 ፴፫ ወለንሰ ሊየአምሮ።
 ፴፬ እኔ ግን አላውቀውም።
 ወባሕቱ ዘፈነውኒ ከመ አጥምቅ በማይ ውለቱ ይቤለኒ ዲበ ዘርኢክ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ወይነብር ዲቤሁ ውለቱኬ ዘያጠምቅ በመንፈስ ቅዱስ።
 ማየት በፊት መንገር ወደኋላ ነው ብሎ መንፈስ ቅዱስ በአምሳል ርግብ ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀመጥበት ባየኸው ማየት ላይ። አንድም ዲቤሁ ዘርኢክ። ያየኸው እርሱ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ እንጂ። አንድም መንገር በፊት ማየት ወደኋላ ነው ብሎ። ዲበ ዘትሬኢ፤ መንፈስ ቅዱስ በአምሳል ርግብ ወርዶ ሲቀመጥበት በምታየው ማየት ላይ። አንድም ዲቤሁ ዘትሬኢ የምታየው እርሱ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ እንጂ።
 ፴፱ ወለልየ ርኢኩ ወአነ ሰማዕቱ።
 ፴፺ እኔ አየሁ መሰከርኩ።

ከመ ዝንቱ ውለቱ ወልዱ ለእግዚአብሔር። ይህ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ።
 በእንተ ቀዳማውያን አርድአተ እየሱስ።
 ፴፮ መሰላኒታ ካዕብ እንዘ ይቀውም የሐንስ ወክልኤቱ እምአርዳኢሁ።
 ፴፯ ተራ ሳኒታ። አንድም የሳኒታ ሳኒታ። አንድም የሂደበትን ለተመለሰበት ሳኒታ አለው ዘንጋውም የሐንስ ከሁለቱ ደቀመዛሙርቱ ጋራ ቁሞ ሳለ። ሐተታ የሐንስና እንደርያስ ናቸው።
 ፴፰ ርእየ ለእየሱስ እንዘ የሐውር።
 ፴፯ ጌታን ሰሂድ አይቶት።
 ወይቤ ነዋ በግፁ ለእግዚአብሔር ዘያክትት ወያሴስል ኃጢአተ ዓለም።
 የእግዚአብሔር በግፁ ማለት የዓለምን ኃጢአት የሚያስተሠርዶ የእግዚአብሔር መሥዋዕቱ እነሆ አላቸው።
 ፴፱ ወሰምዕዎ ከልኤሆሙ እርዳኢሁ እንዘ ይብል ከመዝ።
 ፵፩ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱም እንደህ ሲል ስምተው።
 ወተሰውዎ ለእግዚአብሔር እየሱስ ከዳረግኸንማ ብለው ጌታን እየሱስን ተከተሉት።
 ፵፪ ወተመይጦ እግዚአብሔር እየሱስ ርእየሙ እንዘ ይተልውም ዩሆሙ አርዳኢሁ ለዮሐንስ።
 ፵፫ ጌታም ሁለቱ የዮሐንስ ተማሪዎች ሲከተሉት ተመልሶ አያቸው።

ወይቤሎሙ ምንተ ተኃሥው ምን ትሸላችሁ አላቸው ሰው ሲከተል ዝም ማለት እያገባ ምና።
 ወይቤልም ረቢ ዘበትርንሚሁ ሊቅ ብሂል፤
 ትርንሚው መምሕር ሆይ ማለት ነው፤
 አይቲ ተኃድር።
 ወደጊት ታድራለህ አሉት። ደግን ሰው ዘመንገድ አቆሞ ማነጋገር ፈሊጥ አይደለምና።
 ወይቤሎሙ ንዑ ትርአዩ ኅብ አኅድር።
 ታዩ ዘንድ ኑ አላቸው። ወይቤሎሙ ንዑ ትርአዩ። መጥታችሁ እዩ አላቸው፤
 ወሐሩ ወርአዩ ኅብ የኃድር። ሂደውም የሚያደርግበትን አዩ ወወዓሉ ኅቤሁ ይእተ ዕለተ እስከ ዓሥሩ ሰዓት።
 በዘያን ቀን እስካሥር ሰዓት ክርሱ ዘንድ ዋሉ አሉ። ሲማሩ። ምነው በሚያመጣው አካሉ አሥርቱ ወክልኤቱ ሰዓቱ ለዕለት ያል የለምን ቢሉ አንዱ የሂዱበት አንዱ የተመለሱበት ነው። አንድም ሁለት ሰዓት አሳልፈው ሂደው ሲመሽ ተመልሰዋል። አንድም ማለጃ ሂደው ሁለት ሰዓት ሲቀር ተመልሰዋል። አንድም አይቲ ተኃድር ብለህ መልስ፤ አንድምን ባለ ሰውነት ታድራለህ አሉት ንዑ ትርአዩ። እስራኤል ዘነፍስ ትባሉ ዘንድ እመኑ አላቸው ወሐሩ ወርአዩ። እስራኤል ዘነፍስ ተባሉ። ወወአሉ ኅቤሁ እስከ ዓሥሩ ሰዓት። እስካሥሩ መዓርጋት ደረሱ።

፵ ወአሐዱ ውላቱ እንደርያስ እኅሁ ለስምዖን ጴጥሮስ እምክልኤቱ እለ ስምዖን በኅብ ዮሐንስ ወተለውም ለእግዚአአይሱስ።
 ፵ የዮሐንስ ነዋ በግዑ ሲል ስምተው ጌታን ከተከተሉት ከሁለቱ አንዱ የስምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንደርያስ ነው። የርሱን ሳይናገር ቀረ ስለ ትሕትና። ይህስ እንዳይሆን የርሱንም ረድዕ ዘያፈቅሮ ብሎ በኋላ ያመጣዋል ብሎ እርሱ ከዜህ ነገር የለውም። እንደርያስን ግን ጴጥሮስን ሳባ የሚለው ነውና።
 ፵፩ ወለሊሁ አቅደመ ረኪብ እኅዋሁ ስምዖን።
 ፵፩ እርሱ አስቀደጦ ወንድሙን ስምዖንን አገኘ።
 ወይቤሎ ረከብኖሁ ለመሢሕ ዘይብልም ክርስቶስ።
 ክርስቶስ የተባለ መሢሕን አገኘነው። ግስያስ በዕብራይስጥ ክርስቶስ በጽርዕ። መሢሕ በዓረብ። ቅቡዕ በግዕዝ።
 ፵፪ ወውላቱ ወሰዩ ኅብ እግዚአአይሱስ።
 ፵፪ እርሱም ወደጌታችን ወደአይሱስ ክርስቶስ ይዘት ሂደ።
 ወሶበ ርእዮ እግዚአአይሱስ ለስምዖን ይቤሎ አንተኑ ስምዖን ወልደ ዮና።
 ጌታም ባየው ጊዜ የዮና ልጅ ስምዖን አንተ ነህ አለው። አባቲን ከወቀ አከብር ያኖረኛል ብሎ እንዲከተለው። አንድም ወልደ ዮሐንስ ዘዮና ይላል። የዮሐንስ ልጅ የዮና ልጅ ስምዖን አንተ ነህ አለው። አንተሰኪ

ትሰመዶ ኬፋ የሚለው ነው። ግዕዝን እያቲን ማወቁ የባሕርይ አምላክ እንጂ ቢሆን ነው ብሎ ነገሩን እንዲቀበለው። አንተኪ ትሰመዶ ኬፋ።
 አንተስ መሠረት ትባላለህ ዘበትርንሚሁ ጴጥሮስ። በትርንሚ ጴጥሮስ ማለት ነው። ኬፋ በዕብራይስጥ፤ ጴጥሮስ በጽርዕ። ከ-ሎ-ሕ በዓረብ። በግዕዝ ዕብን፤ ከ-ሎ-ሕና ዕብንስ አንድ ወገን ነው ብሎ በዓረብ አልሐጅር ይላል።
 ፵፫ ወበሳኒታ ፈቀደ ይሁር ገሊላ።
 ፵፫ የሳኒታ ሳኒታ ተራ ሳኒታ። ጅም አርድዕተ ዮሐንስ ለመሙብት ሳኒታ አለ። በነጋውም ወደገሊላ ሊሂድ ወደደ።
 ወረከቦ እግዚአአይሱስ ለፊልጶስ።
 ጌታ ፊልጶስን አገኘው።
 ወይቤሎ ትልወኒ።
 ተከተለኝ አለው። ለጊዜው በእግር ፍጻሜው በግብር ምሰለኝ አለው።
 ፵፬ ወውላቱ ፊልጶስ ዘቤተ ሳይዳ ዘገሊላ እምሀገረ እንደርያስ ወጴጥሮስ።
 ፵፬ ይህ ፊልጶስም የእንደርያስና የጴጥሮስ አገር የምትሆን የቤተ ሳይዳ ሰው ነው። እኒያ ሲያምኑ አይቶ አመነ ለማለት።
 ፵፭ ወረከቦ ፊልጶስ ለናትናኤል። ዘፍ።
 ፵፮ ፲ ዘዳ ፲፰ ፲፰ አላ ፵ ፲፱ ኤር ጸ፫ ጽ ሕዝ ፵፱ ጸ፫ ጸ፫ ጸ፫ ጸ፫
 ፵፯ ፊልጶስም ናትናኤልን አገኘው መሳሳብ ሆነ።
 ወይቤሎ ረከብኖሁ ለአይሱስ ወልደ ዮሐንስ። እምናዝሬት ዘደሐረ ሙሴ ውስተ ለፊት ወነ

በያት ተነበዩ በእንቲአው ።
ሙሴ በአራት የጻፈለትን ። ነቢ
ያትም ትንቢት የተናገሩለትን
የዮሴፍን ልጅ የናገረውን እ.የ
ሱስን አገኘነው አለ። ያላዋቂ ወ
ታደር አንጋገር ። አንድም አ
ውቋል ብሎ አይሁድ የዮሴፍ
ልጅ የሚሉትን የናገረውን
ኢየሱስን ሙሴ በአራት የጻፈ
ለት ነቢያትም ትንቢት የተና
ገሩለት ሁኖ አገኘነው ።

፵፮ ወይቤሎ ናትናኤል ቡኑ ይት
ከሃል እምናገራት ከመ ይጻፅ
ኑር ብእሲ ።

፵፯ ናትናኤልም በውኑ ከናገራት
ደግሰው ይገኝ ዘንድ ይቻላልን
አለው፤ እንደ ጭልጋ የወንበዴ
የቀጥቀጭ አገር ናትና ። ዘቦቱ
ሠናይት ያላል ። ሀብትኬ ሠናይ
መንፈስ ቅዱስ እንዲል ። ል
ጅነትን ለራሱ ገንዘብ አድርጎ
ለሌላው የሚያድል ደግሰው
ይገኝ ዘንድ ይቻላልን ።

ወይቤሎ ፊልጶስ ነጻ ትርአይ፣
ተከራክሮ ማስረጃት በይቻለው
መሆኑንም አለመሆኑንም መ
ጥተህ እይና ተረዳ አለው ።

፵፱ ወሰበ ርአዮ እግዚአ ኢየሱስ
ለናትናኤል እንዘ ይመጽእ ኅ
ቤሀ ።

፶ፀ ኢየሱስም ናትናኤልን ወደርሱ
ሲመጣ አየው ።
ወይቤ በእንቲአው ነዋ ዘበአ
ማን እስራኤላዊ ዘአልቦ ጽል
ሑት ውስተ ልቡ ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
ወደርሱ ሲመጣ ናትናኤልን
በየው ጊዜ በውነት ከጻት ተ
ንኮል የሌለበት እስራኤላዊ እ
ነህ ብሎ ስለርሱ ተናገረ ። እ

ስራኤል ማለት ሕሊና ዘይሬ
አዮ ለእግዚአብሔር፤ ነጻሪ ከ
ሃሊ ምስለ አምላኩ። ሕዝብ እ
ግዚአብሔር ማለት ነው ።
ወይቤሎ ናትናኤል በአይቱ
ተአምረኒ ።
ናትናኤልም ወደት ታውቀኛ
ለህ አለው ።

፶፱ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ
ወይቤሎ እምቅድመ ይጸውእ
ከ ፊልጶስ ርአኩክ በታሕተ
ዕፀ በለስ ።

፶፻ ጌታም ፊልጶስ ሳይጠራህ ከበ
ለስ በታች ሳለህ አየሁህ አለው
በቅተለተ ሕፃናት ጊዜ እናቱ
በቀሮ አድርጎ ከበለስ ሥር ሠ
ውራው ነበርና ። ያንጊዜ ያዳን
ኩህ እኔ ነኝ ሲል፤ አንድም ሰ
ው ገድሎ አስቀብሮ ነበርና የ
ጉልማሳ ሚስት ቀምቶ የማይ
ገባ ሥራ ሲሠራ ነበርና አውቅ
ብሃለሁ ሲለው ነው ። ጆም ባለ
ጸጋ ነው ከዚያ ሁኖ ወይፋፍን
ሲያስፈትን ፈረስ በቅሎ ሲያ
ስገራ ይውል ነበርና ። አንድም
ምሑረ ኦሪት ነው ከዚያ ሁ
ኖ የተነገረው ትንቢት ደረሰ
የተቈጠረው ሱባዔ ቀረ እያለ
ሲያወጣ ሲያወርድ ይውል ነበ
ርና አውቅልሃለሁ ሲለው ነው
አንድም የበለስ ቅጠሉ ሰፊ እ
ንደሆነ ኃጢአት ሰናናብህ አ
የሁህ ሲለው ነው ።

፶፻፱ ወአውሥኦ ናትናኤል ።

፶፻፹ ናትናኤልም መለሰ።

ወይቤሎ ርቢ አማን አንተ ሠ
አቱ ወልደ እግዚአብሔር ።
መምሕር ሆይ በውነት አንተ
የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ።
ወንጉሠ እስራኤል አንተ ።

የእስራኤልም ንጉሣዊው አን
ተ ነህ አለው ።

፶ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ
ጌታም መለሰ።

ወይቤሎ እስመ እቤለኩህ ርአ
ኩክ በታሕተ ዕፀ በለስ ተአምን
ከዕፀ በለስ ሥር አየሁህ ብ
ልህ አመንክ። አንድም ሰበ እቤ
ለኩህ ። ከበለስ ሥር አየሁህ ብ
ልህ ብያ አመንክ።

እምዶእዜሰ ዘየዓቢ እምዝ ት
ራኢ ።

ከንግድሀስ ወደህ ከዚያ የበለ
ው ታያለህ አለው ። ሶስት ዓመ
ት ከሶስት ወር የሚደረገውን
ተአምራት ። አንድም ዕውቀቱ
ከሌቀውያን ካህናት ጌትነቱ ከ
ምድራውያን ነገሥታት እንዲ
በልጥ ለማጠየቅ ። ትሬአዩ እን
ዘ ይትረኝዋ ሰማያት የሚል
ነውና ።

፶፩ ወይቤሎ አማን አብለክሙ እ
ምዶእዜሰ ትሬአዩ እንዘ ይት
ረኝዋ ሰማያት ።

፶፪ ሰማያት ሲከፈቱ ።

ወመላእክተ እግዚአብሔር እ
ንዘ የዓርጉ ወይወርዱ ነቢ ወ
ልደ እንላ እመሕያው ።

የእግዚአብሔር መልክተኞች
ም ወደ ወልደ እንላ እመሕ
ያው ክርስቶስ ሲወጡ ሲወር
ዱ ታያላችሁ ብዬ በውነት እ
ነግራችኋለሁ ። በሰማይስ መከ
ፈት መዘጋት የለበትም ደጅ
በተከፈተ ጊዜ የውስጡ እን
ዲታይ ያልተገለጠ ምሥጢር
ሲገለጥ ተርጎሞ ያላል እንጂ
እርሱ ሰው ከመሆኑ አስተድ
ሞ መላእክት ሰው የጸለየው
ን ጸሎት የሠዋውን መሥዋ

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ሶት ለማሳረግ አይወጡም እይ
ወርዱም ነበር። እርሱ ሰው ከ
ሆነ ወይህ ግን የሚወጡ የሚ
ወርዱ ሁነዋልና። አንድም አ
ምላክ ሰው ሆነ ሰው አምላክ
ሆነ እያሉ ርዶቱን ዕርገቱን
ለመንገር።

ዘከመ ተገብረ ከብኩበ ቢቃና
ዘገለገለ።

ምዕራፍ ፪።

ሸ ወአመ ማልስት ዕለት ከብኩ
ብ ከነ ቢቃና ዘገለገለ።

ሸ ወአመ ሳኒታ እንዘ ይቀውም
ዮሐንስ ያለው አሐድ። ወበሳ
ኒታ ፈቀደ ይሐር ገለገለ። ሰኞ
ወአመ ማልስት ማክሰኞ። አን
ድም ከታች ውረደ። ወአመ ሳ
ኒታ ርዕዮ ዮሐንስ፤ አሐድ ጌታ
ማክሰኞ ተጠምቆ ዕለቱን ሂደ
አርባው ቅዳሜ ይፈጸማል። እ
ሐድ ገብቶ ያደራል አርባው
ን ቀን እንዳንድ ቀን አድርጎ
አሐድን ላርባው ቀን ሳኒታ
አለው። በማቲያስ ሀያ እምስ
ቱን ዘመን እንዳንድ አድርጎ
ወበውአቱ ሙዋዕል እንዳለ። ወ
አመ ሳኒታ እንዘ ይቀውም ሰኞ
ወአመ ሳኒታ ፈቀደ ያለውና
ወአመ ማልስት፤ ማክሰኞ፤ ማ
ልስትነቱ ለአሐድ። ሳኒታነቱ
ለሰኞ፤ የገለገለ ክፍል በምትሆ
ን ቢቃና በሶስተኛው ቀን ምሳ
ሰርግ ተደረገ።

ወሀለውት ህዩ እሙ ለእግዚአ
አዲሱ።

አመቤታችን ከሰርግ ቤት ነበ
ረች። ቤተ ዘመድ ናትና። አን
ድም ደግ ናትና። ተጠርታ።

፪ ወጸውለም ለእግዚአ አዲሱ
፪ ጌታን ጠሩት፤ እናት ጠርቶ ል
ጅን ሙተው ሥርዓት አይደለ
ምና።

ወለእርዳኢሁኒ ውስተ ከብኩበ
ጸውዕዎሙ ያለበት ነው ደቀ መ
ዛሙርቱንም ሰርግ ጠሯቸው፤
ሙምሕር ጠርቶ ደቀ መዛሙር
ቱን ሙተው ሥርዓት አይደ
ለምና

፫ ወሶበ ጎልቀ ወይኖሙ ትቤ
ሎ እሙ ለእግዚአ አዲሱ

፫ ወይንኬ አልፎሙ። ጠጅ
በለቀባቸው ጊዜ እመቤታችን
ጠጅ አልቆባቸዋል እኮን አለ
ችው። እርሱ የማያውቀው ሁ
ኖ አይደለም። ነሱ ዘይቤለ
ክሙ ግበሩ ለማለት ነው እንጂ

፬ ወይቤላ እግዚአ አዲሱ ምን
ት ብዩ ምስኪኪ አብእሱቶ።

፬ ከንች ጋራ ምን አለኝ ማለት
ወሀውን ጠጅ አድርግላቸው
በትዩኝ አይሆንም አልኸ ዘን
ድ ከንች ጋራ ምን ቦብ አለኝ
አንድም ወሀውን ጠጅ አድር
ግላቸው በትዩኝ አይሆንም አ
ልኸ ዘንድ ወሀውን ጠጅ ላላ
ደርግላቸው ከሰርግ ቤት ተ
ጠርቼ ሙጥቻሁን ወሀውን
ጠጅ ላላደርግላቸው ነውን አላ
ት። አንድም በአምላክነቱ አገ
ብሮ ተአገዞ እንደሌለበት ለ
ማጠየቅ። አንድም ወሀውን ጠ
ጅ አድርጌ የማጠጣቸው በኔ
ፈቃድ ነው እንጂ ባንቺ ትእ
ዛዝ ነውን አላት።

ዓዲ አብጽሐ ጊዜየ፤
ነገር ግን ጊዜዬ አልደረሰም
ጊዜ ገበር ለእግዚአብሔር አ
ንዲል። ሥራውን የሚሠራበት

ጊዜ አለውና በቀትር የሚሠ
ራውን በሰለስት አይሠራውም
ና በሰለስት የሚሠራውን በነ
ገዛ አይሠራውምና። አንድም
ጠጁ ፈጽሞ አላለቀም ነበር
ያለውንም አበርክቶት ቢሆን
ያኑ አበረከተው ተብሎ ተእ
ምራቱ ድንቅ ዓልተባለም ነበ
ርና። አንድም ይሁዳ ወጥቶ ነ
በርና ከተአምራቱ እንጂ ቢ
ለየኝ ከምቱ ገባሁበት እንዳ
ይል፤

፭ ወትቤሎሙ እሙ ለእግዚአ
አዲሱ ለእለ ይትለክኩ ነሱ
ዘይቤለክሙ ግበሩ።

፭ እመቤታችን የሚሠሩትን ያዘ
ዛችሁን ሁሉ ሥሩ አለቻቸው

፮ ወሀለዋ ህዩ መሳብክት ስድስ
ቱ እለ ዕብን በዘ ያጥኑሩ ቦ
ቶን አይሁድ ንቦራት ህዩ።

፯ ሀለዋና ንቦራት አንድ ወገ
ን። አይሁድ በሚያጠምቁባቸ
ው ገንዘብ ያጠምቁባቸው ዘ
ንድ የሚያጠምቁባቸው ስድ
ስት የድንጊያ ጋኖች ከዚያ ነ
በሩ፤ እንደምን አድርገው ይ
ሠሩታል ቢሉ ያነጥሙታል፤ ይ
ህስ ሲነሣ ጭቃ እየሆነ ያው
ካል ብሎ ዕብነ አልማስ የሚ
ባል አለ። ድንጊያውን ሁሉ
እየሰበሰቡ ያቀረቡለት እንደ
ሆነ ያቀልጠዋል እያስማሙ
ይሠሩታል።

ወያገምራ ለለጅ በበደቱ ወበበ፫
ቱ መስፈርት ዘቀውት።
ሁለት ሁለት ፫ ሶስት ማድጋ
ይይዛሉ። ሶስቱ ሁለት ሁለት።
ስቱ ሶስት ሶስት እስራምስት
ይሆናል፤ አንድም ስድስቱ በ
ታናናሽ ሶስት ሶስት ይይዛሉ

፱፻፮

አሥራስምንት ይሆናል። እንደም ስድስቱ በታላላቅ ሁለት ሁለት ይይዛሉ። አሥራሁለት ይሆናል።

፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለእላ ይትለክኩ ምልዕዳንኬ ለእላ መሳብክት ግዩ።

፯ ጌታችን ኢየሱስ እኔህን ጋኖች ውሀ ምሏቸው አለ። ወመልዕዳን እስከ ላዕሎን። እስከ ጉረርዋቸው። ወእስከ አፋሆን። እስከ ከንፈራቸውም መሏቸው ። እንደም እስከ አፋሆን እስከ ከንፈራቸው። ወእስከ ላዕሎን። እንደ ማር እንደ ቅቤቆልል እስኪል።

፳ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ቅድጓዎንኬ ይእዜ ወሰዱ ወሀብዎ ለሊቀ ምርፋቅ።

፳ ቀድታችሁ ወስዳችሁ ላሳዳሪው ስጡት አላቸው። ተአምራትስ ያደርጋል ነገር ግን አተዳደር አያውቅም እንዳይሉት። እንደም ሁሉ ጠጥቶ ሰክሯል ጣዕም አያውቅም እርሱ ግን አልጠጣምና ጣዕም ያውቃል ብሎ ወወሰዱ ወወሀብዎ።

፳ ቀድተው ወስደው ሰጡት።

፳ ወጥረዎ እንከረ ሊቀ ምርፋቅ ውለተ ግዩ ዘኮነ ወይነ።

፳ የምርፋቅ አለቃ ጠጅ የሆነውን ውሀ ቀምሶ እደነቀ። ወኢያአመረ እምነዝ አምጽ አዎ። ካመጡበት ግን አላወቀም። ወገዛዕትሳ እሰ ቀድጓዎ የአምሩ ውለተ ግዩ ዘኮነ ወይነ ሠራተኞች ግን ጠጅ የሆነውን ውሀ ያውቃሉ።

እስመ እሙንተ መልዕ ግዩ ምሉ ብሏቸው መልተዋልና ወጸውሆ ሊቀ ምርፋቅ ለመርዓዊ።

የምርፋቅ አለቃ መሸራውን ያኪማስ ብሎ ጠራው።

፲ ወይቤሎ ነሱ ሰብእ ዘይሤኒ ወይነ ያቀድም አስትዮ።

፲ ሰው ሁሉ ሸሎውን በርዳዳውን አስቀድሞ ያጠጣል። ወእምድጎረ ሰክፋ ያሰቲ ዘይቴሐት። ከጠገቡ በኋላ ግን ተራውን ያጠጣል። በጠጡ ይጠጡት ባይጠጡ ቀምሰው ለብላቴኖቻቸው ይስጡዋቸው ብሎ። ወአንተሰ ዘይሤኒ ወይነ ዓቀብክ እስከ ይእዜ። አንተ ግን ሸሎውን በርዳዳውን አስከህን አቆየህ። እንደም ዓቀብክ ወአስተደኃርክ ይላል ፈጽመህ አቆየህ።

፲፩ ወዝንቱ ውለቱ ቀዳሚ ተአምር ዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ በቃና ዘገለለ።

፲፩ የገሊላ ክፍል በምትሆን በቃና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገው የተአምራቱ መጀመሪያ ይህ ነው። ሶስት ዓመት ከሚያደርገው። እንደም ደገኛ ተአምራቱ ይህ ነው ቀዳሚሆሙ ለአሕዛብ አማሌቅ ቀዳሚ ተግባሩ ለእግዚአብሔር ብሄሞት እንዲል። ሙሴ ውሀውን በሐልዮ ደም እንዳደረገው። በሐልዮ ነውና ውሀውን ጠጅ ያደረገው። ሙሴኒ ሚጦ ለማይ እምከዊነ ማይ ኅዘ ከዊነ ደም እንደ አይትናገር በአፋሁ ዳዕሙ በሀሊናሁ እንዲል።

ወእርአየ ስብሐቲሁ። ተአምራቱን አሳየ። እንደም ጌት ነቱን ገለጠ። ወእምኑ በቱ አርዳኢሁ። ደቀመዛሙርቱ እመኑበት። ሊዳፍ ባይቻል ነው እንጂ ጠይቀውታል ጠይቀዋቸዋል እርሱን ጠየቁት ለላውቅም አለ እርሳቸውን ጠየቋቸው። ውሀ ምሉ አለን መላን ቀድታችሁ ስጡ አለን ቀድተን ሰጠን እኛ ምን እናውቃለን ብለዋል። እንደም ወእመሃልስት ዕለት ብለህ መልስ። በሶስተኛው ክፍለ ዘመን ሥጋዊ ተደረገ። ወሀለውት እሙ፣ ጥበቡ ከሥጋዊ አስቀድሞ ነበረች ወጸውዕዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወለአርዳኢሁ ነበረ ያት ጌታችንን ሐዋርያትን በትንበት ጠሯቸው እነሷቸው። ወሶበ ኃልቀ ወይኖሙ ትቤሎ እሙ፣ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት ባለቀባቸው ጊዜ ጥበቡ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት አልቆባቸዋልና ተሰቅዬ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት ልሁናቸው አሰንኛው ወይቤላ ምንት ብዩ። አንችሆይ ተሰቅለህ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት ሁናቸው ብትዩኝ አይሆንም እልኸ ዘንድ ተሰቅዬ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት ልሆናቸው ሰው ሁኛለሁ እንጂ ተሰቅዬ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት ላልሆናቸው ሰው ሆኛለሁ አላት። ዓዲ ኢበጽሐ ጊዜየ። ነገር ግን የምሰቀልበት ጊዜ አልደረሰም። ጌታ የሚሰቀል ባራተኛው ፋሲካ ነውና። ወትቤሎሙ

እሙ። ጥበቡ። መምሕራን ያዘዘ
 ትሁን ሁሉ ሥሩ አለቻቸው
 ወሀለዋ መሳብክት ስድስቱ።
 በስድስተኛው ሸሀ ዩንበረ ሰው
 ሁሉ አእምሮው እንደ ደንጊ
 ያ መፍዘዝን መናገር ነው። ወ
 ያገምራ በበክልኤቱ ወበበሰ
 ለስቱ። እንብብ መጻሕፍተ በበ
 ክልኤቱ ወበበሰለስቱ እንዲል።
 በበክልኤቱ መጻሕፍተ ነቢያ
 ትን፤ ወበበሰለስቱ መጻሕፍተ
 ሐዲሳትን መቀበላቸውን መና
 ገር ነው። እስራምስት ባለው
 ንሥርቱ ቃላትን አምስቱ አ
 ሶማዶ ምሥጢርን መቀበላቸው
 ን መናገር ነው። አሥራስምን
 ት ባለው ያሥራሁለቱን ሐዋ
 ርያት ትምርት ስድስቱን ቃላ
 ት ። አሥራሁለት ባለው ያሥ
 ሬሁለቱን ሐዋርያት ትምርት
 መቀበላቸውን መናገር ነው።
 ወይቤሎሙ ምልዕዎን፤ አስተ
 ምሯቸው አላቸው። ወመልዕዎ
 ን፤ ፍጹም ትምርት አስተማሯ
 ቸው። ወይቤሎሙ ቅድሳዎን፤
 ምሳሌውን ለአብርሃም ንገሩት
 አላቸው። ወወሰዳ ወወሀብዎ፤
 ነገሩት። ወጥኢዋ እንክረ። ም
 ሳሌውን ሰምቶ አደነቀ። ወኢ
 ያእመረ እም ነበ አምጽአዎ።
 ከመጡበት ግን አላወቀም። ወ
 ዝእትሰ እለ ቀድላም መም
 ሕራን ግን ያውቃሉ። እስመ
 እሙንቱ መልዕ ገልገላቸው
 እስተምረዋልና። ወጸውዎ ሊቀ
 ምርፋቅ። አብርሃም ጌታን ሰው
 ሁሉ ደገኛውን ሕግ አስቀድ
 ሞ ይሠራል። ወእምድኅረ ሰክ
 ፋ ያን ከጠበቁ በኋላ ግን ተ
 ሬውን ሕግ ይሠራል ቢጠበቁ

ይጠብቁት ባይጠብቁ አያስገ-
 ዳም ብሎ፤ ወእንተሰ ዘይሜኒ
 ወይን ናቀብክ፤ እንተ ግን ደገ
 ኛውን ሕግ እስከሁን አቆየሀ
 እንድም ፈጽመህ አቆየህ። ወ
 ዝንቱ ቀዳሜ ተአምር፤ ይህ አ
 ይለወጥም።

 ዘከመ ዐርገ ኢየሱስ ኢየሩሳ
 ሴም።

 ፲፪ ወእምድኅረ ዝንቱ ወረዳ ቅ
 ፍርናሆም ውለቱ ወእሙ ወ
 አኃዊሁ ወአርዳኢሁኒ ምስ
 ሌሁ።

 ፲፫ ከዜሀ በኋላ እርሱ እናቱም ደ
 ቀመዛሙርቱም ወደ ቅፍርና
 ሆም ወረዳ።
 ወነበሩ ህዩ ኅዳጠ መዋዕለ።
 ከዚያም ጥቂት ቀን ኖሩ። ወ
 እኩ ብዙኃ። ብዙም አይደለም
 የቁጥር መጽሐፍ አሥራንድ
 ቀን ይለዋል።

 ፲፬ ወቀርብ በዓለ ፋሲካሆሙ ለአ
 ይሁድ።

 ፲፭ አይሁድ ፋሲካን የሚያከብሩ
 በት ቀን ደረሰ መጀመሯ ፋ
 ሲካ ነው። ጌታ የሚሰቀል ባ
 ሬተኛው ፋሲካ ነውና ዮሐንስ
 ፋሲካውን ጠንቅቆ ያቆጥራል
 ወዓርገ እግዚእ ኢየሱስ ኢየ
 ሩሳሌም።
 ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።

 ዘከመ ተሰዳ ሠዩጥ እምክራብ

 ፲፮ ወረከበ በምክራብ እለ ይህ
 ይጡ ወይግዩጡ አልሕምተ
 ወአባግን ወአርጋበ ወመወል
 ጣነ እንዘ ይነብሩ።

 ፲፯ በመቅደስ ላም በግ ርግብ የ
 ሚሸጡትን ተቀምጠው ግለ

ት ገባያ አድርገው አገኘ።
 ፲፰ ወገብረ መቅሠፍተ ጥብጣቤ
 ዘሐብል።
 ፲፩ ዘሐሂን አለና ዘሐብል አሰግ፤
 ሠሯ አበጀ፤ እርሱ አላበጀም
 ሐዋርያት እብጅተው ሰጥተው
 ታል የጭፍራውንም ላለቃው
 ሰጥቶ መናገር ልግድ ነው።
 ወከመዝ ገብረ ሙሴ በዘሚር
 ወበአክሲናዶስ እንዲል።
 ወሰደደ ነሱ እምክራብ እባ
 ግንኒ ወአልሕምተኒ።
 ላሙን በገን ሁሉ ከምክራብ
 አስወጣ ግለት ገባያውን ፈታ
 ወዘረወ ወርቆሙ ለመወልጣን
 የለዋጮችን ገንዘባቸውን በተ
 ነባቸው። የሰው ገንዘብ አታበ
 ላሹ ይል የለም ቢሉ ለሰው
 ነታቸው ቤዛ ሁኑዋቸዋል። ግ
 ዕስ ቤዛ ግዕስ እንዲል። እን
 ድም በተአምራት ገንዘብ ገ
 ንዘባቸውን ለይቶ ይሰጣቸዋል
 እንድም ከዛፍ ላይ እንደ ሰ
 ፈረ ንብ ከቃ ከቃቸው ላይ
 እየተጣበቀ ተገኝቷል።
 ወገፍትዓ ግዕዳቲሆሙ።
 ድርድራቸውን ሰፈራቸውን አ
 ፈረሰ።
 ወመናብርቲሆሙ ለእለ ይህ
 ይጡ ርግብ ገንጸለ።
 ርግብ የሚሸጡትንም ወንበራ
 ቸውን ገለበጠባቸው፤ ቋንጤ
 ወንበር አላቸው ከዚያ ሁነው
 ርግብ ይሸጣሉ የከተማ ቅሬ
 በወንበር ሁና ዶሮ እንድትሸጥ
 ወይቤሎሙ ለእለ ይህ ይጡ ር
 ግብ አሰስሉ ወአውጽኡ ዘንተ
 እምዘዩ።
 ፲፯ እንሱ አላቸው ርግቦች በትር
 አይችሉምና።

ወለትረባዩ ቤተ እቡዩ ቤተ ምሥያቄ።
 ባባቲ ቤት ገበያ አታድርጉ።
 ፲፮ ወተዘከሩ አርዳሊሁ ከመ ጽሑፍ ውለቱ ዘይብል ቅንካት ቤትክ በልዕኔ መዝ ፳፭ ፲
 ፲፯ ደቀመዛሙርቱም የቤትህ ቅናት አታጠለኝ የሚል ጽሑፍ እንዳለ አስቡ።
 ፲፰ ወአውሥእም አይሁድ።
 ፲፱ አይሁድም መለሱ፡
 ወይሌልም ምንተ ትእምርተ ታርእ ዘዘንተ ትገብር።
 ይህን የምትሠራ ምን ምልክት ታሳያለህ ማለት ከምድራው ያን ነገሥታት ከሌዋውያን ከህናት ወገን ያይደለህ ገበያ መፍታትን ማን አሰናብቶህ ነው አሉት።
 ፲፱ ወአውሥእ እግዚእ አ.የሱስ ፲፱ ጌታም መለሰ። ወይሌሎ ሙንሥትም ለዝንቱ ቤተ መቅደስ። ጸጸ ጸጸ ማር፲፱ ፶፭። ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፤ ወበሣልስት ዕለት እነሥእ። በሶስተኛው ቀን አንጸዋለሁ።
 ፳ ወይሌልም አይሁድ በግ ወጸ ምን ተሐንጸ ዝንቱ ቤተ መቅደስ።
 ፳ ይህ ቤተ መቅደስ ባርባ ስድት ምንተ ተሠርቶ ነበር። ወአንተስ በሠሉስ መዋዕል ታነሥእ። አንተስ በጎ በሶስተኛው ቀን አንጸዋለሁ አልክ። ምን ይዘው እንዲህ አሉ ቢሉ ትሩፋን በባሌን ሳሉ ይህ ሁሉ መክራ ባባቶቻችን የተደረገባቸው ቤተ መቅደስን ባያሠሩ እንጂ ነው። እኛ ሚጠቱ የተደረገል

ን እንደሆነ ቤት ሳንሠራ ዘር ሳንዘራ ቤተ መቅደስን እንሠራለን ብለው ብፅዓት ገቡ። ኋላ ሚጠቱ ተደረገላቸው። ዘር ሲዘሩ ቤት ሲሠሩ ሁለት ምንት ኑረዋል በሶስተኛው ጀምረው ባርባ ስድስት ምንት ሠርተው ፈጽመዋል። ይህም በዘሩባቤል መንግሥት ይታወቃል የዘሩባቤል መላ ዘመን መንግሥቱ አርባ ዘመኝ ነው። ሳይታነጽ ሁለት ምንት ክታነጽ በኋላ አንድ ምንት ኑሮ አርፏል። አንድም ዘመን ያጠራጥራሉ መሥራት በጀመሩ በስድስተኛው ምንት አጀም ከንታ መጥተው አገቡን እናግራችሁ አሏቸው። ከረታቸው አይባእ ሞዓባዊ ወአሞናዊ ትላለችና አይሆንም አሉአቸው። ፅርዕ ከአርጤክስስ ዘንድ ሂደው ነገር ሠሩባቸው ያችሁ ገር ዓላዊተ ነገሥት ናት ልታምጽ ግንብ ትሠራለች ብለው። አትሥሩ ብሎ አዋጅ ነገረባቸው ተጀምሮ ቀረ። ዓቢይ አርጤክስስ ሙቶ ካልፀ አርጤክስስ ነገሠ። በናቱ አይሁዳዊ ነው የአርጤክስስ ልጅ ነው ከቃቤት ገብቶ ታሪክ ሲመለከት የቤተ መቅደስን ሥርዓት ሞዓብ አሞን መገበራቸውን አገኘ። ዛሬ እንደምን ሁነዋል ብሎ ጠየቀ መሥራት ጀምረው ነበር አዋጅ ተነግሮ ባቸው ተጀምሮ ቀርቷል አሉት። ይሥሩ ሞዓብ አሞንም እንደጥንቱ ይገብሩላቸው ብሎ አዋጅ ነገረላቸው ሰላሣ ዘመን ሠርተው ጨርሰዋል። አሥ

ሩ ተየት ይመጣል ቢሉ ሄሮድስ ወልደ ሐንደሬር በናቱ አይሁዳዊ ባባቱ አረማዊ ነው ለገቢረ በዓል ወጥቶ ሳለ ሰላሣ ስድስት ምንት የሠሩትን አይቶ ባባቶቻችን ዘመን የተሠራው ደግ ነበር ይሉናል አላግረምሳ አላቸው አባቶቻችን ማ ሞዓብ አሞን እየገበሩላቸው በተደላ በደስታ ሁሳው ነው የሠሩት። እኛ ማ በግራ እጃችን ገጽ ጠር በተኝ እጃችን ጭቃ ደንጊያ እያቀበልን ነው የሠራነው አሉት። አፍርጼ ልሥራላችሁ አላቸው በናቱ አይሁዳዊ ቢሆን ባባቱ አረማዊ ነው አፍርሶ ቢተውብንሳ ብለው ጠርጥረውት ዝም አሉ። እስም እውቆባቸው ጠርጥረውኝ እንጂ ነው ብሎ ስምንት ምንት አዘጋጅቶ በሁለት ምንት ሁለት ምንት አዘጋጅቶ በስምንት ምንት ስርቶ ጨርሶታል።
 ፳፩ ወውለቱስ በእንተ ቤተ ሥጋ ሁ ይቤሎሙ።
 ፳፩ ስለ ሥጋው መቅደስ ማለት እሱ ግን ማኅደር ስለሚባል ሰውነቱ እንዲህ አላቸው።
 ፳፪ ወአመ ተንሥእ እምነ ምውታን ተዘከሩ አርዳሊሁ ከመ በእንተዝ ይቤ። መዝ ፱ ፮
 ፳፫ ከሙታን ተለይቶም ከተሰጠ በኋላ ደቀመዛሙርቱ እንዲህ ያላቸው ማኅደር ስለሚባለው ሰውነቱ እንደሆነ አወቁ። ወሶበ ተንሥእ እምነ ምውታን ሶቤ ሃ ከሠተ ሎሙ አእመሩ ወለበ ሠ ወኮኑ ከመ ስብል እንዲል እንደ ተደመፀ ብረህ ሁነዋል

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ወለምኑ በቃለ መጻሕፍት።
 በመጻሕፍት ቃል አመት። ወ
 ተንሥክ እግዚአብሔር ከመ ዘ
 ንቃሕ አምንዋም። ይትንግክ እ
 ግዚአብሔር ወይዘረወረ ፀሩ ባ
 ለው፣ ወበቃለ እግዚአ ኢየሱስ
 ዘይቤሎም።
 ጌታችን ኢየሱስ በተናገረው
 ም ነገር ንሥትም ለዝንቱ ቤ
 ተ መቅደስ ባለው። አንድም
 መቀርቦ በዓለ ፋሲካሆም ለአ
 ይሁድ ብለህ መልሰ። አይሁድ
 የተባሉ። ምዕመናን ናቸው። ጌታ
 ከሕይወት ወደሞት የሚሄድበ
 ት። ምዕመናንም ወደሕይወት የ
 ሚሄዱበት ዘመን በደረሰ ጊዜ
 ዓርገ እግዚአ ኢየሱስ ጌታ ተሰ
 ቀለ። ኢሩሳሌም ማለት ሀገረ ሰላ
 ም ማለት ነው። ሀገረ ሰላምም
 የተባለ መስተፈ ነው። ወረከበ
 በምክራብ መሥዋዕተ ኦሪትን
 ሰጠ። እገኘ። ወመመልጣኑ። በ
 ኦሪት ሥርዓት የሚለው። ት
 ን። ወገብረ መቅደሱት ጥብ
 ጣቤ። ሥልጣን ከህንትን ገንዘ
 ብ አደረገ። ወሰደደ ክሱ። መ
 ሥዋዕተ ኦሪትን አሳለፈ። ወዘ
 ረወ ወርቆሙ። በኦሪት ሥርዓ
 ት ሀንተው ሥርዓት የሚለዋ
 ውጡትን ሕጋቸውን አሳለ
 ፈባቸው። ወገኖች አ። ክል
 ዕልናቸው አዋረዳቸው ክ
 ሹሙታቸው ሻራቸው።
 ወይቤሎም ለአለ ይሰይጡ ር
 ግበ። መሥዋዕተ ኦሪት የሚ
 ሠወትን መሥዋዕተ ኦሪት አ
 ትሠወ አላቸው። ወኢትረስዩ
 ባባቱ ሴት መሥዋዕተ ኦሪት
 አትሠወ። ወተዘከሩ አርዳኢ
 ሁ ከመ ጽሑፍ። በቤትህ የተ

ናሁት ቅናት እንደ እሳት አቃ
 ጠለኝ የሚል ጽሑፍ እንዳለ
 ደቀ መዛሙርቱ አወቁ። ወአ
 ውሥእም አይሁድ። አቡዩ የ
 ምትል ምን ምልክት አለህ
 አሉት። ወአውሥእ እግዚአ ኢ
 የሱስ። ይህንስ ብላችሁ ግደሉ
 ኝ አላቸው። እርሱስ አይዛቸው
 ም እንዳይተዉት ያውቃልና
 አንዴህ አሰ እንጂ። ወበሠሉስ
 ዕለት አንሥክ። በሶስተኛው ቀን
 አሥንግዋለሁ አፈጽመዋለሁ።
 በግወኝ ዓመት ተሐንጸ። ሥጋዊ
 ባርባ ስድስቱ ብሉዮት ተነግሮ
 ነበር። ወአንተሰ። አንተሰ በጎ በ
 ሶስተኛው ቀን አሥንግዋለሁ አ
 ፈጽመዋለሁ አልክ። ወውለቱሰ
 እርሱም ማንደር ስለሚባል ሰ
 ወጎቱ ነው እንዴህ ያላቸው ወ
 አመ ተንሥክ እምኑ ምውታን
 ተዘከሩ። እንዴህ ያላቸው ማንደ
 ር ስለሚባል ሰውጎቱ እንደሆነ
 ከተነሣ በኋላ አወቁ። ወአምኑ በ
 ቃለ መጻሕፍት ቅንዓተ ቤት
 ከ በጋዓኒ ባለው አመኑ። ወበ
 ቃለ እግዚአ ኢየሱስ። እንዴህ
 ሲል ያውከል አቡዩ ያለውን
 ም ብታደርገው ይሆናል።

በእንተ ቀጽሚት ፋሲካ ዘኢየ
 ሱስ።

ጸ፫ ወእንዘ ሀሎ እግዚአ ኢየሱስ
 ኢየሩሳሌም በበዓለ ፋሲካ ብ
 ዙኃን አምኑ ቦቱ ሶበ ርእዩ
 ተአምረ ዘገብረ።

ጸ፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለ
 በዓል ኢየሩሳሌም ወጥቶ ሳለ
 ያደረገውን ተአምራት ባዩ ጊ
 ዜ ብዙ ሰዎች አመኑበት።

ጸ፬ ወውለቱሰ ኢየሱስ ኢየሐም
 ናሙ።

ጸ፭ እርሱ ገን አላመናቸውም።
 ግለት እንዳመኑ ይቀራሉ እላ
 ለም። ኢያዮቀ ሎሙ ርእሶ ኢ
 ያግኝዶ ሎሙ ርእሶ ኢከሠተ
 ሎሙ ርእሶ ያላል።
 እስመ የአምሮሙ በክሉ ለለ
 አሐዳ።
 እንዲገም እንዲገ ያውቀዋ
 ልና።

ጸ፮ ወኢይፈቅድ ያንግርዎ ግዕዝ
 ለሱበእ።

ጸ፯ የሰውን ግብሩን ሊነግሩት አ
 ይሻምና። ወውለቱሰ የሐም
 ር ሕሊና ሰብእ እምቅድመ ኩ
 ነታ እንዲል።
 እስመ ለሊሁ የእምሮ ለሰብእ
 እርሱ ጥቂቱን በሰው ያለውን
 ሁሉ ያውቅ ነበርና። እምቅድመ
 ይፍጥሮ ለአዳም የእምሮ ግብ
 ሮ እንዲል።

በእንተ ኢየሱስ ወኒቆዲሞስ።
 ምዕራፍ ፫።

፩ ወሀሎ አሐዳ ብእሲ እምፈሪ
 ሳውያን ዘስሙ ኒቆዲሞስ።

፪ ብዙኃን አምኑ ቦቱ ብሎ ነበ
 ርና። ብዙኃን ካላቸው ከፈሪሳ
 ውያን ወገን የሚሆን ኒቆዲ
 ሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበር
 መልእክሙ ለአይሁድ።

የአይሁድ አለቃ መልእክሙ
 በትምርት በሹመት በባለጸግ
 ነት።

፫ ወውለቱ መጽኦ ኅዘ እግዚአ
 ኢየሱስ ቀዲሙ ሌሊተ።

፬ አስቀድሞ በሌሊት ወደ ጌታ
 የመጣ ለግንዘት መጣ የ

ሚለው ነውና ከዚያ አስቀድሞ = አንድም በመኖሩት ከሚመጡት አስቀድሞ = አንድም ከማመን አስቀድሞ = በሌሊት አለው ዳሴ ከንቱሽቶ መምህር ነኝ እያለ እስከ ዛሬ ድረስ ትምርት ሳይከተሉት ነገር ይሉኛል ብሎ = አንድም የቀን ልቡና ባካና ነው = የሌሊት ልቡና ክት ነውና = ትምርት እንዲረዳው = አንድም እመቦ ዘክምን ቦቱ ከመ ክርስቶስ ደስ ደድ እምነቱ ብለው አዋጅ ነገረው ነበርና አይሁድን ስለፈረ = ያም ሆነ ያም ሆነ ከግላ ኦሪት እንዳልተላቀቀ በመንፈስ ቅዱስ እንዳልተማወቀ ያጠይቃል።

ወይቤሎ ረቢ ነአምር ከመ እምነብ እግዚአብሔር መጸእከ ከመ ትኩን መምህር።

አላመንም ብሎ መምህር ከእግዚአብሔር ታዘሀ ልታስተምር እንደመጣህ እናውቃለን። እስመ አልቦ ዘይክል ይግበር ዘንተ ተአምረ ዘአንተ ትገብር አንተ የምታደርገውን ተአምራት ሊያደርግ የሚቻለው የለምና። አንድም ኢይክል አሐዳሂ ይላል አብነት አንዳ ስንኳን ሊያደርገው አይቻለውምና።

ዘእንበለ ዘእግዚአብሔር ምስሌሁ።

እግዚአብሔር ካደረገህ ካንተ በቀር = ጅም አምነዋል ብሎ መምህር ከእግዚአብሔር አካል ዘእምስካል ባሕርይ ዘእምባሕርይ ተወልደህ ልታስተምር እንደመጣህ እናውቃለን = እስመ

ዘይክል = አንተ የምታደርገውን ተአምራት ሊያደርገው የሚቻለው የለምና = ኢይክል አሐዳሂ = አንዳ ስንኳን ሊያደርገው አይቻለውምና = ዘእንበለ ዘእግዚአብሔር በህልውናው ክርሱ ጋራ ካለህ ካንተ በቀር = ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ = ጌታም መለሰ።

ወይቤሎ አማን አማን አብለከ ዘኢተወልደ ዳግመ ኢይሬእያ ለመንግሥተ እግዚአብሔር። ዳግመኛ ያልተወለደ ሃይማኖትን አያውቃትም ብዬ እንዳያውቃት በውነት እነግራችኋለሁ። ሃይማኖት እይቀደምም ልጅነት እይከተልም ቢሉ ወአልቦ ዘይክል ብሂለ እግዚአ ኢየሱስ ዘእንበለ መንፈስ ቅዱስ ላሳሌሁ እንዲል። መጽናቱን መገላቱን መገለጡን ሰያይ እንደሆነ አለ እንጂ እውነት ነው ሃይማኖት ይቀድማል ልጅነት ይከተላል። አንድም ዳግመኛ ካልተወለደ መንግሥተ ሰማይ አይወርስም ብዬ እንዳወደርስ በውነት እነግርሃለሁ። ያልተካከለ ዳግመ ነው ለልደተ ሥጋው ልደተ ነፍሱን ዳግመ አለው። አንድም የተካከለ ዳግመ ነው። ልደተ ነፍሱን ለልደተ ነፍሱ ዳግመ አለው።

ወይቤሎ ኒቆዲሞስ እር ያክል ብእስ ዳግመ ተወልዶ እምድሃረ ለሀቀ።

ኒቆዲሞስም ካደገ በኋላ ሁለተኛ መወለድ ለሰው አንድም ን ይቻለዋል አለው። ያክልን በዊን ወገቤን ውስተ ከርህ እመ ወይትወለድ ዳግመ።

ሁለተኛም ይወለድ ዘንድ ወደአባቱ አብራክ ወደእናቱ ማኅግብት መግባት ይቻለዋልን እንደም ይገባዋልን። ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ። ጌታም መለሰ።

ወይቤሎ አማን አማን አብለከ ዘኢተወልደ ዳግመ አማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ኢይክል በዊን ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር። ልደቱን ነግሮት መወለጃውን እልነገረውም ነበርና ሁለተኛ ከአብራክ መንፈስ ቅዱስ ከማኅግብት የተዳኖከ ካልተወለደ መንግሥተ ሰማይት መግባት አይቻለውም ብዬ እንዳይቻለው በውነት እነግርሃለሁ። ሰስትነቱን በዚህ ነገረው።

አማይ ብሎ ወልድን። እመንፈስ ቅዱስ ብሎ መንፈስ ቅዱስ ስን። መንግሥተ እግዚአብሔር ብሎ እግዚአብሔር አብን። እስመ ዘተወልደ እምሥጋ ሥጋ ውለቱ። ከግዙፍ ሥጋ የሚወለድ ግዙፍ ነውና ይክልን ላለው። ወዘተወልደ እመንፈስ መንፈስ ውለቱ። ከረቀቅ መንፈስ ቅዱስ የምትወለድ ነፍስ ረቀቅ ናትና እመንፈስ ላለው። ወበእንተዝ ኢታንክር እስመ እቤለክ በለወከመ ትተወለዳ ዳግመ።

ሁለተኛ ትወለዳ ዘንድ አላችሁ ስላልኩህ አታድንቅ = አንድም አንድታድንቅስ ግዳን ትወለዳ ዘንድ አላችሁ።

እስመ መንፈስ ላብ ፈቀደ ያ ነፍሕ።

ነፍሱ በወደደው ይነፍሳል።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ፈቀደ ሲል አደሙችም ግዕዝ ን የለውምና።
 ወቃሎ ትሰምዕ፤ ባሕር ሲገሥዕ ዛፍ ሲያኖውጽ ድምዑን ትሰማዋለህ።
 ወኢተአምር እምኅበ ይመጽ እ ወ-ነበሃ የሐውር።
 የሚመጣበትን የሚሂድበትን ም አታውቀውም። በምሥራቅ ½ በምዕራብ ½ መሳክው አሉት በዚህ ይወጣል በዚህ ይገባል አትለውም።
 ከማውኬ ውእቱ ነሱ ዘይት ወለድ እመንፈስ ቅዱስ። ከመንፈስ ቅዱስ የሚወለዱት ልደት እንደህ ነው። አንድም እስመ መንፈስ እያልክ መልስ መንፈስ ረድኢት በወደደው ያድራል። ወቃሎ ትሰምዕ። ትን ቢት ሲያኖግር ሱባዔ ሲያስቆጥር ትሰማዋለህ። ወኢተአምር ሀብተ ሙሴ በኢያሱ። ሀብተ ኤልያስ በኤልሳዕ ሲያድር አታውቅም። ከማውኬ። ከመንፈስ ቅዱስ የሚወለዱትም ልደት እንደህ ነው። አንድም መንፈስ ቅዱስ በወደደው ያድራል ወቃሎ ትሰምዕ። ቋንቋ ሲያኖግር ምሥጢር ሲያስተረጉም ትሰማዋለህ። ወኢተአምር። ከወዲያ አለ ከወዲህ የለም ከወዲህ ወዲያ ይሂዳል ከወዲህ አለ ከወዲያ የለም ከወዲህ ወዲያ ይሂዳል አትለውም። ከማውኬ። ከመንፈስ ቅዱስ የሚወለዱት ልደት አሁን እንደተነገርኩት ነው።
 ዘ ወእውሥኦ ኒቆዲሞስ ወደቤሎ ይቅነሃል ዝንቱ ይኩን።
 ዘ ኒቆዲሞስም እንደህ መሆን

እንደምን ይቻላል ብሎ መለሰ ነገሩ ቢረቅቡት።
 ሃ ወእውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።
 ሃ ኔታም መለሰ፤
 ወይቤሎ እንተ ሊቆሙ ለእስራኤል።
 አንተ የእስራኤል መምህራቶት ነህ።
 ወዘንተ ነገር ኢተአምር፤
 ነገር ግን ይህን ነገር አታውቅም፤
 ሊቆሙ ብሎ ማለምለም። ኢተአምር ብሎ መገሠጽ። አንድም የእስራኤል መምህር ያታውቅ።
 ሃ፩ አማን አማን አብልክ ከመ ዘ ነአምር ንነግር።
 ሃ፪ ራሱን ከዮሐንስ አግብቶ። ያየ ነውን የሰማነውን እናስተምራለን ብዬ እንድናስተምር በውነት እነግርሃለሁ።
 ወስምዳነሰ ተዓብዩ ነግረ፤ ምስክርነታችንን ግን አትቀበሉንም።
 ሃ፫ ወሶበ እንዘ ዘበምድር እነግረክሙ ኢተአምንኒ ወእኛ እንከ ተአምንኒ እመ ነገርኩክሙ ዘ
 ሃ፬ በሰማያት። ምድራዊ ልደታችሁን ስነግራችሁ ብነግራችሁ ያልተቀበላችሁኝ ሰማያዊ ልደታችሁን ብነግራችሁ እንደምን ትቀበሉኛላችሁ ለዚህ ምክንያት አለው በጥምቀት በንፍሐት ይሰጣል። ለዚያ ግን ንቃሕ ዘትነውም ባለው ነው ምክንያት የለውምና።
 ሃ፭ ወአልቦ ዘዓርገ ውስተ ሰማይ ዘእንበለ ዘወረደ እምሰማይ ወልደ እንላ እመሕያው።
 ሃ፮ ወደሰማይ የወጣ የለም ወደ

ሰማይ የወጣው ከሰማይ የወረደው ክርስቶስ ነው እንጂ ይኸንስ ለምን ይሻዋል ቢሉ የወጣውም የወረደውም አንድ አካል አንድ ባሕርይ ነው ለማለት። አንድም አማን አማን አብልክ ብለህ መልስ። ራሱን ከአብ ጋራ አንድ አድርጎ በሀልውና ያየነውን በሀልውና የሰማነውን እናስተምራለን ብዬ እንድናስተምር በውነት እነግራችኋለሁ ወስምዳነሰ። ምስክርነታችንን ግን አትቀበሉትም። ወሶበ እንዘ በምድር። ምድራዊ ልደታችን ብነግራችሁ ስነግራችሁ ያልተቀበላችሁኝ ሰማያዊ ልደታችን ብነግራችሁ እንደምን ትቀበሉኛላችሁ። ሁሉስ አንድ አይደለምን ቢሉ ይህ ምክንያት አለው ባጭር ቀመት በጣባብ ደረት ተወስኖ ሰው ሁሉ ያየዋል። ሰው ሲሆን ያየው የለምና። በአምሳል ሊቀ መላእክት ታዩኋቸው እስከ ሣልስ ሰማይ ሸኝኝ ይል የለምን ቢሉ መዳረሻው ስለ አልታወቀ። ወአልቦ ዘዓርገ ውስተ ሰማይ ሰማያዊ ሀብትን ሰማያዊ ዕውቀትን ገንዘብ ያደረገ የለም። ዘእንበለ። ሰማያዊ ሀብትን ሰማያዊ ዕውቀትን ገንዘብ ያደረገ ከሰማይ የወረደው ክርስቶስ ነው እንጂ።
 ሃ፬ ወበከመ ሙሴ ሰቀሎ ለአርጭ ምድር በገዳም። ኦሪ ዘኑ ሸ፩ ዘ
 ሃ፭ ሙሴ እባብ በምድረ በዳ እንደሰቀለ።
 ከማው ሀለም ለወልደ እንላ እመሕያው ይሰቀል።

የሰው ልጅ ክርስቶስ ያሰቀል ዘንድ አለው። ጌታ መሰቀሉ ስለምን ነው ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊያርስ ሊፈጸም። ትን ቢት ስቅልተ ትሬዕያ አስራኤል ለሕይወትክ ወኢትትአመና ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌም ጌታ አስራኤልን ከደመና መና አውርዶ ከጭንጫ ውሀ እኛ ፍልቆ በመግባቸው ከዚህ ምድሩ በቅ ሰማዩ ገቅ ቢልለት ከደጋ ላይ ቢሆንለት የውርጭ ሰደቃ እያበጀ ውሀውን እያረጋ መና መገብኔ ችሁ ያላል እንጂ ይክልኑ እግዚአብሔር ሠረጌ ማዕድ በገዳም። ቁላ በሆነማ ባልተቻለ ውም ነበር ብለዋል። ጌታም የርሱን ከሃሊነት፣ የርሳቸውን ሐሰት ለመግለጥ ሙሴን አውርዶ ሙ ቁላተ ሐራሴቦን አለው ነቅዓ ማይ የሌለበት በረሐ ነው ይዟቸው ወርዷል መና ም ዘንሞላቸዋል ውሀውም ፈልቆላቸዋል። ነገር ግን ነዘር የሚባል እባብ እየነከሰ ይፈጃቸው ጀመረ። ሙሴን ከኛ ስሕተት ኃጢአት አይታጣምና ወደ እግዚአብሔር አመልክት ልን አማልደን አሉት ወደ እግዚአብሔር በያመለክትላቸው ጽሑፍን ብርት አርዌ አስመስለህ ሰርተህ አንብር ሎ ሙ ጎበ ኔለ ያትጫመሩ ከሚገናኙበት አይባባይ ከንጨት ላይ ስቀልላቸው ያልጸናባቸው ሙሴን አይተው የጸናባቸው ድምጹን ብቻ ሰምተው ይዳኑ አለው እንደዘው አይረገው ያልጸናባቸው

ሙሴን አይተው የጸናባቸው ድምጹን ብቻ ሰምተው ደን ዋል። አርዌ ምድር የዲያብሎስ። አርዌ ብርት የጌታ ምሳሌ በአርዌ ምድር መርዝ እንደለበት በዲያብሎስ ፍዳ ኃጢአት አለበት። በአርዌ ብርት መርዝ እንደሌለበት በጌታም ፍዳ ኃጢአት የለበትም ጽሑፍ እንደሆነ ጌታም ጽሑፍ ባሕርይ ነው። አርዌ ብርት በአርዌ ምድር አምሳል መሰቀሉ። ጌታም በአርአያ እኩያን ለመሰቀሉ ምሳሌ። ተጎላቁ ምስለ ጊጉያን እንዲል። ይኸንም ሊቁ ከመ ይደምረን ምስለ ነፍስ ጸደቃን ብሎ ተርጉሞታል ሙሴን አይተው ድምጹን ሰምተው የዳኑ ከቃሉ ሰምተው ያመኑ የዳኑ ድምጹን ብቻ ሰምተው የዳኑ ክርሱ በኋላ ከተነሱ መምሕራን ሰምተው ያመኑ የዳኑ የምዕመናን ምሳሌ።

፲፮ ከመ ነፍሱ ዘለምን ቦቱ አይትጎጉል።

፲፯ በርሱ ያመኑ ሁሉ እንዳይጉዳ አላ ይሕየው ሕይወተ ዘለላ ለም። ለዘለላም ይድን ዘንድ እንጂ አንድም አይጉዳም አላ የሐይ ይድናል እንጂ።

፲፰ አስመ ከመዝ አፍቀሮ እግዚአብሔር ለዓለም እስከ ወልደ ዋህደ መጠወ ወወሀበ ቤዛ ነፍሱ። ሕ ዮሐ ፱ ዘ።

፲፱ አንድ ልጁን ለሁሉ ቤዛ አድርጎ እስከ መስጠት ያርሶ እግዚአብሔር ዓለሙን ወደታልና።

ከመ ነፍሱ ዘየለምን ቦቱ አይትጎጉል። በርሱ ያመኑ ሁሉ እንዳይጉዳ አላ ይረከብ ሕይወተ ዘለላም የዘላለም ይሆንነት ይገኝ ዘንድ ነው እንጂ ሕንድም በርሱ ያመኑ ሁሉ አይጉዳም። አላ ይረከብ። የዘላለም ይገኝነት ይገኛል እንጂ።

፲፯ እስመ አፈሪንም እግዚአብሔር ለወልዱ ውስተ ዓለም ከመ ይከፍንኛ ለዓለም።

፲፰ እግዚአብሔር ባለሙሉ ሊፈርድበት ልጁን ወደዚህ ዓለም አልሰደደውም። ዘእንበለ ከመ ያሕይዎ ለዓለም በአንቲአሁ። እርሱ ስለ ካሰለት ያደነው ዘንድ እንጂ። አንድም አስቀድሞ ያልተፈረደበት ሁኖ ሊፈርድበት አልሰደደውም። ዘእንበለ ከመ ያሕይዎ። ተፈርዶበታልና ከተፈረደበት ፍርድ ሊያደነው ነው እንጂ። አንድም በሥጋው ሊፈርድበት አላከውምና። እጅ ለሌለው እጅ። እግር ለሌለው እግር። ዓይን ለሌለው ነው እንጅ። አንድም በመንፈሳዊው ቅሎ ሊፈርድበት አልሰደደውም ተኃድጎ ለኪ ኃጢአትኪ ተኃድጎ ለኪ ኃጢአትኪ እያለ ሥርዮተ ኃጢአትን ሊሰጥ ነው እንጂ።

፲፱ ዘየለምን ቦቱ አይትኪንን።

፲፳ በርሱ ያመኑ አይፈረድበትም ወዘሰ አእምን ቦቱ ወደአተኩን። በርሱ ባላመን ግን ፈጽሞ ይፈረድበታል።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

እስመ ኢሉምን በስመ ወልደ
እግዚአብሔር ዋህድ።
ባንድ በእግዚአብሔር ልጅ አ
ላመነምና፣ ዋህድ ለሁለቱም ቅ
ጽል።

፲፱ ወዝውለቱ ዮናስ። ዮሐ ፩ ፱
፲፱ ፍርዳም ይህ ነው።

እስመ ብርሃን መጽእ ውስተ
ዓለም።

ብርሃን ክርስቶስ ወደ ዓለም
መጥቷልና።

ወአብደረ ሰብእ ጽልመተ እ
ምብርሃን።

ስውም ከብርሃን ጨለማን ከ
ሰውቀት ድንቅርናን ከክርስቶስ
ስ ሰዩጣንን ከወንጌል ኦሪትን
ወደደልና።

እስመ እኩዩ ምግባሩ።

ስራው ክፉ ስለሆነ።

፳ እስመ ዮሐ ስእኩዩ ምግባሩ
ይጸልእ ብርሃን።

፳ ምግባሩ ክፉ የሆነ ሰው ሁሉ
ብርሃንን ይጠላልና።

ወኢዩ መጽእ ኅሰ ብርሃን።

ወደ ብርሃን አይመጣም።

ከመ ኢይትከሠቶ ምግባሩ።

ሥራው እንዳይገለጥበት። እስ

መ እኩዩ ውለቱ። ሥራው ክ

ፉ ስለሆነ። ዓይነዘማዊ ይጸ

ንሕ ጽልመተ ወይጸለል ዲ

ዘ ገጸ ማይ ያለውን ለውጦ

አነበዘው።

፳፩ ወዘሰ ጽድቅ ይገብር ይመጽእ
ኅሰ ብርሃን።

፳፩ ሥራው በጎ የሆነ ሰው ግን
መዩ ብርሃን ይመጣል።

ከመ ያከተርኢ ምግባሩ።

ሥራው ይገለጥ ዘንድ።

እስመ በእንተ እግዚአብሔር

ይገብር።

ስለ እግዚአብሔር ብሎ ይሠ
ራዋል ማለት ሥራው በጎ ስ
ለሆነ። እንደም እስመ ዮሐ ስ

እኩዩ ምግባሩ እያልክ መልስ
ሥራቸው ክፉ የሆነ ጸሐፍት
ፈረሰው ያን። እንደም ሥራቸ

ው ክፉ የሆነ አይሁድ። እን
ድም ሥራቸው ክፉ የሆነ እ
ሕዛብ ጌታን ይጠላሉ ወኢዩ

መጽእ። በጌታ አያምኑም። ከመ
ኢይትከሠቶ። ሥራቸው እንዳ
ይገለጥ። እስመ እኩዩ ውለቱ

ሥራቸው ክፉ ስለሆነ። ወዘሰ
ሥራቸው በጎ የሆነ ሐዋርያት
እንድም ሥራቸው በጎ የሆነ

አይሁድ። እንድም ሥራቸው
በጎ የሆነ እሕዛብ ግን። በጌታ
ያምናሉ። ሥራቸው ይገለጥ ዘ

ንድ ሥራቸው በጎ ስለሆነ።
በእንተ ዳግማዊ ስምዑ ለዮ
ሐንስ።

፳፪ ወእምዝ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ
ወእርዳኢው ምስሌው ውስተ
ምድረ ይሁዳ። ዮሐ ፱ ፩።

፳፪ ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ
ክርስቶስ ከይቀ መዛሙርቱ ጋ
ራ ወደ ምድረ ይሁዳ ሄደ።

ወህዩ ነበረ ምስሌሆሙ እንዘ
ያጠምቅ።
በዚያም ክርሳቸው ጋራ ሲያጠ
ምቅ ኖረ። እርሱስ አላጠመቀ
ም ወለሊሁስ ኢያጥመቀ ብሎ
ያመጣዋል የሐዋርያትን ለርሱ
ሰዋቶ መናገር ነው እንጂ። ወ
ከመዘ ገብረ ሙሴ በዘማረ ወ
በአክሲፕዶስ እንዲል።

፳፫ በ ና በ አንድ ወገን ዮሐንስ
ም የሳሌም አቅራቢያ በምት
ሆን በሂዮን ያጠምቅ ነበር።

እስመ ቦቱ ህዩ ብዙን ማደት
ብዙ የማዋት መሆኑን በክ
ተማ አቅራቢያ መሆኑ ለሰ
ውር ላንካሳ እንዲመኝ ነው።

ወይመጽኦ ኅዜው ብዙኑን ወ
ያጠምቆሙ።
ብዙ ሰዎች ወደርሱ እየመጡ
ያጠምቃቸው ነበር።

፳፬ እስመ ዓዲሁ ኢተወድየ ዮ
ሐንስ ውስተ ቤተ ምቅሕ።
፳፱ ዮሐንስ ገና አልተጋዘም ነበ
ርና።

፳፭ ወእምዝ ከነ ተኃሥም ማእ
ከለ አርዳኢው ለዮሐንስ ም
ስለ አይሁድ በእንተ አጥህር

፳፭ ከዚህ በኋላ አርድዕተ ዮሐን
ስና አርድዕተ ክርስቶስ በማ
ጥመቅ ምክንያት በአይሁድ
ዳኝነት ተከራከሩ። ማጥመቅ የ

ሚገባ ለኛ ነው እንጂ ለና
ንተ መቼ ይገባችኋል መም
ሕራችሁ መስክሮ ለቆ የለም

ብለው በአይሁድ ዳኝነት ይዘዋ
ቸዋል። አይሁድም ይህን ሰም
ተው እውነታቸው ነው ማጥ
መቅ የሚገባ ለኋላ ነው የና

ንተማ መምሕር መስክሮ ለቆ
የለም አሏቸው። አይሁድ ይህ
ን ያሉ እውነት ተናገርን ብ
ለው እያደለም ዮሐንስ ይህን

የሰማ እንደሆነ ተናዶ ነገር ይ
ለውጥልናል ብለው ነው እን
ጂ። እንድም አርድዕተ ዮሐን
ስና አይሁድ በጥምቀት ምክ
ንያት ተከራከሩ አርድዕተ ዮ
ሐንስ አይሁድን ወደጌታ ሲ
ሄዱ አገኙዋቸው የኛ መም

ሕር እያለ ወደት ትሂዳላችሁ
 እሏቸው ግጥመቅ የሚገባ ለ
 ርሱ ነው እንጂ የናንተማ መ
 ምሕር መስከር ለቆ የለም ብለ
 ዋቸው ሂዱ መጥተው ይህን ይ
 ነግሩታል ምክንያቱ እንዳለፈው
 ጸጂ ወሐሩ ጎበ የሐንስ ወይቤል
 ም ገኩ ዘምስሌክ ሀሉ በማዕ
 ዶተ የርዳኖስ ዘእንተ ሰማዕ
 ተ ከንክ በእንቲአሁ ናሁ ሀሉ
 ውእቱሂ ያጠምቅ።
 ጸጂ ወደ የሐንስ ሂደው በየርዳኖ
 ስ ማዶ ካንተ ጋራ የነበረ አ
 ንተ የመሰከርሀለት ያ እነሆ
 ያጠምቅ ጀመር ብለው ነገሩት
 ገኩ ቃለ ጸብእ ነው ገኩ ወ
 ልደ ዕሄይ እንዲል።
 ወከሉ የሐውር ጎቤሁ።
 ሰው ሁሉም ወደርሱ ይሂድ ጀ
 መር አሉት።
 ጸጂ ወአውሥኦ የሐንስ ወይቤ አ
 ይክል ሰብእ ነሣኦ ጸጋ ለሊሁ
 ወአምንትኒ አመ አተውሀበ
 ሎቱ እምሰማይ ። የሐ ጸ ሃይ።
 ጸጂ ከሰማይ ካልተሠጠው ማለት ከ
 እግዚአብሔር ካልተሰጠው መ
 ምሕርነትን ገንዘብ ማድረግ ለ
 ሰው አይቻለውም።
 ጸጂ እንትሙኒ ለሊክሙ ሰማዕት
 የ ከመ እቤለክሙ አንሰ አ
 ኮንኩ ክርስቶስን።
 ጸጂ መሆኑን ማ ክርስቶስ ነኝ እን
 ዳላልኳችሁ እናንተም ቅሉ ም
 ስክርቺ ናችሁ።
 ዳዕሙ ተፈኛኩ ቅድሚሁ እ
 ስነከ።
 በፈቱ ተልኬለሁ ማለት መ
 ንፈቅ ተቀድሜ ላስተምር ታ
 ዠሆለሁ እንጂ።
 ጸጂ ዘቦቀ መርዳት መርዳዊ ውእቱ

ጸጂ ሙሽራ ያለችው ሙሽራ ነው
 ማለት ያዉ እንጂ ያገባል ።
 ወአርኩሰ ለመርዳዊ ዘይቀው
 ም ወይሰም ፍሥሐ ይትፈ
 ሣእ በእንተ ቃለ መርዳዊ ወ
 መርዳት ፣ ወፍሥሐ ዚአየሰ ና
 ሁ ተፈጸመት።
 አርክ ላእክ ጎሩ ይላል ግ
 ልገል መሪ ቀባጣሪ አማጭ።
 የ ሙሽራና የሙሽራይቱ ነገር
 ሲወሰን ሰምቶ ደስ ይለዋል
 እንደም አልቦ ዘይክል ብለህ
 መልስ። ከእግዚአብሔር ካልተ
 ሰጠው ሰማያዊ ዕውቀትን ገ
 ንዘብ ማድረግ ለሰው አይቻ
 ለውም።
 ሰ ወእንቲአሁሰ ትበዝን ፣ ወእንቲ
 አየሰ ተሠልጠች።
 ሰ የኔ መምርነት አለፈች ተፈጸ
 መች የሱ ግን አታልፍም አ
 ትፈጸምም። አንትሙኒ ለሊ
 ክሙ ሰማዕትየ። ነኝ እንዳላል
 ኋችሁ እናንተ ቅሉ ምስክር
 ቺ ናችሁ። ዳዕሙ ተፈኛኩ ላ
 ስተምር ታዘዝኩ እንጂ። ዘ
 ቦቱ መርዳት። ምዕመናን
 ያሉት ክርስቶስ መምሕር ነው
 ወአርኩሰ ለመርዳዊ ይትፈሣ
 እ በእንተ ቃለ መርዳዊ። የክ
 ርስቶስ ባለሟል የምሆን እኔ
 ክርስቶስ ሲያስተምር ምዕመ
 ናን ትምርቱን ሲቀበሉት ሰም
 ቺ ሲያደርግቸው ሲቀረጹቸው
 አይቺ ደስ ይለኛል። ወፍሥ
 ሐ ዚአየሰ ናሁ ኃልቀት ወተ
 ፈጸመት። የኔ መምርነት
 መንፈቅ ነበረች አለፈች ተ
 ፈጸመች። ወእንቲአሁሰ ት
 በዝን የርሱ ግን መምሕርነቱ
 አትፈጸምም ። ወእንቲአየሰ ተ

ሠልጠት። የኔ የተሰጠችኝ መ
 ንፈቅ ነበረች ያችውም ተፈጸ
 መች።
 ሰጂ እስመ እምላዕሉ መጽአ መ
 ልዕልተ ከሉ ውእቱ።
 ሰጂ ከሰማይ የመጣ እርሱ ከሁሉ
 በላይ ነው ማለት የባሕርይ አ
 ምላክ ነውና። ትበዝን።
 ወዘእምድርስ ምድራዊ ውእ
 ቱ ወዘሰምድር ይነግር።
 ከምድር የተገኘሁ እኔ ግን ም
 ድራዊ ነኝና የምድራዊን ነገር
 አስተምራለሁ። ማለት ዘክርያስ
 አባቱ ኤልሳቤጥ እናቱ እያል
 ኩ አስተምራለሁ።
 ወዘእምሰማይ መጽአ መልዕል
 ተ ከሉ ውእቱ።
 ከሰማይ የመጣ እሱ ግን የባ
 ሕርይ አምላክ ነው።
 ሰጂ ወበዘርእየ ወበዘሰምዳ ሰማዕተ
 ይከውን።
 ሰጂ በሀልውና ያየውን ያስተምራል
 ወስምሶስ አልቦ ዘይትዌከር
 ምስክርነቱን ግን የሚቀበለው
 የለም።
 ሰጂ ወለዘሰ ተወክሮ ስምዖ ዓተቦ
 እግዚአብሔር። ሮሜ ፫ ፱ ።
 ሰጂ በይቀበሉት ምን ይገዳል ቢ
 ቀበሉት ምን ይጠቅማል ት
 ሉኝ እንደሆነ የተቀበለውንስ
 እግዚአብሔር አተመው ማለት
 ራሱን እስመሰሉታል።
 እስመ ጸድቅ ውእቱ።
 እውነተኛ ማለት የባሕርይ አ
 ምላክ ነውና።
 ሰጂ ወዘእግዚአብሔር ፈነዎ ቃለ
 እግዚአብሔር ይነግር።
 ሰጂ እግዚአብሔር የሾመው እው
 ነተኛ መምሕርም የእግዚአብ
 ሔርን ነገር ያስተምራል።

እስመ እኮ በመስፈርት ዘይ
 ሁብ እግዚአብሔር መንፈሶ።
 እግዚአብሔር ሰጭነት ተከፍ
 ሉበት ሁብተ መንፈስ ቅዱስ
 በልክ የሚሰጠው አይደለም
 ና አተቦ። አንድም ወለዘሰ ተ
 ወክር ስምዖ ብለህ መልስ
 ባይቀበሉትስ ምን ይገዳል ቢ
 ቀበሉትስ ምን ይጠቅማል ትሉ
 ኝ እንደሆነ የተቀበለውንስ ከ
 ኢአማንያን ለየው። እስመ ጻድ
 ቅ፡ እውነተኛ መምህር ነውና
 ወዘእግዚአብሔር ፈንዖ ቃለ እ
 ግዚአብሔር ያነገር ከእግዚአ
 ብሔር ለክል ዘእምእካል ባሕ
 ርይ ዘእምባሕርይ ተወልዶ የ
 መጣ እሱን የእግዚአብሔርን
 ቱን ነገር ያስተምራል። እስመ
 እኮ በመስፈርት። ሁብተ መን
 ፈሰን በልክ የሚሰጥ አይደለ
 ምና።

፴፭ አብሰ ያፈቅር ወልዶ ወክሉ
 ነገህ አወፈዮ ውስተ እዲሁ
 ፴፭ አብ ልጁን ይወያዋልና ሁሉ
 ን በጁ ጭዘጥ በእግሩ እርግ
 ጥ አድርጎ አስገዛለት።

፴፮ ዘየእምን በወልድ ቦ ሕይወት
 ዘለዓለም።

፴፯ በወልድ ያመነ የማታልፍ መ
 ንግሥተ ሰማይን ይወርሳል።
 ስ ዮሐ ሹ ስ።

ወዘሰ ኢየሁዳምን በወልድ ኢ
 ያራኤያ ለሕይወት ዘለዓለም።
 በወልድ ያላመነ ግን የማታል
 ፍ መንግሥተ ሰማይን አይወ
 ርስም።

ከላ መቅወፍተ መዓቱ ለእግ
 ዚአብሔር ያነበር ላዕሌሁ።
 የእግዚአብሔር የተላገው መ
 ቅወፍት ማለት ፈርዶ ያመጣ

በትን ፍጹ ሲቀበል ይኖራል
 እንጂ።

ዘእንተ ኢየሱስ ወሳምራዊት።

ምዕራፍ ። ፩

ሸ ወእእሚር እግዚአ ኢየሱስ ከ
 መ ሰምዑ ፈረሳውያን ከመ
 በዝኑ አርዳኢሁ ለእግዚአ ኢ
 የሱስ ወአብዝኑ አጥምቆ እ
 ምዮሐንስ።

፩ አርድእተ ክርስቶስ ከአርድእተ
 ዮሐንስ እንደበዙ። ከአርድእ
 ተ ዮሐንስ አርድእተ ክርስቶ
 ስ አብዝተው እንዳጠመቁ ጸ
 ሐፍት ፈረሳውያን ስምተው
 እንዳዘኑ አውቆ።

፪ ወበሕቱ ለሊሁ እግዚአ ኢየ
 ሱስ ኢያጠምቅ ዳዕሙ አርዳ
 ኢሁ።

፫ ነገር ግን ደቀ መዛሙርቱ ና
 ነው እንጂ እሱ አላጠመቀም

፬ ወጎደጋ ለምድረ ይሁዳ ወሐረ
 ካዕበ ገሊላ።

፭ የይሁዳን አገር ትቶ ሁለተኛ
 ወደገሊላ ሄደ። ሰው የሚጠ
 ላባችሁን ሥራ እትሥሩ እት
 ጠናቆሉ ለማለት አብነት ለመ
 ሆን።

፮ ወእንዘ ሀለዎ ይጎልፍ እንተ
 ሰማርያ።

፯ ሰማርያን ተረገጦ በሰማርያ በ
 ነሉ ይሄድ ዘንድ ሳለው።

፸ ወበጽሐ ሀገረ ሳምር እንተ
 ስማ ሲከር። ዘፍ። ፴፫። ፲፱። ዘሌ
 ጸፀ ፴፪።

፹ ሰማርያ ደረሰ፡ ሐተታ ፍርቃ
 ን ተረገጦ በፍርቃ በነሉ በጌ
 ምድር ይሄድ ዘንድ ሳለው ፍ
 ርቃ ደረሰ እንደማለት።

ሴምር ይለዋል። ለዘንበሪ በሁ
 ለት መቶ ብር ሽጦለታል ሞጋ
 እነሰኝ አለው በስምህ ትጠራ
 ልህ አለው በሱ ስም ሰማርያ
 ተብላለች።

ታሪክ ለኤርምያስ ባርክ እቤ
 ሚሌክ የሚባሉ ደቀ መዛሙ
 ርት ነበሩት፡ የጊዋዊን ነገር ሲ
 ናገር እየሰሙ ኢታርአየነ መ
 ስናሃ ስኢየሩሳሌም እያሉ ሲ
 ጸልዩ ይኖሩ ነበር። ጊዋዊ በ
 ደረሰ ጊዜ፤ ኢርምያስን ባ
 ሮክን መቃብረ ነገሥት አስጠ
 ብቀው እቤሚሌክን ለድውያን
 የምንቀበው አጽቀ በለስ ቆር
 ጠህ አምጣ በለው አለው።
 እንዳዘዘው አደረገ በዚህ ጊዜ
 እስራኤል ተማርከው ባቢሎን
 ወረዱ፡ እቤሚሌክም አጽቀ በ
 ለሱን ቆርጦ በሙዳይ አድርጎ
 በሚሄድበት ጊዜ ቀትር ነበርና
 የዕይ ተሰማው ከዛፍ ስር ከ
 ጥላ አረፈ፡ እንቅልፍ መጥቶ
 በት ተኛ ለተኛበት ሰዓት ጊዜ
 ገጥሞት ጥቂት እልፍ ብሎ ነ
 ቃ ዘግይቻለሁ መምሕራ ይቆ
 ጣኛል ብሎ መንገድ ጀመረ
 መንገዱ ጠፍቶ አገሩ ተፈቶ
 የማያስሄደው ሆነ እንቅልፍስ
 ባይለቀኝ ነው ወይስ አእምሮዬ
 ተነሥቶኛል እያለ ሲያወጣ ሲ
 ያወርድ አንድ አረጋዊ ታየ
 ው፡ አገር በጠፋ በ፳፯ ዘመ
 ን ሰው የለም ተመትሯል
 ብሎ መልአክ በእምሳለ አ
 ረጋዊ ተገልጦለታል። ሄዶ የ
 ናፍቆት አነጋገር አይቲ ሀለ
 ዉ ኤርምያስ ወእኑው የመ
 ምሕራ ኤርምያስ ወንድሞቹ
 እስራኤል የት ነው ያሉ እ

ለው ። እንተኮ ነግድ ለኢየሩሳሌም እነ ኤርምያስ ያሉ ፋርስ ባቢሎን በስደት ። ኢየሩሳሌም ከተራታች ጾጿ ዓመት እንተ ለኢየሩሳሌም እንግዳ ነህ ለለው ። ኦሪት ኦክብር ገጸ ኦሪጋዊ ባትል ይህ ጅጁ አእምሮውን ያጣ ሽማግሌ ብዬ በስደብኩህ ነበር ። እነሆ መምሕራ ኤርምያስ ለድውያን የምንቀባው አጽቀ በለስ ቆርጠህ አምጣ ብሎኝ ደግ ይንጠፈጠፋል ። ቅጠሷ አልጠወለገም ። ለለው ለስኪ ለሳዩኝ አለው ። በያይ ይምዋ ለየተንጠፈጠፈ ቅጠሷ ሳይጠወልግ አየ ። ላንተ ተአምራት በደረግልህ ነው እንጂ ሲልክህ ምን ወራት ኑሯል ለለው ። ወርጌ ዘርዕ ነው በለው ወርጌ ጽጌ ሁኖ ብሃልሳ ይለዋል ። ወርጌ ጽጌ ነው በለው ወርጌ ዘርዕ ሁኖ ብሃልሳ ይለዋል ። ነገሩን በዚህ ይረዳዋል ። ይልቅስ ና ከወንድምህ ከባርክ ላገናኝህ ብሎ ወስዶ አገናኘው ። የሚጠትን ነገር ግለጥልን ብለው ቀኖና በገቡ ። ዓመት እንደቀረው ተገለጠ ላቸው ። ወረቀት ጽፈው ማን በወሰደልን ሲሉ የታዘዘ ንስር ቀረበ ። ወረቀቱን ከአንገቱ አሥረው አጽቀ በለሱን ጨምረው ሰደዱት ። ኤርምያስም ከወገኑ ሰው ጭቆታች ከንጉሠ መቃብር ተከሶ ሲያስቀብር ሲሄድ ከጸረሰ ግምብ ሥር አሳርፎ ስለ ኤርምያስ ኤርምያስ ብሎ በቃል ሰብአዊ ጠርቶ ወረቀቱን ጣለት ። ወዲያው ወኬዶ ለምውት በእገራሁ ይላል

ምውቱን በረገጠው ተነሥቶ የወረቀቱን ቃል መስክሮ አርጎል ። ቃሉም ለሚጠት ። ዓመት ቀርቶታልና የተጋባችሁ ተፋቱ ያልተጋባችሁ ተጠበቁ የሚል ነው ከፍምቼ ግን ሚጠቱ ይደረግ እንጂ አገራችንን ማን ነሥቶን ሚስታችንን ማን አፋቶን ብለው ዝም ብለው ኖሩ ። ጊዜው በያርስ ኤርምያስ ደጋጉቹን ይዞ ጉዞ ጀመረ እኒያም ተከተሉት አትከተሉኝ አትምጡብኝ ቀድሞ እንዴህ ብላችሁ አይሆንም ብላችኋል አላቸው ። አሕዛብም እንዴህ ሲጠሏችሁ አትቀሩም የሚሰት የልጅ አገርስ አገር አይደለምን አላቸው ። ሳንገባስ አንቀርም አይሆንም ብለው ሄዱ ። ፈለገ ኤፍራጥስ ሲደርሱ ባርክን አቤሜሌክን አስረድቶ ገጠማቸው ። ድል አድርጎ ሰደዳቸው ተመልሰው ወደነበሩበት ሄዱ እንግዲህ ወዴህስ አትምጡበን አይሆንም ስንላችሁ እምቢ ብላችሁ ሄዳችኋል ። የወደዱትን በያጡ ያጡትን ይቀላውሉ እንዲሉ ። ብለው ሰደዱቸው እግራቸው እንዳይረሳቸው ሄደው አገር አቅንተው ኑረዋል ። ሠመርና ግ ብለዋታል ስለዚህ ሰማርያ ተብላለች ብዙ ስም አላት ሰማርያ ሲካር ቀራንዮ ሎዛ ቲምናስራህ ቤቲል ሰቂዊ ወለምንህሳ ተብላለች ቅሩብ አፀደ ወደን ዘወሀቦ ያዕቆብ ለዮሴፍ ወልዱ ። ዛቲ ሀብት እንተ ተጻቢ እም ሀብት ዘንግእከዋ በቀስትየ ብሎ ያዕቆብ በበረከት ጊዜ ለልጁ

ለዮሴፍ ለሰጠው ለወያኑ በታ አቅራቢያ የምትሆን ። ወወጽኦት ዲና እንተ ተወልደት ሎቱ ለያዕቆብ ከመ ትርኢይ አዋራ ደ ጠላቱ ብሔር ይላል ቢሥራሁለቱ መካከል የተወለደች የዛብሎን መንትያ ናት አሕዛብ መልክ መልካሞች ናቸው ዘፈን ያውቀሉና ልታይ ወጥታ ሰላች የሀገረ ገገጦው ልጅ ነጥቆ ወስዶ ከክብር አማኝሳት ወላፍቀራ በነፍስታ ይላል ። ግዝርት ናትና መልክ መልካም ናትና ከቤት እንረት ሥርዓት ከጉልበት አባቲ ይህችን ብላቲና ወድጃታለሁና ተናገርልኝ አለው ። ሂዶ ለያዕቆብ ሴኬም ወልድሃ አፍቀራ ለወለትከሙ ሀብም ከመ ትኩኖ ብእሲተ አለው ። ልጆቹ የሉም ሲመጡ መክሬ እግርገለሁ አለው ። መጡ ነገራቸው ነገራቸውን በልባቸው አድርገው እኛ ግዙራን እነሱ ቆላፍን ግዙራኑ ከቆላፍኑ ጋራ መጋባት እንደምን ይሆናል ተገዛሩ በላቸው አሉት በግዝረት ምሰሉን አለው እርሱም እኔህ ሰዎች ገንዘብ ያላቸው ናቸው አስቀድመን በግዝረት እንምሰላቸው ከዚያ በኋላ እኛ በውራጃ እርሳቸው በግምጃ አንድ ሁነን የኛን ሴቶች ልጆች ከርሳቸው ወንዶች ልጆች የርሳቸውን ወንዶች ልጆች ከኛ ሴቶች ልጆች አጋብተን እንኖራለን አላቸው ። ያገሩም ሰዎች ተገዛሩ ። ወእንዘ ጽሉእን እመንቱ ይላል ቀስል የሚጸና በሶስተኛው ቀን ነውና ፣ ስምዖን ወሌ

ወንጌል ዘዮሐንስ ።

ዊ በኩ ተኃቢያው ይላል። ስምዖንና ሌዊ አይዘሀ አይዘሀ ተባብለው አፋ አፋቸውን ይዘው አርደው አርደው ፈጅተዋቸው እንታቸውን ይዘው ወጥተዋል። እስራኤል ጥቃት አይወዳምና። ያዕቆብም ይህን ሰምቶ ደቂቅየ ለምንት ከመዝረብክሙረ ወአጽላእክሙረ በጎበ ነሱ ብሔር ውሑድ እነበትልቀኖ ጻዕሙ እትቀጠቀጥ እነ ወቤትየ ብሃል፣ እንደሀ ስላለ በአሕዛብ ፍርሃት አድርገዋቸው በጠላትነት የተነሣላቸው የለም።

ወሀሉ ህዩ ኃዘቀተ ማይ ዘያዕቆብ። ከዚያ የያዕቆብ የወሀ በታ ነበር በመቶ በገ የዋጀው። እንደም ለራሱ ብሎ ያስቆፈረው ወደኪሞ እግዚእ ኢየሱስ በሐዊረ ፍኖት ነበረ ህዩ ጎበ ውለቱ ኃዘቀት።

ጌታችን መንገድ በመሄድ በደከመ ጊዜ ከዚያ ወሀ ጻር አረፈ። በነጋድያን ልማድ ጠል ለማንጣት። እንደም ሳምራዊትን አሳመነ የሚለው ነውና፤

ወቀትር ሰቤሃ ጊዜ ስሱ ሰዓት ያውም ድልድል ቀትር ነበር ቀትር ሲሆን ዋዕይ ይጻፍል ከኖላ ላይ ይወድቃል ሐዋት ይበተኛል ሰውነት ይገባልና። ስም ሳምራዊት ወሀ ልትቀዳ መጣች የሚል ነውና ወሀ የሚቀዳበት ሰዓት ሰዓት አላቸው ኢያውብርን በውርክ አገኘ ይለዋል ሳይሉን በሰለሰት አገኘ ይለዋል። ወረክብኩ አዋልደ ይወጽ አሐዋርያተ ማይ እንዲል።

፩ ወናሁ መጽአት ብእሲት እም ሰማርያ ከመ ትቅዳን ማየ።

፪ እንዲት ሴት ወሀ ልትቀዳ ከሰማርያ መጣች።

ወይቤላ ኢየሱስ አስትቶኒ ማየ ወሀ አጠጭኝ አላት።

፭ እስመ አርጻኢሁስ ሐሩ ሀገረ ከመ ይሳየጡ ጎብስተ ሲሳየሙ ደቀ መዛሙርቱ ምግባቸውን እንጀራ ሊገዙ ወደ አገር ገብተው ነበርና፤ እስትቶኒ ስንድም ደቀ መዛሙርቱስ ትሉኝ እንደሆነ ደቀ መዛሙርቱስ ምግባቸውን ሊገዙ ወዳገር ሄደው ነበር።

፮ ወትቤሎ ይኣቲ ሳምራዊት እፎት እንዘ አይሁዳዊ አንተ ትስእል እምጎቤየ ትስተይ ማየ እንዘ ሳምራዊት እነ።

፯ ያችም የሰማርያ ሴት እንደት አንተ አይሁዳዊ እኔ ሳምራዊት ስሆን ወሀ አጠጭኝ ትላለህ አለችው። እንደም አፎት ስእል፣ አንተ አይሁዳዊ እኔ ሳምራዊት ስሆን እንደምን ወሀ አጠጭኝ ትላለህ አለችው። በምን አውቃ እንደሀ አለች ቢሉ ባነጋገሩ ባጠማጠሙ።

እስመ ኢየሱስ ሐርመተ አይሁድ ምስለ ሳምራውያን። አይሁድ ከሳምራውያን ጋራ በሥርዓት አንድ አይሆኑም ነበርና።

ወአይተሀወሉ። በበዓል ወአይደመሩ። በግቢ አንድ አይደሉምና።

፲ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ

፲ ጌታም መለሰ።

ወይቤላ ሰበሰ ተአምሪ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ወመኑ ውለቱ

ይስእልኪ ወይብልኪ አስትቶኒ ማየ።

ወሀ አጠጭኝ ብሎ የሌመነሽ ማንም እንደሆነ የእግዚአብሔርን ሐርነት ነቀነትን ብቃው።

አንቲኒ ንዲ እምሳሕልኪየ። አንችም በለመንሹው ነበር። ወውለቱኒ እምወሀበኪ ማየ ሕይወት።

አርሱም የሕይወት ወሀን በሰጠሽ ነበር። እንደም ወሀ አጠጭኝ ብዬ የምለምንሽ እኔ ኃይሉ ለአብ ወጸጋ ዘአሕዛብ ተብሎ የተነገረልኝስ እንደሆነኩ ብቃው። አንችም በለመንሹኝ እኔም ማየ ሕይወትን በሰጠሁሽ ነበር፤

፲፩ ወትቤሎ ይኣቲ ብእሲት እግዚእየ ማንየብኒ አልብክ።

፲፪ የችም ሴት ጌታዬ መቅኝ አልያዝኸም ለልማዱ ነጋድያን ወሀ በመንቀል ይይዛሉ። ከያዝከው ታጠጣኛለህ እንዳልል ወሀ በመንቀል አልያዝክ፤ ወዓዘቅቱኒ ዕሙቅ ውለቱ። በጀህ ታፍነህ ታጠጣኛለህ እንዳልልም ምንጭ ጥልቅ ነው እምአይቲ እንከ ለከ ማየ ሕይወት።

የሕይወት ወሀ ከወደት አለህ አለችው።

፲፫ አንተኑ ተዓቢ እምያዕቆብ አቡነ ዘወሀበነ ዘንተ ኃዘቀተ።

፲፬ የነቀረብኝ መስኒት በዚያውስ ላይ ይህን ምንጭ ከሰጠን ከያዕቆብ አንተ ትበልጣለህን ወውለቱኒ ሰትየ እምኔሃ።

አርሱ ከርዕ ጠጣ፤ ወደቂቁኒ፤ ለጃቸም ወአንስቲያሁኒ። ሚስቶቸም

የድህረ ገጽ ወንጌል ።

ወለንሰላሁኒ፡ ከብቶቹም
 ወጥሪቱ። ባርቶም = ክርሲ ጠጡ፡ ተወልዳለች ቢሉ የተመቸ ለልተወለድችም ቢሉ በልማድ፡ ስልምናሰር በሰማርያ አጀም ከንታ የሚባል ጭፋራ ሰርቷል። እንበሳ ተነሥቶ ይፈጃቸው ጀመር እንደምን ሁነዋል ብሎ ጠየቀ ሊያለመሩ ሕጎ ለአምላክ ውለቱ ብሔር። ሥርዓቱን አላወቁበትም፡ በዚያ አገር ያሰቆብ ለቡነ እግዚአብሔር አምላክን የማይል እንጂ ለይኖርበትም እንበሳ ተነሥቶ ይፈጃቸው ጀመር ሌሎች ምናሴ የሚባል ከህን በዓዋቂ ክርሱ ሂድ ያኖራል አስተምረው ብሎ ሰዶት አስተምረው ያዕቆብ አቡነ እግዚአብሔር አምላክን የሚሉ ሁነዋልና በልማድ። እንደም ክርሱ ተወልዳለች። እንደም ምናሴ የሚባል ከህን በዓዋቂ ሂድ ከሰንባላጥ ንጉሠ ምስር ተጋብቶ ይኖራል። አሰና ብተኝ አገራ ልሂድ አለው። ምን አሳጣሁ ግድ ኑር አለው አይሆንም አለው። ሂድ ብሎ አሰናበተው። በሂድ ዘመዶቹ ከአሕዛብ ተጋብተው ኑረገል ብለው መልሰው አባረው ሰደዱት ተመልሰው ሂድ ለእኔ ሞስ አትሂድ። ብዬህ አልነበረም ወይም እንጂ አወዱ እዴዩ ዲባ ደብረ ክርሚልም ያለው ይፈጸም ይሆናል ብሎ በምትመኘው በሀገርህ ቤተ መቅደስ ስርተህ ከህን ሁነህ ኑር ብሎ ገንዘብ ሰጥቶ ሰዶታል ከዚህ ተወልዳለች።

፲፫ ወለውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ
 ፲፫ ጌታም መለሰ፡
 ወይቤላ ነሉ ዘይሰቲ እምዝ ማይ ይጸምእ ዳግመ።
 ከዚህ ወሀ የሚጠጣ ሁሉ ሁለተኛ ይጠማል።
 ወዘሰ ያሰቲ እማይ ዘእህቦ እነ ኢያጸምዕ ለዓለም።
 እኔ ከምሰጠው ወሀ የሚጠጣ ግን ለዘለዓለም አይጠማም።
 ፲፬ አላ ውለቱ ማይ ዘእህቦ እነ ይኸውን ውስቲቱ ነቅዓ ማይ ዘይፈለፍል ለሕይወት ዘለዓለም።
 ፲፭ እኔ የምሰጠው የዘላለም ሕይወት ወሀ ክርሱ ሲፈልቅ ሲፈስ ይኖራል እንጂ። እንደም ወዘሰ ያሰቲ ብለህ መልስ። እኔ ያስተማርኩትን ተምርት አኔ የሰጠውትን ልጅነት በተቀበለ፡ ጽምዓ ነፍስ የለበትም። አላ ውለቱ ማይ።
 እኔ የማስተምረው ትምርት በርሱ ታል ሲነገር፡ እኔ የሰጠውት ልጅነት በርሱ ምክንያት ሲሰጥ ይኖራል እንጂ።
 ፲፮ ወትቤሎ ይከቲ ብእሰት እግ ዘእላ የሀዘኒዮ እምውለቱ ማይ
 ፲፯ ያችም ሴት ጌታዬ ከዚያ ወሀ ስጠኝ። ሀዘኒ ከያው፡ እርሱን ስጠኝ።
 ከመ ኢያጸማዕ፡
 እንዳልጠማ፡
 ወኢያምእእ ዝዩ ዳግመ እቅዳሕ ማይ።
 ዳግመኛ ወሀ ልቀዳ እንዳልመጣ። እንደም ኢያጸምእ ዳግመ ብሎ ነበርና ሁለተኛ እንዳልጠማ።
 ፲፰ ወይቤላ እግዚአ ኢየሱስ ሐ

ሪኬ ጸውኢ ምተክ ወንጌ ዝዩ
 ፲፱ ጌታም ሂድኸ ባልሸን ጠርተኸ ይዘኸው ነይ እላት።
 ፲፯ ወለውሥኦ ይከቲ ብእሰት
 ፲፻ ያችም ሴት መለሰች።
 ወትቤሎ አልብዩ ምት።
 ባልም የለኝ አሰኝው።
 ፲፻፱ ወይቤላ እግዚአ ኢየሱስ ሀናዩ ትቤሊ አልብዩ ምት።
 ፲፻፵ ጌታም አላት ባልም የለኝ ማለትኸ እውነትኸ ነው።
 ቀዳሙስ ኃምስቲ እደው ነበሩ ምስሌኪ።
 አስቀድሞ አምስት ባሎች ነበሩ።
 ወይእኪስ ዘሀሎ ምስሌኪ አካነ ምተኪ።
 ዛሬ ግን ከንች ጋራ ያለው ባልኸ አይደለም። በሳራ ወለተ ራጉ ኤል አስማንድዮስ የሚባል ጋኔን በጭንቀ አድርጌቱን ባሎቹ ጥን እንደ ገደለባት። ይህችንም አምስቱን ባሎቹን ገደሎብታል ስለዚህ ልብስ ቀለብ እየሰጠች በጎ ረቤት ታኖረው ነበር። እንደም ኃምስቲ እደው ብለህ መልስ። አምስቱን መጻሕፍተ ሙሴ ተቀብለኻል። ወይእኪስ ዘሀሎ። በኮር እኔን ግን በኮር አላደረግኸኝም።
 ወዘንተሰ እማን ትቤሊ።
 አልተወለድችም ቢሉ አልብዩ ምት ማለትኸ እውነትኸ ነው። ያይወልድኸ ያዕቆብን። ያዕቆብ አቡነ ማለትኸ ሐሰትኸ ነው እንጂ። ተወልዳለች ቢሉ ያዕቆብ አቡነ ማለትኸ ዕውነትኸ ነው - እግዚአ ያዕቆብ እኔን ከያዕቆብ ጋራ እነጻ

ወንጌል ዘሞሐንስ።

ድረሽ እንተነ ተዓቢ ይምደዕ ቆብ እቡነ ማለትሽ ሐሰትሽ ነው እንጂ። እንድም ማጥፋብ ኒ አልብከ ማለትሽ እውነትሽ ነው። ማየ ሕይወት እኒን። እም አይቲ እንከ ለከ ማየ ሕይወት ማለትሽ ሐሰትሽ ነው እንጂ።

፲፱ ወትቤሎ ይኣቲ ብእሲት እግ ዘእየ እሬእየከ ከመ ነቢይ አንተ።

፲፱ ያችም ሴት ጌታዬ አዋቂ ት መስለኛለህ አለችው።

አ አበዊነስ በዝንቱ ይብር ሰገዳ ዘዳ ፲፱ ር።

አ አባቶቻችን በዚህ ተራራ ይሰገዳ ነበር ተወልዳለች ቢሉ ሎዛን ቀራንዮን እያሳዩች፡ አ ልተወለደችም ቢሉ ማናቸውንም ተራራ እያሳዩች። ወአንተሙስ ትብሉ ከመ በኢየሩሳሌም መካን ውለቱ ኅ በ ይሰገዳ።

እናንተ የኋላ ልጆች ግን የሚሰገዱ በኢየሩሳሌም ብቻ እንደሆነ ትናገራላችሁ።

፳፩ ወይቤላ እግዚአ ኢየሱስ እመንኒ ብእሲቶ ከመ ትመጽ እ ሰዓት ወይበጽሕ ጊዜሁ አመ ኢበዝንቱ ደብር ወኢበኢየሩሳሌም ዘይሰገዳ ለአብ አላ በዝንቱ መካን ይሰገዳ።

፳፩ አንች ሆይ በዚህም ተራራ ሆኖ በኢየሩሳሌም ሆኖ ለአብ የሚሰገዱበት ጊዜ እንዲደርስ ሰውቂ። እንድም አመ ኢበዝንቱ ደብር ወኢበኢየሩሳሌም በዚህም ተራራ ብቻ በኢየሩሳሌም ብቻ አመ ኢይሰገዳ ለአብ የማይሰገዱበት ጊ

ዜ እንዲደርስ ሰውቂ፡ አላ በነሱ ገጽ መካን ይላል ባራቱ ማዕዘን ነው እንጂ።

፳፪ አንተሙስ ትሰገዳ ለዘኢተአምሩ። ፩ ነገ ፲፯ ፱፩።

፳፪ እናንተ በሥራ ለማታውቁት ትሰገዳላችሁ።

ወንጌላንስ ንሰገድ ለዘነአምር። እኛ ግን በሥራ ለምናውቀው እንሰገዳለን።

እስመ መድኃኒት እምነ አይሁድ ውለቱ።

ተስፋ በሀገረ ተስፋ አምልኮ በሀገረ አምልኮ ነውና። እንድም አንተሙስ ትሰገዳ፡ እናንተስ በአካል ሶስት በባሕርይ በሀልውና አንድ ብላችሁ ለማታውቁት ትሰገዳላችሁ። እኛ ግን በአካል ሶስት በባሕርይ በሀልውና አንድ ብለን ለምናውቀው እንሰገዳለን። እስመ መድኃኒት እምነ ይሁዳ፡ መድኃኒት ለም ክርስቶስ ከነገደ ይሁዳ ተወልዷልና።

፳፫ ወባሕቱ ትመጽእ ሰዓት።

፳፫ ባሕቱ ዋዊ ነው ጊዜም ይደርሳልና።

ወይእዜ ይኣቲ አመ አለ በርቱዕ በአማን ሰጋድ ይሰገዳ ለአብ በመንገስ ወጽድቅ። በውነት በሚገባ ለአብ የሚሰገዱ በመንገስና በጽድቅ ማለት በአብራክ ነፍስ ሁነው በንጽሐ ጠባይዕ ጸንተው ለአብ የሚሰገዱበት ጊዜም ዛሬ ነው። እንድም በመንገስ ቅዱስ ልጆች ሁነው በጽድቅ አሚን ጸንተው ። እንድም በመንገስ ቅዱስ በወልድ አምነው የሚሰገዱበት ጊዜ ዛሬ ነው።

እስመ አብኒ ዘከመዝ የሪሥሥ አለ ይሰገዳ ሎቲ።

አብ እንደህ የሚሰገዱላት ይወዳልና።

፳፱ እስመ እግዚአብሔር መንፈስ ውለቱ። ፩ ቆር ፫ ፲፯።

፳፱ እግዚአብሔር ረቂቅ ስለሆነ። ወእለሂ ይሰገዳ ሎቲ በመንስ ወበጽድቅ ሀለምሙ ይሰገዳ ሎቲ።

የሚሰገዱላት በአብራክ ነፍስ ሁነው በንጽሐ ጠባይዕ ጸንተው ይሰገዱላት ዘንድ አላቸው

፳፯ ወትቤሎ ይኣቲ ብእሲት አአምር ከመ ይመጽእ ማስያስ ዘይብልም ክርስቶስ።

፳፯ ነግሯት ሳለ ያልነገራት መስዓት ለጠየቅሁህ መልስልኝ እንጂ ይኸንስ ክርስቶስ የሚባል ማስያስ እንዲመጣ አውቃለሁ።

ወአመ መጽእ ውለቱ ይነግረኝ ነሉ።

በመጣም ጊዜ ሁሉን ያስተምረናል። እንድም አንተሙስ ትሰገዳ ለዘኢተአምሩ። ብላ ት ነበርና ምንዋ እናውቅ እናውቃለን እንጂ ክርስቶስ የሚባል ማስያስ እንዲመጣ። ወአመ መጽእ። በመጣም ጊዜ እዲነገረን እናውቃለን።

፳፰ ወይቤላ እግዚአ ኢየሱስ እነውለቱ ዘእትናገረኪ።

፳፰ ክርስቶስ የሚባል ማስያስ ይመጣል በመጣም ጊዜ ሁሉን ይነግረናል የምትደው የምናገርሽ እኔ ነኝ ላላት። እንድም ክርስቶስ የሚባል ማስያስ ይመጣል የምትደው እኔ ነኝ። በመጣም ጊዜ ሁሉን ይነግ

ረናል የምትቀው የምነገርሽ ነገር ነው።
 ሸኚ ወለምዝ ሙጽኑ አርዳኢሁ።
 ሸኚ ሓሩ ብሎ ነበርና ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ መጡ። ወለንከርም። አደነቁት።
 እስመ ምስለ ብእሲት ይትናገር።
 ከሌት ጋራ ሲነጋገር አይተውታልና። ብዙ ምሕራን መጻሕፍት ያላመኑበት ይህች ሴት ታምንባኛለች ብሎ ነጩ ብለው። አንድም ለትሕትናው ሴት ወንድ ታናሽ ታላቅ እይለይለትም ብለው።
 ወባሕቱ አልቦ ዘይቤሱ ምን ተተኝሥሥ ወምንተ ትትናገር ምስሌሃ።
 ነገር ግን ከርሷ ምን ትሸለህ ከርሷ ጋራ ምን ትነጋገራለህ ብሎ ደፍሮ የጠየቀው የለም።
 ሸጽ ወኅደገት ቀሱታ ይእቲ ብእሲት ወሐረት ወአተወት ሀገረ።
 ሸጽ ያችም ሴት ማድጋዋን ትታከከተግው ገባች። ልብ ቀርቷት ፈጥና እንድትመለስ። ወነገረት ለባብእ።
 ለጎረቤቶችዋ ነገረች ለሰብእ ቤታ ይላል ለቤተ ሰዎቹዋ ነገረች ቤተ ሰብእ እያላት ወሀትቀዳላች ቢሉ በሀገራቸው በሥራ መለያየት የለም።
 ሸ፱ ወትቤሉሙ ንጹ ትርአዩ ብእሴ ዘነገረኒ ዠሰ። ዘገበርኩ።
 ሸዘ የሠራሁትን ሥራ የነገረኝን ሰው ታዩ ዘንድ ኑ።
 ሸ እንዳኒ ለእመሁ ክርስቶስ።
 ሸ ክርስቶስም እንደሆነ እንጂ አለኛቸው።

፴፩ ወወጽኑ እምህገር ወሓሩ ጎቤሁ።
 ፴፩ ከከተግው ወጥተው ወደሱ ሄዱ።
 ፴፪ ወለምዝ ይቤልም አርዳኢሁ ረቢ ብላሕ እክለ።
 ፴፫ መጽኑ ብሎ ነበርና። ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ መምሕር ሆይ እህል ብላ አሉት። ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ አንሰ ብዩ መብልዕ ዘእበልዕ ዘኢተአምርም አንትሙ።
 ኔታም አላቸው የምበላው መብል አለኝ እናንተ የግታው ቁት።
 ፴፫ ወተበሀሉ አርዳኢሁ በበይናቲ ሆሙ ቦኑ እንጋ ሰብእ ዘእምጽአ ሉቱ መብልዕ ዘይበልዕ።
 ፴፫ ደቀ መዛሙርቱም እርስ በርሳቸው አንዳች የሚበላው ያመጣለት ሰው ይኖር ይሆን ተባባሉ።
 ወሚመ ዛቲ ብእሲት።
 ወይም ይህች ሴት አመጣል ሃለሁ ብላው ይሆን።
 ፴፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉሙ ሊተሰ መብልዕዩ ውእቱ ከመ እግበር ፈቃዶ ለዘፈነወኒ።
 ፴፭ የኔስ ምግቤ የላከኝ ያባቴን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ነው። ወከመ እፈጽም ግብር። ሥራውንም እፈጽም ዘንድ።
 ፴፮ አኮኑ አንትሙ እለ ትብሉ እስከ ራብዕ ወርኅ ይከውን ማዕረር።
 ፴፯ እናንተ እስከ አራት ወር። ደኅረ ራብዕ ወርኅ ይላል ካራት ወር በኋላ መከር ይደርሳል ትሉ የለምን።

ወናህ እብለኩሙ። አንሥኡ አዕይንቲኩሙ ወነጽሩ ጎበ በሐውርት ከመ ሃዕድወ ወበጽሐ ማዕረር።
 እንዲህም የምትሉ እናንተ ናይናችሁን አራምዳችሁ መከር እንደ ደረሰ አስተውሉ።
 እኔ ግን ዕለቱን ዘርቼ ዕለቱን አድርጼ አሳያችኋለሁ። እስከ ባለው በሀገራችን ሐምሌ ነሐሴ መስከረም ጥቅምት ድኅረ ባለው ከሰኔ አምስት ሐምሌ ነሐሴ መስከረም፣ ድኅረ ጥቅምት ነው። በሀገራቸው እስከ ባለው ጥር የካቲት መጋቢት ሚያዝያ፣ ድኅረ ባለው። ከታኅሣሥ አምስት ጥር የካቲት መጋቢት፣ ድኅረ ሚያዝያ ነው። እንድም እስከራተኛው ክፍለ ዘመን ሥጋዊ ይደረጋል ትሉ የለምን። አንድም ድኅረ ራብዕ ወርኅ፣ ካራተኛው ክፍለ ዘመን በኋላ ሥጋዊ ይደረጋል ትሉ የለምን። አንሥኡ አዕይንቲኩሙ። እንዲህ የምትሉ ናይነ ልቡናችሁን አራምዳችሁ ሥጋዊ እንደ ደረሰ ዕወቁ እኔ ግን ዕለቱን አስተምራ ዕለቱን ከፍጹምነት አድርጼ አሳያችኋለሁ። እስከ ባለው ዘመን አበው ዘመን መሳፍንት ዘመን ነገሥት ዘመን ካህናት። ድኅረ ባለው ዘመን አበው ዘመን መሳፍንት ዘመን ነገሥት ድኅረ ዘመን ሥጋዊ ነው።
 ፴፰ እስመ ዘየአጽድኒ ይነሥአ አስቦ፣ ማቴ ፱፣ ፴፯ ሉቃ ፲፪።
 ፴፯ የሚያውቀውም ዋጋውን ያገኛል ወያስተጋብእ ፍሬ ለሕይወት ዘለዓለም።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ለዘላለም ሕይወት ፍሬንም ይሰበስባል። ወደ ምሥጢር ሂዶ ለሕይወት ዘላለም እለ። እንደም እስመ ዘየአጽድኒ። የሚያስተምር ሐዋርያ ዋጋውን ያገኛል። ወያስተጋብእ ፍሬ የዘላለም ክብር ሊሆነው ፍሬ ነብርን ይሰበስባል።

ከመ ኅቡረ ይትራሥሐ ዘሂ ይዘርእ ወዘሂ የአርር።

የሚዘራም የሚያጭድም እንደ። ሁነው ደስ ይላቸው ዘንድ።

፴፯ ወገንቱ ነገር ቃለ ጽድቅ እሙን ውለቱ ከመ ክልሶ ዘይዘርእ ወክልሶ ዘየአርር።

፴፰ የሚዘራ ሌላ የሚያጭድም ሌላ እንደሆነ ይህ ነገር በውነት የታመነ ነው እለ። በሀገራቸው በሀገራችን ታሞ ሙቶ አገር ጥሎ ሂዶ በደንቢያ ግን የዘራውን አያጭድውም የርሱን ሲያሳጭድ አገሬ ጥላ ይዞ ሲያሳጭድ ይውላል። በነጋው ማጭዳን ይዞ ለሌላው ሊያጭድ ይሂዳል። አንድም ከመ ኅቡረ ይትራሥሐ ብለህ መልሰ ይወርዳል ይወለዳል ብለው ትንቢት የተናገሩ ነቢያት ወረደ ተወለደ ብለው ያስተማሩ ሐዋርያት አንድ። ሁነው ደስ ይላቸው ዘንድ። ወገንቱ ነገር፤ ይወርዳል ብለው ትንቢት የተናገሩ ነቢያት ወረደ ተወለደ ብለው ያስተማሩ ሐዋርያት አንድ። እንደሆነ ይህ ነገር ዕውነት ነው። ነቢያትን በክረምት ገበራ ሐዋርያትን በበጋ ገበራ መስሎ ይናገራል። የክረምት ገበራ ጧት ሲወጣ ምሳ ሳይበላ ይወጣል ቀን ከ

ዋለበት ከመህ ላይ ቀሞ ከላይ ወህ ሲወርድበት ይውላል ማታም በተመለሰ ጊዜ ምግብ ተዘጋጅቶ አይቀርብለትም ጎመን ጠምቶ ያድራል። የበጋ ገበራ ጧት ሲወጣ ምሳውን በልቶ ይወጣል ከዋለበትም እሸቱን እንኩቶውን ሲበላ ይውላል ማታም በተመለሰ ጊዜ ምግብ ተዘጋጅቶ ይቆየዋል እንጂው በሌማት ጠላው በማቶት። የክረምት ገበራ ጧት ሲወጣ ምሳ ሳይበላ እንዲወጣ ነቢያትም ልጅነትን አላገኙም ከዋለበት ከመህ ላይ ቀሞ ወህ ሲወርድበት እንዲውል። መክራ ወንብባቸዋል። በተመለሰ ጊዜም እራቱ ተዘጋጅቶ እንዳይቀርብለት፤ ርደተ ገሃነም አልቀረላቸውም። የበጋ ገበራ ጧት ሲወጣ ምሳውን በልቶ እንዲወጣ፤ ልጅነት አግኝተዋል። ከዋለበት እሸት እንኩቶ ሲበላ እንዲውል። ተአምራት ተደርገውላቸዋል። ማታ በተመለሰ ጊዜም እራቱ ተዘጋጅቶ እንዳይቀርብለት ርደተ ገሃነም አላገኛቸውም።

፴፱ ወእንሰ ራነውኩከሙ ከመ ትእርሩ በዘእጸመውክሙ ዘበሶድ ጸመው።

፵፩ እኔስ እናንተ ያልደከማችሁበትን ሌላ የደከመበትን ልትሰበስቡ ላክኋችሁ። እንትሙ ትበኡ ውስተ ጸማሆሙ ለአልክቱ። እኔያ በደከሙበት እናንተ ትገቡ ዘንድ። እንደም እንሰ ብለህ መልሰ እናንተ ይወርዳል ይወለዳል ብላችሁ ትንቢት ያ

፵፪ ወእንሰ ራነውኩከሙ ከመ ትእርሩ በዘእጸመውክሙ ዘበሶድ ጸመው።

፵፫ እኔስ እናንተ ያልደከማችሁበትን ሌላ የደከመበትን ልትሰበስቡ ላክኋችሁ።

፵፬ እኔስ እናንተ ያልደከማችሁበትን ሌላ የደከመበትን ልትሰበስቡ ላክኋችሁ።

፵፭ እኔስ እናንተ ያልደከማችሁበትን ሌላ የደከመበትን ልትሰበስቡ ላክኋችሁ።

፵፮ እኔስ እናንተ ያልደከማችሁበትን ሌላ የደከመበትን ልትሰበስቡ ላክኋችሁ።

፵፯ እኔስ እናንተ ያልደከማችሁበትን ሌላ የደከመበትን ልትሰበስቡ ላክኋችሁ።

ልተናገራችሁለትን ነቢያት ይወርዳል ይወለዳል ብለው ትንቢት የተናገሩለትን ወረደ ተወለደ ብላችሁ ታስተምሩ ዘንድ ላክኋችሁ። ነቢያት በመደመዱ ሐዋርያት ገደገዱ እንዲሉ ሁሉ።

፵፱ ወብዙኃን እምደአቲ ሀገረ ሳምር እለ እምኑ ቦቱ በእንተ ዘትቤሎሙ ይአቲ ብእሲት ዘሰምዓ ነነት እንዘ ትብል ነገረኒ ነሎ ዘገበርኩ።

፶፩ የሀራሁትን ነገር ሁሉ ነገረኝ ብላ ያችሁ ሌት ስለ ነገረኝቶው ከሰማርያ ሰምች ያመኑበት ብዙ ናቸው።

፶፪ ወበደሐሙ ኅቤሁ ነሎሙ ሳምራውያን አስተቀሩሶም ለእግዚእ ኢየሱስ ከመ ይንበር ኅቤሆሙ።

፶፫ ሳምራውያን ሁሉ ወደርሱ መጥተው ሰንበትልን ብለው ጌታን ማለዱት።

፶፬ ወነበሩ ሀዩ ሰነዩ መዋዕለ።

፶፭ ከዚያም ሁለት ቀን ተቀመጠ መላልሳችሁ አስተምሩ ለማለት አብነት ለመሆን።

፶፮ ወብዙኃን ጥቀ እምኔሆሙ እለ እምኑ ቦቱ በእንተ ቃሉ። ይልቁንም ከቃሉ ሰምተው ያመኑበት ብዙ ናቸው።

፶፯ ወደቤልዋ ለዛቲ ብእሲት እኮ እንክ በነገረ ዘእኪ ዘእመኑ ቦቱ።

፶፰ ያችንም ሌት ያመንበት እንች በነገርኸን እያደለም እላት የሌት ደቀ መዛሙርት እንዳይሉን ብለው ውዳሴ ከንቱ ሸተው። እንደም እውነታቸው ነው ክርሲ ከሰሙ የሰሙ ናቸው

ለንድም ለንች በነገርሽን ብቻ
 ለላመንበትም ለንችስ ለንዳሊ
 ለእመ ውለቱ ክርስቶስ ብለሽ
 አጠራጥረሽን ነበር።
 ለላ ለሊነ ጠየቅን ወሰግዕነ ከ
 መ ገንቱ ውለቱ ክርስቶስ በ
 ለግን መድኅን ዓለም።
 እኛ ከቃሉ ሰምተን በውነት የ
 ዓለሙ መድኃኒት ክርስቶስ እ
 ንደሆን ዓወቅን አምነንበታል
 እንጂ።

ዘከሙ አስየም ኢየሱስ በገሊ
 ላ ለወልደ ገብረ ንጉሥ።

፵፫ ወእምድገረ ሰኑይ መዋዕል ወ
 ጽኦ እግዚእ ኢየሱስ አምህ
 የ ወሐረ ክዕበ ገሊላ።

፵፫ ከሁለት ቀን በኋላ ጌታችን
 ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚያ ወጥ
 ቶ ሁለተኛ ወደገሊላ ሄደ ከ
 ተመቶን ብላችሁ ባንድ በታ
 አትነሩ ወጥታችሁ ወርዳችሁ
 አስተምሩ ለግለት አብነት ለ
 መሆን።

፵፭ ወላሊሁ እግዚእ ኢየሱስ ሰማ
 ዕተ ኮነ ከመ ኢይክብር ነቢ
 ይ በሀገሩ። ግቲ ፲፫ ሃጂ ግ
 ር ጸ ፱ ሉቃ ፱ ሸ፱።

፵፭ አኮ እንከ በነገረ ዚእኪ ዘኦ
 መነ በቱ ብለዋት ነበርና ከሀ
 ን በሀገሩ እንዳይከብር ጌታችን
 እሱ ራሱ መሰከረ። በዚህ ያ
 ልተያያዝ በሉቃስ ረተያያዘ።

፵፭ ወበዊኦ ገሊላ ጎተበልዎ ነሱ
 ሉሙ ገሊላውያን። ግቲ ፱ ፲
 ፪ ግርሽ ፲፱ ሉቃ ፱ ፲፱ ጥራት
 ፵፭ ተራ ዋጊ አንድም ወበዊኦ ገ
 ሊላ ጎተበልዎ ነሱሙ ገሊ
 ላውያን ብሉ ነበርና ገሊላም

በገባ ጊዜ የገሊላ ሰዎች ሁ
 ሉ አመኑበት።
 እስመ ርእዩ ነሱሙ ተአም
 ረ ዘገብረ በኢየሩሳሌም አመ
 በዓል።

ለገቢረ በዓል ወጥቶ ሳለ በ
 ኢየሩሳሌም ያደረገውን ተአ
 ምራት ሁሉ አይተዋልና።
 እስመ እሙንቱሂ ሉሩ ለበዓል
 እርሳቸውም ለበዓል ወጥተው
 ነበርና።

፵፮ ወሐረ ክዕበ እግዚእ ኢየሱስ
 ውስተ ገሊላ ኅበ ረሰየ ግየ
 ወይነ።

፵፯ ጌታችንም ወሀውን ጠጅ ወዳ
 ደረገበት ወደ ቃና ሁለተኛ
 ሄደ።

ወሀሉ ሀየ አሐዳ ገብረ ንጉ
 ሥ ሰብእ አብያታዊ።
 አብያታዊ ገንዘብ ያለው ገብ
 ረ ንጉሥ አለ። ግዕዜመ እገብ
 ር ቤተ ለርእስየ ወያጠርያ አ
 ብያተ አምጽድቀ ዚእሆን እ
 ለ ትበልዑ አብያተ መበለታ
 ት እንዲል።

አንድም ቤተ ሰብነት ያለው
 ባሯ በወልድ ፍናጅን፣ ፍናጅ
 ቅናጅን፣ ቅናጅ አሰለጥን፣ አሰ
 ለጥ አመለጥን፣ አመለጥ ግን
 ቤቲን፣ ግን ቤቲ ደረባ ብቲን
 ወይደዊ ወልዳ በቅፍርናሆም
 ሀሉ ይደዊ።

ልጁ በቀፍርናሆም ተዋ ነበር
 ፵፯ ወሰግግ ከመ መጽኦ እግዚእ
 ኢየሱስ አምይሁዳ ውስተ ገ
 ሊላ ሐረ ኅዜሁ ወሰአሉ ከ
 መ ይረድ ወያሕዩ ሱቱ ወ
 ልዩ

፵፯ ጌታ ከይሁዳ ወደገሊላ እንደ
 መጣ ሰምቶ በሰማ ጊዜ ወር

ደሀ ልጄን አድንልኝ ብሎ ለ
 መነው።

እስመ አልጸቀ ይሙት።
 ሊዋት ቀርቦ ነበርና

፵፰ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
 እመ ተአምረ ወመንክረ አ
 ርኢክሙ ኢተአምኑ።

፵፰ ጌታም ተአምረት ከላያችሁ
 አታምኑም አለው።

፵፱ ወይቤሉ ውለቱ ገብረ ንጉሥ
 ሰብእ አብያታዊ እግዚእ ረድ
 ፍጡነ ዘእንበለ ይሙት ወል
 ድየ።

፵፱ ያም ገብረ ንጉሥ አቤቱ ል
 ጂ ሳይሞት ፈጥነህ ወርደህ
 አድንልኝ አለው ድውይ መ
 ፈወስ እንጂ ሙት ግስነሣት
 የግይቻለው መስሉት።

፶ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ሐ
 ር ወልድከሰ ሐይወ።

፶ ጌታም አንተ አላመንክም እ
 ንጂ ልጅህስ ድኅልሃል ሂድ
 አለው። አንድም እመ ተአምረ
 ወመንክረ ኢርኢክሙ ብለህ
 መልስ። ተአምራት ከላያችሁ አ
 ታምኑምን አለው። ግመኑንም
 አምናለሁ ይልቅንም ሳይሞት
 ፈጥነህ ወርደህ አድንልኝ አለ
 ው። ወይቤሉ ወልድከሰ ሐይ
 ወ። እንተ በጎ አምነኻ ልጅህም
 ድኅልሃል አለው።
 ወእምነ ውለቱ ብእሴ በቃል
 ዘይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ወ
 ሐረ።

ያም ሰው ጌታ ወልድከሰ ሐ
 ይወ ባለው ቃል አምና ሂድ
 ፶፩ ወእንዘ ይወርድ ተቀበልዎ አ
 ገብርቲሁ።

፶፩ ሲሄድ ብላቴኖቹ ተገናኙት።
 ወዚነውም ወይቤልዎ ወልድ

ወንጌል ዘጥሐንስ።

ከሰ ሐይ። እንተ በመ
ከራ ሰንብተሃል እንጂ ልጅህ
ስ ድትዋል። እንድም እንተም
በጎ መጣህ ልጅህም ድናልሃ
ል ብለው ነገሩት።
ወተሰለሉሙ ሰዓታ እንተ
ባቲ መጠነ ወይቤሉሙ ዓየ
ጊዜ ሐይ።
የሰፈረውን ሰዓት ጠየቃቸው
የኣነው ምን ጊዜ ነው አላቸው
ወያሌልዎ ትግልም ጊዜ ሰብ
አቱ ሰዓት ኅደጎ ፈጽንቱ።
እርሳቸውም ትናት በሰባት ሰ
ዓት ሆድ ዝግው ተወው አ
ሉት አሕዛብ ጠንቃቆች ናቸ
ውና ወልድከሰ ሐይ። ባለው
ጊዜ ሰዓቱን ሰናይታል።
ወእለመረ አቡሁ ከመ ጊዜ
ይእቲ ሰዓት እንተ ይቤሉ እ
ገዚእ ኢየሱስ ወልድከሰ ሐ
ይ።
እባቱም ልጁ የኣነ፤ ጌታ ልጅ
ሀስ ድናልሃል ባለው ሰዓት
እንደሆነ ንወቀ።
ወእምነ ቦቱ ውእቱ።
እርሱም አመነ።
ወክሉ ሰብአ ቤቱ።
የቤቱም ሰዎች።
ወዝንቱ ከሰበ ጸግሙ ለእገዚ
እ ኢየሱስ ዘገብረ ተአምረ
መጸእ እምያሁዳ ውስተ ገሌላ
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
ይሁዳ ወደ ገሌላ መጥቶ ያደ
ረገው ተአምራቱ ሁለተኛው
ይህ ነው። ለሐልዎው፤ ለቦታው
ወሀውን በሐልዮ ጠጅ እንዳ
ደረገው፤ በሐልዮ አድና ነውና
ወልድከሰ ሐይ። ያለው ለቦ
ታው ገንጥ ድውዩ ያለው
በቅናርናሆም ቢሆን ወልድከ

ሰ ሐይ። ያለው በገሌላ ሆኖ
ነውና።
በእንተ ምጥግቃት ዘአሩጳጥቄ
ምዕራፍ ስ።
ወእምደጎረዝ ኮነ በበዓሉሙ
ለአይሁድ ዓርገ እገዚእ ኢየ
ሱስ ኢየሩሳሌም። ዘሌ ጸጸ ስ
ዘዳ ፲፯ ስ።
ኮነ ያለውን ዓርገ ብሉ ለመ
ጣው ዝ ሲናገረው የመጣው
ነው። ከዚህ በኋላ አይሁድ በ
ዓል በሚያክብሩበት ቀን ጌታ
ችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ
ኢየሩሳሌም ወጣ። ተራ በዓል
ነው። እንድም ያልታወቀ በዓል
እንድም ሠረቀ ወርጎ። እንድ
ም ሁለተኛ ፋሲካ ነው። ያንስ
ኋላ ያመጣዋል ብሎ በውስጥ
በሚያመጣው ቀዳም።
ወበ ውስተ ኢየሩሳሌም ምጥ
ግቃት ዘአሩጳጥቄ ቅልንብትራ
በኢየሩሳሌም መጠመቂያ ነበ
ር ዘአሩጳጥቄ፤ ዘፈውስ ዘበዓል
ዘመሥዋዕት ዘጉባዔ ዘአባግዕ
ቅልንብትራ። ባንዱ ልሳን ቅል
ንብትራ የምትባል።
ወይብልዋ ስግ በዕብራይስጥ
ቤተ ሳይዳ ወይእቲ ቤተ ሣህል
በዕብራይስጥ ቤተ ሳይዳ ትባ
ላለች።
ዘውእቱ ቤተ ሣህል።
ቤተ ሳይዳም ማለት ቤተ ሣህ
ል ማለት ነው።
ወይእቲ ቀላየ አባግዕ።
ቀላየ ዓባግዕ ዓፀደ አባግዕ ዓ
ዘቅተ አባግዕ ምጥግቀ አባ
ግዕ ምሕግሰ አባግዕ ያላል ን
ሁ ነሐምስ እንዲል ትገራ። ያ

ችም የባንች መጠመቂያ ናት
ወባቲ ኃምስቱ ሐዋራት።
አምስት እርከን አምስት ሙ
ደብ አላት እርከን እንደ ቀ
ስጵም፤ መደብ እንደ ማንኪት
ወሀየ ደሰከቡ ብዙኃን ድው
ያን።
በእርከኑ በመደቡ ብዙ ድው
ያን ይተኛሉ ዕውራን ድውያ
ን ያለውን ይተረትረዋል።
ዕውራን። የታወሩ
ሐንካሳን። አንካሳች
ወደቡሳን። የሰለሉ
ወደቡሳን። ልምጅ የሆኑ
ወደቡሳን።
የተደበለበሉ። ይተኛሉ።
ወይደንሁ ሁከተ ማይ።
የወሀውን መናወጥ ይጠብቁ
ነበሩ።
እስመ መልክ እገዚእ ብሔር
በጊዜ ይወርድ ውስተ ምጥ
ግቃት ይትገወክ ማይ።
መልክኩ በወረደ ጊዜ ውሀው
ይነዋወጽ ነበርና።
ወዘይወርድ ቀዲሙ እምደጎረ
ሁከተ ማይ ወይትሐጸብ የሐ
ዩ እምክሉ ደጃ ዘቦ።
ወሀው ከተናወጠ በኋላ እስቀ
ድም ወርዶ የተጠመቀ ካለበ
ት ደጃ ሁሉ ይድን ነበር።
መልክኩ ስለምን ይወርዳል
ቢሉ ለቀድሶተ ማያት ለእዕር
ጎተ መሥዋዕት። ወሀውስ ስለ
ምን ይናወጥ ነበር ቢሉ ሙ
ልክኩ እንደ ወረደ ለማጠየቅ
ለፈውስ፤ ይህም ተራ ወሀ ነ
ው በክረምት የሚሞላ በበጋ
የሚገድል። እንድም ፈለገ ቄ
ድርስ ነው። እንድም ሰሎምን
በጥበብ ያገባው ወሀ ነው። እ

የጥራት ወንጀል።

ንድም ወገብ እውጽኡ ማየ ማዕከል ክልሉ ባረፍት እንዲል። ሕዝቅያስና ሌላዳያስ ከስድስተኛው ቆመ ብሌሲ ያወጡት ወሀ ነው ቀጻም ቀጻም እንዳንድ ድውይ ይፈወሳል አይቀርም። አይደግምም። አለመቅረቱ ተአምራት ባባቶቻችን ጊዜ ይደረጋል እንጂ በኛ ዘመንስ ተርጉሞች እንዳይሉ። አለመደገሙ በኦሪት ፍጹም ድንኳን እንዳልተደረገ ለማጠየቅ እስመ ኦሪት መንፈረቅ ፍጻሜ ወገኛጥ መክፈልት እንዲል። መልክኩ የተሳውሰት ወሀ የጥምቀት ስርዓትን ያህድ አዕማድ ምሥጢር። ስድ ድውያን ያህድ ስቱ የታ ምዕመናን ምሳሌ ስቱ የታ ምዕመናን አዕሩግ መራዘት እንስት ከሀናት መነሳት። የአዕሩግ የራቸው ፍቅር ንዋይ ነው ማን ይረዳናል ማን ያዳባናል አያሉ ገንዘብ ይሰበስባሉ። ይህን ትቶ በመራዘት የር በገመት ይቃወማቸዋል በጥምቀት ባገኙት ጎይል ድል ይነሱታል የመራዘት የር ገመት ነው ይህን ትቶ በፍቅር ንዋይ ይዋጋቸዋል በጥምቀት ባገኙት ጎይል ድል ይነሱታል። የእንስት መራቸው ትውዝፍት ነው የምንገዢ ጌጥ። ይህን ትቶ በሌላ መር ይዋጋቸዋል በጥምቀት ባገኙት ጎይል ድል ይነሱታል። የካህናት መራቸው ትዕቢት ነው አእምሯችን ረቂቅ መኖርጋችን ምጡቅ አያሉ ይታወቃሉ። ይህን ትቶ በሌላ የር ይቃወማቸዋል በጥምቀት

ት ባገኙት ጎይል ድል ይነሱታል። የመነሳት መራቸው ስስት ነው በሹት ጊዜ አያገኙትምና ይህን ትቶ በእንስሐስሐ ዘበክንቱ ይቃወማቸዋል በጥምቀት ባገኙት ጎይል ድል ይነሱታል።

፩ ወሀሉ ሀዩ ስ ብሌሲ ዘሀላሳ ወሰመንቱ ክረምቱ እምዘ ያወዩ።

፪ ከታመመ ሀላሳ ስምንት ዓመት የሆነው ድውይ ከዚያ አለ።

፫ ወኪያሁ ርእዮ እግዚአላላ ሱስ ይሰክብ ውስተ ዓራቱ።

፬ ጌታ እርሱ በደዌ ዳኛ ባልጋቅራኛ እንደ ተያዘ አውቆ። አእመረ ከመ ጉንደየ ውስተ ደዌሁ።

፭ ይህ ሰው ደዌ ጠንቀብታል በዚህ ሰው ደዌ ዘግዶቶብታል አለ።

፮ ወይቤሉ እግዚአላላ የሱስ ትፈቅድኑ ትሕየው።

፯ ልትድን ትወዳለህን አለው።

፰ ወእውሥኦ ውእቱ ድውይ።

፱ ያም ድውይ መለሰ።

ወይቤሉ እው እግዚአላላ። አወን አቤቱ አሰው። እው እንዲለው ያውቅ የለምን ቢሉ አላዋቂ የነበረ ሥጋን እንደ ተዋሐደ ለማጠየቅ። አክ አያ አሚር ኅቡዓተ አላ ከመ የሀብ መክነ ለጥንተ ትስብዕቱ ዘአያአምር ኅቡዓተ እንዲል አንድም አወቅሁ ብሎ ሥራውን አይተውምና። አንድም አስፈቅዶ ለማድረግ በዕለተ ዓርብ በዋሬ የሚመታው ነውና ያጻነህን ባሉት ጊዜ እርሱ

የቀለብላብነቱን አድግኛል እንጂ አድንኝ ብዬው አድግኛልን እንዳይል።

አላ ሰበእ አልብዩ ከመ የሳይትሀወክ ማይ ያውርደኒ ጠይደኒ ውስተ ምጥማቃት። ወሀው በተናወጠ ጊዜ ከመጠመቂያው አውርዶ የሚጥለኝ ሰው የለኝም እንጂ አለው የሀላሳ ዓመት ጉልማሳ ቢያየው ነጥቆ ይጥሰኛል ብሎ።

አንድም አምስት ገበያ ሰው ይከተለው ነበርና እንዲን ያዝልኛል ብሎ።

ወሰበ እመጽእ እነ ባዕድ ይቀድመኒ ወረደ።

እኔ በመጣሁ ጊዜ ሌላው ቀድሞኝ ወርዶ ይጠመቃል።

፳ ወይቤሉ እግዚአላላ የሱስ ትንሥኦ ንግሥት ዓራተክ ወሐር።

፳፩ ሌታኝን እላየሱስ ክርስቶስም ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ አለው። ሐተታ እንደ ማቲዎስ። መምሕር ኤስድርስ ግን አልጋው ቅሉ የብረት አልጋ ነው ብለዋል ጽንዓተ አምራቱን ለማጠየቅ።

ዘ ወሐደው ሰቤሃ ውእቱ ብሌሲ ወነሥኦ ዓራቶ ወሐረ።

ዘ ያም ሰው ፈጥኖ ተነሥቶ አልጋውን ተሸክሞ ሄደ።

ወሰንበት አሚሃ ውእቱ ዕለት መግጥዕ የተፈወሰበት ቀን ቅዳሜ ነው። አንድም እስመ ሰንበት አሚሃ ቅዳሜ ነበርና።

ዘከመ አስተዋደደም አይሁድ ለአያሱስ።

፲ ወይቤልም አይሁድ ለውእቱ ብሌሲ ዘሐደው ሰንበት ውእ

ወንጌል ዘኅሩኅስ

ቱ የምግብ ጸ ገህ ሌር ገጸ ጸጸ።
 ፲ ያን የጻውን ሰው አይሁድ ዛሬ ቅዳሜ ነው።
 ወሊደከውነክ ትጺር ዓራተክ።
 አልጋህን ተሸከመህ ልትሂድ እያገባህም አሉት ወሊታብ ኡ ሶረ ከቡድ ውስተ ኃዋሕ ዊፃ ለአዲሱ ሰዓልተ ሰ ገበት። ያለውን የሌርም ያስን ታል ይዘው ትዝ ብሏቸው ብ ትል።
 ወለውሥአ ውለቱ ብአሲ። ለሱም መለሰ።
 ፲፩ ወይቤሎሙ ዘአሕየወኒ ውለ ቱ ይቤለኒ ተንሥእ ንዝእ ዓ ራተክ ወሐር።
 ፲፪ ያጻነኝ እሱ አልጋህን ተሸከመ ሀሂድ አለኝ አላቸው።
 ፲፫ ወተሰአልም አይሁድ ወይቤል ም መኑ ውለቱ ብአሲሁ ዘይ ቤለክ ፀር ዓራተክ ወሐር።
 ፲፬ ተንሥተህ አልጋህን ተሸከመህ ሂድ ያለህ ግነው ብለው አ ያሁድ ጠየቁት።
 ፲፭ ወውለቱሰ ዘሐይወ ሊያለመ ረ መኑ ውለቱ ዘአሕየዎ።
 ፲፮ የጻው አርሱ ግን ያጻነውን ግ ንም እንደሆነ አላወቀም ነበር። ለሰመ ተሠወረ እግዚእ ሊየ ሱስ ግእከለ ብዙኃን ሰብእ ለለ ሀለው በውለቱ መክን። ጌታችን ሊየሱስ ክርስቶስ በዚ ያ ቦታ ባሉብብዙ ሰዎች መካከ ል ተሠወር ነበርና ይህ ቅሉ ከ ሰንፍና አያወጣውም ስንኳን ይ ሀን ያህል ሥራ የሠራለትን ጥቂት ሥራ የሠራለትን ስን ኳን ጠይቆ ግወቅ ይገባ ነበር
 ፲፱ ወእምዝ በሳኒታ ረከቦ ካሰበ

እግዚእ ሊየሱስ ለውለቱ ዘ ሐይወ በምኅራብ።
 ፲፱ ከዚህ በኋላ ጌታ ያን የጻነው ን ሰው በምኅራብ አገኘው። ወይቤሎ ናሁኔ ሐየውክ። እነሆ ከደዌህ ድነሃል።
 ሀቅ ሊተአብስ ጻገመ እንከ ከመ ዘየለክ ሊይርከብከ።
 እንግዲህ ከዚህ የጠና እንዳ ያገኘህ ሁለተኛ እንዳትበድል አስተውል አለው። ከዚህ የጠ ና ምን አለ ቢሉ የቀድሞው ደዌ ሥጋ ነበር። ዛሬ ግን ደዌ ነ ናስ ነው። ይህም አልቀረ በሰለተ ጎርብ ጌታን በጥሬ ቢመታው የመታበት እጁ ሰሎ ደርቆ ቀርቷል። ሐተታ ደዌ ዘንጽሕ ደዌ ዘዕሜት ደዌ ዘመቅሠፍ ት ደዌ ዘኃጢአት አለ። ደዌ ዘንጽሕ እንደ ጠላትም ሰፊ ደ ዌ ዘዕሜት እንደ ሊየብ ደዌ ዘመቅሠፍት እንደ ሳኦል እን ደሂርድስ ደዌ ዘኃጢአት አ ንደዚህ ሰው።
 ፲፳ ወሐረ ውለቱ ብአሲ ወነገር ሙ ለአይሁድ ከመ እግዚእ ሊየሱስ ውለቱ ዘአሕየዎ።
 ፲፳፩ ያም ሰው ሂዶ ያጻነው ጌታ እንደሆነ ለአይሁድ ነገራቸው
 ፲፳፪ ወበእንተ ዝንቱ ያስተዋድደዎ አይሁድ ለእግዚእ ሊየሱስ።
 ፲፳፫ ስለዚህም አይሁድ ጌታን ያ ጣሉት ያሳጡት ያክስሱት ነበር ወየገሥሥዎ ይቅትልዎ። ሊገሉት ይፈልጉ ነበር። ለሰመ ከመዝ ይገብር በሰን በት። ቅዳሜ ድውዶ ይፈውስ ነበርና
 ፲፳፬ ወለውሥአ እግዚእ ሊየሱስ።
 ፲፳፭ ጌታም መለሰ።

ወይቤሎሙ አሁን እስከ ይ እዚ ይገብር።
 እባቲ እስከሁን ድረስ ሥራ ይሠራል አለ። ሰነ ፍጥረትን ግመላለስ ነው።
 ወአነሂ ካሰብ ከግሁ እገብር። ለኔም እሠራለሁ። ሰነ ፍጥረት ን አመላልሳለሁ። ይህስ ያልያ ዘው ነው ብሎ። ለባቲ ቅዳ ሜ ቅዳሜ አንጻንድ ድውይ ይ ፈውስ ነበር። ወአነሂ፤ ለኔም ጉ ሐተትን መጥጉሰን ረወስኩ።
 ፲፳፭ ወበእንተ ዝንቱ ፈርፋዶ የኃ ሥሥዎ አይሁድ ይቅትልዎ።
 ፲፳፮ ይልቁንም ለቡዩ ስላለባቸው አይሁድ ሊገሉት ይኹ ነበር። ለሰመ እኮ ከመ ሰንበተ ባሕ ቲቶ ዘይሥዕር። የሚኹት ሰንበትን ሽረ ብለው ብቻ አይደለም። ዳዕሙ ዓዳ ለባሁ ይፈሰዩ ለ እግዚአብሔር።
 የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሏል ወያኔ ርእሶ ምስሌ እግዚአብ ሔር። እግዚአብሔር ነኝ ብሏልና ስለዚህም ነው እንጂ ወእምዝ አውሥአ እግዚእ ሊ የሱስ።
 ከዚህ በኋላም ጌታ መለሰ፤
 ፲፱ ወይቤሎሙ አግን አብለኩሙ ሊያክል ወልድ ገበረ ዘእም ኅዜሁ ወእምንተኒ።
 ፲፱ ወልድ ከራሱ ብቻ አንቅቶ ም ንም ምን ሥራ አይሠራም። ዘእንበለ ዘርእዮ ለእብ ይገብር ከእብ በህልውና ያየውን በህ ልውና ያገኘውን ይሠራዋል እንጂ። ለሰመ ግብረ ዘይገብር ለብ ወልድኒ ኪያሁ ይገብር በእምሳሉ።

አብ የሚሠራውን ሥራ ወልድም ይሠራዋልና።

አ ለሰሙ አብ ያፈቅር ወልድ ወ ነሱ ያፈሳሩ ዘውእቱ ይገብር

አ አብ ልጁን ይወደዋልና በሀለውና የሚሠራውን ያሰየዋል ወዘየዓቢ እምዝ ያፈሳሩ ግብረ ያበላልጣል። ድውይ ከመሬወስ ሙት ማንሣት እንዲበልጥ ከ ዜህም የበለጠ ሥራ ያሳየዋል፤ ከመ አንተሙ ታእምሩ ወታንክሩ።

እናንተ ታምኑ ዘንድ ወአንክረቶ ነላ ምድር እንዲል።

አአ ወበከመ አብ ያነሥሎ ለ ምውታን ወያሕይም።

አአ አብ ሙታንን እንዲያሥነሣቸው እንዲያድናቸው።

ከማሁ ወልድኒ ለዘፈቀደ ያሕዩ ወልድም ሊያድነው የወደደውን ያድነዋል ፈቀደ ለሁለቱም ነው።

አአ ለሰሙ አብሰ ለይኳንን ወእሙነሂ።

አአ አብ ታይቶ ማንንም ማንን እይገዛም። ታይቶ በማንም በማን አይፈርድም።

እላ ነሱ ነኝኔሁ አወፈዮ ለ ወልዱ።

ታይቶ ሙግዛትን ታይቶ ሙፍረድን ለልጁ ሰጠው እንጂ

አአ ከመ ነሱ ሰብእ ያክብርዎ ለ ወልድ በከመ ያክብርዎ ለአብ

አአ ሰው ሁሉ ከብን ወላጁ ወልድን ተወላጁ ይላው ዘንድ። ወዘሰ ለያክብር ለወልድ እያክብር ለአብ ለዘፈነም።

ወልድን የማያክብረው አብን እያክብረውም። ግለት ወልድን ተወላጁ የማይለው ግን እ

ብን ወላጁ እይለውም። እባት አልባ ልጅ። ልጅ አልባ አባት የለምና።

አአ አማን አማን እብለክሙ ዘይሰምዕ ቃልየ ወየአምን በዘፈነወኒ ይረክብ ሕይወተ ዘለዓለም

አአ ያበላልጣል። ሙት ከማንሣት ትንሣኤ ሕሊና እንዲበልጥ። የኔን ቃል ሰምቶ አብ በላክኝ በኔ። እኔን በላክኝ በአብ ያመነ የማታልፍ መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳል።

ወእየሐውር ውስተ ደይን። ወደገሃም አይሂድም።

እላ አደወ እሞት ውስተ ሕይወት።

ከሞት ወደሕይወት ይሄዳል እንጂ።

አአ አማን አማን እብለክሙ ከመ ይበጽሕ ጊዜሁ።

አአ ከትንሣኤ ሕሊና ትንሣኤ ልቡና እንዲበልጥ፤ ጊዜው እንዲደርስ በውነት እነግራችኋለሁ ወይእዚ ውእቱ ከመ ምውታን ይሰምዕም ቃሉ ለወልድ እግዚአብሔር።

ሙታነ ሕሊና የእግዚአብሔርን ልጅ ትምርቱን የሚቀበሉት ጊዜም ዛሬ ነው።

ወእለሰ ይሰምዕም የሐይወት ትምርቱን የሚቀበሉት ትንሣኤ ልቡና ይነሣሉ።

አአ ወበከመ ለአብ ቦቱ ሕይወት ኅቤሁ።

አአ ለአብ ሕይወትነት የባሕርይ እንደሆነ ሕይወት እንዳለው። ከማሁ ለወልድኒ ወሀቦ ሕይወተ ከመ ይኩን ሕይወት ኅቤሁ ሕይወት የባሕርይ ይሆን ዘንድ ሕይወትን ሰጠው።

አአ ወወሀቦ ሥልጣን ከመ ይግበር ፍትሐ ወነኝ።

አአ ይፈርድ ዘንድ፤

እሰሙ ወልድ እግዚአብሔር ወልድ አንሳ እሙ ሕይወት። የእግዚአብሔር ልጅ የሰው ልጅ ነውና። ወሀቦ ሕይወተ።

ዐ ዘይቤላ መጻሕፍት በእንተ ትስብኦቱ እንዲል። እንድም የሰው ልጅ የእግዚአብሔር ልጅ ነውና። ከመ ይግበር ፍትሐ ላለው፤ ወቦ ዘይቤላ መጻሕፍት በእንተ መለኮቱ እንዲል እንድም ወልድ እግዚአብሔር ነውና፤ ወልድ አንሳ እሙ ሕይወት ከመ ይግበር ፍትሐ።

ዐ ዘይቤላ መጻሕፍት በእንተ ትስብኦቱ ወበ እንተ መለኮቱ ኅብረ እንዲል

አአ ወበእንተ ዝንቁሰ ኢታንክሩ።

አአ ይኸንንስ አታድንቅ።

እሰሙ ትመጽእ ሰዓት ወደበጽሕ ጊዜሁ በዘይሰምዕም ቃሉ ለወልድ እግዚአብሔር ነሱ ሙ እለ ውስተ መቃብር።

ያበላልጣል ከትንሣኤ ልቡና ደገኛው ትንሣኤ ሥጋ እንዲበልጥ። በመቃብር ያሉ ቃሉን የሚሰሙበት ጊዜ ይደርሳልና።

አአ ወደወጽኡ እለ ሠናየ ገብሩ ውስተ ትንሣኤ ዘለሕይወት። ማቴ አጅ ፮።

አአ በጎ ሥራ የሠሩ ሁሉ በሕይወት በሚያኖር ትንሣኤ ይነሣሉ።

ወእለሰ እኩየ ገብሩ ይትነሥኡ ውስተ ትንሣኤ ዘለደይን። ክፉ ሥራ የሠሩ ግን በስቃይ ለመኖር በስቃይ በሚያኖር ትንሣኤ ይነሣሉ።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

፱ ሊያክል እንሰ ገበረ ለልዩ ዘ
 እምነቤዩ ወሊምንትኒ።
 ፱ እኔ ምንም ምን ክራሴ ብቻ
 አንቅቺ አላስተምርም።
 እላ በከመ ሰማዕኩ እኔንን።
 በሀልውና እንደሰማሁ የሰማ
 ሁትን አስተምራለሁ እንጂ።
 ወነጎንደረ ጽድቅ ውለቱ።
 ትምርቱም እውነት ነው።
 እስመ ሊዮሲሥሥ ፈቃድ ዘ
 አዩ ዘእንበለ ፈቃዱ ለዘፈነወኒ
 የላከኝ ያባቲን ፈቃድ ላደር
 ግ እወዳለሁ እንጂ የኔ ፈቃድ
 ሊደረግ አልወድምና። እንደ
 ም የኔ ፈቃድ ከባቲ ፈቃድ
 ልዩ ሁኖ የኔ ፈቃድ ሊደረግ
 አልወድም የኔ ፈቃድ ከባቲ
 ፈቃድ ጋራ እንደ ነውና። ያ
 ባቲ ፈቃድ ሊደረግ እወዳለ
 ሁ እንጂ።
 ፱፩ ወእመሰ ለልዩ ስምዖ ኩንኩ
 ለርእስዩ ኢኮነ ጽድቅ ስምዕዩ
 ፱፪ እኔ ለራሴ ብመሰክር ምስክርነ
 ቲ እውነት አይደለም። የርሱ ሐ
 ሰት ሁኖ አይደለም ንጹሐን
 ነን በሚሉ ዘለፋ ሊሆንባቸው
 ነው እንጂ እርሱስ በሐልዮ
 እንዳልሠራ ለማጠየቅ። ይመጽ
 እ መልእኩ ለዝንቱ ዓለም ወ
 ሊያረክብ በላዕሌዩ ወሊምንተ
 ኒ ብሏል። በነበረበም እንዳልሠራ
 ለማጠየቅ። ነበይ ሊገብረ ኃጢ
 አተ ወእተረክቦ ሐሰት ሙስ
 ተ እፋሁ ብሎ መሰክርለታል
 በገበርም እንዳልሠራ ለማጠ
 የቅ። ሙኑ ይዘለረጋ በእንተ ኃ
 ጢአት ብሏል። ንጹሐን ነን በ
 ሚሉ መፈራረጃ ሊሆንባቸው
 እንደሁ አለ እንጂ።
 ፱፫ ወባሕቱ ከልዕ ውለቱ ሰማዕትዩ

ማቲ ቮ ፲፯ ዮሐን ስ ፲፮ ።
 ፱፬ ምስክረ ሌላ ነውአለ። ዮሐንስ፡
 ስም ተአምራት፡ መጻሕፍት፡ አብ
 ወአክምር ከመ ጽድቅ ውለቱ
 ስምዑ ዘስምዖ ኮነ በእንቲአዩ
 ስለኔም የመሰከረው ምስክሩ
 እውነት ነው።
 ፱፭ አኮኑ አንትሙ ለአከሙ ኅበ
 ዮሐንስ።
 ፱፮ እናንተ ወደ ዮሐንስ ልክችሁ
 አልነበረምን።
 ወነገረከሙ ስምዖ በጽድቅ በ
 እንቲአዩ።
 ስለኔ ምስክርነቱንስ በውነት ነ
 ግሯችሁ አልነበረምን።
 ፱፱ ወእንስ አኮ ስምዖ ሰብእ ዘእ
 ፈቅድ፡
 ፱፻ ነገር ግን እኔ የሰውን ምስክር
 ነት አልሻም።
 ወባሕቱ ዘንተ ዘእብል ከመ
 አንትሙ ተእመኑ ወትድኑኑ።
 ነገር ግን ይኸን የምናገር እና
 ንተ ታምኑ ትድኑ ዘንድ ነው
 እናንተ ታምኑ ትድኑ ዘንድ
 ይህን እናገራለሁ እንጂ፡
 ፱፺ ወገንቱ ውለቱ ማንቶት ዘያ
 ፱፻ ሐቱ ወያበርሀ። የሚያበራ
 ፋ፣ ይህ ነው። ከዚያ ወለሊሁስ
 ኢኮነ ብርሃን አለ። ከዚህ እንደሁ
 አለ እንደምን ነው ቢሉ ፀሐ
 ዩ በወጣ ጊዜ የፋናን ብርሃን
 የሚሻው እንደሌለ ጌታም ባ
 ስተማረ ጊዜ የዮሐንስን ትም
 ሮት የሚሻው የለምና የዮሐን
 ስን ትምርት በፋና የጌታን ት
 ምሕርት በፀሐይ መስሎ ተናገ
 ረ። እንደም ፋና ለመጣለት
 ነው የሚያበራ። ፀሐይ ግን ለ
 ሁሉ ነው። እንደዚህም ሁሉ ዮ
 ሐንስ ያስተማረ ለመጣለት ነው

ጌታ ያስተማረ ለሁሉ ነውና
 የዮሐንስን ትምሕርት በፋና የ
 ጌታን ትምሕርት በፀሐይ መ
 ስሎ ተናገረ።
 ፱፻ ወአንትሙ ፈቃድከሙ ትትፈ
 ሥሐ ብብርሃን አሐተ ሰዓተ።
 ፱፻ እናንተ በትምሕርቱ መንፈቅ
 ደስ ሊላችሁ ወደገችሁ።
 ወእንስ ብዩ ሰማዕት ዘየዓቤ
 እምስምዖ ዮሐንስ።
 እኔ ግን ከዮሐንስ ምስክርነት
 የሚበልጥ ምስክር አለኝ።
 እስመ ዝንቱ ግብር ዘወሀበኒ
 አቡዩ እግብር ወእፈጽም ውለ
 ቱ ግብር ዘእንብር ሰማዕትዩ
 ከመ አብ ፈነወኒ።
 በእብ ፈቃድ ሰው እንደሆንኩ
 ልሠራው ልፈጽመው አባቲ ገ
 ነዘብ ያደረገልኝ ተአምራት
 ምስክረ ነው።
 ፱፻ ወእቡዩ ዘፈነወኒ ውለቱ ሰማ
 ዕትዩ። ማቲ ቮ ፲፯ ዘዳ ፱ ፲፪።
 ፱፻ የላከኝ አባቲም ምስክረ ነው።
 ወእምአመ ከንከሙ ቃሉ ሊ
 ሰማዕከሙ።
 ከሆነ ጀምሮ ማለት ወልድዩ
 ዘበክርዩ ከተባላችሁ ጀምሮ
 ቃሉን በደብረ ሲና አልሰማች
 ሁም።
 ወራእዮሂ ኢርኢከሙ።
 መልኩን አላያችሁም።
 ፱፻ ወቃሉሂ አልብከሙ ወሊያነ
 ብር ኅቤከሙ።
 ፱፻ ዓሠርቱ ቃላትን አልተቀበላች
 ሁም። እንደም ወእምአመ ኮን
 ከሙ እያልክ መልስ። ወልድዩ
 ዘበክርዩ ከተባላችሁ ጀምሮ ቃ
 ሉን በደብረ ታቦር አልሰ ማች
 ሁም ወራእዮሂ። መልክሉ መለ
 ከቱን አላያችሁም። ወቃሉሂ፡

ግንጋራን አልተቀበላችሁም = አንድም ወልድ የዘበኑር የከተባላችሁ ጀምሮ ግንጋራን አልተቀበላችሁም = ወራሽ የሆነ ሙሉ ለሙሉ ሙሉ ከተባላችሁ ምንም ዓይነት ሁኔታ ላይ ለሚገኙት ሁሉም ሰለሥንድ የተገኘውን ትንቢት አልተቀበላችሁም = እሰጠው ዘመናዊ ሥነ ስራ ሲሆን ሊለመንኩም =

፳፱ ገሙ ትርጉሙ ውስተ ሙዳሕፍ ት እንተ ቦቶን ይመስለኩም ትርጉሙ ሕይወተ ዘላለም =

፳፻ በንባባቸው ብቻ የዘላለም ድኅነትን የምታገኙባቸው የሚመስሏችሁ ሙዳሕፍትን ሹ መርምሩ = አንድም እሰጠው ቦቶን = በንባባቸው ብቻ የዘላለም ድኅነትን የምታገኙባቸው ይመስላችኋልና = አንድም የዘላለም ድኅነት የምታገኙበት ሃይማኖትን የምትረዱባቸውን = አንድም የዘላለም ድኅነትን የምታገኙበት ሃይማኖትን ትረዱባቸዋላችሁና ሙዳሕፍትን ሹ መርምሩ = ወላግንቱ ስግዳት የሆነ ሙዳሕፍት ምስክርቺ ናቸው =

፷ ወሊት ለቀዳ ትምጽኩ ጎሴ የከመ ትርጉሙ ሕይወተ ዘላለም

፷ ድኅነትን ታገኙ ዘንድ በኔ ልታምኑ አትሹም =

፷፩ አንሰ ሊይረጅድ ያድሉ ሊ

፷፪ ተ ሰብሁ = እኔ ግን የልላኝን ለምሳኔነት ሰው ለምሳኔ ነህ ሊላኝ አልቻልኩም =

፷፫ ወሊት ለመርኩኩም ከሙሉ ለሙሉ ፍቅር ለግዚአብሔር ላሳለኩም =

፷፬ ነገር ግን ፍቅር ለግዚአብሔር ለንግዳደረባችሁ ነገርዬችሁ = ለጠየቀኩም ይላል ለሰረዳኋችሁ

፷፭ እነ ሙዳሕኩ በሰጠው ስቡ የወሊት ወክፍኩም =

፷፮ እኔ ባባቴ ስም = ለባቴ በወጣ ልኝ ስም = በስምን ለቡ የሰላባቴ መስክርልኝ መጣሁ = ወሊት ወክፍኩም = ለላመናችሁ ብኝም = ወላግ መጽአ ከልዕ በሰጠ ነፍሱ ሲሆን ትትዌከፋ = ሐሳዌ መሢሕ ግን ራሱ ባወጣው ስም = አንድም ራሱ በመሰከረው ምስክር በመጣ ጊዜ ታምኑ በታላችሁ =

፷፯ እር ትክሉ እንትሙ ለሚነዘተኝ ሥራ ከብረ ለምሲጽኩም ወሊት ሥራ ከብረ ለምሳብ ለግዚአብሔር ባሕርቱ ቀሀድ ስቆር ፪ ፫ =

፷፰ ከለግዚአብሔር ከብርን የግትሹ እንደናንተ ከላ ከዕሩቅ ብእሲ ከብርን የምትሹ እናንተ በኔ ግመን እንደምን ይቻላችኋል = እር ትክሉ አንትሙ ለሚነዘተኝ ሥራ ከብረ ለምሳብ ለግዚአብሔር ቀሀድ ይላል = ተዋርዳችሁ ተምራችሁ ለግዚአብሔርን ብቻ ለክብርን ከትሉት ይልቅ ለባልንጀሮቻችሁ መስሎ መታየትን የምትወዱ እናንተ በኔ ግመን እንደምን ይቻላችኋል =

፷፱ ሊይምሰልኩም ዘላነ ለስተዋድ የኩም ጎበ ለብ =

፷፻ እኔ ወደአብ የግጣላችሁ የግክሰላችሁ ለይምሰላችሁ = ለላ ሀሎ ሙሉ ዘያብተዋድ የ

ከሙ ሀኪያሁ ትትዌከሉ ወት ሴፊዉ

እናንተ ተስፋ የምታደርጉት የሚያጣላችሁ የሚያሳጣችሁ ሙሉ አለ እንጂ =

፷፯ ሰበሰ አመንኩም ለሙሉ ዜያየኒ ለምላመንኩም = ዘፍ ፫ ፲፭ ዘፍ ፲፮ ፲፭ =

፷፰ ሙሉን ተቀብላችሁት ቢሆን እኔንም በተቀበላችሁኝ ነበር፤ እሰጠው በእንጉላዩ ጸሐፊ ውለቱ =

እርሱ በላይ ጽፏልና =

፷፯ ወእመሰ ዘጸሐፊ ሙሉ ሊተለምኑ እር ታል የተለምኑ =

፷፰ ሙሉ የጻፈውን ክልተቀበላችሁ ትምርቴን እንደምን ትቀበሉኛላችሁ =

ምዕራፍ ፯ =

፩ ወእምድጎረ ዝንቱ ሐረ እግዚአብሔር ሲሆን ግዕድተ ባሕረ ገሌላ ጎበ ጥብርያዶስ = ግቴ ፲፬ ፲፫ ግር ፮ ፱ ሉቃ ፪ ፲

፩ ዝ ሲናገረው የመጣ ነው ከዚህ በኋላ ጌታችን በገሌላ በሕር ግዶ ወደጥብርያዶስ ሄዶ አንድም የገሌላ ባሕር ግዶ ወደሚሆን ወደጥብርያዶስ ሄዶ ወተለውም ብዙኃን አሕዛብ =

፪ ብዙ ሰዎች ተከተሉት =

እሰጠው ርእዩ ተለምረ ዘገብረ በላዕል ድውያን =

ድውይ ሲፈውስ ለይተዋልና

፫ ወግርገ ለግዚአብሔር ሲሆን ውስተ ደብር ወሀሮ ነበረ ምስለ ለርዳሊሁ =

፬ ጌታችን ሊየሱስ ከርስቶስ ከተራራ ላይ ወጥቶ ከዚያ ከደ

ተመዘመርቱ ጋራ ተቀመጠ
 ፱ ወቀርቦ በዓለ ፋሲከሆሙ ለ
 አይሁድ።
 ፱ አይሁድ በዓለ የሚያከብሩበ
 ት ቀን ደረሰ።
 ር ወአንሥኦ እግዚእ ኢየሱስ አ
 ፅይንቲሁ ወርእዩ ብዙኃን ሰ
 ብእ እንዘ ይመጽኑ ኅዬሁ።
 ር ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዓ
 ዩኑን አራምዶ ብዙ ሰዎች ወ
 ደሱ ሰመጡ አዩ። ርእዩን በ
 ያዩ ብዙኃን ሰብእ ይመጽኑ
 ን በያዩ ብዙኃን ሰብእ
 ወይቤሎ ለፊልጶስ እምአይቲ
 ንግዩጥ ኅብስተ ዘናበልጾሙ
 ለአሉ።
 ፈልጶስን ለኔህ ሰዎች የምንመ
 ግባቸውን ኅብስት ከወደት እ
 ንግዘለን ከየት እንግዛ አለው።
 ወዘንተ ዘይቤ እንዘ ያሚክር
 እንደህ ያለው ሊፈትነው ነው
 ወዘንተ ያቤ ሊፈትነው እንደ
 ህ አለው። የሚያመጣውን በኒና
 ገር ሕፃውን ለመግለጥ። እንተ
 ኅብስት አበርክተህ ትመግባቸ
 ው የለምን በለው ብዕዓን ለመ
 ስጠት ነው።
 ወውለቱሰ የአምር ዘሀለም ይ
 ግበር።
 እርሱ ግን ሊያደርገው ዘንድ ያ
 ለውን ያውቅ ነበር ማለት። ኅብ
 ስት አበርክቶ እንዲመግባቸው
 ወአውሥኦ ፈልጶስ።
 ር ፈልጶስም መለሰ።
 ዘክልኤ ምፅት ጲናር ኅብስት
 ኢየሐክሎሙ ከመ ይንሥኡ በ
 በሕት ለለ ጌ እምኔህሙ።
 ቡሳት ሙቶ ወቂት በዑለት
 ደረግ የተገዛ ኅብስት ክርሳቸ
 ው ወገን ጥቂት ጥቂት ግለት

እንዳንድ ጉርሻ አይደርሳቸው
 ም አለው።
 ር ወይቤሎ አሐዳ እምአርዳኦ
 ሁ ዘውለቱ እንድርያስ እኅሁ
 ለስምዖን ኢጥርስ ሀሎ ዝዩ ወ
 ልድ ዘዐቱ ኃምስ ኅብስተ ሰገም
 ወክልኤቲ። ዓሣት።
 ር የስምዖን ኢጥርስ ወንድም ከ
 ደቀ መዛሙርቱ አንዱ እንድ
 ርያስ አምስት የገብስ እንጀራ
 ሁለት ዓሣ የያዘ ብላቴና ከዜህ
 አለ አለው። ሁሉም ሕፃባቸው
 ን ለመግለጥ ነው።
 ፱ ወባሕቱ ምንተ ይበቀኅን እግ
 ንቱ ለዘመጠነዝ ሰብእ።
 ፱ ነገር ግን እሌህ ለዜህን ያህል
 ሰው ምን ይበቃሉ።
 ፲ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
 ግበሩ ምርፋታት ለሰብእ።
 ፲ ጌታም ይህስ ካለ መቀመጫው
 ን አሰናዳ አላቸው።
 ወብዙኅ ሣፅሩ ለውለቱ መካን
 መስኩ በዚያ ስፍራ እጅግ ም
 ቹ ነበረ። ግበሩ ያለው ምኑን
 ነው ቢሉ እንጨቱን ድንገ
 ያው አንሱላቸው ሲል።
 ወረፊቁ ዲበ ሣፅር ዕድዊሆሙ።
 ወንዶችም ከመስኩ ተቀመጡ
 ወየአክሉ ሃፂ ብእሲ።
 አምስት ሽህ ሰው ያህል ናቸው
 ወነሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ው
 አተ ኅብስተ።
 ፲፩ ጌታም እንጀርችን አንሥቶ
 ያዘ።
 ወአእኩተ።
 አመሰገነ።
 ባረከ ወፈተተ። ገመሰ ቆረሰ
 ወወሀሀሙ ለአርዳኦሁ።
 ስጡ ብሎ ለደቀ መዛሙርቱ
 ሰጣቸው።

ወአርዳኦሁን አቅረቡ ለሉባእ
 አለ ይረፍቁ።
 ደቀ መዛሙርቶቹም ለተቀመ
 ጡት ሰዎች አቀረቡ።
 ወእምዓሣሁን ከግሁ ሙጠነ ፈ
 ቀዳ።
 ከዓሣውም የሚሮትን ያህል
 ሰጣቸው።
 ፲፪ ወእምድኅረ በልዑ ወጸግቡ ይ
 ቤሎሙ ለአርዳኦሁ አስተጋብ
 ኦ ዘተርፈ ፍተታተ ከመ ኢይ
 ትገደፍ ወኢምንተኒ እምኔህን
 ፲፫ በልተው ከጠገቡ በኋላ ደቀ
 መዛሙርቱን አንሁ ክርሳቸው
 ምንም ምን እንዳይቀር አላ
 ቸው።
 ፲፬ ወአስተጋብኦ። ሰበሰቡ
 ፲፭ ወመልአ ዓሠርተ ወክልኤተ
 መሳይምተ እምኃምስቱ ኅብስ
 ተ ሰገም ዘተርፈ እምዘ በል
 ዑ ወጸግቡ።
 በልተው ከጠገቡ በኋላ ከተረ
 ፈው ከተረው የተረፈው የ
 ቀረው ተርስራሽ አሥራሁለ
 ት መሰብ አሥራሁለት ቅርጫ
 ት መላ። ወትትሐነጸ እምዘ
 ሠቱከ ወእምዘረወዩ አግግ
 ሊሁ ነሥኦ ኢያውብር አፅት
 ገ ዘወርት እንዲል። የበረከተ
 ኅብስት መገናኛ እንደምን ነው
 ቢሉ እንደ ዮሐንስ። ወአንሥኦ
 እግዚእ ኢየሱስ አፅይንቲሁ
 ወርእዩ ብዙኃን ሰብእ እንዘ ይ
 መጽኡ ኅዬሁ ወይቤሎ ለ
 ፈልጶስ እምአይቲ ንግዩጥ ኅ
 ብስተ ዘናበልጾሙ ለአሉ አላ
 ቸው። ወምሌተ ከዊና እንደ ግ
 ቲምስ። ወእምድኅረ ብዙኅ ሰገ
 ት እንደ ግርቆስ። ወተጌልጌለ
 ፀሐይ እንደ ሉቃስ። መገናኛ

ዮሐንስ በተገናኝ ሲመሸ ማለት ነው። ለዚህም ማቴዎስ፣ ሠዓር ሰብላ ማርቆስ፣ ፍትሖስ፣ ሉቃስ፣ ሰዎገናኛው ዮሐንስ በተገናኝ አሰናብት አሉት። አሰናብት ቢሉት እንደ ፊቱ እኩ መፍትሔ ይሁሉ ርኅብረሆሙ አላ ሀብም ለንትሙ ዘይበልኩ አላቸው እንደ ማርቆስ፣ ንሑርት ንዛየጥ በደጃ ጻናር ኅብስተ ዘናበልጦ ለአሉ ይሉታል። እንደ ዮሐንስ፣ ዘደጃ ጻናር ኅብስት ኢየሁዳው ከመ ይንሥኩ በበሕቅ ለለ ጆዳ አምኔሆሙ አሉት። እንደ ማርቆስ፣ ሐሩ ወርአዩ ሚመጠን ኅብውዝ ብክሙ ይላቸዋል። እንደ ሶስቱ አልግዘዩ ዘእንበለ ሕምስ ኅብስት ወክልኤቲ ዓሣት እንደ ዮሐንስ ስህሉ ዝዩ ወልድ ዘዐ ሕምስ ኅብስተ ሰንም ወክልኤቲ ዓሣት። እንደ ሉቃስ፣ ለእመ ኢሐርት ንዛየጥ ይሉታል። ይህን ስትታችሁ ግብሩ ምርፋታተ ይላቸዋል። ይኸንስ ለምን ይሻዋል ቢሉ ከወንድሞቹ ለማያ ያዝ ሰማያዊ ኅብስትን የሚያመጣ ነውና ከርሱ ለማንጸጸር።

፲፱ ወርአዮሙ ሕዝብ ዘገብረ ተአምረ አግዚአ ኢየሱስ ይህ ሉ አማን ነቢይ ውለቱ ዝንቱ ዘመጽአ ውስተ ዓለም።

፲፱ ሕዝቡ ጌታ ያደረገውን ተአምራት አይተው ነቢይ ያንሥእ ተብሎ የተነገረሱት በውነት ወደዚህ ዓለም ረመጣው የእብ የባሕርይ ልጅ ነው አሉ።

፲፱ ክሙ ሕረ ኢየሱስ ጻብ ግይ

፲፱ ወረከሮሙ አግዚአ ኢየሱስ

ስ ከመ ያመጽኩ ይምስጥም ወያንግሥም ተግኅሠ ውስተ ደብር ባሕቲቶ።

፲፱ ቢራቡ ያመሳል። በታመሙ ይፈውሳል። በሞቱ ያስነሣል እንደህ ያለውን ቢያነግሡት ምን ይብሳል ብለው ይዘው ለያነግሡት እንወደዱ አውቆባቸው ለብቻው ወደ ተራራ ሄደ እንኹማችሁ ባላችሁ ጊዜ ኸቩ አትገኙ ለማለት አብነት ለመሆን መውጣቱ ግን ሰው የማያነግሡኝ ልዑላ ባሕርይ ነኝ ሲል።

፲፱ ወመስዮ ወረዳ አርዳሊሁ ውስተ ባሕር።

፲፱ ሲመሸ በመሸ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዳ።

፲፱ ወዐርጉ ሐመረ ወሐሩ ማዕድተ ባሕር ኅብ ቅፍርና ሆም።

፲፱ በመርከብም ሁነው በባሕር ማዶ ወደቅፍርና ሆም ሂዱ። ወናሁ ኮነ ጽልመት ወድአ። ፈጽሞ ጫልሞ ነበር። ወዓዲሁ ኢመጽአ አግዚአ ኢየሱስ ኅብሆሙ። ጌታ ግን ገና አልመጣም ነበር

፲፱ ወባሕርሳ ይትሀወክ።

፲፱ ባሕሩም ይነዋወጥ ነበር። አስመ ዓቢይ ነፋስ ይነፍሕ ውስቲቱ። ጽኑ ነፋስ ተነሥቷልና ይነፍሳልና።

፲፱ ወኅሊርሙ መጠነ ሸወጅቱ ምዕራፍ።

፲፱ ህያ አምስት ምዕራፍ ከሂዱ በኋላ። አው ሠላሳ። ወይም ሳ ምዕራፍ ከሂዱ በኋላ።

ርእይም ለአግዚአ ኢየሱስ እንደ የሐውር ጻብ ባሕር። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በባሕር ላይ ሲሂድ አይት። ማጠራጠሩ ስለምን ነው ቢሉ የባሕር ነገር በዓይን ገመድ ነው እንጂ ለስፍር አይመችምና ገብርም እንዳይገባለት ነገር ተራ ቢሆንበት። አንድም በዓባይ ጆጅ በንፁስ ሳ ምዕራፍ። ወሶበ ቀርቦ ኅብ ሐመርሙ። ወደ መርከቡ በቀረበ ጊዜ። ወፈርኅ ወደንገፁ። ፈሩ

፳ ወይቤሎሙ አግዚአ ኢየሱስ እንደ ውለቱ ወሊትፍርኅ።

፳ ጌታም እኔ ነኝ አይዟችሁ አትፍሩ አላቸው።

፳፩ ወእንደ ይፈቅዱ ያዕርግም ውስተ ሐመር በጽሐት ሐመር ሶቤሃ ውስተ ምድር ኅብ ፈቀዱ ይሁሩ።

፳፩ ወደመርከብ እናወጣለን ሲሉ መርከቢቱ ሊሂዱበት ወደ ወደዱበት ወደብ ደረሰች። ማቴዎስ ወዓሪጎ አለ። ከዚህ እንደህ አለ። እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም። ነገር እንደ ማቴዎስ ነው። ምድር ቤትና ደርብ ነው ከምድር ቤቱ ወጥቷል ከደርቡ አልወጣምና ዮሐንስ አልወጣም አለ አንድም ነገር እንደ ዮሐንስ ነው። አልወጣም ማቴዎስ ወዐሪጎ ማለቱ ነፋሱ ማዕበሉን በመርከቡ ልክ ያወጣው ነበር ጌታም ማዕበሉን እየተረገጠ በመርከቡ ልክ ይታይ ነበርና

፳፪ ወበሰኒታ ሰብላ ብዙኅ እለ ይቀውሙ ማዕድተ ባሕር ርእዮሙ ከመ አልቦ ህዩ ካልሶ ሐ

መር ዘእንበል አሐቲ ሐመር፤
ጸ፱ ሳኒታን አቆየው ። ሁለት መር
ከብ ነበር ባንዱ ሐዋርያት ሄ
ደውበታል ። ከባሕሩ ማዶ ያሉ
ሰዎች ካንዲት መርከብ በቀር
ሌላ መርከብ እንደሌለ ባዩ
ጊዜ ፡

ወከመሂ ኢዓርገ እግዚአ ኢ
የሱስ ምስል አርዳኢሁ ውስ
ተ ሐመር ፡
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
በመርከብ ተጭኖ ከደቀ መዛሙ
ርቱ ጋራ እንዳልሄደ ባዩ ጊዜ
አላ አርዳኢሁ ባሕረቶሙ ሐሩ
ደቀ መዛሙርቱ ብቻቸውን ሄ
ደዋል እንጂ ።

ጸ፲ ወመጽአ ካልዓትኒ አሕማር እ
ምጥብርያዎስ ቅሩብ ብሔር ኅ
በ በልዑ ኅብስተ ዘባረክ እግ
ዚአን ።

ጸ፫ ሌሎችም መርከቦች ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ኅብስት አ
በርከቶ ላበላበት ቦታ አቅራቢ
ያ ከሚሆን ከጥብርያዎስ መጡ

ጸ፬ ወሶበ ርእዩ እሙንቱ ሰብእ
ከመ ኢሁሉ እግዚአ ኢየሱስ
ሆዩ ።

ጸ፭ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
ከዚያም እንደሌለ ባዩ ጊዜ ።
ወኢአርዳኢሁ ።

ደቀ መዛሙርቱም እንደሌሉ
ባዩ ጊዜ ።
ዓርጉ ውስተ ውእዳን አሕ
ማር ።

በሳኒታ ዓርጉ በል ። በነጋው
በቀረው መርከብ ከጥብርያዎስ
ም በመጡት መርከቦች ተጭ
ነው ።

ወሐሩ ወበጽሐ ቅፍርናሆም
ዩጎሥሥም ለእግዚአ ኢየሱስ

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን
እየፈለጉት ሄዱ ። ቅፍርናሆም
ደረሱ ። እንድም ወበሳኒታ ብ
ለህ መልስ ። የሕሊና አተያየ
ት ነው ። እንድ መርከብ ነበር
በርሱም ሐዋርያት ሄደውበታ
ል ፤ እንድ መርከብ እንደነበረ
ያውም እንደሌለ ባዩ ጊዜ ፡

ወከመሂ ኢዓርገ ጌታችን ኢ
የሱስ ክርስቶስም ከደቀ መዛ
ሙርቱ ጋራ በመርከብ እንዳ
ልሄደ ፡ አላ አርዳኢሁ ደቀ
መዛሙርቱ ብቻ ሄደዋል እንጂ
ወመጽአ ካልዓትኒ አሕማር ፡
እምጥብርያዎስ ሌሎች መርከ
ቦችም ከጥብርያዎስ መጡ ።
ወሶበ ርእዩ ። ጌታችን ኢየሱ
ስ ክርስቶስም ከዚያ እንደሌለ
ወኢአርዳኢሁ ። ደቀ መዛሙ
ርቱም እንደሌሉ ባዩ ጊዜ ዓር

ጉ ውስተ ውእዳን አሕማር ።
ከጥብርያዎስ በመጡት መር
ከቦች ተጭነው ጌታችንን
እየፈለጉት ቅፍርናሆም ደ
ረሱ ።

ጸ፮ ወሶበ ርከብም በማዕደተ ባሕ
ር ይቤልም ርቢ ማእዜ መጻ
እከ ወበጻሕከ ዝዩ ።

ጸ፯ ባሕሩን ተሻግሮ ባዩት ጊዜ መ
ምሕር ሆይ ከዚህ ምን ጊዜ መ
ጣህ ምን ጊዜ ደረሰህ አሉት ።

ጸ፰ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ።
ጸ፱ ጌታም መለሰ ።

ወይቤሎሙ አማን አማን እብ
ለከሙ ከመ አኮ አንትሙ ዘ
ተኃሥውኒ በእንተ ዘርኢከሙ
ተአምራተ ።

እናንተ የምትሹኝ ተአምራት
ስላያችሁ እንዳይደለ በውነት
እነግራችኋለሁ ።

አላ በእንተ ዘበላእከሙ ኅብ
ስተ ወጸገብከሙ ።

ኅብስት አበርክቼ ስለአበላኝች
ሁ ነው እንጂ ።

ጸ፳ ተገብሩ እንከሰ ። ግጥ ይ ፲፭
ዮሐ ስ ሳዩ ።

ጸ፳፫ ከንግደሀስ ወዲህ ዓሩ ።
አኮ ለመብልፅ ኃላፊ ።
መጣራችሁም ለኃላፊው መብ
ል አይደለም ።

አላ ለመብልፅ ዘይነብር ለሕ
ይወት ዘለዓለም ዘይሁበከሙ
ወልዶ እንላለሙሕያው ፡

የዘላለም ሕይወት ሊሆን የሰ
ው ልጅ ክርስቶስ ለሚሰጣች
ሁ ለማያልፈው ምግብ ነው
እንጂ ።

እሰመ ለገሰ እግዚአብሔር አ
ብ ሐተሞ ።

ይኸንን ሥጋዊውን ምግብ እ
ግዚአብሔር አብ አላልፎታል
ና ። አኮ ለመብልፅ ኃላፊ ። ወገ

ጸ ከዋክብት የሐትም እንዲል
አንድም ሥጋን ራሱን አስመ
ስሎታልና ። አላ ለመብልፅ ዘ

ይነብር ለሕይወት ዘለዓለም
በከመ የሐትሙ እለ የሐት
ሙ መዓረ ግራ በማኅተመ ወ

ርቅ እንዲል ። የኔን አምላክነት
ሠውሮታል እኮን የኔን አም
ላክነትስ ሠወረው ኅትም ወ

ኢትጽሐፍ እንዲል ።

ጸ፳፮ ወይቤልም ምንተ ንረሲ ከመ
ንግብር ግብረ እግዚአብሔር ፡

ጸ፳፯ እግዚአብሔር የሚወደውን ሥ
ራ እንሠራ ዘንድ ምን እናደርግ
ንሬሲ ምን እናደርጋለን አሉት

ጸ፳፰ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ
ስ ዮሐ ይ ስ፲ ።

ጸ፳፱ ጌታም መለሰ ።

ወይቤሉሙ ዝንቀ ውለቱ ግ ብረ እግዚአብሔር ከመ ትእ መት በዘረነዎ ውለቱ። እግዚአብሔር የሚወደው ሥ ራ እርሱ በላከኝ በኔ እንድታ ምኑ መሆን ነው።

፴ ወይቤልዎ ምንተ ተአምረ ት ገብር ከመ ንርአዩ ወንእመን ብከ በዘገበርከ።

፴ የሠራኸውን ሥራ አይተን በ ሠራኸው ሥራ እናምንብህ ዘን ድምን ሥራ ትሠራለህ አሉት

፴ አበዊነሰ መና በልዑ በገዳም ዘፀ ሺኔ ሹ ዘጉ ሺኔ ጌ መገ ሹ ጌ ጸኛ ጥሐ ሺኔ ጸ።

፴ ኅብስት አበርክቼ መግቢያችሁ የለምን ትለን እንደሆነ እንዲ ህ ያለስ ቀድሞ አባቶቻችን መናውን ተመግበዋል። በከመ ጽሑፍ ኅብስተ እምሰ ማይ ወሀቦሙ ይብልዑ። ሰማይን አይቸውም ፣ ሊመገቡ ት መናውን ሰጣቸው ተብሎ ተጽፎ እንዳለ።

፴ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ አማን አማን አብላከሙ አከ ሙሴ ዘወሀበከሙ ውለተ ኅ ብስተ እምሰማይ። መናውን ሙሴ አልሰጣችሁም አላ አቡየ ወሀበከሙ ኅብስተ ጽድቅ እምሰማይ።

፴ ነገር ግን አባቲ እውነተኛ አ ንጂራ፣ ከሰማይ ሰጣችሁ መና ውንስ ኅብስተ ጽድቅ አይለ ውም ብሎ ኅብስተ ጽድቅ እ ኔን ሙሴ አልሰጣችሁም አባ ቲ ሰጣችሁ እንጂ። እንደም ከመ ለምሳሌ አውረድከ ሥ ጌ ይላለል በሊቱ ብሎ ከሰማ ዩ ሥጋ ይህ እንደ መጣህ

ምን ምልክት አለህ አሉት፤ አበዊነሰ፣ ኅብስተአበርክቼ መ ግቢያችሁ የለም ትለን እንደሆ ነ ይህስ ያለውን ማበርከት ነው የሌለውንስ አባቶቻችን መና ውን ተመግበዋል። በከመ ጽ ሑፍ ኅብስተ እምሰማይ ወሀ ቦሙ ይብልዑ። ሊመገቡት ከ ሰማይ ሰጣቸው ተብሎ ተጽፎ እንዳለ። ወይቤሉሙ አከ ሙሴ ዘወሀበከሙ እምሰማይ ሙሴ መናውን ከሰማይ አል ሰጣችሁም ያፍ በበረረ ዘንግ በተወረወረ ከሰማይ ወረደል ን ይባላል። ለብስህ አላለቀ ሙ ማህ አልወለቀ በትርህ አልወ ደቀ እንዲሉ፣ ከውቅያኖስ በ ደመና አይበት ተቋጥሮ በነፋ ስ ወደልጋዝ ተጭኖ መልኩ በረድ መስሎ መጠፋ ድንብ ላል አሁኑ ወእንዘ የኃድግ ህ ቦ ይላል። የውርጭ ገበታ እየ ተነጸፈ አርባ ዘመን እየዘነበላ ቸው አስራሌል መናውን ተ መግበዋልና። እንደም ኅብስተ ጽድቅ እኔን ሙሴ አልሰጣች ሁም አባቲ ከሰማይ አውርዶ ሰ ጣችሁ እንጂ።

፴ አስመ ኅብስቱ ለእግዚአብሔ ር ውለቱ ዘወረደ እምሰማይ

፴ የእግዚአብሔር ኅብስቱ ከሰማ ዩ የወረደ ነውና። ወይሁብ ሕይወተ ዘለዓለም። የዘላለም ድኅነትንም ለሰው ዩ ሰጣልና።

፴ ወይቤልዎ እግዚአ ሀበነ በኮ ሉ ጊዜ እምውለቱ ኅብስት።

፴ አቤቱ ዘወትር ከዚያ ኅብስት ስጠን አሉት።

፴ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ

አነ ውለቱ ኅብስተ ሕይወት ፴ ጌታም የሕይወት እንጂራ እኔ ነኝ አላቸው። ዘመጽአ ኅቤየ ኢይርገብ። ወደኔ የመጣ ማለት በኔ ያመ ነ አይራብም። ወዘሂ የአምን ብየ ኢይጸምፅ ለዝሉፋ። በኔ ያመነም ለዘላለም አይጸ ማም። እንደም በኔ ያመነ ረ ኃበ ነፍስ ጽምን ነፍስ የለበ ትም።

፴ ወእቤለከሙ ባሕቱ ርአከሙ ረሂ ወእአመንከሙኒ።

፴ ነገር ግን አይታችሁኝ አልተ ቀበላችሁኝም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

፴ ወኮሉ ዘወሀበኔ አቡየ ያመ ጽእ ኅቤየ።

፴ አባቲ በሀብት ስቦ በረድኤት አቅርቦ የሰጠኝ ሁሉ በኔ ያ ምናል። ወለዘሂ መጽአ ኅቤየ ኢይሰድ ዩ ወኢያወጽአ አፍአ። በኔ ያመነውንም ከመንግሥተ ሰማይ አፍአ ወደገነንም አላ ወጣውም። ከቀደመው ሀገረ ም ስካይ ሲለይ ከገባ በኋላ ኃ ጢአቱ ተመርምሮ ወጥቶ ዩ ደበደባል። መንግሥተ ሰማይ ግን ከገቡ መውጣት ከገኙ ማ ጣት የለምና።

፴ አስመ ወረድኩ እምሰማይ አ ኮ ከመ እግበር ፈቃድየ።

፴ ከሰማይ የወረድኩ የኔን ፈቃ ድ ላደርግ አይደለም። ዘእንበለ ፈቃዱ ለዘረነወኒ። የላከኝ ያባቲን ፈቃድ ላደርግ ነው እንጂ። እንደም የኔ ፈ ቃድ ካባቲ ፈቃድ ልዩ ሁኖ

ወንጌል ዘዮሐንስ።

የእን ፈቃድ ላደርግ ሰው አ
ልሆንኩም አልወረድኩም የእ
ፈቃድ ካባቲ ፈቃድ ጋራ አ
ንድ ነውና ያባቲን ፈቃድ ላ
ደርግ ነው እንጂ።

ጳጳ ወዝንቱ ውለቱ ፈቃዱ ለዘፈ
ነወኒ አብ።

ጳጳ የላከኝ ያባቲም ፈቃድ ይህ
ነው።

ከመ ክሉ ዘመሀበኒ ኢይትጎጉ
ል እምኔሆሙ ወኢአሐዱሂ።
በኔ ካሙኑ አንዱ ስንኳን እ
ንዳይጉዳ መሆን ነው።

አላ ለነ ለነሥሐ በደኃሪት ዕ
ለት።

በዕለተ ዓርብ አሥንሳጣለሁ።

ጳጳ ወዝንቱ ውለቱ ፈቃዱ ለዘፈ
ነወኒ አብ።

ጳጳ የላከኝም ያባቲ ፈቃድ ይህ
ነው።

ከመ ክሉ ዘርዕዮ ለወልድ
መእምነ ቦቱ ያረኩብ ሕይወ
ተ ዘለዓለም።

ወልድን አይቶ ያመነበት ሁ
ሉ የዘላለም ድህነትን ያገኝ ዘ
ንድ ነው።

ወእነ አነሥሐ በደኃሪት ዕለት
በዕለተ ትንሣኤ አድነዋለሁ።

ጳጳ ወእንጉርጉሩ አይሁድ በእን
ቲአሁ እስመ ይቤሎሙ እነ
ውለቱ ኅብስተ ሕይወት ዘመ
ረደ እምሰማይ።

ጳጳ ከሰማይ የወረደ የሕወት እን
ጀራ እኔ ነኝ ስላላቸው አ
ይሁድ በርሱ ምክንያት ታወኩ

ጳጳ ወይቤሉ እኩ ዝንቱ ውለቱ
ኢየሱስ ወልድ ዮሴፍ ዘለሊነ
ነሐምር አባሁ ወእም። ማቲ
፲፫ ፳፭ ማር ፯ ፫።

ጳጳ እኛ አባት እናቱን የምናው

ቅ የዮሴፍ ልጅ አይደለምን።
ወእኔ እንከ ይእዜ ይብሉን እ
ምሰማይ ወረድኩ።

እወይ ውሸት እወይ ማታለ
ል እንደምን ከሰማይ ወረድኩ
ያለናል አሉት።

ጳጳ ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ
ጳጳ ጌታም መለሰ።

ወይቤሎሙ ኢታንጉርጉሩ በ
በይናቲክሙ።

እናንት በናንት አትታወኩ አ
ላቸው።

ጳጳ አልቦ ዘይክል መጸአ ኅይዮ
እመ ኢሰሐቦ አብ ዘፈነወኒ

ጳጳ የላከኝ አባቲ በሀብት ስቦ በ
ረድኤት አቅርቦ ካልሰጠኝ በ

ኔ ማመን የሚቻለው የለም።
ወእነ አነሥሐ በደኃሪት ዕለት

በዕለተ ዕርገት አድነዋለሁ።
እንድም በጸረቅሊመስ።

ጳጳ ወሀሎ ጽሑፍ ውስተ መጽ
ሐፊ ነበያት ከመ ይከውኑ ክ
ሎሙ ምሑራኑ እምኅበ እግ
ዚአብሔር። ኢሳ ፶፬ ፲፫።

ጳጳ ሁሉ ከእግዚአብሔር ተምረው
አዋቆች ይሆናሉ የሚል በመጽ
ሐፊ ነበያት አለ። ኢሳይያስ ደ
ቂቅኪ ይከውኑ ምሑራኑ በኅ

በ እግዚአብሔር ያለውን። ኤር
ምያስ ወኢይምሕር እኑ እ
ኅዋሁ እንዘ ይብል አእምር
ዎ ለእግዚአብሔር እስመ ክ

ሎሙ የአምሩኒ ንዑሶሙ ወ
ዓበያሙ ያለውን። ሰንባቆም ት
መልእ ምድር እምአእምር

ሱብሐተ እግዚአብሔር ከመ
ማይ ዘይደፍን ባሕረ ያለውን
ለውጦ አነበበው። መጽሐፈ ነ
ቤያ ያለ እንደሆነ ኢሳይያስ
ን ብቻ።

ጳጳ ወክሉ እንከ ዘሰምዓ እም ኅ
በ አቡዮ ተምሒር ይመጽእ
ኅይዮ። ማቲ ፲፩ ፳፯።

ጳጳ ዝንቱ ውለቱ ወልድዮ ብሉ
ሲመሰክርልኝ የሰማ ሁሉ አ
ውቆ በኔ ያምናል።

ወአልቦ ዘርእዮ ለእኩ ዘእንበ
ለ ዘእምኅይሁ ለእግዚአብሔር
ውለቱ።

ከርሱ አካል ዘእም አካል ባ
ሕርይ ዘእምባሕርይ ከተወለደ
ከልጁ በቀር አብን በባሕርይ
ያየው የለም።

ወውለቱኬ ርእዮ ለእኩ።

እሱን አባቱን አየው ለንጂ።

አንድም ከነበያት ወገን ል
ጅ ሁኖ ያየው የለም ልጁ

ልጅ ሁኖ አየው እንጂ።

ጳጳ አማን አማን እብለክሙ ዘየአ
ምን ብዩ ቦ ሕይወት ዘልዓ
ለም።

ጳጳ በኔ ያመነ መንግሥተ ሰማይ
ን ይወርሳል ብዬ በውነት እ
ነግራችኋለሁ።

ጳጳ አነ ውለቱ ኅብስተ ሕይወት
ጳጳ የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ።

ጳጳ አበዊክሙሰ መና በልዑ በገ
ዳም ወሞቱ። ዘዩ ፲፯ ፲፮።

ጳጳ አባቶቻችሁ መናውን በሉ በ
ምድረ በዳ ከሞት አላዳናቸ
ውም።

ሃ ዝንቱ ውለቱ ኅብስተ ዘእም
ሰማይ ወረደ ከመ ክሉ ዘበ
ልዓ እምኔሁ ኢይመውት ዘ
ለዓለም።

ሃ ከርሱ የባላ ሁሉ በሥጋ በ
ሞት በነፍስ እንዳይሞት ፈር
ዕ በስብሳ እንዳይቀር ትንሣኤ
ዘለክብር እንዳይሆነ ከሰማይ የ
ወረደ ኅብስተ ይህ ነው።

ሃጅ እነ ውለቱ ኅብስተ ሕይወት ዘወረደ እምሰጣይ።
 ሃጅ ከሰጣይ የወረደ ኅብስተ እኔ ነኝ።
 ወዘበልዐ እምዝንቱ ኅብስተ የሐዩ ለዓለም።
 ከዚህ ኅብስተ የበላም ለዘላ ለም ሕይወት ሁኖ ይኖራል።
 ወዝኒ ኅብስተ ዘእነ ኢሁቦ ሥጋዮ ውለቱ በእንተ ሕይወት ዘለዓለም።
 ሥጋዮ በእንተ ሕይወት ኢሁቦ በእንተ ሕይወት ብለህ ግጠም የዘላለም ሕይወት ሊሆን እኔ የምሰጠው ኅብስተ ሥጋዮ ነው።
 በእንተ ሕይወት ዘለዓለም። የዘለዓለም ሕይወት ሊሆነው።
 ሃጅ ወተገለኩ አይሁድ በበይናቲ ሆሙ እንዘ ይብሉ እፎ ይክል ዝንቱ የሀበነ ሥጋሁ ንብላዕ።
 ሃጅ ሥጋውን እንበላ ዘንድ ሥጋውን መስጠት ይህ እንደምን ይቻለዋል ብለው ኦርቡ በርሳቸው ተከራክሩ። እሁበክሙ በላቸው አእላፊ እስራኤል ብዙ ነን። አንዳንድ ጉርሻ ስንኳ ይደርሰሃል ብለው። ትብልዑ በላቸው ማን እንደልገላሁ ብሎታል ታንቆን ይኖታል ብለው። ሥጋዮ በእንተ ሕይወት በላቸው የዕፋት ብእሲ ሥጋ ቢበሉት ደሙን በጠጡት ደዌ ይሆናል እንኚ ሕይወት ይሆናልን ብለው።
 ሃጅ ወይሴሉሙ እግዚአ ኢየሱስ እማን እግሰሳሙ እሙ ሊበላእክሙ ሥጋሁ ለወልደእግሰሳሙ ሕይወት

የው ወሊሰተይክሙ ደሞ አልብከሙ ሕይወት ላእሌክሙ።
 ሃጅ ጌታም የሰውን ልጅ ሥጋውን ክልበላችሁ ደሙንም ክልጠጣችሁ ለናንተ ሕይወት የላችሁም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ እላቸው።
 ሃጅ ዘበልዐ ሥጋዮ ወሰትዮ ደምዮ ቦ ሕይወት ዘለዓለም።
 ሃጅ ሥጋዮን የበላ ደሜን የጠጣ የማታልፍ መንግሥተ ሰማይን ይወርሳል። ፈረንጆች ደም የሌለው ሥጋ የለም ብለው ሥጋውን ብቻ ያቁርባሉ። ይህ ይመሰክርባቸዋል።
 ወእነ እነሥኦ በደኃሪት ዕለት በዕለተ ምጽአት አድነዋለሁ።
 ሃጅ እስመ ሥጋዮን መብልን ጽድቅ ዘበእማን ውለቱ።
 ሃጅ ሥጋዮ እውነተኛ መብል ነውና።
 ወደምደኒ ስቱ ሕይወት ውለቱ ደሜም እውነተኛ መጠዋ ነውና።
 ሃጅ ዘበልዐ ሥጋዮ ወሰትዮ ደምዮ ይሄሉ ምስሌዮ።
 ሃጅ ሥጋዮን የበላ ደሜን የጠጣ ስኔ ጋራ ተውሀዶ ይኖራል።
 ወእነኚ እሄሉ ምስሌዮ።
 እኔም አድሬበት እኖራለሁ እንደ ብረትና እንደ አሳት የጸጋ ተሞሀዶ።
 ሃጅ ወበከመ ፈነወኒ አብ ሕይወት የላከኝ አብ ሕይወት እንደሆነ ወእነኚ ሕይወት በእንተ አብ።
 እኔም ከአብ አካል ዘእምአካል ባሕርይ ዘእምባሕርይ ስለተወለድኩ ሕይወት ነኝ።
 ሃጅ ወዘበልዐ ሥጋዮ የሐዩ በእንተ ጉለዮ።

ጳጅ ሥጋዮን የበላ ሥጋዮን ስለበላ ሕይወት ሁኖ ይኖራል።
 ሃጅ ዝኬ ውለቱ ኅብስተ ዘእምሰጣይ ወረደ።
 ሃጅ የሚገባ ኬክዚያ ሁሉ ቅዱስ ላውሎስ የብሉዮንና የሐዲሱን ሊቀ ካህናት እያነጻጸረ የሐዲሱን ሊቀ ካህናት እያበልጠ መጥቶ። ዘከመ ዝኬ ሊቀ ካህናት ይደልወኑ እንዳል። ከዚህም ምድራዊውን ኅብስተና የሰማያዊውን ኅብስተ እያነጻጸረ ሰማያዊውን ኅብስተ እያበልጠ መጥቶ ከሰማይ። የወረደ ኅብስተ ይህ ነዋ ይህ ነው አለ ወእኩ በከመ ባልዑ አብዌክሙ መና በገዳም ወምቶ።
 አባቶቻችሁ መናውን በገዳም በልተውት ከምት እንዳላዳናቸው ያለ አይደለም።
 ወዘበልደሰ ለገዝቱ ኅብስተ የሐዩ ለዓለም።
 ከዚህ ኅብስተ የበላ ግን ለዘለዓለሙ ሕይወት ሆኖ ይኖራል።
 በእንተ ዕቅድት ወእልወት ዘእምአርድዕተ ኢየሱስ።
 ጳጅ ወከመዝ ይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ በምክራብ በቅፍርና ሆም እንዘ ይሚሆርሙ።
 ጳጅ በቅፍርናሆም ባለ ምክራብ ሲያስተምራቸው ጌታ ይኸን ነገራቸው።
 ጳጅ ወብዙኃን እምአርዳሊሁ እለ ሰምዑ ወይቤሉ ዕፁብ ዝንቱ ነገር።
 ጳጅ ከደቀ መዛሙርቱ ወገን ይኸን ሰምተው ይኸን ነገር ድን ቅ ነው ያሉ ለሉ።

ወንጌል ዘዮሐንስ ።

መሆኑ ይክል ሰሚዶቹ ።
 መስማት ለማን ይቻለዋል እሱ
 መስማትማ ጆሮ መብረቅትስ
 ይሰማ የለምን፡-ለብምቶ ሲል
 ነው ማወቁ ለማን ይቻለዋል
 አሉ።

፳፱ ወአክሎሮሙ እግዚአ ኢየሱስ
 በመንፈሱ ከመ አንጉርጉሩ
 አርዳሊሁ በእንተ ዝንቱ።

፳፻ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 ሕዝቡ በዜሀ ምክንያት እንደ
 ታወኩ በአእምሮው አውቆ
 ወይሌሎሙ ዝኑ የአቅፈኩ።
 ይኸ ይደንቃችኋልን።

እጩ እንከ እመ ርኢክምም ለ
 ወልደ እንሰ እመሕያው እን
 ዘ የዓርግ ኅዘ ሀሎ ቀዳሙ
 ወልደ እንሰ እመሕያው ክር
 ስቶስ ቀደጥ ወደነበረበት ሲ
 መጣ ብታዩ እንደምን በደነቃ
 ችሁ ነበር አላቸው። ምነው ክር
 ደቱ ሰርገቱን አብልጦት ነውን
 ሁሉስ የአምላክነት ሥራ አይ
 ደለምን ቢሉ መሆኑስ ሁሉም
 የአምላክነት ሥራ ነው ሲወር
 ድ ያየው የለም ሲያርግ ግን
 ሁሉ ያየዋልና ። ሰውም ካላ
 የው ያየውን ማደኅቅ ልማ
 ድ ነውና ሰው በሚያደን
 ቀው ተናገረ እንጂ ። አንድ
 ም ዝኑ የአቅፈኩም እያልከ
 መልስ ። ይህ ይደንቃችኋል ጌ
 ላ አዋህጄ አስነሥቼ በመንግ
 ሥተ ሰማይ መንፈሳዊ ምግብ
 ሰመግባችሁ ብታዩ እንደምን
 ባደነቃችሁ ነበር ። ይኸን በም
 ን ያውቁታል ቢሉ ኅብስት አ
 በርክቶ በመመገብ ። አንድም
 ይህን ይደንቃችኋል ። ወእሮ እ
 ንከ ይኸን ዓለም አምሳቢ በ

ኅዘ አልቦ ከመኖር ወዳለመ
 ኖር ሳሳልፈው ብታዩ እንደም
 ን በደነቃችሁ ነበር ። ይኸን በ
 ምን ያውቁታል ቢሉ በደረቅ
 ግምባር ዓይን በመፍጠሩ ።

፳፻ መንፈስ ውለቱ ዘያሐዩ ። ዮሐ
 ዩ ፲፫ ።

፳፻ የሚያደን መለኮት ነው ።
 ወሥጋስ አልቦ ዘያብቀሱ ወ
 አምንትኒ ። ሥጋ
 ግን አንዳች አያጠቅምም ።
 ወዝኒ ቃል ዘእነ ነገርኩክሙ
 መንፈስ ውለቱ ወሕያውት
 ውለቱ ።

ይኸም የምነግራችሁ ነገር መ
 ለኮት ነው ሕያውት ነው ። አ
 ንድም መንፈስ ውለቱ እያል
 ከ መልስ ። የሚያደን መለኮት
 ነው ። ወሥጋስ ሥጋ ግን አያ
 ድንም ። ኅብስትሰ መብልዕ ዩ
 ኦቲ አላ ኃይል እንተ ኅይረ
 ት ላዕሌሁ ይኦቲ ትገብሮ እ
 ንዱል ። መብላት የሰውነት ማ
 ዳን የመለኮት ነውና ። አንድም
 የሚያነግ መለኮት ነው ። ወሥ
 ጋስ ። ሥጋ ግን ተነሿ ነው ።
 ወአያንሥ አ እመንገለ ሥጋሁ
 ድኩም አላ በኃይል እግዚአብ
 ሔር እንዲል ። አንድም ዘየሐ
 ዩ ብለህ ሶስት ሌሊት ሶስት
 መዓልት በክርህ መቃብር ኑ
 ሮ የሚነግ መለኮት የተዋሀ
 ደው ሥጋ ነው ። የሩቅ ብእሲ
 ሥጋ ግን በሶስት ቀን አይነ
 ግም ትንግሌ ዘጉባዔን ይጠ
 ብቃል ። አንድም ዘያሐዩ የሚ
 ያደን መንፈሳዊ ትምርት ነው
 ወሥጋስ ። ሥጋዊ ትምርት ግ
 ን ምንም ምን አያረባም አ
 ይጠቅምም ። ይህም የምነግራ

ችሁ ነገር ረቂቅ ነው ሕያ
 ወት ነው ።

፳፻ ወባሕቱ በ እምሁስቲትክ
 ሙ አለ ኢየሐምኑ ።

፳፻ ነገር ግን ከናንተ ወገን የግ
 ያምኑ አሉ ።
 እስመ የአምር እግዚአ ኢየ
 ሱስ እምትካት ከመ መነ አ
 ሙንቱ አለ ኢየሐምኑ ቦቱ ።
 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
 ጥንት ጀምሮ የማያምኑበት እ
 ነግንም እንደሆኑ ያውቅ ነበ
 ሮና አይሁድ እንደሆኑ ።
 መሙ ውለቱ ዘያገብለ ።
 የሚያሲዘውም ግንም እንደ
 ሆነ ያውቅ ነበር ይሁዳ እንደ
 ሆነ ።

፳፻ ወእምዝ ይሌሎሙ በእንተ ዝ
 ንቱ አብለክሙ አልቦ ዘይክል
 መጸአ ኅዜየ ለእመ ኢተው
 ሀቦ ሎቱ እምነበ አቡዩ ።

፳፻ ዕውቀቱ ካባቲ ካልተሰጠው ስ
 ለዜሀ ነገር በኔ ማመን የሚ
 ቻለው የለም ብዬ እነግራች
 ኋለሁ ።

፳፻ ወበእንተ ዝንቱ ነገር ብዙኃን
 እምአርዳሊሁ አለ ገብኡ ድኅ
 ሬሆሙ ወአሐሩ እንከ ምስሌሁ

፳፻ ስለዚህ ማለት እንደህ ስላላ
 ቸው ከሕዝቡ ወገን ክርሱ ጋ
 ሬ ያልሄዱ ወደኋላቸው የተ
 መለሱ ብዙ ናቸው የተናገረ
 ው አይቀርም አያደርገውን አ
 ይናገር ብለው ።

፳፻ ወይሌሎሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ለ፲ወዩቱ አርዳሊሁ እንትሙኒ
 ትፈቅዱት ትሑሩ ።

፳፻ አሥራ ሁለቱን እናንተም ል
 ትሂዱ ትወዳላችሁን አላቸው ።
 እኒያስ ወደው ተከትለውታል

በጎቻ ይነጻጽጋል እንጂ እንደ
 ይሉት አስፈቅዶ ለማስከተል።
 ፳፻ ወአውሥኦ ስምዖን ኢፕሮስ።
 ፳፻ ስምዖን ኢፕሮስም መለሰ።
 ወይሌሎ እግዚአ ኅብ መኑ ነ
 ሐውር እንዘ ቃለ ሕይወት ዘለ
 ዓለም ብከ።
 ፺ታዬ የዘላለም ደኅንነት የሚ
 ገኝበት ትምርት ከንተ ዘንድ
 እያለ የት እንሄዳለን አለው።
 ፳፻ ወንሕነሰ አመነ ወአእመርነ
 ከመ አንተ ውለቱ ክርስቶ
 ስ ወልዱ ለእግዚአብሔር ሕ
 ያው።
 ፳፻ እኛስ እስከ ክርስቶስ ንጉሥ
 ተብሎ የተነገረልህ የሕይወ
 እግዚአብሔር የባሕርይ ልጁ
 እንደሆንኽ አውቀን አምነናል
 ፪ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ
 ወይሌሎሙ አካት አነ ኅረይ
 ኩክሙ ለ፲ወደቱ። ማቴ ፲፯፻፺
 ማር ፮ ፳፱ ሉቃ ፱ ፳
 ፪ ፺ታም አሥራ ሁለታችሁንማ
 እኔ መርጫችሁ የለምን።
 ወባሕቱ አሐዱ እምኔክሙ ስ
 ይጣን ውለቱ።
 ነገር ግን በናንተ አንዱ ሰይ
 ጣን ነው ባላጋራዬ ነው አላ
 ቸው፤ ወዓቀመ አደርሃ ሰይጣ
 ነ ላዕለ ሰሎሞን እንዲል።
 ፪ ወዘንተሰ ዘይቤ እንበይነ ይሁ
 ዳ ስምዖን አስቆሮታዊ ይቤ።
 ፪ ይኸን ነገር የተናገረ የአስቆ
 ሮት ሰው ስለሚሆን ስለ ይሁ
 ዳ ነው።
 እስመ ውለቱ ሀለም ያግብአ
 ሐሐዱ እም፲ቱ ወደቱ።
 ስሥራ ሁለቱ እንዱ ይሁዳ ያ
 ሰዘው ዘንድ አለውና።

ዘከመ ሐረ ኢየሱስ ኅብ በ
 ዐለ መጸለት።
 ምዕራፍ ፯።
 ስ ወእምድኅረ ዝንቱ ሐረ እግዚ
 እ ኢየሱስ ውስተ ገለላ።
 ስ ከዚህ በኋላ ፺ታ ወደ ገለላ ሂዶ
 ወኢፈቀደ ይሐር ምድረ ይ
 ሁዳ። ወደ ይሁዳ ሊሂ
 ድ አልወደደም እስመ የኃሥ
 ሠ አይሁድ ከመ ይቅትልም።
 አይሁድ ሊገሉት ይሹታልና።
 ስ ወቀርቦ በዓለ መጸለቶሙ ለ
 አይሁድ። ዘሌ ፳፫ ባ፬።
 ስ አይሁድ ፋሲካቸውን የሚያከብ
 ፋብት ቀን ያረሰ፤ ስለምን መጸለ
 ት አለው በሉ የተደራረበ በዓ
 ል ነው መጸለትን እናከብራለን
 ሲሉ ቁጥር በግብር ምክንያት
 አስጠርቶ ሮም ወስደቸዋል
 ከዚያ ተመልሰው መጸለትን
 ሳያከብሩ ፋሲካን አያከብሩም
 ና ደራርበው አክብረውታል።
 አንድም በግብር ስለ መሰለው
 ሰው ከበዛ ዘንድ ድንኳን ተ
 ክለው ጃንጥላ ጥለው ያከብሩ
 ታልና። አንድም በዓለ ናዕት
 ሲል ነው ጸልቲዮ ይላል ትግ
 ሬ። አንድም በጸያፍ የገባ ነው
 ወይሌልም አኃዊሁ ለእግዚአ
 ኢየሱስ ፍልስ እምዝየ ወሐ
 ር ምድረ ይሁዳ።
 ስ አኃዊሁ ደቂቀ ዮሴፍ ናቸው
 ከዚህ ተነሥተህ ወደ ይሁዳ
 ሂድ አሉት።
 ከመ እርዳኢከኒ ይርእዩ ግብ
 ረከ ዘትገብር ወይአመኑ።
 የምትሠራውን ተአምራት አይ
 ተው ሕዝቡ ያምኑባህ ዘንድ።

ከተባራው ከዋለ ደቀ መዝሙ
 ር ማለት ልማድ ነው።
 ስ እስመ አልቦ ዘደገብር ምንተ
 ኒ ጽሚተ ወይፈቅድ ከሠተ ይ
 ኩኖ።
 ስ እንዘ ይፈቅድ በል ሥራው
 ሊገለጥ ወይ ሳለ ሥራውን ሠ
 ውሮ ምንም ምን የሚሠራ የ
 ለምና። አንተም ሥራህ ሊገለ
 ጽልህ ትወዳለህና። አንድም እ
 ስመ አልቦ ዘደገብር ወአምን
 ተኒ ጽሚተ ወኢይፈቅድ ከሠ
 ተ ይኩኖ። ሥራውን ምንም
 ምን ሠውሮ የሚሠራ የለምና
 ሊገለጽለትም የማይወድ የለ
 ምና፤ አንተም ሥራህ ሊገለጽ
 ልህ ትወዳለህና። አንድም እስ
 መ አልቦ ዘኢይገብር። ሥራው
 ን ምንም ምን ሠውሮ የማይሠ
 ራ የለምና፤ ወይፈቅድ ሊገለጽ
 በትም የሚወድ የለምና አንተ
 ግን ሊገለጽልህ ትወዳለህና።
 አንድም እስመ አልቦ ዘኢይ
 ገብር ወኢይፈቅድ። ሥራውን
 ምንም ምን ሠውሮ የማይሠ
 ራ ሊገለጽለትም የማይወድ የ
 ለምና አንተም ሊገለጽልህ ት
 ወዳለህና።
 ወእመሰ ዘንተ ምግባረ ትገብ
 ፎ እርኢ ርእስከ ለዓለም።
 ይህን የምታደርግ ከሆነ አም
 ሳክነትክን ለሁሉ ግለጽ።
 ስ እስመ አኃዊሁኒ ኢአምኑ ቦቱ
 ወንድሞቼ ደቂቀ ዮሴፍ አላ
 መኑምና እንደህ አሉ።
 ስ ወይሌሎሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ጊዜየሰ ዓዲ እስከ ይእዜ እ
 በጽሐ።
 ስ ፺ታም እኔ የምወጣበት ጊዜ
 አልደረሰም።

ወገጌል ዘዮሐንስ።

ወገዜ ዘኢክሙስ ዘልፈ ድል ወ-ውለቱ።
 የናንተ ገዜ ዘወትር የተዘጋጀ ነው። ማለት እናንተ ግን የም ትወጡበት ገዜ ደርሷል። የተ ያራረበ በዓል ነው ቢሉ ጌታ የሚወጣ ለበዓል ፋሲካ ነው እ ንጂ ለበዓል መጸለት አይደለ ምና። በዓል ፋሲካ ነው ቢሉ ጌታ የሚወጣ ለማስተማር ነው እንጂ ለገበሬ በዓል አይደለ ምና። እንድም በኔ ሳላውቀው ሞት አይመጣብኝም። በናንተ ግን ሞት ሳታውቁት ሞት ይ መጣባችኋል።

ረ ለክሙስ ኢየክል ዓለም ጸሊ ኦተክሙ።

ረ እናንተን ሰው አይጠላችሁም ወሊተሰ ይጸልኩኝ። እኔን ግን ይጠሉኛል። እስሙ ስምዕ ላዕሌሆሙ። እኔ እመሰክርባቸዋለሁና። ወእካለረሙ በከመ እክየ ም ግባሮሙ። እንደ ሥራቸው ክፋት። እንድ ም በክፉ ሥራቸው እካለፋቸ ዋለሁና አሉ ለክሙ ጸሐፍት ወፈረሳውያን እያልኩ።

ረ እንትሙስ ሰርጉ ሙስተ ዝን ቱ በዓል።

ረ እናንተ ወይዘሀ በዓል ሙጡ ወእንሰ ኢየሳርግ ይእዜ ሙስ ተ ዝንቱ በዓል። እኔ ግን ወይዘሀ በዓል ዛሬ አ ልመጣም። እስሙ ዓፄ ኢበጽሐ ገዜየ። የምወጣበት ገዜ ገና አልደረ ሰምኛ።

ሰ ወከመዝ ይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ነበረ ሙስተ ገሊላ።

ሰ ተርፈ ሲል ነው ወነበረ ውስ ተ ኢየረሳሌም እንዲል። ይኸ ን ነግሯቸው በገሊላ ቀረ።

ሰ ወዓሪጎሙ አጎዌሁ ለበዓል ውለተ አሚረ ዓርገ ውለቱኒ ጽሚተ ወአኮ ገሃደ።

ሰ ደቂቀ ዮሴፍ ከወጠ። በኋላ እ ርሱም ተገልጦ ያይደለ ተው ውሮ ወጣ።

ሰ ወአጎዘ አይሁድ ይጎሥሥም በበዓል።

ሰ አይሁድ በበዓል ይሹት ጀመር ወይቤሉ አይቱ ውለቱ ዝኩ። ያ የት ነው ያለ አሉ። ዝኩ ቃለ ጸብዕ ነው ዝኩ ወልደ ሶሴይ እንዲል።

ሰ ከከመ ተናገረ ኢየሱስ ገሃደ በእንተ ተፈንምቱ መለኮታዊ።

ሰ ወብዙ፣ንን እንገርጉሩ ሕዝብ በእንቲአሁ።

ሰ ሕዝቡም በርሱ ምክንያት ፈ ጽመው ታወኩ። ወዕ እለ ይቤሉ በእንቲአሁ ኅር ውለቱ። ደግ ነው ያሉ አሉ። ወካልዓን ይቤሉ አልፀ። ደግም አይደለ ያሉም አሉ። አላ ያስሕቶሙ ለሕዝብ። ሕዝቡን ያስታቸዋል እንጂ ለ ያስታቸው ነው እንጂ።

ሰ ወባሕቱ ከሙትሰ አልፀ ዘተና ገረ በእንቲአሁ በእንተ ፍርሃ ቶሙ ለአይሁድ።

ሰ ነገር ግን አይሁድን ስለፈሩ ኅ ር ውለቱ ማለትን ገልጦ የ ተናገረ የለም።

ሰ ወበማእከለ በዓል ዓርገ እግ ዜእ ኢየሱስ ምክራብ ወአጎ ዘ ይምሐር።

ሰ የተደራረበ በዓል ነው ቢሉ በዓል መጸለት አልቆ በዓል ፋ ሲካ ሲጀመር በዓል ፋሲካ ን ው ቢሉ ባራተኛው ቀን ጌ ታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከም ክራብ ገብቶ ያስተምር ጀመር

ሰ ወአንክሩ አይሁድ ምሕሮተ እንዘ ይብሉ ዝንቱ እፎ የአም ር መጽሐፈ ዘኢመሐሮ መ ኑሂ።

ሰ የበጎ አንክሮ። ማንም ማን ያ ላስተማረው ይህ መጽሐፍን እንደምን ያውቃል ብለው አ ደነቁ። እንድም ማንም ማን መጽሐፍን ያስተማረው የሌለ ይህ እንደምን ዓውቃለሁ ይ ላል ብለው አደነቁ ይህ ሠራ ርቹ አሉት።

ሰ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ጌታም መለሰ። ወይቤሉሙ ትምሕርትየሰ ኢ ኮነት እንቲአየ አላ እንቲአሁ ለዘፈነወኝ።

ሰ ትምርቱ የኔ አይደለችም የላ ከኝ ያባቱ ናት እንጂ። እንድ ም የኔ ብቻ አይደለችም የላ ከኝ ያባቱም ናት እንጂ።

ሰ ወዘሰ ይፈቅድ ደግበር ሥም ረቶ ውለቱ ይቅድም ወያእም ር ከመ እምኅበ እግዚአብሔ ር ውለቱ ትምሕርትየ።

ሰ ያባቱን ፈቃድ ሊያደርግ የወ ደደ ትምርቱ ከእግዚአብሔር እንደ ተገኘች ያውቃል። ወአኮ ዘእምኅቤየ እነግር። ከኔ እንዳልተገኘ። እንድም ከ ኔ ብቻ እንዳልተገኘ ከእግዚ አብሔርም እንደ ተገኘ ያው ቃል።

ሰ ወዘሰ ለሊሁ ዘእምኅቤሁ ይነ

ግር ተደላ ርእሱ የኃሥሥ።
ሃጽ ከራሱ እንቅፋ የሚያስተምር ግን ራሱን ደስ ሊያሰኝ ያወዳል። ለልዩኑ እነግር ለርእስ የ ዘሰ ለርእሱ ይነግር ተደላ ርእሱ የኃሥሥ ይላል።

ወዘሰ ይፈቅድ ያደሉ ለዘፈን ም ጻድቅ ውለቱ።
ላኪውን ደስ ሊያሰኝ የሚወድ ግን እውነተኛ ነው።
ወአልቦ ንመፃ ቦጎቤሁ።
በርሱም ሐሰት የለበትም፤ እንደም ላኪያን ደስ ላሰኝ የምወድ እኔ የባሕርይ አምላክ ነኝ ብዬ ባስተምር ሐሰት አላስተምርም።

፲፱ እኩህ ሙሴ ወሀበክሙ ኦሪተ
፲፱ ዘፀ ጳፀ ፫። ሙሴ ኦሪትን ሰርቶላችሁ የለምን።

ወአይሂ እምኔክሙ ኢትገብርዋ ለኦሪት። ከናንተ ፊዳ ስንኳ ኦሪትን አይሠራትም እንደም አንዳችሁ ስንኳ ኦሪትን አትሠሩዋትም። እንደም አልቦ ዘይገብራ። የሚሠራት የለም።
አ ለምንት እንከ ተኃሥሠው ወትፈቅዱ ትቅትሉኒ።

አ ኦሪትን የማንሠራት እንደምን ነው ትሉኝ እንደሆነ ኦሪት ኢትቅትል ጻድቀ ትላለች፤ ጻድቅ እኔን ልትገድሉኝ ለምን ትሻላችሁ።

ጳ፩ ወአውሥኑ ሕዝብ ወይቤልዎ ጋኔን። ብከ።

ጳ፩ ሕዝቡም መለሱ ሎቱ ስብሐት ጋኔን አድርገሃልን።

መኑ የኃሥሥ ይቅትልከ። ማን ሊገድልህ ይሻሃል እሉት ወእውሥኑ እግዚአ ኢየሱስ ጌታም መለሰ።

ወይቤሉሙ ፊደ ግብረ ገበርኩ አንድ ሥራ ሠራሁ ጉሕቆትን መጸጉዕን ፈወስኩ።

ወሰልክሙ እንከርክሙኒ። ለጊዜው ሁላችሁ አደነቃችሁኝ።

ጳ፪ በእንተ ዝንቱ ወሀበክሙ ግዝረተ። ዘሌ ፲፪ ፫ ዘፍ ፲፯ ፲፤

ጳ፪ ስለዚህ ማለት ጥንቃቄ አይሁድስ እንዳይሆን ሙሴ ግዝረትን ሠርቶላችኋል።

ወአኩነት እምኅበ ሙሴ፤ እፎ የአምር ዝንቱ መጽሐፈ ዘኢመሐር ሙኑሂ ብለውት ነበርና ታሪክ አያውቅም እንዳይሉት ነገር ግን በሙሴ አልተጀመረችም።

አላ እምአበው ይእቲ፤ በነአብርሃም ነው እንጂ።

ወበሰንበት ትገዝርዎ ለሰብክ ቅዳሜ የተወለደውን ቅዳሜ ትገዝሩታላችሁ።

ጳ፫ ወእመሰ በሰንበት ግዝረተ ይነሥኦ ብእሲ ከመ ኢይሠግር ሕጉ ለሙሴ፤

ጳ፫ ዘኢተገዝረ ከተማ ነፍሰቱ አመ ሳምንትዕለት ብላ ኦሪት የተናገረችው እንዳይፈርስ ቅዳሜ የምትገዛሩት ከሆነ፤

ለምንት እንከ ሊተ ትግዕዙኒ ለእመ አሕየውክዎ ለብእሲ ኩለንታሁ በሰንበት፤

የሰውን ሁለንታ ሥጋውን በተአምራት ሁለንታ ነፍሱን በትምርት ቅዳሜ ባድነው ለምን ትነቅፋኛላችሁ።

ጳ፬ ኢትፍትሑ በአድልዎ።

ጳ፬ በግብዝነት በሐሰት አትፍረዱ ዘዳ ፩ ፲፮፤ አላ ፍትሐ ጽድቅ ፍትሑ።

ቡሚገባ በውነት ፍረዱ እንጂ ሰንበትን መሻር ይህታ። ምላጩ ሲለመጥ ሥጋው ሲቆረጥ ደሙ ሲፈስ።

ጳ፭ ወቦ አለ ይቤሉ እምሰብኦ አ የሩሳሌም እኩህ ዝንቱ ዘየኃሥሠ አይሁድ ይቅትልዎ።

ጳ፭ በኢየሩሳሌም ክሉ ሰዎች ወገን አይሁድ ሊገድሉት የሚሹት ይኸ አይደለምን።

ጳ፮ ወናሁ ገንዶ ይትናገሮሙ።

ጳ፮ እነሆ ቃል ለቃል ይነጋገራቸዋል።

ወአልቦ ዘይቤልዎ ምንተኒ። ምንም የመለሱለት ምላሽ የለም ያሉ አሉ።

አእመሩኑ እንጋ መላእክት ወሊቃውንት ከመ ዝንቱ ውለቱ ክርስቶስ በእማን።

ሊገሉት የሚሹት እርሱ እንደሆነ አለቆቹ አውቀው ንቀው ትተውትናል አሉ። እንደም እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ተብሎ የተነገረለት እርሱ እንደሆነ በውነት አውቀው አምነውብታልን አሉ።

ጳ፯ ወባሕቱ ለዝንቱሰ ነአምሮ እምአይቲ ውለቱ።

ጳ፯ ነገር ግን ይኸን ከወዴትም እንደመጣ እናውቃለን።

ወክርስቶስሰ አመ ይመጽእ አልቦ ዘየአምሮ እምኅበ ይመጽእ። ክርስቶስ ግን በመጣ ጊዜ የመጣበትን የሚያውቅ የለም የዕዝራ ነገር ትዝ ብሏቸው ወርኢኩ ናቢያ ነፋስ ይወጽእ እ እምባሕር እንዲል። ከባሕር ጥቅል ነፋስ ሲወጣ አይቲል ወዲያው መልእኩ ይህ የመጣበት እንዳይሠረመር ክር

ወንጌል ዘዮሐንስ ።

ስቶስ በመጣ ጊዜ የሚመረ
ምረው የለም ብሎታል ።
ጳጅ ወአልዓለ ቃሎ እግዚአ ኢየሱስ
ስ በምክራብ እንደሚሆንሁ
ጳጅ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
ምክራብ ሲያስተምር ቃሉን
አሰምቶ ተናገረ ።
ወይቤሱም ኪያየኒ ተአምሩ
እኔን ታውቁኝላችሁን ።
ወተአምሩት እምአይቱ መጻ
እኩ እነ። ከወዴትም እን
ይመጣሁስ ታውቃላችሁን ።
ወእነ ለልዩ ኢመጻእኩ ።
በኔ ፈቃድ ብቻ ሰው ልሆን
አልመጣሁም ።
አላ ሀሎ ጻድቅ ዘፈነወኒ ።
በላክኝ ባባቲ ፈቃድ ነው እንጂ
ዘኢተአምርም አንትሙ ።
እናንተ የማታውቁት ።
ጳጳ ወእንሰ አእምሮ ።
ጳጳ እኔ ግን አውቀዋለሁ ።
እስመ እምጎቤሁ እነ፣
ክርሱ አካል ዘእምአካል ተወ
ልጃለሁና ።
ወውለቱ ፈነወኒ ።
በርሱ ፈቃድ ሰው ሁኛለሁና
ጳጳ ወፈቃዱ የአኃዝም ።
ጳጳ ሊይዙት ወደዱ ።
ወባሕቱ አልቦ ዘእንሥኦ እደ
ሁ ላሕሁ ።
ነገር ግን በጠላትነት እጁን
ያነሣበት የለም ።
እስመ ዓዲሁ ኢበጽሐ ጊዜሁ
የሚሞትበት ጊዜ ገና አልደ
ረሰምና ።
ጳጳ ወእምውከቶሙ ሰብእ ብዙኃ
ን እለ አምኑ ቦቱ ።
ጳጳ በዚያ ካሉ ሰዎች ያመኑበት
ብዙ ናቸው ብዙ ሰዎች አመ
ኑበት ።

ወይቤሱ አመ ይመጽእ ክር
ስቶስ ቦኑ ፈድፋድ ተአምረ
ዘይገብር እምዘገብረ ዝንቱ ።
በውኑ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ
ይህ ሰው ካደረገው ተአምራ
ት የሚበልጥ የሚያደርገው
ተአምራት አለን፤ እንደም የበለ
ጠ ተአምራት ያደርጋል አሉ ።
ጳጳ ወሰሚያሙ ፈሪሳውያን ከመ
አንጉርጉሩ ሕዝብ በእንቲአሁ
ጳጳ ፈሪሳውያን ሕዝቡ በርሱ ምክ
ንያት እንዳዘኑ ሰምተው ።
ፈነወ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳው
ያን ወአልያኒሆሙ ከመ የአ
ኃዝም ። ይህ ሁሉ እኛ
ዝም ብንል አይደለም ብለው ፈ
ሪሳውያንና የካህናት አለቆች ያ
ዙ ብለው ብላቴኖቻቸውን ላኩ
ጳጳ ወይቤሱም እግዚአ ኢየሱስ
ዓዲ ኅዳጠ መዋዕለ ሀሎኩ
ምስሌክሙ ።
ጳጳ ጌታም ገና ጥቂት ቀን ከናንተ
ጋራ እኖራለሁ ።
ወእምዝ አሐውር ኅብ አብ
ዘፈነወኒ ።
ከዚህ በኋላ ወደላክኝ ወዳባቲ
ም እሄዳለሁ ።
ጳጳ ተጎሥሡኒ ወኢትረክቡኒ።ዮሐ
፲፫ ጳጳ ።
ጳጳ ትሹኛላችሁ አታገኙኝም ።
ወኅብ እነ አሐውር አንትሙ
ኢትክሉ መጸእ።
እኔ ወደምሄድበት መምጣት
አይቻላችሁምና። እንደም ተኃ
ሥሡኒ እያልክ መልስ። በፈቃ
ዴ የምሞተውን ሞት በግድ
እንገድለዋለን ብላችሁ ትሹኛ
ላችሁ። ወኢትረክቡኒ አታገኙ
ኝም በፈቃድ የምሞተውን ሞ
ት በግድ መግደል አይቻላችሁ

ምና። እንደም በጽድቅ አብርሃ
ም ያጸድቀናል ብላችሁ ትሹኛ
ላሁ፤ አታገኙኝም፤ እኔ በተሰኘ
ልኩበት መስቀል ተሰጥላችሁ
እኔ በሞትኩበት ሞት ሞታ
ችሁ እኔ ከገባሁበት ውሳጢ
መንጠላላት ገብቶ መኖር አይ
ቻላችሁምና ። እንደም ዓመተ
ቃይናንን ፍቃችሁ እንደገና ይ
ወርዳል ይወለዳል ብላችሁ ት
ሹኛላችሁ፤ አታገኙኝም፤ ከዚህ
ቀድሞ የተወለደው እርሱ አ
ይደለም ብሎ ማመን አይቻ
ላችሁምና፤ እንደም በጥጦስ
ጊዜ አግኝተነው ተአምራት አ
ድርጎልን ብላችሁ ትሹኛላች
ሁ አታገኙኝም፤ ዛሬም ብና
ምንበት ይሆን የለም ብሎ ማ
መን አይቻላችሁም ።
ጳጳ ወይቤሱ አይሁድ፤ በበይናቲሆ
ሙ አይቲኑ ሀለዎ ለዝንቱ ይ
ሑር ዘኢንክል ረኪቦቶ ንሕነ
ጳጳ አይሁድ እርሱ በርሳቸው እኛ
የማናገኘው ለዚህ ወዴት ይ
ሄድ ዘንድ አለው አሉ ።
ውስተ ብሔረ አረሚኑ የሐ
ውር እንጋ ወይሚሆርሙ ለ
አረሚ ።
እንዳች ግዙሩ ሥርዓት እፍ
ርሶ ወደ አረሚውያን ሄደ አ
ረሚውያንን ያስተምር ዘንድ
አለውን ።
ጳጳ ምንትኑ ዝንቱ ነገር ዘይብለነ
ተጎሥሡኒ ወኢትረክቡኒ ።
ጳጳ ትሹኛላችሁ አታገኙኝም ።
ወኅብ እነ አሐውር አንትሙ
ኢትክሉ መጸእ።
እኔ ወደምሄድበት መምጣት
አይቻላችሁም የሚለን ነገር
ምንድርነው።

ዘከመ ከሠተ ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስ።

፴፯ ወበደጎሪት ሶለት ዘበዓል ዓባይ ቆመ እግዚአብሔር ከልሐ ወይቤ ዘጸምዓ ይምጸእ ጎቤየ ወይስተይ። ዘሌ ጸፎ ጸፎ

፴፰ እስመ ይእቲ ዘፀእት ይላታል በአሪት ዘመድ ከዘመዳ ወዳጅ ከወዳጁ የተረፋቸውን ስንታቸውን በልተው የሚለያዩበት ናት በየሀገራቸው ለመሄድ። ዘዘ ቀን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሻ በኔ ይመን ልጅ ነትንም ያግኝ ብሎ አሰምቶ ተናገረ።

፴፱ ወዘሂ የአምን ብዩ በከመ ይቤሉ መጻሕፍት አፍላገ ማየ ሕይወት ዘይውጎዝ እምክርሠ ኢሳ ማይ ፆ።

፵ፀ መጻሕፍት ጸድቅኦ በአሚን የሐዩ ወክሉ ዘጸውዓ ስመ እግዚአብሔር ይድገን ብለው መጻሕፍት እንደ ተናገሩ በኔ ከመን ሀብታት ምሥጢራት ከሱ ይገኛሉ። እንደም ዘጸምዓ ብለህ መልስ የሻ በኔ ይመን ልጅነትንም ያግኝ። ወዘሂ የአምን ብዩ ዝርዝሩን ለጌታ ስጥ ኢሳይያስ እን አነቅፅ አፍላገ በውስተ በድው ወይውጎዝ ማይ በውስተ በድው ወይረውዩ ጽሑፍን ወይከውን ብሔርከሙ አፍላገ ማይ ወይውሕዝ ማይ ርኒብ ወስፋሕ ወእለ ጸምሎ ይሐፍ ጎበ ማይ ወይስተይ ዘእንበለ ወርቅ። ኤርምያስ ጎደገኝ ሊተ ነቅዓ ማየ ሕይወት ወከረዩ ሉሙ ዓ ዘቀተ ዘኢይትረከብ ማየ።

ከርያስ ማየ ሕይወት ዘይውጎዝ እምኢየሩሳሌም መንፈቁ መንገል ባሕር ቀጻሚት። ወ መንፈቁ መንገል ባሕር ደጎሪት። ሆሴዕ በጥራው ወልድ። ጠቢብ ዘኢያጠብእ በሞተ ውሉድ ስሜተ እብ አፍላገ ማየ ሕይወት ይውጎዝ እምክርሠ ብለው መጻሕፍት እንደተናገሩ ሀብታት ምሥጢራት ከኔ ይገኛሉና የሻ በኔ ይመን ልጅነትን ያግኝ።

፵፱ ወዘንተ ዘይቤ በእንተ መንፈስ ቅዱስ ዘሀለምሙ ይንሥኡ እለ የአምኑ ቦቱ። ኢዩ ዩ ጸፎ ግብ ዩ ፲፮።

፶ፀ በርሱ ያመኑ ምዕመናን ይቀበሉት ዘንድ ስላላቸው ስለ መንፈስ ቅዱስ ይኸን ተናገረ እስመ ዓዲ ኢወረደ መንፈስ ቅዱስ በእንተ ዘኢተሰብሐ ዓዲሁ እግዚአብሔር ኢየሱስ። ጌታ ገና ስላልተሰቀለ መንፈስ ቅዱስ ገና አልተሰጠምና።

ዘከመ ሐልዩ አይሁድ ላዕል ኢየሱስ ዘዘዘአሆሙ ሐልዩታተ።

፶፩ ውበዙኝን እምሕዝብ ሰሚሎ ሙ ዘንተ ነገረ ይቤሉ አማን ነቢይ ውእቱ ዝንቱ።

፶፪ ከሕዝቡ ወገን ብዙዎቹ ይህን ሰምተው ነቢይ ነው አሉ ማይ ወዩ ይቤሉ ክርስቶስ ውእቱ ማይ ተሻልን ያሉት ልዩ ልዩ መስሏቸው ክርስቶስ ነው ያሉም አሉ።

ወመንፈቆሙ ይቤሉ ቦን እምገሊላ ይመጽእ ክርስቶስ። ዓወቅን ጠንቀቅን ያሉ ጸሐፍ

ት። ፈረሳውያን ግን በውኑ ክርስቶስ ከገሊላ ይነሣልን አሉ።

፶፫ እኩነ ይብል መጽሐፍ ከሙ እምከርላ ዳዊት ወእምን ቤተ ልሔም ሀገሩ ለዳዊት ይመጽእ ክርስቶስ። ሚኒ ፎ ዩ ማቲ ዩ ፯።

፶፬ ከዳዊት ወገን ከዳዊት እገር ከቤተ ልሔም ክርስቶስ እንዲወለድ መጽሐፍ ተናገሮ የለም አሉ። መከህ ይወጽእ እምኤዶም ያለውን ጠተርጉም ወይእቲ ኤዶም እምኤዶም ተገሊላ ብሎ እንደ ተረጉመው ባያውቁ።

፶፭ ወተገዳዙ ወተናፈቁ ሕዝብ በበደናቲሆሙ በእንተአሁ።

፶፮ ሕዝቡ በርሱ ምክንያት እርሱ በርሳቸው ተለያዩ ተከራከሩ ማይ ወዩ አለ ፈቀዱ የአኃዝም።

፶፯ ሊይዙት የወደዱም አሉ። ወባሕቱ አልፀ ዘእንሥእ እ ይሁ። ነገር ግን ማንም እጁን አላን ማበትም።

፶፰ ወተሠውጡ አልከቱ ወዓለ ያኒሆሙ ጎበ ሊቃነ ከሀናት ወ ፈረሳውያን።

፶፱ ብላቴናቸው ወደሊቃነ ከሀናትና ወደፈረሳውያን ተመለሱ ወይቤልምሙ እሙንቱ እፎኑ መ ዘኢያምጸእከምዎ። እርሱ በርሳቸውም ምነው ያላመጣችሁት እሷቸው።

፷፬ ወአውሥኡ ወዓል ያኒሆሙ።

፷፭ ብላቴናቸውም መለሱ። ወይቤልም ግሙራ ኢተናገረ ሰብእ ዘከመ ተናገረ ውእቱ ብእሰ። ያሰው እንደተናገረው ያለ ነ

ወንጌል ዘጥሐንሱ።

ገር ከቶ ሰው ተናገርት ለያ ውቅም አሏቸው።

፵፯ ወለውሥኑ ፈሪሳውያን።

፵፯ ፈሪሳውያንም መለሱ። ወይ ቤልሎም ትገደቡ እንትመኑ እናንተም ተስታላችሁን አሏቸው። ዋዊው ለሐዋርያት ነው።

፵፰ ሱ እመላእክት ወእምፈሪሳውያን ዘእምነ ቦቶ።

፵፰ ወይስ ከለቆች ከፈሪሳውያን ም ወገን ያመነበት አለ።

፵፱ ዘእንበለ ለሉ ጊጉያን ሕዝብ ለለ ኢየሱስ ሥራተ።

፵፱ አሪትን ከግያውቁ ከኒህ ስሁታን በቀር። ወእመንቱሰርጉግን፤ እነሱ ግን የተረገሙ ናቸው።

፶ ወይቤሉሙ ኒቆዲሞስ ዘሐረ ጎቤሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ቀዲሙ ሌሊተ ለሐዲ እምኔ ሆሙ። ዮሐ ፫፻፱።

፶ አስቀድሞ በሌሊት ወደ ጌታ የሄደ ከርሳቸው ለንዱ ኒቆዲሞስ አላቸው።

፶፩ አሪትከሙት ትጌንና ለሰብእ ዘእንበለ ይሕትትም ቅድመ ወያእምሩ ምገባር ዘገብረ ዘዳ ፲፱ ፲፯።

፶፩ አሪትነኑ ሲል ነው በእንተ ክብርከሙ እንዲል። ከርሳቸው ወገን የሚሆን አስቀድሞ በሌሊት ወደ ጌታ የሄደ ኒቆዲሞስ አሪታችን ስራውን አስቀድሞ መርምር ሳያውቁ ፍረዳበት ትላለችን አላቸው። ለንድም እርሱ እምነዋልና። አሪትከሙት ይላል።

፶፪ ወለውሥኑም ወይቤልሎም ለንተኒ እምገለላት ትብል አንተ

፶፫ ለንተም አዋቂው እንዳላዋቂ ትሆናልህ ስሉት።

ገሥሥ መጽሐፈ ወትርአይ ከ መ እምገለላ ኢይትነግእ ነቢይ ነቢይ ከገለላ እንዳይነግ ከመ ጽሐፍ ሻ መርምር።

፶፫ ወገብኩ ከሉ ለሰ ለሐዲ ውስት ቤቶሙ፤

፶፫ ሁሉም እያንዳንዳቸው ወደቤታቸው ተመለሱ። ሻ መርምር ብለውታልና ሊቲ ሊመረምሩ። ለንድም እርስ በርሳቸው ተጃመሩ ይሉናል ብለው። ለንድም ነገራቸው በፈርሰባቸው ብላቴናቸው ግሙራ ኢተና ገረ ሰብእ ዘከመ ተናገረ ውለቱ ብእሲ አሉ፤ ኒቆዲሞስ አሪትከሙት ትጌንና ለሰብእ ለለ

በእንተ ዘግዊት ብእሲት።

ምዕራፍ ፳።

፩ ወኢየሱስኒ ሐረ ውስተ ደብረ ዘይት፤ ጌታ በምክራብ ሲያስተምር ውሉ አዳሩን ወደ ደብረ ዘይት ሄደ።

፪ ወአንገህ በጽባሕ ወወእ ካዕበ ምክራብ፤

፫ ወኮነ መዓልተ ይሚህር በምክራብ ወሌሊተ ይበይት ውስተ ደብረ ዘይት እንዲል። ሌሊት በደብረ ዘይት ሲጻል ይደራል፤ ቀን በምክራብ ሲያስተምር ይውል ነበርና ግለዳ ገሥግሥ ወደምክራብ ሄደ። ወተጋብኩ ከሉ ሕዝብ ጎቤሁ ሕዝቡ ሁሉ ፍደርሱ መጡ። ወነበረ ይምሐርሙ። በትምርት ተገንላቸው። ወአኃ ዘ ይምሐርሙ ይላል ያስተምራቸው ጀመር፤ ትምርቱ ብፁን ነው። ለንድም ሌላ።

፫ ወእምጽኩ ጎቤሁ እሐፍት ወፈሪሳውያን ብእሲተ እባርተ እንተ ተረክበት በዝሙት።

፫ እሐፍችም ፈሪሳውያንም በሌሰኝነት ተይዛ የታሰረች ሌት ወደርሱ አመጡ፤

፫ ወአብእዋ ውሥጠ ወአቀም ቅድመ እግዚእ ኢየሱስ። ከውስጥ አግብተው ጌታ ካለበት አቀረቧት። ለእቱን ነው ቢሉ ለንዱን ቅጥር አግብተው በሰብተኛው ቀን ነው ቢሉ ሁሉ ቱን ቅጥር አግብተው።

፬ ወይቤልሎም እሊቅ ረከብና ለዛቲ ብእሲት በዝሙት እንዘትኔብስ።

፬ መምሕር ሆይ ይህች ሌት በሌሰኝነት አገኝተናታል።

፭ ወበሕገነሰ ሠርጉ ሙሴ ከመትትወገር በዕብን፤ ዘሌ ፳ ፲።

፭ እንደኛ ሥርዓት ሙሴ በደን ጊያ ተወገራ ትሙት ብሏል። ወአንተ እንክ ምንተ ትብል በእንቲአሃ። ለንተስ የርዕን ነገር ምን ትፈርዳለህ ስሉት።

፭ እስመ ናሁ ተረክበት በዝሙት በሌሰኝነት ተገኝታለችና፤

፮ ወዘንተ ይቤሉ እንዘ ያሚከርዎ

፮ ሲፈትኑት እንደህ አሉት። ከመ ይርከቡ በላዕሌሁ ምክንያተ።

፮ ምክንያት ያገኙበት ዘንድ ትምርቱ ብፁን ነው ቢሉ ለትሙት ቢል ወክሉ ሆይደገር ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘሙ በላዕሌሁ ለሊሁ ረሰያ ዘግ ይላል ለንድ ጊዜ እንደህ ይላል ነገሩ ቀምሚ ለይደለም ለግለት። ትወገር ዲል የእግዚአብ

ሐር ወገን ነኝ ይላል የሰው ጥፋት አያሳዝነውም ለግለት ትምርቱ ሌላ ነው ቢሉት ወገር ቢል። አንስ ኢመጻእኩ ለዘነኔ ህንቁ ዓለም ይላል። አንድ ጊዜ እንደህ ይላል ነገሩ ተዋጫ አይደለም ለግለት። አትወገር ቢል የሙሴን ሥር ዓት አፈረሰ ብለን እንግላጥ ለን ብለው።

ወለትሐተ እግዚአ ኢየሱስ አዕይንቲሁ ውስተ ምድር። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ኖራ ኖራውን ተመለከተ።

ወጸሐፈ በአጽባዕቱ ቀረጸውም።

፯ ወሰበ ቆሙ ብዙኃን ወአገን ደዩ ተስእሎቶ እንሥእ አዕይንቲሁ። ዘ፯ ፯።

፺ ቁመው መላልሰው በጠየቁት ጊዜ ዓይኑን አቀና። ወይቤሎሙ ዘአልቦ ኃጢአት እምኔክሙ ቀዲሙ ለይገራ በዕብን።

ከናንተ ወገን እርሷ የሰራችውን ኃጢአት ያልሰራ ሰው ደንጊያ ይጣልባትና ከዚያ በኋላ ግደሏት አላቸው። ኖራውን በቀረጸው ጊዜ ኃጢአታቸው በየግንባራቸው አየተጸፈ ታይቷል ይህስ እንዳይሆን ከባቲ አበሳ ነው ያንዱን ኃጢአት አንዱ ይይበት ብሎ እንደህ አያደርግም ያንዱ ኃጢአት ባንዱ ግንባር ያንዱ ኃጢአት ባንዱ ግንባር አየተጸፈ ታይቷል።

፳ ወክዕበ ደኅ ዲበ ምድር። ፳ ሁለተኛው ወደ ምድር አየ። ወጸሐፈ በአጽባዕቱ።

ቀረጸው። የነቢዮን የገቢፋን የሐልዮውን ለግለት ደገመው ወሰግረሙ እሙንቁ ዘንተ ዘ ለፋ በለብም አኃዙ ይሁሩ በበአሐዱ እስከ ወጽኑ ሊቃውንቲሆሙ እምቀዳጫ እስከ ደኃሬ።

ዘ ዘአልቦ ኃጢአት ያለውን ሰምተው የሰው ኃጢአት እንገልጣለን ብለን ኃጢአታችንን ገለጠብን ብለው ፈት ከገቡት በኋላ እስከ ገቡት በውስጥ ካሉት በአፍአ እስከሉት እምሊቅ እስከ ደቂቅ እንዲሉ ወጥተው ሄዱ።

ወተርፈ እግዚአ ኢየሱስ ባሕቲቱ።

ጌታ ብቻውን ቀረ። ንጹሐ ባሕርይ ነውና።

ወይእቲኒ ብእሲት ትቀውም ውስጠ።

እርሷም ቁጣ ቀረች። ለጊዜው ተኃድገ ለኪ ኃጢአትኪ የጫላት ነውና።

ዘ ወእንሥእ ኢየሱስ አዕይንቲሁ ወነጸረ ጎቤሃ።

ዘ ኢየሱስም ዓይኑን አቅንቶ ወደርሷ አየ።

ወይቤላ አብእሲቶ አይቲ ሀለዉ አሳ ይካንኑኪ።

አንች ሴት እንፈርድብሻለን ያሉ ሰዎች የታሉ አላት።

ዘ ወአውሥአት ወትቤሎ አልቦ ዘአሬኢ እግዚአ።

ዘ እርሷም አለች አቤቱ የማየው የለም።

ወይቤላ እግዚአ ኢየሱስ አነሂ አልቦ ዘእኔንኪ ሐራ እትዊ በሰላም።

እኒያ ካልፈረዱብኸ እኔም አ

ልፈርድብኸም ሀጂ አላት። አንድም ወይቤላ ብለህ መልስ ስንች ሴት ሆይ እንፈርድብሻለን ያሉ ሰዎች በምን ሀራዎት አሉ ትያልኸ በጽድቅን ነው በኃጢአት አላት። ወአውሥአት ወትቤሎ አላውቅም አለች። አንች ጸሰው ካልፈረድኸ እኔም አልፈርድብኸ በፍቅር ሃጂ አላት። ወእምህ ዳግሙ አተላብሲ።

ሁለተኛ አትበድቱ አላት። ይህም አልቀረ። ጌታ በዕለተ ዓርብ ሰለስት ሲሆን ለጸሎት ተሠውሯቸው ከታከልት ቦታ ገባ ረቂቅ መለኮት እንደሆነ ከረቂቅ መለኮት ጋራ እንደተዋሃደ ለማጠየቅ። እርሷ አየችው አትናገራ ብሏት ሄደ ወዲያው መጥተው ጠየቋት የተናገርኩ እንደሆነ ይሰማኛል ብላ ባይኑዋ ጠቅሳ አሳየቻቸው ድንጊያ ሁኑ ቀርታለች።

ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ በእንተ ተፈንዎቱ መለኮታዊት።

ዘ ወክዕበ ነበረሙ እግዚአ ኢየሱስ። የሐ ስ ስ።

ዘ ደግሞም ተናገራቸው ኢየሱስ እንደህ ሲል አስተማራቸው ትምርቱም ብፁዓን ነው ቢሉ ሄደው የለም ቢሉ ተመልሰው ይሰማሉ። አንድም ፈጽመው አልራቁምና በጠገቡ ሁነው ይሰማሉ። ትምርቱም ሌላ ነው ያሉ እንደሆነ የተመቸ። ወይቤሎሙ አነ ውለቱ ብርሃኑ ለኛለም። የዓለም ብርሃን እኔ ነኝ። ግለ

ግንጌል ዘጥሐንሰ =

ት እንደነትን ለስትነትን እንዲ
 ያውቅ የግድርገው እኔ ነኝ።
 ዘተለወኒ ኢየሱውር ውስተ ጽ
 ልመት።
 የተከተለኝ ግለት በኔ ያመነ
 ወደ ክሕደት አይሄድም።
 እላ ይረክብ ብርሃን ሕይወት
 የሕይወት ብርሃንን ያገኛል እ
 ንጂ በኔ አምኖ ይኖራል እን
 ጂ። አንድሃ፣ እነ ውለቱ ብላ
 ሀ መልሰ። ሰውን ኃጢአቱን
 እንዲመረምር በራሱ እንዲፈ
 ርድ፣ የግድርገው እኔ ነኝ ዘተ
 ለወኒ፣ እኔን አብነት ያደረገ
 ወደ ገሃነም አይሄድም አላ ይ
 ረክብ፤ መንግሥተ ሰግጭን ይወ
 ርሳል እንጂ።

ጸ። ወይቤልም ፈሪሳውያን ለሊክት
 ትንዕድ ርእሰክ።
 ጸ። ፈሪሳውያንም መጽሐፍ ይወ
 ድስክ አፈ ነኪር ይላል፤ አንተ
 ራስህን ታመሰግናለህን።
 ኢኮነ ጽድቀ ስምዕክ።
 እንደሀስ ከሆነ ራስክን የም
 ታመሰግን ያንተ ምስክርነትህ
 አውነት አይደለም።
 ጸ። ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።
 ጸ። ጌታም መለሰ።
 ወይቤሉሙ እመኒ ለልዩ ስም
 ዓ ኮንኩ ለርእሰዩ ጽድቅ ው
 አቱ ስምዕዩ።
 እኔ ለራሴ ብመስክር ምስክር
 ነቴ አውነት ነው።
 እስመ አለምር እምነበ መጻ
 እኩ።
 የመጣሁበትን አውቃለሁና።
 ወገበሂ አቀውር፤
 የምሄድበትንም አውቃለሁና።
 ወአንትሙሂ ኢተአምሩ እም
 ገበ መጻእኩ ወገበሂ አኃውር

እናንተ ግን የመጣሁበትን የ
 ምሄድበትንም አታውቁም።
 እንትሙሰ ሕገ ዘሥጋ ትኳንኑ
 እናንተስ ወበሕገነሰ ሠርዓ ሙ
 ሴ ከመ ትትወገር በዕብን ብ
 ጊል ብላችሁ ትፈርዳላችሁ።
 ጸ። ወአንሰ ኢይኪንን ወኢመነሂ።
 ጸ። እኔ ግን በግንም በግን እንደ
 ሀ ብዬ አልፈርድም፤
 ጸ። ወእመሂ ኩነንኩ እንሰ እስመ
 ጽድቀ እኳንን።
 ጸ። ብፈርድም አውነት አፈርዳለሁ
 ተኃድገ ለክ ኃጢአትክ ተኃ
 ድገ ለክ ኃጢአትክ እያልኩ
 አፈርዳለሁ። አንድም አንትሙ
 ሰ እያልክ መልሰ እናንተ ከነጋ
 ገር ይፈረዳል ከያያዝ ይቀደዳ
 ል ብላችሁ ትፈርዳላችሁ፤
 ወአንሰ ኢይኪንን፣ እኔ ግን በ
 ግንም በግን አልፈርድም፤ ወ
 እመሂ ኩነንኩ፣ ብፈርድም ኩ
 ላሊት ያጠሰውን ልብ የመረ
 መረውን መርምራ አፈርዳለሁ
 አንድም አንትሙሰ፣ እናንተስ
 ከዮሴፍ ቤት ስበላ ስጠጣ አይ
 ታችሁ እሩቅ ብእሲ ወልደ ዮ
 ሴፍ ትሉኛላችሁ እኔ ግን የሌለ
 ኝን እምላክነት ለግንም ለግ
 ን አላስተምርም። ወእመሂ ኩነ
 ንኩ ባስተምርም ያለኝን እም
 ላክነት አስተምራለሁ እንጂ።
 እስመ ኢኮንኩ እነ ባሕቲትዩ
 እኔ ብቻዬን አይደለሁምና።
 አላ እነ ወአብ ዘፈነወኒ፤
 እኔ የላክኝ አብም እንጂ።
 ጸ። እነኩ ጽሑፍ ውስተ አፈትክ
 ሙ ስምዓ ቼቱ ሰብእ እመን
 ውለቱ። ዘዳ ጸ። ጸ። ጸ። ጸ።
 ጸ። ጸ። ጸ። ጸ። ጸ። ጸ። ጸ።
 ጸ። በአፈታችሁ ሁለት ስምች የመ

ስክሩት ምስክር አውነት ነው
 የሚል ጽሑፍ ያለ አይደለም።
 ጸ። ወአነሂ ሰግዕት ለርእሰዩ።
 ጸ። እኔ ለራሴ ምስክር ነኝ።
 ወአብ ሰግዕትዩ ዘፈነወኒ።
 የላክኝ አባቲም ምስክረ ነው
 ወይቤልም አይቲ ውለቱ አቡክ
 ጸ። አባትህ የት አለ አሉት።
 ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
 ጌታም መለሰ፤
 ወይቤሉሙ ኢኪያዩ ተአምሩ
 እኔንም አታውቁ።
 ወኢእቡዩ፤
 አባቲንም አታውቁም፤ አንድ
 ም እኔን ያታውቁ አባቲን አ
 ታውቁ አላቸው።
 ሶበሰ ኪያዩ አእመርክሙ እ
 ምአእመርክም ለእቡዩኒ፤
 እኔንስ ዓውቃችሁኝ ቢሆን አ
 ባቲንም ባወቃችሁት ነበር።
 ጸ። ወዘንተ ነገረ ተናገርሙ እግ
 ዚእ ኢየሱስ በገብ ሙጻዩ ም
 ጽዋት እንዘ ይሚሕርሙ።
 ጸ። በምክራብ ሲያስተምረቸው
 መባውን የሚያኖሩበት ሣጥን
 ካለበት ቦታ ይኸንን ነገራቸ
 ው ላስራሌል ከቤተ እግዚእ
 ብሔር እጅ ሳይነሡ አይውሉ
 ም ባዶ እጃቸውንም አይሄዱ
 ም ድቀት ያገኘው አንዱን ቅ
 ጽር ገብቶ ከዚያ ትቶ ይሄዳል
 ድቀት ያላገኘው ከውስጥ ገ
 ብቶ ሰጥቶ ይሄዳል ከሆናት እ
 ያነሡ የሚያበላሹት ሆነ፣ ንጉ
 ሡ ኢዮአስ ሊቀ ከሆናቱ ዮ
 ጻሂ ይባላሉ መክረው ብር የ
 ሚያስገባ እጅ የግያስገባ ግ
 ጥን አኖሩ ሲመላ ዕቃቤት እ
 ያገቡ ያኖሩታል ሁለት ሶስት
 ሁነው እንሥተው እንዳይወስ

የጥራት ግንዛቤ

፳፩ ፋት ጠባቂዎ አለው ይህ ባለባት።
 ወሊከጋዝ። አልያዙትም አስመ ዓዲ ሊበጽሐ ጊዜሁ። የሚያዝበት ጊዜ ገና አልደረሰምና።

፳፪ ወክዕበ ይቤሎሙ እግዚአሉአላ ጥሱስ እንሰ አሐውር።

፳፫ ጌታዎ ደግሞ አሂዳለሁ አላዋው። ተሰራራኝ። ትሹኛላችሁ ወሊትረክቡኝ። አታገኙኝም ወትመውቱ በኃጢአትክሙ። በኃጢአታችሁም ትሞታላችሁ ወገበ አነ አሐውር አንትሙ ሊትክሉ ሙጸአ። እኔ ወደምሄድበት መምጣት አይቻላችሁም፤ ወትመውቱ በኃጢአትክሙ። በኃጢአታችሁ ሳላችሁ በኃጢአታችሁ ፍጻሜ ርደባችሁ በነፍስ ትሞታላችሁ።

፳፬ ወይቤሎ አይሁድ ይቀትልኑ እንጋ ርእሶ ለሊሁ ዘይብለን ጎበ አነ አሐውር አንትሙ ሊትክሉ ሙጸአ።

፳፭ አይሁድም እኔ ወደምሄድበት እናንተ መምጣት አይቻላችሁም የሚለን ታንቆን ይሞታል አሉ።

፳፮ ወይቤሎሙ አንትሙሰ እምታሕቱ አንትሙ።

፳፯ እንናተሰ በግብርም በባሕርይም በናኑዋርም ከዚህ ዓለም የተገኛችሁ ናችሁ። ወእንሰ እምላዕሎ አነ። እኔ ግን በናኑዋርም በባሕርይም ከሰማይ የተገኘሁ ነኝ። እንትሙሰ እምገንቱ ዓለም አንትሙ። እናንተሰ በናኑዋርም በባሕር

ይም ከዚህ ዓለም የተገኛችሁ ናችሁ። ወእንሰ ሊኮንኩ እምገንቱ ዓለም። እኔ ግን ከዚህ ዓለም አይደለሁም።

፳፱ ወናሁ እቤለክሙ ከመ ትመውቱ በኃጢአትክሙ።

፳፺ በኃጢአት ሳላችሁ ንስሐ ሳትገቡ፤ አንድም በኃጢአታችሁ በመጣ ፍጻ በነፍስ እንድትሞቱ እነሆ ነግራያችሁላሁ። ለእመ ሊአመንክሙ ከመ አነ ወ-አቱ ትመውቱ በኃጢአትክሙ። እኔ እንደሆንኩ ባታምኑ ግለት የባሕርይ አምላክ እንደሆንኩ ካላመናችሁ በኃጢአት ትሞታላችሁ።

፳፻ ወይቤሎም አንተ መኑ አንተ ፳፻ አንተ ግንህ አሉት። ወይቤሎሙ እግዚአሉአላ ጥሱስ ቀዳሚኒ ነገርኩክሙ። ጌታዎ ቀድሞ ነግሯችሁ ነበር።

፳፻ ወብዙጎ ብዩ ዘእብል በእንቲ አክሙ።

፳፻ ለናንተም የምነግራችሁ ብዙ ነገር ነበረኝ። ወእኮንን ቦቱ። ኪያሁ ሲል ነው ያኑ የግስተም ረው ወባሕቱ ዘረኝ ደድቅ ወ-አቱ ነገር ግን የላከኝ አባቲ የባሕርይ አምላክ ነው። ወእንሰ ዘሰግዕኩ በጎቤሁ እነገር ለዓለም። እኔም በርሱ በሀልውና የሰማሁትን ለዓለም አስተምራለሁ።

፳፻ ወሊያእመሩ ከመ በእንተ አብ ይቤሎሙ።

፳፻ ደድቅ ወ-አቱ ያለው ስለ አብ እንደሆነ አላወቅም።

፳፻ ወይቤሎሙ እግዚአሉአላ ጥሱስ አመ ተለግሎ ወልድ እግሩ እመሕያው ይአተ እሚረ ተአምሩ ዘመ አነ ወ-አቱ።

፳፻ የሰው ልጅ ክርስቶስ ክፍ ባለ ጊዜ ግለት በተሰቀልኩ ጊዜ የባሕርይ አምላክ እንደሆንኩ ታውቃላችሁ። ወአኮ ዘእምጎቤዩ ዘእነገር። የግስተም ረውም ክራሴ አንቅኛ እንዳይደለ። አላ በከመ መሐረኒ አቡዩ ከግሁ እነገር። አባቲ በሀልውና የነገረኝን እንደነገረኝ አስተምራለሁ እንጂ

፳፻ ወዘረኝ ሀሎ ምስሌዩ።

፳፻ የላከኝ አባቲ በኔ ሀልው ነው ወሊዮህድገኒ አብ ባሕቲትየ፤ አብ ብቻየን አይተወኝም ግለት አይለዩኝም። አስመ አነ እንብር ሥምረቶ ዘልፈ በኩሉ ጊዜ። በረቃድ አንድ ነገር። አንድም ዘወትር ፈቃዱን አረጽግለሁና

፳፻ ወዘንተ ብሂሎ ብዙኃን እለ አምኑ ቦቱ።

፳፻ ይህን በተናገረ ጊዜ ብዙ ሰዎች አመኑበት ያመኑበት ብዙ ሰዎች ናቸው።

፳፻ ወይቤሎሙ እግዚአሉአላ ጥሱስ ለእስ የአምኑ ቦቱ አይሁድ አንትሙ-ሂ ለእመ ነበርክሙ በቃልዩ አማን አርዳዩ አንትሙ።

፳፻ ጌታችን ሊዮሱስ ክርስቶስ ያመኑበትን አይሁድን እናንተም ባስተማርኳችሁ ትምርት ብትጸኑ በውነት የኔ ደቀመዛሙርት ናችሁ አላችሁ።

ወንጌል ዘተሐንሰ።

፳፪ ወተላምርዋ ለጽድቅ። ጽድቅንም ታውቋታላችሁ። ወጽድቅኒ ታገለበክሙ። ጽድቅም ነጻ ታወጣችኋለች።

ዘከመ ገሠጽ ኢየሱስ ትዝኅ ርቀሙ ለአይሁድ።

፳፫ ወአውሥኡ አይሁድ ወይቤል ም ዘርአ አብርሃም ንሕነ።

፳፬ እኛስ የአብርሃም ልጆች ነን ወእም አመ ኮነ ኢተቀነይነ ግ ሙራ ወአለሙኒ።

ከሆነ ጀምሮ ለማንም ለማን ተገዝተን አናውቅም።

እር እንከ ትብሉን እንተ ትግ ዕዙ።

እንደምን እንተ ለርነት ትወጣ ላችሁ ትለናለህ አሉት ይኸም ሐሰታቸው ነው። በግብጽ ሁሉ ት መቶ አሥራ አምስት። በባ ቢሉን ሰባ ዘመን ተገዝተዋል።

፳፭ ወአውሥኡ እግዚእ ኢየሱስ። ሮጫ ገ ፲፭ ደ ጴጥ ደ ፲፱።

፳፮ ጌታም መለሰ።

ወይቤሉሙ አማን አማን እ ብለክሙ ዘሉ ዘይገብራ ለኃ ጢአት ገብራ ውእቱ ለኃጢ አት።

ኅጢአት የሚሰራ ሁሉ የኃጢ አት ተገብ ነው ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

፳፯ ወገብርሳ ኢይነብር ውስተ ቤ ት ለዝሉፋ።

፳፰ የኃጢአት ተገብ ግለት ኃጥእ በመንግሥተ ሰማይ አይኖርም። ወወልድስ ይነብር ለዓለም።

፳፱ ፍፁሙን ገን በመንግሥተ ሰ ግዮ ይኖራል። ስም ወገብርሳ አያልክ ሙልሰገብር ሙሴ በ

ፍፁሙን አድር አይመገብም። ወወልድስ እኔ ገን አድራ እመ ገብለሁ። እግድም ባሪያ በጌታው ቤት አይኖርም ይሸጠው ይ ለውጠው ግጫ ትሉት አሳል ር ይሰጠውም እንደሆነ አያ ሙቅምና። ወወልድስ። ልጅ ግ ን ለዘዓለም በቤት ይኖራል ይህ ሁሉ የለበትምና።

፳፻ ወእም ከሙስ ወልድ አግእዘ ከሙ አማን ግዑዝን እንትሙ

፳፻፲ እኔ ነጻ ካወጣኋችሁ በውነት ነጻ ናችሁ።

፳፻፲ ወአእምር ከሙ ዘርአ አብርሃ ም እንትሙ።

፳፻፲ የአብርሃም ልጆች ነን እንድ ትሉስ አውቃለሁ።

ወበሕቱ ተሐሥሙ ትቅትሉኒ የአብርሃም ልጅ ባትሆኑ ለ ትገሉኝ ትሻላችሁ እንጅ። እስሙ ኢይነብር ቃልየ ኅቤ ክሙ።

ትምርቱን አትቀበሉኝምና።

፳፻፲ ወእንሰ ዘርኢኩ በኅብ አቡየ እነግር።

፳፻፲ እኔ ካባቲ በሀልውና ያየሁትን አስተምራለሁ።

ወአንትሙስ ዘርኢክሙ በኅ በ አቡክሙ ትገብሩ።

እናንተ ገን ካባታችሁ ከሰይ ጣን የሰማችሁትን ትሠራላ ችሁ።

፳፻፲ ወአውሥኡ ወይቤልም ለነሰ አ ብርሃም አቡኅ።

፳፻፲ እኛስ የአብርሃም ልጆች ነን አሉት።

ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ለበሰ ውሉድ አብርሃም እንት ሙ ግብረ አብርሃም እምገባ ርክሙ።

የአብርሃም ልጆችስ ባትሆኑ የአብርሃምን ስራ በሰራችሁ ነ በር አላቸው።

ወቃሉኒ እምንቀብክሙ ወኪ ያየኒ እምአፍቀርክሙኒ።

ሕጉን በመበቃችሁ እኔንም በወደጻችሁ ነበር።

፳፻፲ ወይእዚሰ ተኃሥሙ ትቅትሉ ኒ ብእሴ ጻድቀ ዘጽድቀ እነግ ረክሙ ዘሰግዕኩ በኅብ እግ ቢኢብሔር።

፳፻፲ ነገር ገን ዛሬ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሰማሁትን እውነተኛ ትምርት የማስተምራችሁን እ ውነተኛ መምሕር እኔን ልት ገሉኝ ትሻላችሁ።

ወአብርሃምስ ኢገብረ ከሙዝ አብርሃምስ እንደህ ያለ ስራ አልሰራም። አስተምረውት አላ ምንም ግለቱ ይቅርና ያስተ ግረው ሳይኖር በአእምሮ ጠ ባይሶ አውቆ በስነ ፍጥረት ተመራምሮ አመነ እንጂ። አን ድም አብርሃምስ እንደህ አ ላደረገም ሰው ለግድል ግለ ቱስ ቀርቶ ከተመሳቀለ መን ገድ አራት ደጅ ያላት ቤት ሰርቶ የተራበ አያበላ የተጠ ግ እያጠጣ የታረዘ አያለበሰ ነ ፍስ ያድን ነበር እንጂ።

፳፻፲ እንትሙስ ትገብሩ ገብረ ለ ቡክሙ።

፳፻፲ እናንተስ ያባታችሁን የሰይጣ ንን ስራ ትሰራላችሁ።

ወይቤልም ንሕነሰ ኢተወለድ ነ እምዝሙት። እኛስ ከሰይጣንም አልተወለድንም። አላ አሐዱ አብ ብኑ። ከአብርሃም ተወልደናል እንጂ አንድ ለባት ለለን እንጂ።

ወው-አቱ እግዚአብሔር።
 ያውም እግዚአብሔር ነው።
 እንደም አብርሃም በአምልኮ
 ተጣጥቶ ሳለ የወለደው ልጅ
 ኑርት ክርሱ አልተወለደንም
 አለ አሐዱ አብ ብሎ። በአምልኮ
 ከተ እግዚአብሔር ሳለ ከወለደው
 ከይስሐቅ ተወልደናልና
 እንደ አባት አለን ያውም እግዚአብሔር
 ነው እንጂ። እንደም ንሕነስ
 ኢተወለደን፤ በሴ ሰኝነት ከተወለደው
 ከኤሰግኤል አልተወለደንም
 በሩካቤ ዘበሕግ ከተወለደው
 ከይስሐቅ ተወልደናልና
 እንደ አባት አለን እንጂ
 ያውም እግዚአብሔር ነው።

- ግጁ ወይሴሱም እግዚአብሔር
 ለሰበሰበ እግዚአብሔር አቡኩሙ
 እምአፍቀርክሙኒ ኪያየ።
- ግጁ እግዚአብሔርን አባታችሁ ቢሆን
 እኔን በወደዳችሁኝ ነበር ወቃልየኒ
 እምዳቀብክሙ። ሕጌንም በጠበቃችሁ
 ነበር። እስመ እነ እምነበ እግዚአብሔር
 ወዳእኩ ወመዳእኩ። እኔ ከእግዚአብሔር
 አካል ዘእምአካል ባሕርይ ዘእምባሕርይ
 ተወልጄ መጥቻለሁና። ወአኮ ለልዩ
 ዘመዳእኩ። በኔ ፈቃድ ብቻ ሰው
 አልሆንኩም። አላ ወ-አቱ ዘፈነወኒ።
- ግጁ በላከኝ ባባቴም ፈቃድ ነው
 እንጂ።
- ግጁ እር እንዘ ተለምኑ ቀልየ። በኔ ግሙን
 እንደ ምን ይቻላችኋል። እስመ
 እኔ ከሁሉ ሰሚዓ ነገር ዘገየ።

- ትምርቲን እትቀበሉኝምና። ግጁ
 እንትሙሰ እምአቡክሙሰይ ጣን
 እንትሙ። ጵ ጥሐ ስ ሄ። ግጁ
 እናንተስ ከባታችሁ ከሰይጣን ወገን
 ናችሁ። ወፍትወቶ ለአቡክሙ ትፈቅዱ
 ትገበሩ። ያባታችሁ የሰይጣንን ፈቃድ
 ልትሠሩ ትወዳላችሁ። ወው-አቱ
 ቀታሌ ነፍስ ሰብእ ወ-አቱ
 እምጥንቱ። እርሱ ከጥንት ጀምሮ
 ነፍሱን ዳይ ነው። በቃዩል አድሮ
 አቤልን ሲያስገድል ጣን ነገረው ወኢይቀውም
 በጽድቅ። በውነት ጸንቶ አይኖርም።
 እምላክነትን ሲሻ ጣን አስተማረው
 እስመ አልቦ ጽድቅ በነቤሁ በርሱ
 ዘንድ እውነት የለምና። ወሶበሂ
 ይነብብ ሐሰተ እምዚአሁ ይነብብ።
 ሐሰትን በተናገረ ጊዜ ከራሱ አንቅቶ
 ይናገራል። እንደም በተናገረ ጊዜ
 ሐሰትን ከራሱ አንቅቶ ይናገራል።
 እስመ ሐሳዊ ወ-አቱ። ሐሰተኛ ነውና።
 ወአቡሃ ለሐሰት። የሐሰት ነቁ
 መገኛዎ ነውና ዓመፃ ወጽአት
 እመዘግብቲሃ አንዲል። ግጁ ወእንሰ
 እስመ ጽድቅ እነግር ወኢተለምኑኒ።
 ግጁ እኔ እውነት ባስተምር
 አትቀበሉኝም። መኑ ግንሻ።
 እንደም እኔ እውነት ባስተምር
 ባትቀበሉኝ። ግጁ መኑ
 እምኔክሙ ዘይዛለፈኒ በእንተ
 ኃጢአት። ግጁ ከናንተ ወገን
 ስለ ኃጢአት የ

- ግደቅሰኝ ግለት ኃጢአት ስርተሃል
 ብለው አልሠራሁም የግሊኝ ግነው።
 እንደም ኃጥ እ ነህ ብለው
 ሙልሶ ኃጥእ ነህ የግሊኝ ግነው።
 በገቢርም እንዳልሠራ ለማጠየቅ
 እንደሁ አለ። በነቢብም
 እንዳልሠራ ለማጠየቅ ነቢይ
 ኢገብረ ኃጢአት ወኢተረክብ
 ሐሰት ወስተ አፋሁ ብሎ
 መስክርለታል በሐልዮም
 እንዳልሠራ ለማጠየቅ ይመጽእ
 መልክኩ ለገንቱ ዓለም ወኢይረክብ
 በላዕሌየ ወኢምንተኒ ብሏል።
 ፍጹምን ነን በግሉ ሰምች
 ዘለፋ ሊሆንባቸው
 እንደሁ አለ። ወእመሰ
 እነ ጽድቅ እነግር ለምንት
 ኢተለምኑኒ። እኔ እውነት
 የግስተምር ከሆነ የማትቀበሉኝስ
 ለምን ነው። ግጁ ዘሰ
 እምእግዚአብሔር ወ-አቱ ቃል
 እግዚአብሔር ይሰምዕ። ግጁ
 ከእግዚአብሔር የተገኘ የእግዚአብሔር
 ወገን ነገር ይሰማል ይቀበላልም።
 ወበእንተ ዝንቱ እንትሙሰ
 ኢትሰምዑኒ እስመ ኢኮንክሙ
 እምእግዚአብሔር። እናንተ ግን
 የእግዚአብሔር ወገን አይደላችሁምና
 ስለዚህ እትቀበሉኝም። ግጁ
 ወተሰጥውም አይሁድ። ግጁ
 አይሁድም መለሱለት። ወይሴልም
 አኮት ሠናዩ ንቤለክ ከመ ሳምራዊ
 አንተ፤ ሳምራዊ እንደሆንክ። ወጋኔን
 ብክ። ሎቱ ራብሐት። ጋኔን
 አድርብህ እንዳለ በውነት
 ነገረንህ የለ

ወንጌል ዠጥሐንስ።

ጥን እሉት። ሳምራዊ ያይወል ደው ያዕቆብን ያዕቆብ እሱን እንዲል፤ እንተም ያይወል ደሀ እግዚአብሔርን አባቲ ትላለህ ለግለት።

ግዘ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ወይቤሉሙ አንሰ ጋኔን አልብዩ፤

ግዘ ጌታም መለሰ ሳምራዊ ላሉት አይመልስ ላቸውም በስመ ትዕይርቱ ተጠቅመንበታልና፤ እኔስ ጋኔን የለብኝም ለላቸው፤ ወበሐቱ አከብር አባዩ፤ ነገር ግን አባቲን አከብራለሁ፤ አከብር።

አከብር ዘንድ ነው እንጂ፤ ወእንትሙሰ ታስተሐቅሩኒ። ትንቁኛላችሁ ግለት እናንተ ግን ሶሩቅ ብእሲ ትሉኛላችሁ

ሃ አንሰ ኢየሱሥ ሥተደላ ለር እሰዩ።

ሃ እኔ ራሴን ደስ ላሰኝ አልኸም ግለት የሌለኝን አምላክነት አምላክ ነኝ ብዬ አላስተምርም ሀሎ ዘየሱሥ ሊተ፤ የሚመሰክርልኝ አባቲ አለ። ወዘሂ ይኳንን። የሚያስተምርልኝ። እንደም ባታምኑ የሚፈርድልኝ።

ሃጸ አማን አማን አብለክሙ ዘዓቀበ ቃልዩ ኢይጥዕም ለሞት ለዓለም።

ሃጸ ሕጌን የጠበቀ ለዘላለም ሞት የለበትም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ በሥጋ ቢሞት በነፍስ አይሞትም ፈርሶ በስብሶ አይቀርም ትንሣኤ ዘለከብር ይነሣል፤

ሃጸ ወይቤልም አይሁድ ይእዘሰኬ አእመርናኪ ከሙ ጋኔን ብከ።

ሃጸ ሉቱ ስብሐት፤ ጋኔን አድርብ ሀ እንዳለ ገና ዛሬ አወቅን። አብርሃም ጥተ ሞተ። አብርሃም ስንኳ ሞተ። ወነቢያትኒ ሞቱ፤ ነቢያትም ሞቱ። ወእንተሰ ትብል ዘዓቀበ ቃልዩ ኢይጥዕም ለሞት ለዓለም አንተ ግን ሕጌን የጠበቀ ሞት የለበትም ትላለህ።

ሃጸ አንተኑ ተዓቢ እምአብርሃም አቡነ ዘሞተ።

ሃጸ ከሞተ አባታችን ከአብርሃም አንተ ትብልግለህን። ወእምነቢያትኒ እለ ሞቱ። ከሞቱ ከነቢያት ትብልግለህን መነ ትረሲ፣ ርእሰከ። ማነኝ ትላለህ፤ መጽላት ምቀኝ ነት ፈራሽ ነገር አናገራቸው ለልማዱ ጠባቂውን ከጠባቂ አስጠባቂውን ከስጠባቂ እነጻጽር መናገር ይገባ ነበር እርሳቸው ግን አስጠባቂውን ከጠባቂች እነጻጽረው ተናገሩ

ሃጸ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ጌታም መለሰ። ወይቤሉሙ እመሰ ለልዩ ሰባ ሕኩ ርእስዩ ኢይበቁዓኒ ስብሐትዩ ወኢምንተኒ። እኔ ራሴን ባከብር ምሥጋናዬ አይረባኝም አይጠቅመኝም። ሀሎ አቡዩ ዘይቤሐሐኒ። የሚያከብረኝ አባቲ አለ፤ እንደም እኔ ራሴን ባመሰግንም ስጋናዬ ባይረባኝ ባይጠቅመኝ የሚያከብረኝ አባቲ አለ። ዘእንትሙ ትብልም አምላክነው አቱ። እናንተ አምላክችን የምትሉት ሃጸ ወኢተአምርም የግታውቁት

ወእንሰ አእምር። እኔ ግን አውተዋለሁ። ወእመሰ እቤ ኢየሱሥ ለክዕውን ከግዝሙ ሐሰ። ወእንሰ አእምርኒ። እኔ ግን አውተዋለሁ ለላውቀውም ብል እንደናንተ ሐሰተኛ ሆንኩ። ወቃሉሂ አዓቅብ። ሕጉንም አጠብቃለሁ፤

ሃጸ አብርሃም አቡከሙ ተመነዩ ከሙ ይርእይ ዕለትዩ። እንተኑ ተዓቢ እምአብርሃም አቡነ ብለውት ነበርና፤ እባታችሁ አብርሃም የምወለድበትን ቀን ሊያይ ተመኘ። ተነበዩ ጸለዩ ፈተው ይላል ወደደ አመለከተ በል። ወርእየሂ ወተፈሥሐ። አይቶም ደስ አለው።

ሃጸ ወይቤልም አይሁድ ጎምሳ ዓመት አልብከ በእር አብርሃምሃ ርእከ።

ሃጸ ጎምሳ ዓመት ያልሞላህ አብርሃምን እንደምን አየህ አሉት። ምን ይዘው እንደህ አሉት ቢሉ በሐያ አምስት ዓመት ደግ ሹመት ይሾማሉ ሐያ አምስት ዓመት አገልግለው ዝቅ ያለ ሹመት ይሾማሉና።

ሃጸ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ አማን አማን አብለክሙ እምቅድመ ይትወለድ አብርሃም ሀሎኩ አነ።

ሃጸ አብርሃም ሳይፈጠር ነበርኩ ብዬ እንደነበርኩ በውነት እነግራችኋለሁ ለላቸው፤ እሪት ዘልደት እንዲል፤ ከአብርሃም አስቀድሞ ታራስ አልነበረምን ቢሉ በአብርሃም መላውን መናገር ነው

ሃዘ ወነሥኩ ለይሁድ ፅዕን ከመ
ይውገርም።
ሃዘ ሊጣሉት ለይሁድ ደንጊያ አ
ነሱ። ባለሌ ጸድተ ያለው ግ
ገደር፣ ለምቅድመ ይትወለድ ያ
ለውን ገዳሬ ነው ይላል ፈ
ረንጅ ነሥኩ ፅዕን ከመ ይው
ገርም ባለው ይረታል።
ወተሳብሎም ለገዢ ሊየሱስ
ወወጽኦ ለምክራብ ወሰላፈ አ
ንተ ግዕዝሎም፤
ከምክራብ ወጥቶ በመካከላቸ
ው አልፎ ሂደ፣ ረቂቅ መለኮ
ት ለንደሆነ ከረቂቅ መለኮት
ጋራ ለንደተዋሐደ ለግጠየቅ

ዘከመ ፈወሶ ለዘዕውሩ ተወ
ልደ።

ምዕራፍ ፱።
ሸ ወእንዘ የኃልፍ ለምሆኖ ርእየ
ብሏል ዘዕውሩ ተወልዶ ለም
ከርሠ አመ።
ሹ ለምቅድመ ይትወለድ አብር
ሃም ሀሎኩ ለነ ብሎ ነበርና።
አስመ ስምን ቃላቲሁ ምግብ
ሩ ውለቱ ለንዲል ነገሩን በ
ሰራው ለግስረዳት ያመጣዋል
ከዚያ አልፎ ሲሄድ ከናቱ ግንፃ
ን ጀምሮ ዕውር ሁኖ የተወለደ
ሰው አገኘ። ዕውር ሁኖ ተወ
ልዷል ቢሉ የተመቸ። ለንድ
ም ልመጽ ሁኖ ተወልዷል።
ዘ ወተሰክለም አርዳኢሁ ወይ።
ለም ረበ በኃጢአተ መኑ ተ
ወልዶ ህንቱ ዕውር።
ዘ መምህር ሆይ ይህ ሰው ዕው
ር ሁኖ የተወለደ በግን ዕዳ
ነው ግለው ደቀ መዛሙርቱ
ወየቶ፤

በዘርእሱት። በራሱ
ዕዳ ነውን፣ ተነክሩ ኃጥሎን ለግ
ገደን ያለውን ይዘው።
ወግጂው በዘላዝማዲሁ።
ወይም ባባት በናቱ ዕዳ ነውን
ዕውር ሆኖ ይወለድ ዘንድ። ሕ
ፃኖተ ለብዕልት ይመውቱ፤ በ
ጌጋየ ወላድ ያጎረግሙ ያለውን
ይዘው፤
የ ወይቤሎሙ ለገዢ ሊየሱስ
ኢውለቱ አበሰ።
የ በርሱም ዕዳ ለይደል።
ወኢላዝማዲሁ።
ባባት በናቱም ዕዳ ለይደል።
ዳዕሙ ከመ ያስተርኢ ገብረ
ለገዢ አብሔር በላዕሌሁ።
የ ለገዢ አብሔር ስራ በርሱ ይ
ገለጥበት ዘንድ ነው ለንጂ ግ
ለት አምላክ ዓለግትነቱ ከሃ
ሊነቱ ጌትነቱ ተአምራቱ መ
ገባቱ ዓይን ነሥቶ ዓይን ለ
ሌለው ዓይን ሰጥቶ መመገቡ
ይታወቅ ዘንድ ነው ለንጂ አ
ላቸው።
የ ወባሕቱ ርቀፅ ሊተ ለገበር
ገብሮ ለዘፈነውኒ እንዘ መዓል
ት ውለቱ።
የ ነገር ገን መዓልት ዕድሜየ
ሳለ ያባቲን ስራ ሰርጅ እናን
ተን ግሳመን ይገባኛል።
አስመ ትመጽእ ሌሊት ዘኢ
ይክል ቦቱ አሐዳሂ ገቢረ፤
አንዱ ስንኳ ስራ ሊሰራበት የ
ግይችልበት ሞት አለብኝና፤ ከ
ፍዳ የነጸንበትን ልጅነት ያገኘ
ንበትን ሞቱን ስለምን በሌሊ
ት መሰለው ቢሉ ሰው በሞ
ዓልት የሚሰራውን በሌሊት
ለንዳይሠራው አርሱም በሕይ
ወተ ሥጋ ሳለ የሚሰራውን

ከሞተ በኋላ ለይሠራውምና
ለንድም ዘኢትክሉ ቦቱ ገቢረ
አሐዳሂ ለምዘ ሀሎ ውስተ
ዓለም። በዚህ ዓለም ነለው ስራ
ለንዱን ስንኳ ልትሰሩበት የ
ግትችሉበት ሞት አለባችሁና
መዓልት ዕድሜያችሁ ሳለ ያ
ባቲን ስራ ሰርጅ እናንተን ግ
ሳመን ይገባኛል።
የ እንዘ ሀሎኩ ውስተ ዓለም ለ
ነ ውለቱ ብርሃኑ ለዓለም።
የ በዚህ ዓለም ሃለሁ የሰው ዕ
ውቀቱ እኔ ነኝ።
የ ወዘንተ ብሂሎ ወረቀ ውስተ
የ ምድር። ይኸን ተናገር
ምራቁን ትፍ አለ።
ወገብረ ጽቡረ በምራቁ።
በምራቁም ጥቃን ለወሰ
ወተብዎ አዕይንቲሁ ለውለቱ
ዕውር።
የዚያን ዕውር ዓይኑን ቀባው
የ ወይቤሎ ሑር ተሐደብ በም
ጥግቃተ ሰሊሆም።
የ ሂደህ በፈላሽ ወሀ ተጠመቅ
አለው።
ዘበትርጋሚሁ ሐዋርያ።
ፈላሽ ግለት ነው፤ ሑር ግለ
ቱ አራቱ ባሕርያት ለንዲተካ
ከሉለት ዕስቱ ከዚህ አሉ ነፋ
ስ ሲሄድና ሲመለስ ለንዲተ
ካክለለት። ለንድም ለየተመራ
ሂዶ ለያየ በመለስ ተአምራ
ቱ ድንቅ ይባላልና።
ወሐረ ወተሐደብ።
ሂዶ ተጠመቀ።
ወገብአ እንዘ ይሬኢ።
ለያየ ተመለሰ።
የ ወአገዋራሁሰ ወአለሂ የአምር
ዎ ትካት ወይሬአይዎ እንዘ ይ
በአል ይቆሉ።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ገረቤቶቹ ቀድሞ ሲለምን እንደነበረ የሚያውቁት ዕውር እንደሆነ።
 አኮኑ ዝንቱ ውለቱ ዘይነገር ውስተ ፍኖት ወይስክል።
 ይህ በመንገድ ተቀምጦ ይለምን የነበረው አይደለምን አሉ
 ወዘ እለ ይቤሉ ውለቱ ዝንቱ
 ስው ያሉም አሉ።
 ወካልንን ይቤሉ አልቦ።
 ሌሎቹም እርሱ አይደለም።
 አላ ይመስሉ።
 ይመስለዋል እንጂ አሉ።
 ወለሊሁስ ይቤ እነ ውለቱ።
 እርሱ ግን እኔ ነኝ አለ።
 ወይቤልም እር ተከሥታ አዕ ይንቲክ።
 ወይንህ እንደምን በራህ አሉት።
 ወእውሥክ ወይቤሉሙ ብእ ሲሁ ዘስሙ ኢየሱስ ጽቡረ ገብረ በምራቁ ወቀብዓኒ አዕይንትየ።
 ኢየሱስ የሚባል ሰው በምራቁ ጭቃ ለውሶ ግይኔን ቀባኝ ወይቤለኒ ሑር ተሐጽብ በምጥምቃተ ሰሊሆም።
 ሂደህ ባራሳሽ ወሀ ተጠመቅ አለኝ።
 ወሐርኩ ወተሐጽብኩ።
 ሂጄ ተጠመቅሁ።
 ወርኢኩ። አየሁ አላቸው
 ወይቤልም አይሁድ አይቱ ውለቱ ብእሲሁ።
 ያሰው የት አለ አሉት።
 ወይቤሉሙ ኢየሐምር።
 አላውቅም አላቸው።
 ወወዕድም ገብ ፈሪሳውያን ለውለቱ ዘዕውሩ ተወልደ።
 ለግ ለግ ባትገረን ሕላቆች በጠ

ጠ በላንባ ጠለፍ ገርፈው ያናግሩህ የለምን ብለው ወደ ፈሪሳውያን ይዘውት ሂዱ።
 እስመ ሰንበት አሜሁ አመ ገብረ እግዚእ ኢየሱስ ጽቡረ በምራቁ ወከሠቶ አዕይንቲሁ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምራቁ ጭቃ ለውሶ ግይኔን ያዳነበት ቀኑ ቅዳሜ ነበርና። ወሰንበት አሜሁ ቀኑ ቅዳሜ ነበር።
 ወተስክልም ካዕብ ፈሪሳውያን ዘከመ እር ርእየ።
 ለብላቲኖቻቸው ካዕብ አለ። እንደም እንደ ዳነ ፈሪሳውያን ሁለተኛ ጠየቁት።
 ወይቤልም እር ርእክ።
 እንደምን ዳንህ አሉት።
 ወይቤሉሙ ጽቡረ ገብረ በምራቁ ወወደየ ውስተ አዕይንትየ በምራቁ ጭቃ ለውሶ ካይኔ እገባልኝ።
 ወሐርኩ ወተሐጽብኩ ወርኢኩ።
 ሑጄ ተጠምቄ ዳንኩ አላቸው። በጋሩ ያለ ነው ቢሉ እንደእንገርት ራስ ቀርጾ ያገባ ለታል ይህስ እንዳይሆን አዳም በደር ያልሆነበት ሥጋ አይፈጥርም ብሎ። እንደ ሥዕል ሣይ ይነድፍለታል። ጽጌያት ከአዕጼቀቸው እንዲፈነዱ ከባሕርይ ያነቃለታል።
 ወዘ ወዘ እለ ይቤሉ እምፈሪሳውያን ዝንቱ ብእሲ ኢኮነ እምእግ ቢአብሑር ዘኢየሳቅብ ሰንበተ ዎች ቅዳሜን የግያክብር ይህ ሰው ደገም አይደለም ያሉም አሉ።

ወዘ እለ ይቤሉ ባአይቱ ይስል ብእሲ ኃጥእ ገብረ ዘከሠት ተአምረ።
 ኃጥእ ሰው በደረቅ ጥገብር ግይን መፍጠር እንደምን ይቻለዋል ያሉም አሉ።
 ወተናፈቁ በባይናቲሆሙ ባእንተ ዝንቱ ነገር።
 ኃጥእ ነው። አይደለም። በግለት እርሱ በርሳቸው ጸብ ሆነ ተለያዩ።
 ወይቤልም ካዕብ ለውለቱ ዕውር ምንተ ትብል አንተ በአንቲእሁ እስመ ከሙተክ እዕይንቲክ።
 ሁለተኛ ያንን ዕውር ግይንህን አብርቶልሃልና አንተ የርሱን ነገር ምን ትፈርዳህ አሉት ወይቤሉሙ ነቢይ ውለቱ።
 እርሱም መለሰ አለም። ነቢየ ያነሥእ ለከሙ ተብሎ የተነገረለት ነቢይ ነው።
 ወኢክምንም አይሁድ ከመዕውሩ ተወልደ ወርእየ።
 ዕውር ሁኖ ተወልዶ ኋላ እንደዳነ አይሁድ አፍጣኔም።
 እስከ ጸውፀ አገማኒሁ ለዘርእየ። ዘመዶቹን ጠርተው እስቲጠይቁ ድረስ።
 ወተስክልምሙ ወይቤልምሙ ዝኑ ውለቱ ወልድከሙ ዘትብሎ ዕውሩ ተወልደ።
 ጠየቁቸውም እንደህ ሲሉ ዕውር ሁኖ የተወለደ የምትሉት ይህ ልጃችሁ ነውን።
 ወበእር እንከ ይእዜ ይፈሊ።
 ዛሬስ እንደምን ዳነ ብለው ጠየቁቸው።
 ወእውሥኩ አገማኒሁ።
 እናት አባቱም መለሱ።

ወይሌላ ነለምር ከመ ዝንቱ
 ውለቅ ወልደን።
 ለጳጳን ይህ እንደሆነ።
 ወከሚ ዕውሩ ተወልደ።
 ዕውር ሁኖም እንደተወለደ እ
 ናውቃለን አሉ።

ጳጳ ወይሌሌሰ ዘከመ ነፍ ይሬሊ
 ጳጳ ዛሬ ግን እንደምን እንደዳነ።
 አው መት ከሠቶ አዕይንቲሁ
 ሊነለምር። ማንም ና
 ይኑን እንዳዳነው አናውቅም።
 ኪያሁ ተሰክልዎ።
 እርሱን ጠይቁት።
 እሰመ ለሂቅ ውለቱ።
 አዋቂ ነውና።
 ወይክል ተናገር ለርእሱ።
 ለመናገር በቅቷል።

ጳጳ ወዘንተ ይቤሉ አዝማዲሁ አ
 ስመ ይፈርሀምሙ ለአይሁድ
 ጳጳ አባት እናቱ አይሁድን ስለ ፈ
 ፋ ይህን ተናገሩ።
 እሰመ አዘዙ አይሁድ ለእመ
 ቦ ዘለምን ቦቱ ከመ ውለቱ
 ከርስቶስ ይሰደድ እምነራብ
 ከርስቶስ እንደሆነ ያመነበት
 ሰው ቢኖር ከምነራብ ይለይ
 ብለው አዋጅ ነገረው ነበርና

ጳጳ ወበእንተ ዝግቱ ይቤሉ አዝ
 ማዲሁ ልሒቅ ውለቱ ሉቱ
 ተሰክልዎ።

ጳጳ ስለዚህ አባት እናቱ አዋቂ ነ
 ው ለመናገር በቅቷል እርሱን
 ጠይቁት አሉ።

ጳጳ ወጸውዕዎ ጻገመ ለውለቱ ብ
 ለሲ ዕውር።

ጳጳ ሁለተኛም ያነን ዕውር የነበ
 ረውን ሰው ጠሩት።
 ሐር ሀብ ስብሐተ ለእግዚአ
 ሊሐር።
 ይሁ ሰው ለላዳነህም እግዚአ

ብሔር ነውና ያዳነህ ሃይህ እ
 ግዚአብሔርን አመስግን።
 ንሕነሰ ነለምር ከመ ኃጥእ ው
 አቱ ዝብሐሲ።
 ይህ ሰው ግን ኃጥዕ እንደሆነ
 እኛ አናውቃለን።

ጳጳ ወአውሥእ ውለቱ ብሐሲ ዕ
 ውር።

ጳጳ ያም ሰው መለሰ።
 ወይቤሉሙ አንሰ ሊየልምር
 ከመ ኃጥእ ውለቱ።
 እኔ ኃጥእ መሆንን አላውቅም
 ወዘንተ ባሕቱ አለምር ከመ
 ዕውር አነ።
 ዕውር ሁኝ እንደተወለድሁ።
 ወይእዜኒ አሬሊ።
 ዛሬ እንደ ዳንሁ ይህን ብቻ
 አውቃለሁ እንጂ።

ጳጳ ወይቤልዎ ካዕበ ምንተ ገብረ
 ለከ።

ጳጳ ለቀረበው ካዕበ አለ፡ ሁለተኛ
 ምን አደረገልህ።
 ወእር ከሠተከ አዕይንቲክ።
 አይንሀንሰ እንደምን አዳነህ አ
 ሉት።

ጳጳ ወአውሥእ ወይቤሉሙ ነገር
 ከከሙሃ ዳዕሙ ወሊትሰምዑ
 ወኢተአምኑኒ።

ጳጳ አትሰሙኝም አታምኑኝም እን
 ጂ እኔስ ነገርኋችሁ።
 ምንተ እንከ ትፈቅዱ ካዕበ
 ትሰምዑ።
 ሁለተኛ ምን ልትሰሙ ትወዳ
 ላችሁ።
 አንትሙኒ አርዳሊሁኑ ትኩኑ
 ትፈቅዱ።
 እናንተም የሱ ደቀ መዛሙርት
 ልትሆኑ ትወዳላችሁን አላቸው

ጳጳ ወጸአልዎ።
 ጳጳ የዕውር ስድብ ሰደቡት ጠንባ

ላ ዕውር ብለው። እንደም ሌላ
 ሰድብ ሰደቡት።
 ወይቤልዎ እንተ ኩን ረድኦ
 ሉቱ።
 እንተ ለርሱ ደቀ መዛሙር
 ሁነው።
 ወንሕነ አርዳሊሁ ለሙሴ ንሕነ
 እኛስ የሙሴ ደቀ መዛሙርት
 ነን።

ጳጳ ወንሕነ ነለምር ከመ ለሙሴ
 ተናገር እግዚአብሔር ገጸ በገጸ
 ጳጳ ሙሴን ቃል ለቃል እንደተነ
 ጋገረው አናውቃለን።
 ወለዝንቱሰ ሊነለምር እምአይ
 ቲ ውለቱ።
 ይኸን ግን ከወደትም እንደ
 መጣ አናውቀውም አሉ።

ጳጳ ወአውሥእ ውለቱ ብሐሲ።
 ጳጳ ያም ሰው መለሰ።
 ወይቤሉሙ ናዲ በዝንቱ ጥቀ
 መንከር ውለቱ ዘኢተአምርዎ
 አንትሙ እምአይቲ ውለቱ ወ
 ከሠተኒ አዕይንትየ።
 ቢሆን ተአምራቱን አይቶ ማመ
 ን ይገባ ነበር።
 በዝንቱ።
 ተአምራቱን አይታችሁ ባለማ
 መናችሁ ላይ ዓይኔን ያዳነኝን
 ከየትም እንደመጣ የማታውቁ
 ትን ኃጥእ ነው ማለታችሁ እ
 ጅግ ድንቅ ነው። እንደም ተ
 መራምር አውቆ ማመን ይገባ
 ነበር። ተመራምራችሁ ባለማመ
 ናችሁ ላይ እኔን ያዳነኝን ከወ
 ደትም እንደመጣ የማታውቁ
 ትን ኃጥእ ነው ማለታችሁ እ
 ጅግ ድንቅ ነው።

ጳጳ ወንሕነ ነለምር ባሕቱ ከመ
 ለኃጥእን ሊይሰምሎም እግዚ
 ሉብሔር።

ወንጌል ዘጥሐንስ።

፳፩ እኛ ኃጥእንን እግዚአብሔር እንገደብናቸው እናውቃለን። እሙን ለብዛኝነሙ ምህላክሙ ሊደሰምንከሙ እግዚአብሔር እስሙ ደም ምሉዕ ውስተ እደዊከሙ እንዲል።

ዘእንበል ዘያፈርህ ለፈራሂ ወ ለዘይገብር ፈቃድ ሱቱ ይሰምዖ።

የሚፈራውን ፈቃዱን የሚሠራውን ይሰማል እንጂ። ወሀሎ ለሐዱ ብእሲ ጻድቅ ወፈራሂ እግዚአብሔር ወረከብከም ለጻዊት ገብርየ ብእሲ ምዕመን ዘከመ ልብዩ እንዲል።

፳፪ ግሙራ ለተሰምዖ እምአመተ ፈጥረ ግለም ከመ ሰዘዕውሩ ተወልደ ወተከሥተ አዕይንቲሁ

፳፫ ግለም ከተፈጠረ ጀምሮ ዕውር ሁኖ የተወለደ ኋላ ግይት ያየ ከቶ ተሰምዖም አያውቅም ይህ ሰው ትውልዱ ከእስራኤል ነው ያሉ እንደሆነ ተወልደን፤ ከአሕዛብ ነው ቢሉ ተከሥተን ይሻል፤ ከብዛት አንድ አንድ አይታጣምና።

፳፬ ሶበሰ ሊኮን እምንበ እግዚአብሔር ዝንቱ ብእሲ እምኢክህላ ገቢረ ወኢምንተኒ።

፳፭ ይህ ሰው ደግ ባይሆንስ ተአምራት ማድረግ ባልተቻለውም ነበር።

፳፮ ወአውሥኡ አይሁድ ወይቤልም ዘለሊክ በኃጢአትከ ተወለድከ አንተሁ ትሚህረን ለነ።

፳፯ ዘኮነኔ ተደግ ባዮች ናቸውና የእኛ ኃጢአትክን አውቆ ዕውር አድርጎ ቢፈጥርህ እንተለሃ ታስተምራለህ እሉት። ወሰጺድም ወአውሰለም አፍአ

ከምክራብ አወጡት ከሰው ለዩት።

፳፭ ወሰምን እግዚአብሔር ሊያሰሱ ከሙሉ ሰለም አፍአ።

፳፭ ከምክራብ እንዳወጡት ከሰው አንድ ለዩት ጌታ ሰምቶ። ወረከበ።

አገኘው እኒያ ቢለዩዋችሁ እኔ አልለያችሁም ሲል።

ወይቤሉ ተእምንሁ አንተ በወልደ እግዚአብሔር።

አንተ በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህን አለው።

፳፮ ወአውሥኡ ውሎቱ ብእሲ።

፳፯ ያም ሰው መለሰ።

ወይቤሉ መት ውሎቱ ወልደ እግዚአብሔር ከመ እእመን በቱ

እምንበት ዘንድ ወልደ እግዚአብሔር ግንው አለው።

፳፯ ወይቤሉ እግዚአብሔር ሊያሰሱ ዘትፈለዮ ወዘይትናገር ምስሌከውሎቱ ዝንቱ።

፳፯ የምታየው ካንተ ጋራ የሚነጋገረው ነው ማለት እኔ ነኝ አለው።

፳፰ ወይቤ ከሊሆ አመንኩ እግዚአ

፳፯ አምናለሁ ብሎ አሰምቶ ተናገረ ወሰገደ ሱቱ። ሰገደለት

፳፱ ወይቤሉ እግዚአብሔር ሊያሰሱ አንሰኔ መጻእኩ ለኮነኔ ዝንቱ ግለም።

፳፱ እኔ በሰው መፈራረኝ ልሆን መጥቻለሁ ላመነብኝ ልፈርድ ለት ባላመነብኝ ልፈርድበት።

ከመ እለ ሊይሬእዩ ይርእዩ የማያዩ ያዩ ዘንድ ማለት አላዋቆች ነን የሚሉ ሐዋርያት

አዋቆች ይሆኑ ዘንድ ልፈርድ ለት ላለው።

ወእለኒ ይሬእዩ ይፁ።

አዋቆች ነን የሚሉ ጸሐፊት ፈረሰውናንም አላዋቆች ይሆኑ ዘንድ ልፈርድበት ላለው።

፳፱ ወቦ እምፈረሳውያን እለ ዐለ

ዉ ምስሌሁ እለ ሰምሁ ዘንተ ወይቤልም ዕውረንኩ ንሕነኔ።

፳፱ ክርሱ ጋራ ያለ ከፈረሳውያን ወን ይኸን ሰምተው ዕውረን የምትለው እኛን ነውን እሉት።

፳፱ ወይቤሉም እግዚአብሔር ሊያሰሱ ሶበሰ ዕውረን አንተሙ እም

ሊኮነከሙ ጌጋየ።

፳፱ ጌታም ዕውረንስ ብትሆኑ ዕጻ ባልሆነባችሁም ነበር አላዋው

ነውረ ሥጋ ከመንግሥተ ሰማይ አያወጣምና፤

ወይእዚሰ ንቡር ጌጋይከሙ።

ጽሑፍ ሲል ነው ዛሬ በደላችሁ ታውቋል።

እስሙ ትብሉ ንሬኢ ወኢት ሬዕዩ።

እናውቃለን ትላላችሁ አታውቁምና።

ወበእንተ ዝንቱ ሊይትኃደግ ለከሙ ጌጋይከሙ።

ስለዚህ ኃጢአታችሁ አይሠረ ይላችሁም።

በእንተ ናላዊ ኅር።

ምዕራፍ ፲።

፩ አማን አማን እብለከሙ ዘኢ

በእ እንተ አንቀጽ ውስተ ንዑ ደ እባግዕ ወዓርገ እንተ ካልዕ

ገጽ ሠራቂ ወፈያት ውሎቱ።

ስለ ሶስት ነገር ያመጣል እንሰ መጻእኩ ለኮነኔ ዝንቱ ን

ለም ብሎ ነበርና ለምሕረትም እንደመጣ ለግጠናት ለገንቅ ሰ ሊነአምር ብለውት ነበርና

ከየትም እንደመጣ ለማጠየቅ ጎር ፍላጭ አይደለም ብለው ታልና ጎር ፍላጭ እንደሆነ ለማጠየቅ = አባገዕ ወዳሉበት ሦታ በበር ያልገባ አጥር ጥ ለ ፣ ቅጥር አፍርሶ የገባ ሌባ ወንበዴ ነው።

ደ ወዘሰ እንተ አንቀጽ ይበውእ ፍላጭ አባገዕ ውእቱ።

ደ በበር የገባ ግን ባለቤት ነው ወሎቱስ ዓፃዊኒ ያርሳም፤

ደ ለርሱ በረኛውም ይከፍትለታል ወአባገዕኒ ይሰምዓው ቃሉ። በጎችም ቃሉን ይሰሙታል። ወይጸውዎን ለአባገዒሁ በበአ ስማቲሆን።

በጎችንም በየስማቸው ያጠራቸው ዋል፣ ሶሪት ቆሪት ቀንዲት እያለ ወያወጽእን ወያወፍሮን። ያወጣቸዋል ያሰማራቸዋል።

ደ ወሶበ አውጽእን ወአውፈሮን የሐውር ቅድሜሆን፤

ደ ካወጣቸው ካሰማራቸው በኋላም በፊት በፊት ያሄድላቸዋል ወይተልዋሁ አባገዒሁ፤ በጎችም ይከተሉታል። እስመ የአምራ ቃሉ፤ ቃሉን ያውቁታልና።

ደ ወለነኪርሰ ኢይተልዋሁ።

ደ ሌላውን ግን አይከተሉትም። አላ ይጎይያ እምኔሁ። ይሸኹታል እንጂ። እስመ ኢየሐምራ ቃሉ፤ ቃሉን አያውቁትምና፤ የአምራ ቢል የባለቤቱን፣ ባልሆነ ምሳሌ አያስተምርም ብሎ እንደ ሙሴ አባገዕ፣ አማን አማን እያልክ ሙልስ፣ ትንቢት ተነግሮለት እ ግዚአብሔር አብ መስክሮለት ምዕመናን ወዳሉበት ወደዜሀ

ንላም ያልመጣ፣ ይህስ እንዳይ ሆን ወብዩ ካልግትኒ አባገዕ አለ ኢኮና እምዝንቱ ዓፀድ ብሎ ያመጣዋል። ዓፀድ የተባ ለች ኢየሩሳሌም ናት፣ ትንቢት ተነግሮለት እግዚአብሔር አብ መስክሮለት ምዕመናን ወ ዳሉበት ወደ ኢየሩሳሌም በ መምሕርነት ያልመጣ፣ ወዓርገ ትንቢት ሳይነገሮለት እግዚአ ብሔር አብ ሳይመሰክሮለት የ መጣ የመምሕርነት ሌባ ወን በዴ ነው። እንደ ይሁዳ ዘገ ሊላ እንደ ቲዎዳስ ዘግብጽ። ወዘሰ እንተ አንቀጽ። ትንቢት ተነግሮለት እግዚአብሔር አብ መስክሮለት የመጣ ግን የመ ምሕርነት ባለቤት ነው። ወሎቱ ሰ። አባቱ ይመሰክሮለታል። እ ንድም መጸሕፍት ጥራትን ተ ተአምራት ይመሰክሩለታል። አንድም አማን ብለህ መልስ ዓሠርቱ ቃላትን ይዘው በወ ንጌል ያላመኑ ዓሠርቱ ቃላት ን ሳይዙ በወንጌል እናምናለ ን የሚሉ፣ ጸሐፍት ፈረሳውያ ን ናቸው። ወዘሰ። ዓሠርቱ ቃ ላትን ይዘው እናምናለን የሚሉ ግን ሐዋርያት ናቸው። ዓጻዊ ኒ። እኔ እቀበላቸዋለሁ። አንድ ም ዘኢቦአ ብለህ መልስ። ሕ ዋሳቱን በሰበሰበ ዓሠርቱ ቃ ላትን በያዘ በሰቂል ሕሊና በ ነቂሃ ልቡና በሆነ የሚያደር ሕዋሳቱን ባልሰበሰበ ዓሠርቱ ቃላትን ባልያዘ በሰቂል ሕሊና በነቂሐ ልቡና ሁኖ በሚኖ ር የማያደር ሰይጣን ነው። ወዘሰ እንተ አንቀጽ። ሕዋሳ ቱን ባሰበሰበ ዓሠርቱ ቃላት

ን በያዘ በሰቂል ሕሊና በነቂ ሃ ልቡና በሆነ የሚያደር ግ ን መንፈስ ቅዱስ ነው። አጻ ዊኒ። አእምሮ ይመሰክሮለታል አንድም ዘኢቦአ። በምክረ ካ ሆን የማይኖር በምክረ ርእሱ በፈቃድ ርእሱ የሚኖር ኃጥ እ ነው። ወዘሰ። በምክረ ካሆን በፈቃድ ካሆን የሚኖር ግን ጻ ድቅ ነው። አጻዊኒ። አጻዊ እኔ በዕለተ ምጽኦት እቀበላለሁ ወዓባግዕኒ። ሐዋርያት ትምር ቱን ይቀበሉታል። ወይጸውዎ ን። ሐዋርያት ሰብዓ አርድዕት እያለ። አንድም ስምዖንን ኢጥ ሮስ፣ ልብድዮስን ታዴዎስ፣ ዲ ዲሞስን ቶማስ እያለ ይጸራቸዋል። ያወጽዎን ወያወፍሮን ዘ ኢያሪ መስቀለ ሞት የባኢ እ ንተ ጸባብ አንቀጽ እያለ ያስ ተምራቸዋል። ወሶበ አውፈሮን ካስተማራቸው በኋላም ይሰቀ ልላቸዋል። ወይተልዋሁ። እር ሱን አብነት አድርገው መክ ሬ ይቀበላሉ በመክራ ይመስ ሉታል። እስመ የአምራ ትም ርቱን ተቀብለውታልና። ወለነ ኪርሰ። የመምርነት ሌባ ወንበ ዴውን ግን አብነት አያደርጉ ትም አይመስሉትም። አላ ይጎይ ያ። ይነቅፉታል እንጂ። እስ መ ኢየሐምራ። ትምርቱን አ ይቀበሉትምና። የአምራ ቢል ለላይኛው።

ደ ወዘንተ ምሳሌ ይዜሎሙ እግ ዚእ ኢየሱስ።

ደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይ ኸነን ምሳሌ ነገራቸው። ወእመንቱስ ኢያለመሩ ዘይ ዜሎሙ።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

እርሳቸው ግን ኖላዊ የተባለ እርሱ = አባግዕ የተባሉ እርሳ ቸው እንደሆኑ አላወቁም።

፯ ወከዕበ ይቤሱሙ እግዚአሉአ የሱስ እማን አማን አብላከሙ እነ ውለቱ አንቀጾ አባግዕ።

፮ ዳግመኛ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የበጎች ደጅ እኔ ነኝ አላቸው።

፰ ክሱሙ እሱ መጽኤ እምቅ ደሜዩ ሠረቅት ወጉሕልያ እሙንቱ።

፱ ከኔ እስቀድሞ የመጡ ሁሉ የመምሕርነት ሌባ ወንበደ ናቸው እንደ ይሁዳ ዘገሊላ እንደ ቴውዳስ ዘግብጽ።

ወባሕቱ ኢየሱምዓሆሙ አባግዕ።

ነገር ግን አባግዕ ምዕመናን አይቀበሏቸውም።

፲ እነ ውለቱ አንቀጾ አባግዕ ዘበአማን።

፲፩ ዘበአማን ለማለት ደገመው እውነተኛ ደጅ እኔ ነኝ።

ዘቦእ ብሐሊ እንተ ኅቤዩ ይደኅን።

በኔ በኩል የገባ ማለት በኔ ያመነ ሰው ከክህደት ይደናል ወይበውለ።

ወደ ሃይማኖት ጌገባል።

ወይወጽኤ።

ሥራ ለመሥራት ይወጣል።

ወይረከብ ምርአዩ።

መሰማርያም ያገኛል ማለት አሳቱን ስለቱን መስቀሉን ያገኛል።

አንድም እኔን አብነት ያደረገ። ይደኅን። ከፍጽ። ወይበውለ ወደወንጌል። ወይወጽኤ።

ለማስተማር። ወይረከብ ምርዓ የ። ጉባኤን። እንድም መራዕዩ ምዕመናንን። እንድም እኔን በ

ክር ያደረገ ይደኅን። ከፍጽ። ወይወጽኤ ከፈቀደ ሥጋ ወይ በውለ። ወደፈቀደ ነፍሱ። ወይረከብ። ከብረ ሥጋን ከብረ ነፍሱን ያገኛል መንግሥተ ሰማይን ይወርሳል።

፲ ወሠራቂስ ኢይመጽኤ ዘእንበ ለ ከመ ይሥርቅ ወይጥባሕ ወ ያገጉል።

፲፩ ሌባ ግን ሊጉዳ ነው እንጂ ሊጠቅም ሊያጠፋ ነው እንጂ ሊያለማ አይመጣም።

እንድም የመምሕርነት ሌባ ወንበደ ግን ሊጉዳ ነው እንጂ ሊጠቅም ሊያጠፋ ነው እንጂ ሊያለማ አይመጣም።

ወእንስኬ መጽእኩ ከመ ይርከቡ ሕይወተ ዘለግለም።

እኔ ግን የዘላለም ድኅነትን ያገኙ ዘንድ ሰው ሆንኩ በመምርነት መጣሁ።

ወፈድፋድ ይርከቡ።

በነፍሱ በሥጋ ለማለት ደገመው ይበዛላቸው ዘንድ።

፲፩ እነ ውለቱ ኖላዊ ኅር = ኢሳ ሳ ፃ ፲፩ ሕዝ ሳ ፳፫።

፲፩ ቸር ጠባቂ እኔ ነኝ።

ወኖላዊሰ ኅር ይሜጡ ነፍሶ ቤዛ አባግኢሁ።

ባለቤት ለበጎቹ ቤዛ ሰውነቱን አሳልፎ ይሰጣል።

፲፪ ወአሳብሰ ዘኢኮነ ኖላዊ ወዘኢኮና አባግዕ ዘዘአሁ ሰበ ይፊሉ ተክላ እንዘ ይመጽእ ይጉይይ ወደኃድጎን ለአባግኢሁ።

፲፫ ኅባግዕ ገንዘቦቹ ያይደሉ ጠባቂ ያይደሉ ብንደኛ ግን ተክላ ሲመጣ ባዩ ጊዜ አባግዕን ጥሏቸው ይሸሻል።

ወእምዝ ይመጽእ ወይመከረግ ተክላ።

ዘዚህ በኋላ ተክላ መጥቶ ፯ ነጥቃቸዋል።

ወይዘርምን ለአባግዕ።

በጎችን ይበትናቸዋል።

፲፫ ወአሳብሰ ይጉይይ።

፲፫ ብንደኛ ግን ይሸሻል።

እስመ አሳብ ውለቱ።

ብንደኛ ነውና።

ወኢያጎዝኖ በእንተ አባግዕ የበጎቹም ጥፋት አያሳዝኑውም አንድም ወኖላዊሰ ኅር ብለህ መልሰ። እውነተኛ መምር የምሆን እኔ ለምዕመናን ቤዛ ራሴን ለሕግም ለሞት አሳልፈ እሰጣለሁ። ወአሳብሰ። ምዕመናን ወገኖቹ ያይደሉ ሐሰተኛ መምሕር ግን መናፍቅ ጳጳስ አላዊ ንጉሥ በተነሣ ጊዜ ይክዳል። ወደኃድግ። ምዕመናንን አሳልፎ ይሰጣቸዋል። እንደ ፎላ ቀሲስ። ወይመሥሪን ይጣላቸዋል። ወይዘርምን አገር አስጥሎ ይሰጣቸዋል። ወአሳብሰ። ሐሰተኛው መምሕር ግን ይክዳል እስመ ሐሳዊ ውለቱ። ሐሰተኛ ነውና። ወኢያጎዝኖ። የምዕመናን ጥፋት አያሳዝኑምና።

፲፬ እነ ውለቱ ኖላዊ ኅር።

፲፬ ቸር ጠባቂ እውነተኛ መምሕር እኔ ነኝ።

ወአእምር ዘዚአዩ መርኔትዩ በጎቹን አውቃቸዋለሁ ለምዕመናን አሞትላቸዋለሁ።

ወዩአምራኒ መራዕዩ።

ያውቁኛል ማለት እኔን አጠት እድርገው ምዕመናን መከራ ይቀበላሉ።

፲፩ ወብኩም የአምረኒ አብጣጥቴ
 ፲፩ ጸጂ ሉቃ ፲ ጸጸ፤
 ፲፩ ሉቃ ሙት ተሰቀል እንዳለኝ
 እነኚ አለምር ለአብ።
 እኔም ለምት ለሰቀል እንደ
 መጣሁ።
 እሚጡ ነፍስዮ ቤዛ አባግዕዮ
 ለምፅመናን ቤዛ ለሕግም ለሞ
 ት አላልፈ ሰውነቴን እሰጣለሁ።
 ፲፮ ወብዮ ካልገትኒ ንባግዕ እለ
 ኢኮና እምዘንቱ ንዕድ።
 ፲፯ በዚህ ቦታ የሌሉ ሌሎች በጎ
 ች አሉኝ በኢየሩሳሌም የሌሉ
 ባራቱ ግዕዝን ያሉ ሌሎች አ
 ሉኝ።
 ወኪያሆንሂ ሀለወኒ እምጽኦን
 ህዮ።
 ወደዚህ አመጣኛው ዘንድ ግ
 ለት እርሳቸውንም በሃይማኖት
 አንድ አደርጋቸው ዘንድ አ
 ለኝ፤ አጽምኦን ይላል አስተም
 ሬቸው ዘንድ፤
 ወይሰምኝኒ ቃልየ።
 ትምርቴን ይቀበሉኛል፤
 ወይክውና አሐደ መርጌተ ለ
 አሐዱ ናላዊ።
 ላንድ መባቂ መንጎች ይሆና
 ሉ ላንድ ለክርስቶስ አካል ብ
 ልት ላንድ ኤጲስ ቆጶስ ግን
 በር ቤተ ሰብእ ይሆናሉ።
 ፲፯ ወበእንተዝ ያፈቅረኒ አብ እስ
 መ አነ እሚጡ ነፍስዮ ቤዛ አ
 ባግዕዮ ከመ ካዕበ አንሥአ
 ኢሳ ጸፎ ጌ።
 ፲፰ ጸግመኛ አሥንግት ዘንድ ሰው
 ነቴን ለሕግም ለሞት አሳልፈ
 እሰጣለሁና ስለዚህ አብ ይወደ
 ኛል፤ ያልተካከል። ትንሣኤውን
 ለሞት ካዕበ አለ፤ አንድም የ
 ተካከለ ነው፤ በሕይወት ለመና

ሩ ትንሣኤውን ካዕበ አለ።
 ፲፮ ወአልቦ ዘየሐይደንያ፤
 ፲፯ ያለኔ ፈቃድ ነፍሴን ከሥጋዬ
 የሚለያት የለም።
 አላ ለልየ እሚጥቀ በፈቃድየ
 እኔ ወድጄ እለያታለሁ እንጂ
 እስመ ብውሕ ሊተ እመጥቀ
 ነፍሴን ከሥጋዬ እለያት ዘንድ
 ይገባኛልና።
 አንብራሂ፤
 ነፍሴን ከሥጋዬ ለይቼ በገነት
 ወእሂግ።
 ሥጋዬን ከነፍሴ ለይቼ በመቃ
 ብር አኖራት ዘንድ፤
 ወብውሕ ሊተ ካዕበ አንሥአ
 ደግሞም አስነግት ዘንድ ይቻ
 ለኛል። አንድም አንብራሂ ሥጋ
 ዬን በመስቀል፤ እሂግ፤ በመቃ
 ብር፤ አንሥአ በትንሣኤ። አንድ
 ም ሥጋዬን ከነፍሴ ለይቼ ሥ
 ጋዬን በመቃብር ነፍሴን በገነ
 ት አንሥአ በትንሣኤ። አንድ
 ም አንብራሂ ነፍሴን ከሥጋዬ
 ለይቼ በገነት፤ ሥጋዬን ከነፍሴ
 ለይቼ በመቃብር። ወአንሥአ
 በትንሣኤ፤ ወእሂግ፤ በእርገት
 በየግን አብ በዘባነ ኪሩብ።
 ወዘንተ ትእዛዝ ነግላኩ እምነ
 በ አቡየ።
 አዋህዶ ግስነግትን ካባቱ ገ
 ንዘብ አደረገሁ።
 ፲፱ ወተናፈቁ እንከ ካዕበ አይሁ
 ድ፤ በበይናቲሆሙ በእንተ ዝን
 ቱ ነገር።
 ፲፱ ስለዚህ ነገር አይሁድ ጸግመ
 ኛ ተለያዩ ኃጥእ ነው ጸድቅ ነው
 በማለት ተለያይተው ነበርና።
 ጽ ወይቤሉ ብዙኃን እምኔሆሙ
 ጋኔን አኃዞ ወየአብድ ምንት
 ኑ ታጸምዕም።

፳ ሉቃ ስብሐት ከርሳቸው ወገ
 ን ብዙዎቹ ጋኔን አድርገው
 አለምርውን ይነግሩ ለምን
 ትሰሙታላችሁ አሉ።
 ፳፩ ወዕ እለ ይቤሉ ዝንቱ ነገር
 ኢኮነ ዘጋኔን።
 ፳፪ ይህ ነገር ጋኔን ያደረገትም
 አይደለ።
 ዘጋኔንኑ ይክል አሕዳዎ ከሂ
 ተ አዕድንቲሆሙ ለዕውራን።
 ጋኔን የዕውራንን ናደን ይከፍ
 ት ዘንድ ይቸላልን ያሉም አሉ
 ዘከመ ሀሉ ኢየሱስ በበዓል ሐ
 ድሶ ሕንጻት።
 ፳፫ ወኮነ በውለቱ መዋዕል ሐድ
 ሶ ሕንጻታ ለኢየሩሳሌም።
 ፳፬ የኢየሩሳሌም ሕንጻ መታደሻ
 በዚያ ወራት ነበር።
 ወከረምት ውለቱ።
 ግንኛ፤ አንድም የኢየሩሳሌም
 ሕንጻ መታደሻ ወራት ከረም
 ት ነበረ። አንድም አመ መድ
 ቅሐ ይላል፤ የኢየሩሳሌም ሕ
 ንጻ መታደሻ ጊዜ ከረምት ነ
 በር ደቅሐሙ በመድቅሐ አ
 ንዲል፤ ከህነት ከምስፍና አን
 ድ አድርጎ ይዞ የሚኖር አል
 ዓዛር የሚባል አንድ ሰው ነ
 በር የእናቶቹ ልጆች ስምዖን
 አልፍሞስ መባልስ ይባላሉ
 ሹመት በተራ ሥጋ በገበታ
 እንዲሉ፤ ፈንታችንን ሹመን
 አሉት። እኔ ከእግዚአብሔር አ
 ግኝቼ በእግዚአብሔር ፈቃድ
 ነው የተሾምኩት ሕዝቡን አ
 ስፈቅዳችሁ ተሾሙት አላቸው
 ሕዝቡን ቢያማክሩዎቸው ለባ
 ታችን ምንብሉን እሏቸው ጽ

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ርዕ ወርደው ከአንጥያኮስ ዘን ድ ነገር ሠፍተዋል። የሰሎ ሞን አገር መንግሥት ጠፍቶ በቸዋል መጥተህ አትገዛንም አሉት። ለጊዜው ፈጣሪያችሁ ኃያል ነው አምባችሁ ጽኑ ነው አይሆንልኝም አላቸው ይህስ አይቸገርህም እንደ አባቱ እን ደ እስክንድር በአሪት አምናለ ሁ መሥዋዕተ በግዕ አሠዋለሁ ለሥዕለ ኪሩብ እስግዳለሁ እን ጥፋለሁ አጋርዳለሁ ብለህ ግ ባ ከዚህ በኋላ የወደድኸውን ታደርጋለህ ብለው መክረው መጥተው እናንተ ሹመት ብ ትነሡን ከፋ አናደርግም ብ ለን ጽርዕ ወርደን አንጥያኮስ ን ያህል ሰው አሳምነን እንደ እስክንድር በአሪት እንዲያም ን መሥዋዕተ በግዕ እንዲሠ ዋ ለሥዕለ ኪሩብ እንዲሰግ ድ አድርገን መጣን አሉ። እመሰ አማን ጽድቀ ትነቡ አ ሷቸው የእስራኤልን በዓል ሁ ሉ ያውቀዋልና መጥቶ ሰፈረ አግቡኝ አለ። ሕጎችን ኢይባ እ ሞግባዊ ወአሞናዊ ትላለ ች አይሆንም አሉት። አያችሁ በእግዚአብሔር አማኒ ሲከለ ከሉበት አንጥያኮስን ያህል ሰ ው እንዲህ ሲል እያሉ እየዞ ፋ ይለፉ ይመሩ። ይግባ ባዩ በ ዛ እንተ ብቻህን ግባ አሉት የገር ነገር ዓያነተኛው ከገባ አ ይቀርምና ፊታውራሪ ቀኛዝማ ች ግራዝማች እያለ አጻፋቸው እስራኤል አሥራሁለት አልፍ ነበሩ። እኒያ ጳጳ አልፍ ሆኑ አ ልግዛርን አንተ ባገ ሠውተህ ብላ ለሕዝቡ እርያ ሠውተህ

አብላልኝ። አንተ ለሥዕለ ኪሩ ብ ስገድ ሕዝቡን ለሥዕለ ፀ ሐይ አሰግድልኝ አለው ፈጣ ሪዩ ለጥብዓት አብነት ቢያደ ርገኝ ለፍርሃት ለሃይማኖት አ ብነት ቢያደርገኝ ለክሕደት አብ ነት አልሆንም አለው። ጂ ለክ ሀነት የበቁ ልጆች ነበሩት ከ ፊቱ በሰይፍ አስመትቷቸዋል ማሰቱን በጡቶችዋ አሰቅሏታ ል እሱንም ሻሽ በሰም ጠምቶ ከራሱ እስከ እግሩ ሸፍኖ የ ብረት ምጣድ አግሎ በራሱ ደፋበት ሙቷል በዚህ ጊዜ እ ራቱ እልፍ ሞቱ አራቱ እል ፍ ተማረኩ እራቱን እልፍ ይ ሁጻ መቀብያዊ ቅጽር አፍርዕ ይዟቸው ወጥቷል ሶስት ዓመ ት ከመንፈቅ ኑረው ቢመለ ሱ የምሥራቁ ከምዕራብ የም ዕራብ ከምሥራቅ ዙሮ የቀኝ ን ወደግራ የግራውን ወደቀ ጝ አድርጎ በግዕ በሠውበት እ ሯ ሠውቶበት ሥዕለ ኪሩብ በቆሙበት ሥዕለ ፀሐይ አቁ ሞበት አገኙት ኅልዳና የምት ባል ነበይት ነበረች ሃደው እ ንዲህ ሁኖ አገኘነው እንደም ን እናድርግ አሏት ጠርጋች ሁ ጥላችሁ ያን ደልደላችሁ እሯ በሠውበት በግ ሠውበት ሥዕለ ፀሐይ ባቆሙበት ሥ ዕለ ኪሩብ አቁሙበት ብላቸ ዋለች ይህ ሲያያዝ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ደርሷል።

ጳጳ ወአንሰሰው አግዚአ ኢየሱስ በቤተ መቅደስ በሕዋረ ሰሎ ሞን።

ጳጳ ሰሎሞን በሠራው በብረት መ መደብ በቤተ መቅደስ ተመ

ላለሰ። አንድም ባምስቱ በሕይ ስቱ በሰባቱ ቆመ ብእሲ ተ መላለሰ።

ጳጳ ወንገትም አይሁድ ወይሴልዎ እስከ ማእዘኑ ተመነድብን ነ ፍሰን።

ጳጳ አይሁድ ከበው ይዘው እስከ መቶ ሰው ነታችንን ታስወንታ ለህ ትንሥእን ይላል እስከ መቶ ድረስ ስታሰቀቀን ትኖራለህ ለእመ አንተሁ ክርስቶስ ገግ ረን ገሃደ።

ክርስቶስ አንተ እንደሆንክ ገ ልጠህ ንገረን።

ጳጳ ወአውሥኦ አግዚአ ኢየሱስ

ጳጳ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም መለሰ።

ወይሴሎሙ ነገርኩከሙ። እኔስ ነገርኳችሁ።

ወኢተአምኑኒ ወኢትሰምፀኒ አትቀበሉኝም እንጂ።

ግብር ዘእገብር እነ በሰሙ አ ቡየ ውአቱ ሰማዕትየ።

ግብር ማንሻ። አንድም እኔ ብ ነግራችሁ ባትቀበሉኝ ባባቲ ስም የምሠራው ሥራ ምስክ ሬ ነው።

ጳጳ ወአንትሙስ ኢተአምኑኒ።

ጳጳ እናንተ ግን አትቀበሉኝም። እስመ ኢኮንክሙ እምን አባ ግዕየ።

ከምዕመናን ወገን አይደላችሁ ምና፣ በከመ እቤለክሙ፣ ከምዕ መናን ወገን አይደላችሁም ብ ዩ እንደ ነገርኳችሁ። አንድ ም ወአንትሙስ፣ ከምዕመናን ወገን አይደላችሁምና ትምርቱ ን አትቀበሉኝም።

ጳጳ አባግዕደሰ እኢአየ ይሰምጻኒ ታ ልየ።

፳፯ ወገኖቹ ምዕመናን ትምርቲን ይቀበሉኛል ብዬ እንደ ነገርኳ ችሁ፣ ይሰምዳኒ ብለህ እሠር። ወእነሂ አለምርን። እኔም አውቃቸዋለሁ ግለት እሞትላቸዋለሁ።

ወይተልዋኒ እግንቱ ድጎራየ። እርሳቸውም እኔን አጠነት አድርገው መከራ ይቀበላሉ።

፳፰ ወእነሂ እሁቦን ሕይወተ ዘለዓለም።

፳፯ እኔም የዘለዓለም ሕይወትን እሰጣቸዋለሁ የግታልፍ መንግሥተ ሰግያትን አወርሳቸዋለሁ ወኢይትጋጉላ ለዓለም። ለዘላለም ጉዳት አያገኛቸውም ወአልቦ ዘየሐይደንዮን እምእደዮ። ስኔ አንድነት የሚለያቸው የለም።

፳፰ እሰሙ አቡዩ ዘወሀበኒዮ ውሐቱ የዓቢ እምኩሉ።

፳፱ እርሳቸውን የሰጠኝ አባቲ ከሁሉ ይበልጣል ግለት የባሕርይ እምላክ ነው። ወአልቦ ዘይክል ሐይደ ወመግደለ እምእደሁ ለአቡዩ። ከባቲ እጅ ይነጥቃቸው ዘንድ ግለት እዱ መዝራዕቱ ከተባልሁ ከኔ አንድነት የሚለያቸው የለም።

፴ እነ ወአብ ልዱ ንሕነ።

፴ እኔና አባቲ ልክ ነን በሥልጣን በብርሃን በቅዱስ፣ እሰሙ ስብሐተ አብ ስብሐተ ወልድ ወስብሐተ መንፈስ ቅዱስ እንዲል።

በእንተ ጽልፅ ዘአይሁድ ላዕል ኢየሱስ።

፴፩ ወእነሁ ዕብነ ከዕበ አይሁድ ከመ ያውግርም።

፴፩ ዳግመኛ ሊጣሉት ደንጊያ አነሡ። ፈረንጅ አነ ወእብ አሐዱ ንሕነ ያለው ኃዳሪ። አብ የአብዮኒ ያለው ማኅደር ነው ያላል ወነሥኡ ዕብነ ከመ ያውግርም ባለው ይረታል።

፴፪ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ጌታም መለሰ። ወይቤሎሙ ብዙኃ ግብር ሠናዩ አርእዶኩክሙ ዘእምጎበ አቡዩ። ከባቲ በሀልውና ያገኘሁትን ብዙ ትምርት አስተማርኋችሁ ብዙ ትሩፋት ሠራሁላችሁ ብዙ ተአምራት አደረግሁላችሁ። በአይ ግብር እምኔሆሙ ትዌ ግሩኒ። ከሶስቱ በማናቸው ልትጣሉኝ ትወዳላችሁ አላቸው።

፴፫ ወአውሥኦ አይሁድ። ፴፫ አይሁድም መለሱ። ወይቤልም በእንተ ሠናዶሰ ግብርክ ኢንጌግሪክ። በትሩፋትህ በተአምራትህ እንጣላህም። ወባሕቱ በእንተ ጽርፈትክ። በትምርትህ ነው እንጂ። እስመ እንዘ ሰብእ አንተ እግዚአብሔርህ ትሬሲ ርእሰክ። ሰው ስትሆን እምላክ ነኝ ብለህ ታስተምራለህና።

፴፬ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም መለሰ። መዝ ፳፩ ፯። ወይቤሎሙ አኮኑ ጽሑፍ ወስተ ኦሪትከሙ እንሰ አቤ አግልክት አንትሙ። እኔ አግልክት ናችሁ-አልኩ

የሚል በኦሪታችሁ ተጽፎ የለምን አላቸው፣ ይህንንም ዳዊት አይደለም የተናገረው ስለምን ኦሪት አለው ቢሉ። መጻሕፍት ሐዳሳትን በመክብባቸው ወንጌል እንዲላቸው መጻሕፍተ ብሉያትንም በመክብባቸው ኦሪት ይላቸዋልና። ስማዕነ በውስተ ኦሪት ከመ ለዓለም ይነብር ከርስቶስ እንዳለ ዳንጌል ን ኦሪት ብሎ። ወበውስተ ኦሪትኒ ይብል በካልፅ ልሳን ወበካልፅ ከናፍር እትናገርሙ ለዝሕዝብ እንዳለ ኢሳይያስን ኦሪት ብሎ።

፴፭ ወሶበ ለእልክቱ አግልክት ይቤሎሙ እለ አስተርእዩ ወከነ ቃለ እግዚአብሔር ጎቤሆሙ።

፴፮ ቃለ እግዚአብሔር ያደረባቸውን ቃለ እግዚአብሔር የተገለጸላቸውን እኒያን አግልክት ናቸው ከኃቸው አግልክት እንደሆኑ ከተናገሩላቸው። ወኢይትከሃል ይትነሡት ወይ ትሔሰው ቃለ መጻሕፍት። መጽሐፍ የተናገረው አይፈርስ አይታበል።

፴፯ ዘቀደሶ አብ ወፈነም ውስተ ዓለም አፎ እንክ ትብሉኒ ትጽርፍ ለእመ እቤለከሙ ወልደ እግዚአብሔር አነ።

፴፰ ልክ ያዋሐዶኝ እኔ እምላክ ነኝ ብላችሁ ትሳደባለሁ ለምን ትሉኛላችሁ።

፴፱ ወእመሰ ኢይገብር ግብር ለአቡዩ ኢትእመኑ ብዩ።

፵ ያባቲን ስራ ካልሠራሁ ልትቀበሉኝ አይገባም።

፵፩ ወእመሰ አገብር ግብር ለእመ

ኪያዩ ሊሊመንኩሙ ለግብርና
 እመኑ።
 ሳጅ ያባቲን ስራ ግን ከሰራሁ ሰ
 ውነቲን አይታችሁ ባታምኑ
 ስራዬን አይታችሁ እመኑ ፡
 ይህን ስራ አምላክ ሰው ሁኖ
 ቢሰራው ነው እንጂ ዕሩቅ ብ
 እሲ ይህን አያሠራውም ብላ
 ትሁ።
 ከመ ታእምሩ ወትጠይቁ ከመ
 እነ በአብ ወእብ ብዩ።
 እኔ በአባቲ አባቲ በኔ ህልው
 እንደሆነ ታውቁ ትረዱ ዘንድ
 ሳጸ ወፈቀዱ አይሁድ ከዕብ ከመ
 የአጎዝም።
 ሳጸ ዳግመኛ አይሁድ ሊይዙት ወ
 ደዱ።
 ወአምሠጠ እምእደህሙ።
 አልተያዘም፤ ወአምሠጠ ዳዊት
 ውስተ እደ ሊሉፍሊ እንዲል።
 ሳጸ ወሐረ ከዕብ ማዕዶተ ዮርዳኖስ
 ብሐረ ጎብ አጥመቀ ዮሐንስ
 ቀዲሙ።
 ሳጸ ዮሐንስ ቀድሞ ያጠምቅበት ወ
 ደነበረ ወደ ዮርዳኖስ ዳር ዳ
 ግመኛ ሄደ።
 ወነበረ ህዩ።
 ከዚያም ተቀመጠ።
 ሳጸ ወበዙጎን እለ ሐሩ ጎቤሁ።
 ሳጸ ብዙ ሰዎችም ወደርሱ ሄዱ።
 ወደቤሉ ዮሐንስ አልቦ ዘገብ
 ረ ለነ ተአምር ወኢምንተኒ
 ዮሐንስ ምንም ምን የሰራልን
 ተአምራት የለም።
 ሳጸ ወባሕቀ ሆሉ ዘይቤ ዮሐንስ
 በእንተዝ ብእሲ እመኑ ከነ።
 ሳጸ ዮሐንስ ስለዚህ ሰው የተናገረ
 ው ነገር እውነት ሆነ እንጂ ያ
 ታውን ቢያዩ ትዝ ብሏቸው።
 እንደም ኮራሳቸው እንቅተው

ወጎዘጎን እለ አምኑ ቦቱ በ
 ህዩ።
 በዚያም ያመኑበት ብዙ ናቸው
 ዘከመ እንሥእ ሊየሱስ ለእ
 ልዓዛር።
 ምዕራፍ ፲፩።
 ሰ ወሀሉ አሐዱ ብእሲ ዘይደዌ
 ዘስሙ አልዓዛር በቤተንያ ዘ
 ሀገረ ማርያ ወማርታ።
 እነ ወእብ አሐዱ ብሉ ነበር
 ና ነገሩን በስራው ለማስረዳት
 ያመጣዋል። እስመ ሰምዓ ቃ
 ላቲሁ ምግባሩ ውሉቲ እንዲል
 ሰ ማርያ የማርታ አገር በምት
 ሆን በቤተንያ የታመመ አል
 ዓዛር የሚባል ሰው ታሞ ነበ
 ር። ከሞተ ብሉ ለሙት የለው
 መብት እንዲሉ። እንደም እ
 ባታቸው ለሙቅ ለመቀነት ይ
 ሁኖችሁ ብሉ ለይቶ ሰጥቷቸ
 ው ነበርና፤ እንደም ባባት አ
 ይገናኙምና ዘሀገረ ማርያ ወ
 ማርታ አለ።
 ሰ ወማርያስ ይሉቲ እንተ ቀብአቶ
 ዕፍረተ ለእግዚአብሔር ስጧ
 ን ሉቃ ፯ ሳጸ ዮሐ ፲፪ ፫
 ሰ ማርያ ግን ጌታን ሽቱ የቀባ
 ቸው ናት።
 ወመዝመዘት እገሪሁ በሥዕ
 ርታ።
 እግሩን በጸጉሯ ያበሰችው ናት
 ወእኩህ ላቲ አልዓዛር ይደዌ
 ወንድሟ አልዓዛር ታሞ ነበር
 ፫ ወለአካ አጎቲሁ ጎብ እግዚአ
 ሊየሱስ እንዘ ይብላ እግዚአ
 ናሁ ዘታፈቀር ይደዌ።
 ፫ ጌታ ሆይ ወዳጅህ ታሟል ብ
 ለው ወደ ጌታ ላኩ።

፱ ወሰሚያ እግዚአ ሊየሱስ ይይ
 ህንቲ ደዌ ሊኮነ ለሞት።
 ፱ ጌታም እንደታመመ ሰምቶ በ
 ሰማ ጊዜ ይህ ደዌ ለሞት የ
 ሚያበቃ አይደለም፤ እንደም
 ሙቶ ሊቀር አይደለም።
 እላ በእንተ ስብሐት እግዚአ
 ብሐር።
 በልጁ ህልው ሁኖ እርሱን እ
 ስነሥቶ የእግዚአብሔር እብ
 ጌትነቱ ይገለጥ ዘንድ ነው
 እንጂ።
 ወከመ ያሰበሕ ወልደ እግዚ
 አብሔር በእንቲአሁ።
 የእግዚአብሔር ልጅ እርሱን
 እስነሥቶ በጌትነት ይገለጥ ዘ
 ንድ ነው እንጂ።
 ር ወያረቅርን እግዚአ ሊየሱስ
 ለማርያ ወለማርታ እጎታ ወ
 ለዓልዓዛር።
 ር ማርያና ማርታን አልዓዛርንም
 ጌታ የፍጹማን ፍቅር ይወዳ
 ቸው ነበር።
 ጸ ወለበ ሰምዓ ከመ ይደዌ ነበረ
 ህዩ ጎብ ህለው ብሐረ ሰነዩ
 ጠዋዕለ።
 ጸ እንደ ታመመ ሰምቶ ካለበት
 ቦታ ሁለት ቀን ተቀመጠ።
 ሐተታ ረቡዕ ይሞታል ገሥ
 ግሠው ገብተው ይነገሩታል
 ረቡዕ እንደ አሙስ ሁለት
 ዓርብ ቀርቦ አድር ቅዳሜ
 ገብቶ ያስነሣዋል። እንደም
 ረቡዕ ተሾኝተው አድረው አ
 ሙስ ገቡ ለሙስ እንደ ዓርብ
 ሁለት ቅዳሜ ካለበት ገሥግሦ
 ገብቶ ያስነሣዋል።
 ጸ ወእምዝ ይይሉሙ ለአርዳሊ
 ሁ ጎታ ጎሐር ባሐረ ይህን
 ክዕብ።

፮ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን ወደ ይሁዳ እንሂድ አላቸው ጆ ወይቤልም አርዳኢሁ ረቢ ይ እዜ የኃሥው አይሁድ ይው ግሩክ።

፯ ደቀ መዛሙርቱም አሉት አ ይሁድ ሊወግሩህ ይሹህ ነ በሩ።

ወካዕበ ትፈቅድ ሐዊረ ሀዩ። ዳግመኛ ልትሂድ እንደምን ት ወዳለህ እንደምን ልሂድ ትላ ለህ አሉት አዝነውለት። እን ድም ለራሳቸው ፈርተው።

፱ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አከነ ፲ ወ ጃ ሰ ኃቱ ለዕለት።

፺ ጌታም ሰዓተ መዓልቱ ፲፪ አ ይደለምን ፲፪ ነውና፤

ብእሲ ዘየሐውር መዓልተ ኢ ይትዓቀፍ፤

ማንም በቀን የሚሂድ መሰና ክል የለበትም።

እስመ ይሬኢ ብርሃኖ ለዝንቱ ዓለም።

የዜህን ዓለም ብርሃን ያያልና

፫ ወዘሰ የሐውር ሌሊተ ይትዓ ቀፍ።

፬ በሌሊት የሚሂድ ግን መሰና ክል አለበት፤

እስመ አልቦ ውስቴቱ ብርሃ ነ ዘይሬኢ።

የሚያየው ብርሃን የለምና። ጨ ረቃ ያለች አይደለምን ቢሉ ከ ነደ ፀሐይ አትሆንምና። እን ድም የጠፉን መናገር ነው። አ ነድም ብእሲ ዘየሐውር መ

ዓልተ እያልክ መልስ። በኔ ባመነ እኔን አብነት ባደረገ ዕ ቅፍተ ነፍስ የለበትም። እስመ ይሬኢ ብርሃኖ፤ በኔ አምኑዋል

እኔን አብነት አድርጓልና። ወዘ ሰ የሐውር ሌሊተ በኔ ባላመ ነ እኔን አብነት ባ ደረገ ግን ዕቅፍተ ነፍስ አለበት። እስመ አልቦ ውስቴቱ ብርሃን፤ በኔ አላመነም እኔን አብነት አላደ ረገምና። እንድም ለርሱ አዝ ነውለት ላለው ፲፪ ሰዓተ መ ዓልት ሳይፈጸም ሰዓተ ሌሊት እንዳይመጣ የምሞትበት ጊዜ ሳይደርስ አይጣለኝም። እስ መ ይሬኢ። የምሞትበት ጊዜ ገና ነውና። ወዘሰ የሐውር። የምሞትበት ጊዜ የደረሰ እን ደሆነ ይጣሉኛል። እስመ አ ልቦ። የምሞትበት ጊዜ ደርሷ ልና። ልጅነት ያገኘንበትን ከፍ ዳ የነጻንበትን ሞቱን ስለምን በዕቅፍት መሰለው ቢሉ እን ቅፋት የመታው ሰው ለጊዜ ውተግ ይላል ኋላ ግን ይሂ ያል። እርሱም ፫ ሌሊት ፫ መ ዓልት በከርህ መቃብር ኑሮ ፈጥኖ ተነሥቷልና። ወአከጸረ ዕድሜ ለርእሱ እንዲል። እን ድም ለራሳቸው ፈርተው ፤ ላ ለው ፲፪ ሰዓተ መዓልት ሳይ ፈጸም ሰዓተ ሌሊት እንዳይ መጣ እኔ ሳለሁ አይጣሏች ሁም። እስመ ይሬኢ። እኔ አለ ሁና። ወዘሰ የሐውር። እኔ የሞ ትኩ እንደሆነ ግን ይጣሏች ኋል። እስመ አልቦ። እኔን አያ ዩምና። እንድም በምክረ ከህ ን በፈቃደ ከህን የሚኖር ዕ ቅፍተ ነፍስ የለበትም በምክ ረ ከህን ይኖራልና። ወዘሰ የ ሐውር ሌሊተ። በምክረ ርእሱ በፈቃደ ርእሱ በሚኖር ግን ዕቅፍተ ነፍስ አለበት እስመ

አልቦ። በምክረ ከህን በፈቃደ ከህን አይኖርምና። ወዘንተ ነገረ ይቤሎሙ ለአር ዳኢሁ። ለደቀ መዛሙርቱ ይህን ነገ ራቸው። ፫፬ ወእምዝ ይቤሎሙ አልዓዛር ዓርክነ ኖመ። ፫፭ ወዳጃችን አልዓዛር ተኝቷል ወባሕቱ አሐውር እንቅሐ። ነገር ግን ላስነሣው እሂዳለሁ አላቸው። ፫፮ ወይቤልም አርዳኢሁ እግዚእ እመሰ ኖመ ይነቅሕ ወይጥሂ ፫፯ ደቀ መዛሙርቱም ከተኛስ እ ንቅልፉን ፈጅቶ ጤና ገዝቶ ይነሣል አሉት የታመመ ሰ ው የተኛ እንደሆነ ጤና ገ ዝቶ ይነሣል ይባላልና። ፫፰ ወእግዚእ ኢየሱስ ይቤ በእ ንተ ንዋመ ሞቱ። ፫፱ ጌታ ግን ሞት ስለሚባል ዕ ረፍቱ ነገራቸው። ወሎሙስ መሰሎሙ በእንተ ንዋመ ድቃስ ዘይቤሎሙ። ለርሳቸው ግን ዕንቅልፍ ስለ ሚባል ዕረፍቱ የነገራቸው መ ስሏቸው ነበር። ፫፳ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ገሃደ አልዓዛር ዓር ክነ ሞተ። ፫፳፩ ከዚህ በኋላ ገልጦ አልዓዛር ወዳጃችን ሞተ አላቸው። ፫፳፪ ወአንሰ አትፌሣሕ በእንቲኦ ክሙ። ፫፳፫ እኔ ግን ስለናንተ ደስ ያለ ኛል። እስመ ኢህሎኩ ሀዩ። እኔ ከዚያ የለሁምና። ከመ ትእመኑ እንትሙ።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

እናንተ ታምኑ ዘንድ ማለብ ተብሎ
 ድም አውቆ የነገረን የባሕር
 ይ አምላክ ቢሆን እንጂ ነው
 ብላችሁ።
 ወባሕቱ ንዑ ሃሎ፤ ኅቤሁ።
 ነገር ግን ኑ ወደርሱ እንሂድ።
 ፲፮ ወይቤሉሙ ቶማስ ዘይብልሃ
 ዲዲሞስ ለቢዱ ለአርዳእ ን
 ሐርኬ ንሕነኒ ከመ ንሙት
 ምስሌሁ።
 ፲፯ ንሐር ምስሌሁ ከመ ንሙት
 ምስሌሁ። ዲዲሞስ የተባለ ቶ
 ማስ ወንድሞቹን ሐዋርያትን
 አኛም ከርሱ ጋራ እንደርሱ
 እንሞት ዘንድ እንሂድ አላቸ
 ው። ሹመት ሽልማት እናገኛ
 ለን ብለን ተከትለነው ነበር
 ሹመቱን ሽልማቱን ሳናገኛ እ
 ንሙት። የቂላ በሬ ጤፋን ሳይ
 በሉ ጣሬያውን እንዲሉ።
 ፲፰ ወሐረ እግዚእ ኢየሱስ በታንያ
 ፲፯ ጌታ ወደ ቢታንያ ሄደ።
 ወዘዲሐ ህዩ ረከቡ በዘወድአ
 ረቡዓ መዋዕለ አምዘ ተቀብረ
 ከዚያም በደረሰ ጊዜ ከተቀበረ
 አራት ቀን ሆኖት አገኘ።
 ፲፰ ወቢታንያስ ቅርብት ይለቲ ለ
 ኢየሩሳሌም መጠነ ፲ ወጭቱ
 ምዕራፍ።
 ፲፱ ቢታንያ ግን ከኢየሩሳሌም ዓ
 ሥራ አምስት ምዕራፍ ትቀር
 ብ ነበረች።
 ፲፱ ወብዙኃን እምነ አይሁድ እለ
 ሐሩ ሳብ ማርያ ወማርታ ከመ
 ያላቅስምን በእንተ እትባን።
 ፲፱ ወንድማቸው አልዓዛር ስለሞ
 ተ ቢያለቅሱለት ወደማርያና
 ወደማርታ የመጡ አይሁድ
 ብዙ ናቸው።
 ፳ ወሶብ ስምዓት ማርታ ከመ መ

አእ እግዚእ ኢየሱስ ወደአ
 ት ወተቀበለቶ።
 ፳ ማርታም ጌታ እንደመጣ በሰ
 ማች ጊዜ ወጥታ ተቀበለችው
 ወማርያስ ነበረት ቤተ።
 ተርፈት ሲል ነው ወነበረት
 ውስተ ኢየሩሳሌም እንዲል
 ማርያ ግን ከቤት ቀረች። ሰው
 ከቤት አስተምጦ መውጣት አ
 ይገባምና።
 ፳፩ ወትቤሎ ማርታ ለእግዚእ ኢ
 የሱስ ሶበሰ ሀሎክ ገዩ እም
 ኢሞተ እትዩ።
 ፳፪ ማርታም ጌታዬ ከዚህ ኑረህ በ
 ሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር።
 ፳፫ ወይእዚኒ አአምር ከመ ዘሰለ
 ልኮ ለእግዚአብሔር ይሁበከ
 እግዚአብሔር።
 ፳፬ እግዚአብሔር የለመንከውን እ
 ንዲያደርግልህ አውቃለሁና።
 ድውይ መፈወስ እንጂ ሙት
 ማንሣት የማይቻለው መስላት
 ፳፭ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ እት
 ኪሰ ይትነሣለ።
 ፳፮ እንች አላመንሽም እንጂ ወን
 ድምሽስ ይነሣል አላት።
 ፳፯ ወትቤሎ ማርታ አአምር ከ
 መ ይትነሣለ ከመ ትንሣኤ
 ሙታን በደኃሪት ዕለት። ሉ
 ቃ ፲፱ ፲፭ ዮሐ ጭ ፳፱።
 ፳፱ የኋላውን የነገራት መስላት በ
 ዕለተ ምጽአት ሙታን በሚነ
 ሁበት ጊዜ እንዲነሣ ዓውቃ
 ለሁ። ትውልድ ከፈሪሳዊ ነው
 ቢሉ የተመቸ። ከስዱቃውያን
 ነው ቢሉ ሲሉ ሰምታ።
 ፳፻ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ አነ
 ውለቱ ትንሣኤ ወሕይወት ዘ
 የአምን ብዩ እመኒ ሞተ የሐዩ
 ዮሐ ፯ ፱።

፳፻ ትንሣኤ ሕይወት እኔ ነኝ ያ
 መነብኝ ቢሞትም ይድናል ማ
 ለት ትንሣኤ ዘጉባኤን የግል
 ጠብቅ ባልኩ ጊዜ የማሰነሣ
 አንድም ሶበሰ ሀሎክ ገዩ ብለ
 ህ መልሱ። አምናላችና ብሎ
 እንተ ከዚህስ ኑረህ ቢሆን ወ
 ንድሜ ባልሞተም ነበር። ወይ
 እዚኒ አአምር። አሁንም የለመ
 ንከውን እንዲያደርግልህ ዓው
 ቃለሁ። ወይቤላ እትኪሰ። አን
 ችም አምነሽል ወንድምሽም
 ይነሣል አላት። ወትቤሎ አአ
 ምር፤ ሙታን እንደሚነሡት ያ
 ለ ትንሣኤ እንዲነሣ ዓውቃለ
 ሁ። ወይቤላ አነ ውለቱ አይለ
 ወጥም፤ ዘየአምን ብዩ እመኒ ሞ
 ተ የሐዩ። በኔ ያመነ አይሞት
 ም በሥጋ ቢሞት በነፍስ ይ
 ድናል ፈርሶ በስብሰ አይቀርም
 ትንሣኤ ዘለክብር ይነሣል።
 ፳፻ ወዙሎ ዘሕያው ወየአምን ብ
 የ ኢይመውት ለዓለም።
 ፳፻ በሕይወተ ሥጋ ሳለ በኔ ባመ
 ነ ሞተ ነፍስ ሙቶ መቅረት
 የለበትም።
 ተአምኒት ዘንተ።
 ሙት ማሰነሣት እንዲቻለኝ ታ
 ምኖለሽን አላት።
 ፳፻ ወትቤሎ እው እግዚእ አንሰ
 አአምን ከመ አንተ ውለቱ ክ
 ርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር
 ዘመጽአ ውስተ ዓለም።
 ፳፻ እውን እቤቱ እኔስ እስከ ክርስ
 ቶስ ተብሎ የተነገረልህ የእግዚ
 አብሔር የባሕርይ ልጅ እንተ
 እንደሆንክ እምናለሁ አልችው
 ፳፻ ወዘንተ ብሂላ ጸውዓታ ለግ
 ርያ እንታ ጽሚተ።
 ፳፻ ይህን ተናገራ ማርያን እገ

ቷን ሠውራ ጠራቻት በደግ ሰው ላግድ።
 ወትቤላ ናሁ መጽአ ሊቅነ ወ ይዲውንኪ።
 እነሆ መምሕራችን መጥቶ ይ ጠራሽል አለቻት።
 ሸፀ ወሶበ ሰምዓት ግርያ ተንሥአ ት ፍጡነ ወሐረት ጎቤሁ።
 ሸፀ እርሷም ግርያ ይህንን በሰማች ጊዜ ፈጥና ተነሣች ወደ ርሱም ሄደች እንቷን ተከታ
 ፀ ወዓዲሁ ኢሶአ እግዚአ ኢየሱስ ውስተ ሀገር።
 ፀ ጌታም ገና ከከተማው አልገባም ነበር።
 አላ ሁሉ ውስተ መካን ጎበ ተቀበለቶ ግርታ።
 ግርታ ካገኘችው ቦታ ነበር እንጂ። በብዙ ጳዕር እንጂ አስነሣው እንዳይሉት።
 ፀፀ ወሶበ ርእይዋ ለግርያ አይሁድ እል ሀለዉ ምስሌሃ ውስተ ቤት እል ያላቅስዋ ከመ ተንሥአት ፍጡነ ወወጽአት ተለውዋ።
 ፀፀ ሊያለቅሱለት የመጡ ከርሷ ጋራ ያሉ አይሁድ ፈጥና ተነሥታ እንደሄደች ባዩ ጊዜ ተከተሏት፤
 ወመሰሉሙ ዘተሐውር ጎበ መቃብሩ ትብክሩ በሀዩ።
 ልታለቅስለት ወደመቃብር የምትሄድ መስጊቸው ነበር በሰስተኛው ቀን መቃብር ከፍተው መገንዘ ፈትተው ሽቱ እየቀቡ ያለቅሳሉና።
 ፀፀ ወሶበ በጽሑት ግርያ ጎበ እግዚአ ኢየሱስ ወርእዮቶ ወሰገደት ስቶ ታሕተ እገፈሁ።
 ፀፀ ግርያም ጌታም ካለበት ደር

ሳ ባዩችው ጊዜ ከእግሩ በታች ሰገደች።
 ወትቤሉ እግዚአብሔር ሶበሰ ሀሉከ ዝዩ እምኢሞተ እጉዩ።
 ጌታዩ ከዚህስ ኑረህ ቢሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው እሷም እንደ እህቷ።
 ፀፀ ወሶበ ርእያ እግዚአ ኢየሱስ እንዘ ትበኪ።
 ፀፀ ጌታም ስታለቅስ ባያት ጊዜ። ወአይሁድኒ እል መጽኡ ምስሌሃ ከመ ይበክዩ።
 ከርሷም ጋራ ያሉ ሊያለቅሱ ባየ ጊዜ ገዓረ በመንፈሱ። በልቡናው አዘነ።
 ወሆሰ ርእሶ።
 ራሱንም ነቀነቀ። መፍቀሬ ሰብአ ነውና። እንደም ሕጻናቸውን ዓውቆ፤
 ፀፀ ወይቤ አይቲ ቀበርከምም።
 ፀፀ የት ቀበራችሁት አላቸው። ሐዲስ መቃብር እይደለምን ይታወቅ የለም ቢሉ የሀገራቸው መቃብር ሕንጻ ነው ዕለት አይቆፈርም አይታወቅምና። ያስ ቢሆን ይታወቅ የለም ቢሉ አላዋቂ ሥጋን እንደተዋሐደ ለማጠየቅ። እኮ ሊያላሚር ጎቡዓተ አላ ከመ የሀብ መካነ ለጥንተ ትስብእቱ ዘኢየሱምር ጎቡዓተ እንዲል።
 እንደም ሳይጠይቅ አስነሥቶት ቢሆን ምትሐት ነው ባሉት ነበርና። እንደም አይቲ ቀበርከምም ለአልዓዛር የሚል ሥጋን ተዋሕጄ አድንኝ ለሁ ሲል አይቲ ሀሉከ አዳም ብሉት ነበርና ያ እንደ ተፈጸመለት ለማጠየቅ። እንደም ለምንት ሲል ነው። ከሱግናዩ ት ትብሱ ይች ስንኳ ልጅዋ

ቢሞትባት አጽባ እጉናጽፋ አልጋ እስተኝታ ኤራሣዕንል ትጠራ ሄደች።
 ወይቤልም እግዚአ ነጌ ትርሐይ አቤቱ መጥተህ እይ አሉት።
 ፀፀ ወአንብእ ካዕበ እግዚአ ኢየሱስ።
 ፀፀ ጌታም እንባውን አፈሰሰ።
 ፀፀ ወይቤሉ አይሁድ ርእዩ መጠነ ያፈቅሮ።
 ፀፀ አይሁድም እንዲወደው መጠን ታያላችሁን አሉ።
 ፀፀ ወቦ እምውስቲቶሙ እል ይቤሉ እምኢክህላኑ ዝንቱ ዘከሠተ አዕይንቲሁ ለዘዕውሩ ተወልደ ከመ ይግበር በዘኢ ይመውት ዝንቱኒ፤ ዮሐ ሸ፶፮።
 ፀፀ ዕውር ሆና የተወለደውን የዚያን ዓይን ያበራ ይህ ከዚህ ጥር ቢሆን ይህንን እንዳይሞት ማድረግ ባልተቻለውም ነበር ዳሩ ምን ይሆናል ሞተና አሉድውይ መፈወስ እንጂ ሙት ማንሣት የማይቻለው መስጋቸው።
 ፀፀ ወካዕበ ተከዘ በመንፈሱ እግዚአ ኢየሱስ።
 ፀፀ ጌታም ሁለተኛ በልቡ አዘነ ወሐረ ጎበ መቃብሩ እንዘ ያነብዕ፤
 ወደመቃብሩም እያለቀሰ ሄደ ወበዓት ውለቱ።
 መቃብሩ ሕንጻ ነበር፤
 ወከዳን በዕብን ዓቢይ።
 ታላቅ ደንጊያም ተገጥሞ ነበር።
 ፀፀ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ አዕትታዋ ለዕብን እምአፈ መቃብር።
 ፀፀ ደንጊያውን እንሠት አላቸው ወትቤሉ ግርታ እንቱ ለዛዋ

የከሀናቱ አለቃ ከነሱ አንዱ ስሙን ቀያፋ የሚሉት እናንተ ምንም ምክር አታውቁም።

ሃ ወሊሂ ትመክሩ።

ሃ አታስቡም።

ይጌይሰን ጆደ ብላሳ ንቅትል። አንድ ሰው ብንገድል ይሻለናል።

ወይሙት ሀየንተ ነሱ ለምይ ትኃጉል ነሱ ሕዝብ። ስለ ሕዝቡ ቤዛ። ሕዝብም ሁሉ በርሱ ምክንያት ከሚጠፋ።

ሃጃ ወዘንተሰ አኮ ለምልቡ ዘይቤ

ሃጃ ይህን የተናገረ ከልቡ አይደለም ማለት በመንፈስ ቅዱስ በታደሰ አእምሮው አይደለም። አላ እስመ ሊቀ ካህናት ውለቱ ሊቀ ካህናት ነውና። ወዕብሬቱ ይለቲ ዓመት ተነበየ ዘንተ።

ኹመቁም በዚያ ዓመት ነውና በተለምዶት አናገረው እንጂ ዕድገት በለዓምን ዕብነ ሆሣ ዕናን እንዳናገረ። አንድም አኮ ለምልቡ። በአእምሮ ጠባይዕ አውቆ አይደለም በኹመቱ አድሮ ያለ ሀብት አናገረው እንጂ በሳኦል አድሮ ሠላሳ ስምንት ዘመን የመንግሥት ሥራ እንደ ሠራ። በኃጥእ ቄስ አድሮ ሥጋውን ደሙን እንዲለውጥ። እስመ ሀለም ለእግዚአ ኢየሱስ ይሙት በእንተ ነሱ ሕዝብ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሕዝቡ ሁሉ ቤዛ ሁኖ ይሞት ዘንድ አለውና።

ሃጃ ወልኮ በእንተ ሕዝብ ባሕቲ ቶሙ።

ሃጃ ቤዛነቱ ለሕዝብ ብቻ አይደለም አላ ዘመ ያስተኃብሎ ለው

ሉደ እግዚአብሔር እሱ ተዘር ወ. አሐተኔ።

በኃጢአት በጣዖት የተበተኑ አሕዛብንም አንድ ያደርጋቸው ዘንድ ነው እንጂ። ምንው አንድ የሆኑ ሰላም ሰላም ሆኑ ያለ ሃይማኖቱ ሃይማኖቱ ያለ ሞቱ አይሆን ምና እንደሆነ አለ እንጂ አንድ የሆኑ ሰላም ሰላም ነው።

ሃጃ ወእምይእቲ ዕለት ተማክሩ ለቃነ ካህናት ከመ ይቅትልም ለእግዚአ ኢየሱስ።

ሃጃ ከዚያ ቀን ጀምሮ ከዚያ ቀን ወደሀ ሊቃነ ካህናት ጌታችንን ሊገሉት መከሩ።

ዘከመ ተግግሠ ኢየሱስ ለም ኢየሩሳሌም።

ሃጃ ወኢያንሰሰው እንከ እግዚአ ኢየሱስ ገሃደ ማዕከለ አይሁድ

ሃጃ ከዚያ ወዲያ ጌታችን ኢየሱስ በአይሁድ ዘንድ ታይቶ አልኖረም፤

አላ ሐረ ጎበ ሀገር እንተ ትሰመይ ሀገረ ኤፍሬም ቅርብት ለበድው።

ለምድረ በዳ አቅራቢያ ወደም ትሆን የኤፍሬም አገር ወደም ትባል ሂደ እንጂ።

ወነበረ ሀየ ምስለ አርዳኢሁ። በደቀ መዛሙርቱ ጋራ እዚያ ኖረ፤ ለስቅለት እስኪመጣ ድረስ ከዚያ ይኖራል።

ሃጃ ወቀርቦ በዓለ ፋሲካህሙ ለአይሁድ።

ሃጃ አራተኛ ፋሲካ ነው፤ አይሁድ ፋሲካን የሚያከብሩበት ቀን ደረሰ፤

ወአርጉ ብዙኃን ሕዝብ ለኢየሩሳሌም እምበሐውርት እም ቅድመ በዓለ ፋሲካ ያንጽሑር እሰሙ።

ከበዓለ ፋሲካ ለስቀድም በዓለ አንጽሑን ያደርጉ ዘንድ ብዙ ሰዎች ከየሀገሩ ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ ብዕዓት ያለበት ሰው ሰባት ቀን ከሰው ተለይቶ መሥዋዕት ሠውቶ ማየ ምንዛሕ ተረፎቶ ነውና በዓለ ፋሲካውን የሚያከብር።

ሃጃ ወአኃዙ አይሁድ ይህሥሥም ለእግዚአ ኢየሱስ።

ሃጃ አይሁድ ጌታን ይኹት ጀመር ወይቤሉ በበይናቲሆሙ እንዘ ይቀውሙ ውስተ ቤተ መቅደስ ስምንተ ትብሉ፤ በቤተ መቅደስ ሁነው እርሱ በርሳቸው እንደሆነ አሉ።

ናሁ ኢሙጽአ ለበዓል። ለበዓል ሲመጣ እንደዘዋለን ብለን ነበር እነሆ ለበዓል አልመጣም። አንድም በምን እዳ በምን ነውር እንደዘዋለን ብለን ነበር ከዚህ የበለጠ ነውር አለ እነሆ ለበዓል አልመጣም። አንድም ደግ ነው ትሉት ነበር ደግማ ከሆነ ለበዓል ይመጣ አልነበረምን ለበዓል አልመጣም።

ወእዘዙ ሊቃነ ካህናት ወረረሳው ያን እምከመቦ ዘአእመረ ብእሲ ጎበ ሀሎ ይቅጽብም ከመ የአኃዝም።

ያለበትን ያወቀ ሰው ቢኖር ጠቅሶ ያሲይዛቸው ዘንድ ፈሪሳው ያንና ሊቃነ ካህናት ውስጥ ለውስጥ አዋጅ ነገሩ።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

በእንተ ድራር ዘበታንያ ።
ምዕራፍ ፲፪።

ሀ ወእምዝ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ
ስ እምቅድሞ ሰዳስ መዋዕል
ዘፋሲኸ። ማቲ ስፊ፤ ማር ፲፱፤ ፫

ቆ ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ
ክርስቶስ ከበዓለ ፋሲካ ስድስት
ት ቀን እስቀድሞ ሂደ ቅዳሜ
እንደም ፋሲካው ከሚውልበ
ት ከስድስተኛው ቀን እስቀድ
ሞ ሂደ እሙስ፡ ሰዳስ ለፍጥረት
ወበጽሐ ቢታንያ ኅበ ሀሎ ኦ
ልዓዛር ዘእንሥኦ እምነ ም
ውታን ።
ከሙታን ለይቶ ያስነሣው ኦል
ዓዛር ካለበት ቢታንያ ደረሰ ።
ወገብሩ ሎቱ ምሳሐ በሀይ ።
ከዚያም ግብር አገቡለት ።
ወማርታ ትሚጥምሙ ።
መፈትፈት ማሳለፍ አይደለም
ማርታ ኦያዘጋጀች እቀረበችላ
ቸው ።
ወአልዓዛር አሐዳ እምእለ ይ
ረፍቁ ምስሌሁ ።
ከጌታ ጋራ ተቀምጠው ከሚ
በሉት እንዱ አልዓዛር ነበር
ምትሐት እንዳይደለ ለማጠየቅ
ወማርያስ ነሥኦት ዕፍረተ ል
ጥረ ዘናርዱ ጽስጥቂስ ዘዕፁብ
ሄጡ ወቀብዓቶ ለእግዚእ ኢ
የሱስ ።
ሮ ማርያ ግን የደቀቀ የጣፈጠ ሽ
ቱ እምጥታ የጌታን እግሩን
ቀባችው ።
ወመዝመዘቶ በሥእርታ ።
በጠጉሯም አደፈችው ።
ወመልኝ ቤተ መዓዛሁ ለው
አቱ ዕፍረት ።

፩ የሽቱው መዓዛ ቤቱን መላው
ሽቱ ሲነካኩት እየተገለጠ ነ
ውና የሚሂድ ፡ እንድም ከመ
ንዛ መለኮቱ ጋራ ቢዋህድ ።
፪ ወይቤ ይሁዳ ስምያን አስቆር
ታዊ ስዱ እም፲ቱወይቱ አርዳ
ኢሁ ዘሀለም ያግብዖ ።
፫ ያሲዘው ዘንድ ያለው ከደቀ መ
ዛመርቱ እንዳይሰቆርት ሰው
የሚሆን ይሁዳ እንዲህ አለ ።
ለምንት ኢሄጥም ለገንቱ ዕ
ፍረት ለ፫፫ ዲናር የሀብም ለ
ነዳያን ።
፬ ይህን ሽቱ ለድግች ይመጸው
ቱት ዘንድ፡ ይትወሀብ ይላል ለ
ነዳያን ይመጸወት ዘንድ ለሶስ
ት መቶ ወቁት ወርቅ ምነው
አልሸጡት አለ ።
፭ ወዘንተ ዘይቤ አኮ ዘያጽሕቅ
ዎ ነዳያን ፤
፮ ይህን የተናገረ ነዳያን አሳዝነ
ውተ አይደለም፡ ምሒረ ነዳያን
ይላል፡ የነዳያን ምጽዋት አሳዝ
ኖት አይደለም ።
አላ እስመ ሠራቂ ውእቱ ።
የሰውን ገንዘብ ያነሳሣ ነበርና
ወየዓቅብ አስከሬነ ።
፯ ጥራን ጠባቂ ነበርና ።
ወቀምጠራ ዘሙዳዩ ምጽዋት
ሀሎ ውስተ እይሁ ።
የሣጥኑ መክፈቻ በእጁ ነበር
ወይነሥኦ እምዘይትወደይ ው
ስቴቱ ።
ከገባውም ሁሉ ካሥር እንድ
ይወስድ ነበርና ስለዚህ ነው
እንጂ ።
፲ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ኅ
ድጋ እስመ ተዓቅቦ ለዕለተ
ቀበርዩ ።
፯ ጌታም ለምቀበርበት ቀን አስ

ጠብቃዋለችና ተዋት አለው
ዕለቱን እንዳትቀባው ኦይሁዮ
አያስደርሷትም ። በልማዳግ፤
በሶስተኛው ቀን እንዳትቀባው
ፈጥኖ ይነሣባታልና
፳ ወነዳያንሰ በዙሉ ጊዜ ህለው
ምስሌከሙ ወዘልፈ ትረከብ
፳፫ ዎሙ ። ድግችስ
ዘወትር ከናንተ ጋራ ይኖራሉ ፤
ዘወትር ታገኙዋቸዋላችሁ ።
ወጊዜ ፈቀድኸሙ ታህንዩ
ሎሙ ።
በወደዳችሁ ጊዜ ትሰጧቸዋላ
ችሁ ።
ወኪያየሰ አኮ በዙሉ ጊዜ ዘ
ትረከቡኒ ።
እኔን ግን ዘወትር አታገኙኝም
ወብዙርን እምነ አይሁድ እለ
አእመሩ ከመ ሀሎ እግዚእ ኢ
የሱስ ህየ ወሐሩ ኅቤሁ ።
፱ ከአይሁድም ወገን ጌታችን ኢ
የሱስ ክርስቶስ ከዚያ እንዳለ
አውቀው ወደዚያ የሂዱ ብዙ
ናቸው ።
ወእኮ በእንተ ኢየሱስ ባሕቲ
ቱ ዘሐረ ።
የሂዱ ጌታችን ኢየሱስን እና
ያለን ብለው ብቻ አይደለም ።
ዳዕሙ ከመ ይርአይዎ ለአል
ዓዛርሂ ዘእንሥኦ እምውታን ።
ከሙታን ለይቶ ያስነሣውን አ
ልዓዛርንም ያዩት ዘንድ ነው
እንጂ ።
፲ ወተማከሩ ሊቀነ ከህናት ከመ
ይቅትልዎ ለአልዓዛር ።
፲ የከህናት አለቆች አልዓዛርን
እንግደለው ብለው መከሩ ።
፲፩ እስመ ብዙኃን እምውስተ አ
ይሁድ የሐውሩ በእንቲሉ
ወየእምኑ በእግዚእ ኢየሱስ ።

የጥራት ግንዛቤ

፻፳ ሕይወት ወገኖች አልግዛርን እናያለን ብለው ሄደው በጌታ የሚያምኑ ብዙ ናቸውና፤ ቢገድሩት ያስነግባቸው እንጂ የለም። ሐተታ ግጥም ረቡዕ ቀበችው ይላል። የሐንሰ ቅዳሜ ቀባችው አለ አይግላም ቢሉ አይግላም። ነገር እንደ የሐንሰ ነው። ቅዳሜት ተብታዋለች ግጥም ለሁዳን ሲጽፍ አልፎት ነበርና ከረቡዕ አደረገው እንጂ ተቢዳቱም እንዲት ናት ኃዋላት ይላታል። ቢሉ ኋላ ተመልሰች። ግጥም ረቡዕን ይላል። የሐንሰ እግሩን አለሳ ቢሉ ከራስ የረሰቡ እስከ እግ ይደረሰ እንዲሉ። ይህ በምን ይታወቃል ቢሉ ተግግሩን ባለ መገደፋቸው። አንድም እንደ ግጥም በጥንተ ስብከት የረያታይ ዘየግን እገት የበላይ ስብከት ወገን የምትሆን ግርያም ኃዋላት ይላታል ረቡዕ ራሱን ተብታዋለች። እንደ የሐንሰ እህት አልግዛር ቀዳሜት እግሩን ተብታዋለች። ተግግሩንም እንደገደፋት በበረከተ ጎብስት ይታወቃል።

ዘክመ ገብአ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም።

፻፳፱ ወበሳኒታ ስብከት ብዙ ኃን አለ መጽኑ ለበዓል ሰበ ሰምዑ ከመ ይመጽእ እግዚአ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም።

፻፳፻ በነጋውም አውድ ለበዓል የመጡ ሰዎች ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመጣ በሰሙ ጊዜ።

፻፲ ነሥኑ ፀበርተ ተመርት ዘበቀ ልት እምኢየሩሳሌም ወወጽኑ ናሙነ ሶቤን።

፻፲፫ የሰሌን ዛፍ ዝንጣሬ ይዘው ከኢየሩሳሌም ፈገገው መጡ። ወተቀበልም እንዘ ይጸርሱ ወ ይብሉ ሆነሳና በአርያም ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር ወንጉሥሙ ለእስራኤል። በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ሆነሳና የእስራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው እያሉ አየሙሁ ተቀበሉት። በኢየሩሳሌም ሰሌን የለም ወደግብጽ ሲወርድ ከመንገድ አግኝቷት ሂደኸ ደብረ ዘይት ተተክሎ ብሎ አዘት ተነቅላ ሃዳ ተተክላለች ከዚያ ይዘው መጥተዋል።

፻፲፭ ወረከበ እግዚአ ኢየሱስ ዕዋለ አድግ። ዘካ ፱ ዘ ግቴ ጽ ጸ ፱ ሳፎ።

፻፲፮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም አህያ አገኘ። ወተጽእነ ዲቤሃ በከመ ጽሑፍ ተቀመጠበት እንደ ተጻፈ እንደሆነ ሲል።

፻፲፱ ኢትፍርሂ ወለተ ጽዮን ነዋንጉሥኪ ይመጽእ እንዘ ይጸግን ዲበ ዕዋለ አድግ።

፻፲፳ አትፍሪ የጽዮን ልጅ እነሆን ጉሥሽ ይመጣል ባህያ ግልገል ተቀምጦ።

፻፲፻ ወቀዲመ ሰ ኢያእመሩ አርጻ ኢሁ ዘንተ ነገረ።

፻፲፻፱ አስቀድሞ ገን ደቀመዛሙር ቱ ይህን ነገር አላወቁትም ነበር። ዘእንበለ አመ ተሰብሐ እግዚ

አ ኢየሱስ፤ ጌታ ላይሰቀል። አጫግ ተዘነፍ ከመ ጽሑፍ ዝንቅ በእንቲሁ፤ ጌታ ፀተሰቀለ ጊዜ ይህ የተጻፈ ስለክርስቶስ እንደሆነ አወቁት እንጂ። ወከመዝ ገብሩ ሱፊ። እንደሆነ አደረጉለት።

፻፲፯ ወሰግዕተ ኮንዎ አሙንቀ ሕዝብ እለ ሀለጪ ህዩ ምዕሌሁ ከመ ጸውዎ ለአልግዛር እመቃብር ወአንሥኦ እምነሙታን

፻፲፯ አልግዛር አልግዛር ብሎ ከመታን ለይተ እንዳስነግው ባስነግው ጊዜ ከርሱ ጋራ የነበሩ ሰዎች መሰከሩለት።

፻፲፰ ወበእንተ ዝንቱ ወጽኑ ዛሉ ሕዝብ ወተቀበልም።

፻፲፰ ስለዚህም ሕዝቡ አመኑበት። እስመ ሰምዑ ተአምረ ዘገብረ ያደረገውን ተአምራት ሰምተዋልና። ወዘንተሂ መንከረ።

የሕፃናቱንም ምስጋና። እንድም እስመ ሰምዑ። ሶስት ዓመት ከሶስት ወር ያደረገውን ተአምራት። ወዘንተሂ መንከረ፤ አልግዛርን ግስነግቱን ሰምተዋልና።

፻፲፱ ወይቤሉ ሲታነ ከህናት ወረሪሳውያን በበይናቲሆሙ ትሬእዩት ከመ አልቦ ዘትበቁዎ ወኢምንተኒ።

፻፲፱ ፈፈላውያን ገን አርበርሳቸው የምታገኙት ረብሕ ጥቅም ዘንበቀሱ የምናገኘው ረብሕ ሕጥቅም እንደሌለ ኢታውቁምን። ናሁ ዛሉ ንላም ተለዎ ድጎ ፈው።

ወንጌል ዘኖሐንሰ።

እነዚህ ሰው ሁሉ አመናበት አሉ
 በእንተ እምነቱም ለአረሚ
 ወበእንተ ኢሉሚኖቶም ለአ
 ይሁድ።

ጸፍ ወቆሎሳሌዳ ጽርክ እምው
 ስተ አረሚ እለ ዓርጉ ያስገዳ
 ለበዓል።

ጸፍ እምሰብአ ጽርክና እምውስተ
 አረሚ እንደ ወገን፡ በጽርክ ካ
 ሉ ካረማውያን ተለይተው ለ
 ገበጌ በዓል የወጡ አሉ። እስ
 ራኤል ህሚጠት በኋላ በየወ
 ደዱት እገር ይኖራሉ በሕጋ
 ቸው ሁነው ለገበጌ በዓል ይ
 ጠጣሉ። አንድም በጽርክ ካሉ
 ከአረማውያን እምነው ለገበጌ
 በዓል የመጡ አሉ። አንድም
 በልማድ የወጡ አሉ የእስራ
 ኤልን በዓል በያከብሩ በእስ
 ራኤል የታዘዘ መቅሠፍት ያ
 ገኛቸው ነበርና። ሰብአ ጽርክ
 ኒ እመ ኢዓርጉ ለበዓል ይግ
 በሩ በዓለ መጸለቶም እመን
 ቱኒ ይትዩስኩ ዲበ ድቀቶም
 ለእሉ እንዲል። አንድም ስነ
 በዓል ለማየት የወጡ አሉ።
 ያስገዳ ሲል ያውካል።

ጸፍ ወሐሩ እመንቱሂ ኅበ ራል
 ጸስ ዘይተ ሳይዳ ዘገለገለ።

ጸፍ እርሳቸውም የገለገሉ ዕፃ የም
 ትህን የሳይዳ ስው ከሚሆን
 ራልጸስ ዘንድ ሂደው።
 ወሰአልም ወይቤልም ንፈቅድ
 ንርአዮ ለእግዚአ ኢየሱስ።
 ኢየሱስን ልናይ ግለት ልና
 ድርሰት እንወቅለን አሉት።

ጸፍ ወሐረ ራልጸስ ወነገር ለእን
 ድርያስ።

ጸፍ ራልጸስም ሂደ ለእንድርያስ ነ
 ገረው ካንድ ሁለት ይሻላል
 ብሎ። አንድም ሰው ግሳደር
 ለምዲል ብሎ።
 ወሐሩ እንድርያስ ወራልጸስ
 ወነገርም ለእግዚአ ኢየሱስ።
 አንድርያስና ራልጸስም ሂደው
 ለጌታ ነገሩት።

ጸፍ ወእውሥአ እግዚአ ኢየሱስ
 ጸፍ ጌታም መለሰ።
 ወይቤሉም ናሁ በጽሐ ጊዜ
 ሁ ከመ ይሰባሕ ወልደ እን
 ሰ እመሕያው።
 የሰው ልጅ የሚመሰገንበት
 ጊዜ ግለት የምዋትበት ጊዜ
 ደረሰ እምታለሁ እስቀላለሁ
 ብላችሁ ሰው እናሳድርልሁ ት
 ሉኛላችሁን የሹም ልጅ ኃዘን
 ቢነገሩት እደን እንዲሉ። አን
 ድም ጋልደ እንላ እመሕያው
 እኔም በእምነቱ የምገለጥበት
 ጊዜ ደረሰ። እንገደሀማ ምን
 እኒህ ብቻ ሁሉ ያምነብኛል
 እንጂ ለግለት እንደሀ አለ።

ጸፍ አማን አማን አብለከሙ እመ
 ኢወድቀት ኅጠተ ሥርናይ ው
 ስተ ምድር ባሕቲታ ትነብር

ጸፍ የሰንደ ቅንጣት ካልተዘራች
 ካልፈረሰች ካልበሰበሰች ብቻ
 ዋን ትኖራለች።
 ወእመሰ ሞተት ብዙኃ ፍሬ
 ትፈረፈረ።
 የተዘራች የፈረሰች የበሰበሰች
 እንደሆነ ግን ብዙ ፍሬ ታ
 ፈራለች ፤ ጃ ጃ። አንድም ኅ
 ጠተ ሥርናይ እኔ ካልሞትሁ
 ብቻዬን በተሐድሶ ጸንቼ እኖ
 ራለሁ። ወእመሰ ሞተት የሞ
 ትኩ እንደሆነ ግን ብዙ ምዕ
 ጫናን በተሐድሶ ይኖራሉ። በ

ሚያመጣው ፣ ደሙን በወይን
 እንደ ሰጠን ለግጠየት ራሱን
 በሐረግ ወይን መስሎ እንደ
 ተናገረ፣ ከዚህም ሥጋውን ሳ
 ስንደ እንደሰጠን ለግጠየት
 ራሱን በገጠተ ሥርናይ መስ
 ሎ ተናገረ።

ጸፍ ወዘሰ ያፈቅራ ለነፍሱ ለይገ
 ድፋ፣ ግቱ ፤ ጃጃ ግር ጃ ጃጃ
 ሉቃ ፤ ጃጃ።

ጸፍ ሰውነቱን ሲያድናት የወደደ
 በገራህተ ጥምቀት በገራህተ
 መስቀል ይጣላቱ።
 ወዘሰ ጸልእ ለነፍሱ በዝንቱ
 ዓለም።
 ነፍሱን የጠላ ግለት ሰውነቱ
 ን ለመከራ አሳልፎ የሰጠ።
 የዓቅባ ለሕይወት ዘለዓለም።
 መንግሥተ ሰማይን ይወርሳል
 አንድም በሕይወት ዘለዓለም
 በክብር ይከባከባታል።

ጸፍ ወእመሰ ዘይትለአክኒ ሊተ ለ
 ይትልወኒ።

ጸፍ በሃይማኖት የሚያገለግልኝ ሰ
 ው ቢኖር በምግባር ይምሰለኝ
 እስመ ኅበ ሁሉኩ እነ ህዩ ይ
 ሂሉ ዘይትለአክኒ።
 በሃይማኖት የሚያገለግልኝ እኔ
 ከገባሁበት ገብቶ ይኖራልና። ለ
 ንድም በሃይማኖት በምግባር
 የሚያገለግልኝ ሰው ቢኖር እኔ
 በተሰቀልኩበት መስቀል ተሰ
 ቅሎ እኔ በሞትኩበት ሞት ሞ
 ቶ በመከፈ ይምሰለኝ። እስመ
 ኅበ ሁሉኩ። በሃይማኖት በም
 ግባር የሚያገለግልኝ እኔ በተ
 ሰቀልኩበት መስቀል ተሰቅሎ
 እኔ በሞትኩበት ሞት ሞቶ
 እኔ ከገባሁበት ውሳኔ መንጠ
 ላለት ገብቶ ይኖራልና።

ወዘሊተ ተልእኮኒ ያከብር አቡዮ።
 እኔን ያገለገለኝን አባቴ ያከብረዋል ግለት እኔን ባገለገለኝ አባቴ ያደርገዎታል።
 ሄጄ ወይእይሰ ተሀውከተኒ ነፍሰየ ሄጄ ዛሬስ ሰውነቴ ሁከት ሥጋዊ ታወክትብኝ፤
 ወምንተ አብል።
 ምን አላለሁ።
 አባ አድገና ለፍስየ ለምዛቴ ሰግት።
 አባቴ ከዜሀች ሰግት ሰውነቴን አድናት አላለሁ እንጂ ሌላ ምን አላለሁ፤
 ወባሕቱ በእንተ ዝንቱ መጽእኩ።
 ነገር ግን ስለዚህ ሰው ሁኛለሁ፤ ወበጻሕክዋ ለዛቴ ሰግት።
 ከጊዜውም ደርሻለሁ። እንደም ወይእይሰ ብለህ መልስ። ሰውነቴ ሁከት መንፈሳዊ ታወክትብኝ አድርጋት አትተዋት የሚል ሁከት ተነሳሣችብኝ። ወምንተ አብል። አባቴ ሰውነቴን ከዚህ ሰግት አድናት አላለሁን አልልም። ወባሕቱ፤ አድናትስ አንጻልል አድናትም እንጻልል ስለዚህ ሰው ሁኛለሁ ከጊዜውም ደርሻለሁ።
 ሄጄ አባ ሰብሐ ለወልድክ።
 ሄጄ አባቴ ሆይ ልጅህን ግለጸው መጽእ ቃል እምሰማይ ዘይብል ሰባሕኩስኒ።
 በዮርዳኖስ በደብረ ታቦር ገለጽኩህ።
 ወዓፄ እሴታሐክ።
 ጻግራኝም ሁለተኛ በመስቀል በተለምዶት እገልጽሐለሁ የሚል ቃል ተሰማ።

ሄጄ ወሕዝብሰ እለ ይቀውሙ ወ ይሰምሁ ይቤሉ ነገ-ድጻድ ወ-አቱ።
 ሄጄ ርቀው ቀመው የሚሰሙት ሕዝብ ግን ነገ-ድጻድ ነው አሉ ወቦ እለ ይቤሉ መልእክተኛ ሃገር።
 ቀርበው የነበሩ መልእክተኛ ገረው ያሉም አሉ። እንደም ፍሬ ነገሩን ያልሰሙት ነገ-ድጻድ ነው አሉ። ፍሬ ነገሩን የሰሙት መልእክተኛ ነው አሉ።
 ሄጄ ወአውሥአ እግዚአ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አከ በእንቲአየ ዘ መጽእ ዝቃል።
 ሄጄ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ይህ ቃል የተሰማ ስለኔ አይ ያለም።
 አላ በእንቲአክሙ።
 ስለኛንተ ነው እንጂ ብሎ መለሰላቸው።
 ሄጄ ወናሁ አብለክሙ ይእይ በጽሐ ዠንኔሁ ለዝንቱ ዓለም።
 ሄጄ የዜሀ ዓለም ፍርድ ደረሰ ማለት የዜሀ ዓለም አበጋዝ ፈ ያብሎስ ድል የሚነሣበት ጊዜ ደረሰ ብዬ እነግራችኋለሁ። ወእም ይእይሰ ይሰድድም ለመልእክ ዝንቱ ዓለም።
 እንግዲህ ወደሀስ የዜሀ ዓለም አበጋዝ የሚሆን ፈ ያብሎስን ድል ይነሡታል።
 ወያወጽእም ለፍአ።
 ከማደረገው ከሰው ልቡና አስ ወጥተው ይሰዱታል። ቦታውን መልቀቁ ድል መነሣቱ ነውና እንደም በጽሐ ዠንኔሁ ብለህ መልስ ሰው ሁሉ እንደ ወገን ሁኖ የሚገዛበት ጊዜ ደረሰ ያወጽእም ለፍአ ለዳለውጥም

ሄጄ ወአነኒ እምከመ ተለዓልኩ እምድር እስሕብ ዠሎ ጎቤየ።
 ሄጄ እኔም ከምድር ከፍ ብዬ የተሰቀልኩ እንደሆነ ሰውን ሁሉ ፀግብርም በክብርም ወደኔ አቀርቦዋለሁ።
 ሄጄ ወዘንተ ዘይቤ እንዘ ይሌምርሙ በአይ ሞት ሀለም ይሙት።
 ሄጄ ይህን የተናገረ በምን ሞት ይሞት ዘንድ እንዳለው ሲያስረዳ ነው። እንደም በምን ሞት ይሞት ዘንድ አለው ቢሉ በመስቀል ተሰቅሎ ይሞት ዘንድ እንዳለው ሲያስረዳ ይህን ተናገረ። እምከመ ተለዓልኩ አለ።
 ሄጄ ወአውሥእም ሕዝብ።
 ሄጄ ሕዝቡም መለሱ። መዝ ሂደ ደላ ደ ጸሕዝ ሄጄ ጸኢ።
 ወይቤልም ንሕነሰ ሰማዕን በውስተ ኦሪት ከመ ለዓለም ይነብር ክርስቶስ።
 እኛስ በክርስቶስ ሞት እንደ ሌለበት በኦሪት ሰምተን ነባር ሰምተናል።
 ወእኔ እንከ ትብለን አንተ ሀለም ለወልድ እንጻለመሕያው ይትለዓል።
 አንተ የሰው ልጅ ክርስቶስ ይሰቀል ዘንድ አለው እንደም ን ትላለህ አሉት። ወርኢኩ በራሳየ ሌሊት ወመጽእ ከመ ወልድ እንጻለመሕያው ወበጽሐ ጎበ ብሉየ መዋዕል ወተውሀበ ሉቱ መንግሥት ወምክናን መንግሥቱኒ መንግሥት ዘለዓለም ወምክናንኒ ለትውልድ ትውልድ ወአለቦ ግላቅት ለመንግሥቱ። ያለውን ለውጦ አነበበው። ይህንም የተናገረ ጻንኤ ለይደለምን ስለምን ለ

ጤንጌል በዮሐንስ ።

ፊት አለው ቢሉ ጠጃሕፍተ
 ሐዲሳትን በመክብባቸው ወን
 ጌል እንዳላቸው መጸሕፍተ ብ
 ሉያትንም በመክብባቸው እሪ
 ት ይላቸዋልና ። እነሱ ሙስተ
 አሪትክሙ ጽሑፍ። አንሰ እቤ
 አማልክት አንትሙ እንዳለ ዳ
 ዊትን አሪት ብሎ። መብሙስተ
 አሪትጎ ይብል በክልሶ ልሳን ወ
 በክልሶ ከፍፍር እትናገሮሙ ለ
 ዝ ሕዝብ እንዳለ። ኢሳይያስን
 አሪት ብሎ። ከዚህም ዳንኤል
 ን አሪት ብሎ እንዲህ አለ።
 ሙኑ አንክ ዝንቱ ወልደአጌል
 አመሕያው።
 ይህ የሰው ልጅ ክርስቶስ ማ
 ነው አሉት።
 ማሪ ወያሌሎሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ዳዲ ጎዳጠ መዋዕለ ሀሎኩ ም
 ስሌክሙ ብርሃን።
 ማሪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 ብርሃን እኔ ጥቂት ቀን ከፍን
 ተጋራ አኖራለሁ።
 እንሰሳው አንዘ ብክሙ ብርሃ
 ን ዘእንበለ ይርከብክሙ ጽል
 መት።
 ብርሃን ሳለ ሳይጨልም ተመላ
 ለሱ ማለት እኔሳለሁ በኔ አመኑ
 እስሙ ዘየሐውር ሙስተ ጽል
 መት ኢየሐምር ጎበ የሐውር።
 በጨለማ የሚሄድ የሚሄድበ
 ትን አያውቀውምና ማለት፤ እ
 ኔ ከሞትኩ በኋላ እኔ የምሁ
 ሬውን ሥራ ወርቶ በኔ ማሳ
 መን የሚቻልው የለምና።
 ማሪ እምነኝ እንዘ ብክሙ ብርሃን
 አመኑ በብርሃን።
 ብርሃን ሳለሁ በኔ አመኑ።
 ከሙ ትኩኑ ሙሉድ ብርሃን።
 ማሪ ዕውቀት ያላችሁ ልጆች ትባ

ሉ ዘንድ። አንድም አምጣን እ
 ንዘ ብክሙ ብለህ መልስ። ብር
 ሃን ሰድሚያችሁ ሳለ በኔ እመ
 ኑ። ከሙ ትኩኑ ሙሉድ ብርሃን
 ዕውቀት ያላችሁ ልጆች ትሆኑ
 ዘንድ። አንድም የኔ ልጆች ትባ
 ሉ ዘንድ።
 ግዘንተ ብሂሉ እግዚአ ኢየ
 ሱስ ሐረ ወተኃብአሙ።
 ይህን ተናግሮ ጌታችን ኢየሱስ
 ከክርስቶስ ተሰውሯቸው ሂደ
 ጊዜው የተከሥቶ ሲሆን ረቂ
 ቅ መለኮት እንደሆነ ረቂቅ መ
 ለኮትን እንደ ተዋሐደ ለማጠ
 የቅ።
 ማሪ ወእንዘ መጠንዘ ተአምረ ይገ
 ብር በቅድሚያሙ ኢአምኑ
 ቦቱ።
 ማሪ በሬታቸው ይህን ያህል ተአ
 ምራት ሲያደርግ አላመኑበትም
 ማሪ ከሙ ይብጃሕ ቃለ ኢሳይያስ
 ንበይ ዘይቤ እግዚአ መኑ የ
 አምነን ስምዐን።
 ማሪ እቤቱ ትምርታችንን ማን ይቀ
 ቨለናል።
 መለመኑ ተከሥተ መዝራዕቱ
 ለእግዚአብሔር።
 እግዚአብሔር አብ ቢሉ መዝ
 ሬዕቱ ወልድ። እግዚአብሔር
 ወልድ ቢሉ መዝራዕቱ ሥልጣ
 ኑ ለማን ተገለጠ ብሎ ኢሳይ
 ያስ የተናገረው ይደርስ ይፈ
 ጸም ዘንድ።
 ማሪ ወበእንተ ዝንቱ ስእኑ እሚን
 ማሪ ስለዚህ ማመን ተሳናቸው።
 እስሙ ከሰበ ይቤ ኢሳይያስ።
 ዳግመኛ ኢሳይያስ እንደህ ብ
 ሏልና።
 ማሪ ያራ አዕድንተሆሙ።
 ማሪ አይናቸው ታውሯል።

ወገዝፍ እልባቢሆሙ። ልባ
 ቸው ደንድኑዋልና።
 ከሙ ኢይርአዩ ባለዕድገቲ
 ሆሙ።
 ባይናቸው እንዳያዩ።
 ወኢይላብወ በእልባቢሆሙ።
 በልቡናቸውም እንዳያውቁ።
 ከሙ ኢይትመዩጡ ጎቤዩ።
 ወደኔ እንዳይመለሱ።
 ወኢይሣላሎሙ።
 ይቅር እንዳልላቸው።
 ማሪ ወዘንተ ይቤ ኢሳይያስ እስሙ
 ርአዩ ስብሐተ እግዚአብሔር
 ወነገረ በእንተአሁ።
 ማሪ ኢሳይያስ የእግዚአብሔር ጌት
 ነቱን አውቋልና ከሰው ሹመት
 ሽልማት ሳይሻ ያራ ገዝፋ ብሎ
 ደፍሮ ተናገረ። እንድም እግዚ
 አብሔር የሚያወርሰውን ክብር
 አውቋልና በመስቀል ይስቀሉ
 ኝ በመጋዝ ይተርትሩኝ ብሎ ሳ
 ያፈር ሳያፍር ደፍሮ እንደህ
 ብሎ የርሱን ነገር ተናገረ።
 ማሪ ወብኩኝን እመላእክተ ሕዝብ
 አለ አምኑ ቦቱ።
 ማሪ ከሕዝቡም አለቆች ወገን ያመ
 ኑበት ብዙ ናቸው።
 ወበሕቱ ኢያግሐዳ በእንተ ፍ
 ርሃቸው ለፈሪሳውያን።
 ነገር ግን ፈሪሳውያንን ስለ ፈሩ
 እምነታቸውን አልገለጡትም።
 ከሙ ኢይስድድድምሙ እምነ
 ሬብ።
 ከምነራብ እስሙተሙ እንዳ
 ይሰዷቸው።
 ማሪ እስሙ አብደሩ ስብሐተ ሰብ
 እ እምስብሐተ እግዚአብሔር
 ማሪ እግዚአብሔር ከሚያወርሳቸው
 ክብር ይልቅ ሙዳሴ ከንቱን
 ከመንግሥተ ሰማይ ምነራብ

ጳጳሳዊ ዘጠቃ

፩ እያመሩ የመጡ አንድህን ወተ ገሥዳብን ይዙ የመጡ አንድህን ነ ከሚመገቡበት ተገሥቶ ልብ ሱን እኖረ ። ወይም አ መ ክሬ ዘለንጽ ወቀነተ ሐጃሁ። ዘርፍ ያላት ዝናር አንሥቶ ወ ገቡን ታጠቀ ሥራ የምታሠራ የምታስገጥ ናት። ኢየሱስ ወ ደሰልፍ ሲገባ እየለበሳት ይገባ እንደ ነበረች ያላች ናት ፈ ብሰ መንድያ ያላታል በሺህ ዘሐ የተሠራች ናት አንቀልባ ፊደ ማጠቁ ገልድ ጉሰሽ ያ ላታል ።

፪ ወወደየ ማየ ውስተ ንብቲራ ውሀ በኩስኩስት ቀዳ። ወእኅዞ ይሕቅብ እጋሪየሙ ለ እርዳሊሁ ። የደቀ መዛሙርቱን እግር ያ ጥብ ጀመር ። ወመዝመዙ በውእቱ መክሬ ዘቀነት ። በታጠቀበት ዘርፍ ባለው ዝ ናር እያበሰ ያደርቅ ጀመር ።

፫ ወበጽሐ ጎበ ስምዖን ጴጥሮስ ከእጥሮስ ደረሰ ። ወይሌሎ አንተነ እግዚአ ተ ሐዕበኒ እግርየ ። እቤቱ አንተ አግራን ታጥበኛ ለህን፤ ዘተሐዕበኒ እግራን የም ታጥበኝ አንተን ነህ አለው ።

፬ ወእውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ጌታም መለሰ። ወይሌሎ ዘእገብር እነ አንተ ሊተለምር ይእዜ። እኔ ዛሬ የምሰራውን አንተ ኮታውቅም አለው ። ወባሕቱ ድኅረሰ ተአምር። ጳላ ገን ታውቀዋለህ ነገር ግ ን ጳላ ታውቀዋለህ።

፭ ወይሌሎ ስምዖን ጴጥሮስ እ ተሐጽበኒ እግርየ ለግለም።

፮ ቀርጽ እድርጎ አንተ እግራን አታጽበኝም፤ እትሐጽበኒ አት ጸበኝ አለው። ሕጽበት በይዙ ዳ ይጀመራል ለቡ በፍቅር ን ዋይ ተታላልኛ ዝም ብሎ ያ ቃጸባል። ከእጥሮስ ይደርሳል ይከራከራል ይረታል ይታጸባ ል፤ አንድም በእጥሮስ ይጀም ሬል ይከራከራል ይረታል ይ ታጸባል ንሥራአንዱ እርሱን አብነት እድርገው ይታጸባሉ ወእውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ጌታም መለሰ። ወይሌሎ አማን አማን አብላ ከ አመ ሊሐጽብኩከ እገሪከ ለልብከ ክፍል ምስሌየ። እኔ ካላጸብኩህ ከኔ ጋራ አን ድነት የለህም ብዬ እንደሌ ለህ በውነት እነግርሃለሁ።

፯ ወይሌሎ ጴጥሮስ እኮ እግርየ ባሕቲቶ ዘተሐጽበኒ። ከንተ ጋራ አንድነትስ ከሚቀ ረብኝ እግራን ብቻ አታጽበ ኝም የምታጽበኝ እግራን ብ ቻ አይደለም። ወዓዲ እደውየኒ ወርእስየኒ። እጄንም እራሴንም ነው እንጂ አለው።

፲ ወይሌሎ እግዚአ ኢየሱስ ስ ወድኦ ተሐጽቦ ኢይፈቅድ ይትሐጸብ ዘእንበለ እገሪሁ ዳ ዕሙ።

፲፩ ፈጽሞ የታጸበ እግሩን ብቻ ነው እንጂ ሌላውን አካሉን ሊታጠብ አይሻም። እስመ ንደሕ ከላንታሁ። ሌላው አካሉ ንደሕ ነውና። ወእንትመሰን ንደሕን አንትመ

እናንተ ግን ንደሕን ናች። ወባሕቅ እኮ ከሐክሙ ንደ ሐን። ነገር ግን ንደሐን ግሏቲ ለሁ ላችሁ አይደለም።

፲፪ እስመ የአምር እግዚአ ኢየ ሱስ ዘያንብሉ ወበእንተ ዝን ቱ ያሌ እኮ ከሐክሙ ንደ ሐን።

፲፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የ ሚያሲዘው ይዙዳ እንደሆነ ያ ውቃልና ስለዚህ ሁላችው ን ደሐን አይደላችሁም እል።

፲፬ ወሶበ ሐጸሙ እገሪህም ነ ሥኦ ለልባሲሁ ወረፈቀ ካዕ በ ምስሌህሙ።

፲፭ እግራቸውን ካጸዩባቸው በኋላ ለብሱን አንሥቶ ሁለተኛ ዕ ርሳቸው ጋራ ተቀመጠ፤ ከዚህ በፊት ነበብን እስቀድሞ ገቢ ርን ያስከትላላቸው ነበር። ዛሬ ገን ገቢርን አስቀድሞ በነቢ ብ ለማስተግር ተቀመጠ የታ ጠቀበትን ለየሐንስ ወንጌላዊ ሰጥቶታል ጌታ በታጠቀበት ቢታጠቅ ሕገ ሥጋ ጠፍቶለ ታል ፍቅር እግዚአ ያሰኘው ም ይህ ነው። ወይሌሎሙ ለእመርክሙት ዘገ በርኩ ለክሙእነ፤ ያደረገሁላ ችሁን አወቃችሁትን እሳቸው፤

፲፮ አንትመሰ ተብሎኒ ሊቅኝ ወ እግዚአነ።

፲፯ እናንተ መምራችን ጌታችን ትሉኛላችሁ። ወሠናየ ትብሉ። መልካም ተናገራችኋል። እስመ ከግሁ እነ ሊቅኩሙ ወእግዚአክሙ። መምራችን ጌታችን እንላላች

የተሐንስ ወንጌል ፡

ሆኖ መምራችሁ ጌታችሁ ነኝና
፲፱ ወሰብ እነ እንዘ ሊቀክሙ ወ
እግዚአብሔር ሐጸብኩክሙ እ
ገሪክሙ።

፲፱ እኔ መምራችሁ ጌታችሁ ስሆን
እንግራችሁን ካጸብኳችሁ።
አንትሙኒ ይደልወክሙ ት
ሐጽቡ አገረ ቢጽክሙ።

እናንተም የወንድማችሁን እ
ግር ለታጥቡ ይገባችኋል።

፲፱ እስመ አርአያዩ ወሀብኩክሙ
ከብጥት ሁኛችኋለሁና።

፲፳ ከመ ትግበሩ አንትሙኒ ለቤ
ጽክሙ በከመ ገበርኩ ለክ
ሙ እነ።

እናንተም እኔ እንዳደረግሁላ
ችሁ ታደርጉ ዘንድ፡ ይህንም
መጻሕፍት ትሕትና ብለው
ወስደውታል ትርጓሜ ወንጌ
ል እዘርእ ፍቅረ ወትሕትና
ውስተ ለልባቤክሙ ብሎ፡ ሊ
ቁም ከመ ያርትእ አእጋሪ ሕ
ዝብ በፍቅረ ትሕትና ብሎ፡ ሰ
ለስቁ ምእትም በሕንጻ መነ
ኮሳት ሊትትሐክይ ሐጸብ እ
ግሪ አኅው ሰብ መጽኑ ኅቤ
ከ እስመ በእንተ ዛገ፡ ግብር
ይትኃሠሥዎሙ ለእለ ያጸርእ
ዋ አመኒ ኮኑ ኢጲስቆጶስተ
እስመ እግዚአብሔር ሐጸብ እግረ
አርጻኢሁ፤ ወይቤሎሙ በከመ
ገበርኩ ለክሙ እነ ከግሁ አ
ንትሙኒ ይደልወክሙ ትሕጽ
ቡ እግረ ቢጽክሙ እስመ አ
ርአያዩ ወሀብኩክሙ ብለዋል
ፈልክሰዩሰም ወሕጽበተ ፋሲ
ካ ትትግሰል በምሥጢረ ት
ሕትና ፍጽምት ብሏል።

፲፯ እግን እግን አብለክሙ አል
ቦ ገብር ዘየገቢ እምእግዚአ

ወእልቦ ሐዋርያ ዘየገቢ እ
ምዘፈነም። ማቴ ፲ ፳፱ ሉቃ
፯ ፵ የሐ ፲፮ ፳።

፲፯ በዚያውም ላይ ከጌታው የሚ
ሰልጥ ባገረ ከላኪው የሚበል
ጥ መላክተኛ የለም።

፲፯ ወእመሰ ዘንተ ተአምሩ ብፁ
ዓን እንትሙ እመገበርክምም

፲፯ ይኸን አውቃችሁ ብትሠሩት
ንፁጻን ከቡራን ናችሁ። ዓሥ
ረኛውን ብፁዓን ሰዮሐንስ ያ
መጣዋል ያልነው ይህ ነው።

፲፯ ወአከ በእንተ ሆልክሙ ዘእ
ብል ዘንተ።

፲፯ ይህን የምናገር ስለ ሁላችሁ
አይደለም።

እስመ አነ እአምር መኑ አሙ
ንቱ እለ ኃሪይኩ፤

የመረጥኳችሁ እነማንም እንደ
ሆናችሁ ዓውቃለሁና።

ወባሕቱ ከመ ይብጸሕ ቃለ መ
ጽሐፍ ዘይቤ። ዘይሴሰይ እክል
ዩ አንሥኦ ሰኩናሁ ላዕሴዩ።
ባሕቱ ዋዩ ነው። መጽሐፍ እን
ዲህ ብሎ የተናገረው ይደርስ
ይፈጸም ዘንድ የመረጥኳችሁ
እነማንም እንደሆናችሁ አው
ቃለሁና። አንድም መጽሐፍ እ
ንዲህ ያለው ይደርስ ይፈጸም
ዘንድ። እሁሴን የሚመገብ እን
ድም እህል ትምርቱን የሚመ
ገብ ይሁዳ ሰኩናውን እነሣብኝ
ወጽኦ በሌሊት የሚል ነውና።

፲፱ ወይእይሰ እነግረክሙ ዘእንበ
ለ ይኩን።

፲፱ ዛሬ ግን አስቀድሞ ነገርኳችሁ
ከመ አመ ኮነ ትእመኑ እንት
ሙ ከመ አነ ወ-አቱ፤

እኔ እንደሆንኩ ማለት በተደ
ረገ ጊዜ የባሕርይ አምላኩ እን

ደሆንኩ ታምኑ ዘንድ አስቀድ
ሞ አውቆ እንጂ ነው የነገረን
የባሕርይ አምላኩ እንጂ በሆ
ን ብላችሁ። ማቴ ፲፱ ሉቃ ፲፯
አግን አግን አብለክሙ ዘተወ
ክፍ ዘፈነውኩ እነ ኪያዩ ተወ
ክፈ።

፳ የላኪሁትን የተቀበለ እኔን ተቀ
በለ እኔን በተቀበለ ማለት የላኪ
ሁትን በተቀበለ አድርጎታለሁ።
ወዘኪያዩ ተወክፈ ተወክፈ ለ
ዘፈነውኒ።

እኔን የተቀበለ አባቴን ተቀብ
ለ እኔ ባደርኩበት አባቴ ያድ
ርበታል፤

ዘከመ እእመረ እግዚአ ሊዮሱ
ስ ዘያንብለ፤

፳፩ ወዘንተ ብሂሎ እግዚአ ሊዮ
ሱስ ተሀውከ በመንፈሱ። ማ
ቴ ፳፮ ፳፩ ማር ፲፱ ፲፭ ሉቃ
፳፪ ፳፩።

፳፩ ጌታችን ኢዮሱስ ክርስቶስ ያ
ሆን ተናግሮ በልቡ አዘነ።
ወስምዓ ኮነ ወይቤ አማን አ
ማን አብለክሙ ከመ አሐዱ
እምኔክሙ ያገብአኒ።

ከናንተ አንዱ እንዲያስይዘኝ
ያስይዘኛል ብዬ በውነት እነግ
ራችኋለሁ ብሎ መሰከረ።

፳፪ ወተናጸሩ አርጻኢሁ በበይናቲ
ሆሙ።

፳፪ ደቀመዛሙርቱም እርስ በርስ
ቸው ተጠቃቀሱ።

እስመ ኢያለመሩ ወኃዮኡ እ
ንበይነ መኑ ይብል ዘንተ።

ይህን የተናገረ ስለማንም እን
ደሆን አላወቁምና፤

፳፫ ወሀሎ አሐዱ እምአርጻኢሁ

ዘይረፍቅ ውስተ ሕፃኑ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ።
 ፳፫ የጌታ በለግሏ የሚሆን ከደቀ
መዛሙርቱ እንደ ሰው ነበር።
ወያራቅር እግዚእ ኢየሱስ።
ጌታም ይወደዋል።
 ፳፮ ወቀጸሶ ስምዖን ኢጥሮስ ሎቀ
ወይቤሎ ተሰክሏ በበይነ መኑ
ይብል ዘንተ።
 ፳፯ ይህን የተናገረ ስለ ማንም
እንደሆነ ቀርቦህ ጠይቀው አ
ለው።
 ፳፰ ወረፈቀ ውለቱ ረድሶ ዲባ እ
ንግድአሁ ለእግዚእ ኢየሱስ።
 ፳፯ ያም በለግሏ በጌታችን አጠ
ገብ ተቀመጠ።
ወይቤሎ እግዚእ መኑ ውለ
ቱ ዘያገብአከ።
አይቱ የሚያሲዝን ማነው አ
ለው።
 ፳፯ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
ወይቤሎ ዝውለቱ ዘአነ እጸብ
ሕ ሎቱ ኅብስተ ወእሚጥዎ ው
ለቱ ዘያገብአከ።
 ፳፯ እንጂራ በወጥ ጠልቄ የምሰ
ጠው እሱ ያሲዘኛል አለው።
ወጸብሐ ኅብስተ ወመጠዎ ለ
ይሁዳ ስምዖን አስቆርታዊ።
እንጂራ ይወጥ ጠልቆ የአስቆ
ሮት ሰው ለሚሆን ለይሁዳ ሰ
ጠው።
 ፳፯ ወእምድጎረ ውለቱ ኅብስተ ወ
ዘቦ ኅብስተ።
 ፳፯ ለሐዋርያት ሥጋውን ከሰጣቸ
ው በኋላ ወደኅብስትነት ለው
ጦ ሰጠው። ፍትሐተ ማይ እን
ዳለ ። ፍትሐተ ማይስ በሀገራ
ችን ነው እንጂ በሀገራቸው
የለም። ማይ ገቦን ከሆነ በኋላ
ማይ ጠቀረርን አይሆንም አ

ርሱስ ዳዘ ቢበላ ፍዳ ያመጣ
በታላን ብሎ በግን ፋሲካውን
ከበሎ በኋላ ሥጋውን ሰጠው
ወምስለ ውለቱ ኅብስተ ቦአ
ሰይጣን ውስተ ልቡ ለይሁዳ
ቢሥጋው ምክንያት ሰይጣን አ
ደረበት። ሥጋው ደሙ ሰይጣ
ን ያርቃል እንጂ ሰይጣን ያሳ
ድራልን ዪሉ ፍዳ የሚያመጣ
በት ነው። ሆኖ ቁርጠት ታ
ማሚ ነጭ በመረቅ በበላ ጊ
ዜ ደግሞ እንዲቀሰቀስበት።
ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዘት
ገብር እንክ ፍጡነ ገበር።
የምትሠራውን ፈጥነህ ሥራ
አለው።
 ፳፰ ወኢያሌሙሩ አለ ይረፍቱ ም
ስሌሁ ከመ በእንተ ምንት ይ
ቤሎ ዘንተ።
 ፳፯ ተቀምጠው ያሉት ይህን ያለ
ው ስለምንም እንደሆነ አላ
ወቁም።
 ፳፯ ወቦ አለ መስሎሙ ከመ በ
እንተ አስከሬን ዘሙዳየ ምጽ
ዋት ዘሀሎ በኅቦ ይሁዳ ዘይ
ቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሐር
ተሣየጥ ዘንገብር ለበዓል ።
 ፳፯ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
ይሁዳ ዘንድ ስላለው ጥራን ለ
በዓል የምናደርገው።
አው ዘንሁብ ለነዳያን።
ወይም የምንመጸውተው ዋጋ
አድርግ ያለው የመሰላቸው
አሉ።
እስመ ውለቱ የዓቅብ አስከሬ
ነ ቀምጠራ ዘሙዳየ ምጽዋት።
መክፈቻ ያለው ሳጥን ጠባቂ
ነበርና።
ወቀምጠራ ዘሙዳየ ምጽዋት
ሀሎ ጠላቀ እደሁ።

የሳጥን መክፈቻም በጁ ነበ
ርና።
 ፳፯ ወተመጢዎ ይሁዳ ውለተ ገብ
ስተ ወጽአ በሌሊት።
 ፳፯ ይሁዳም ሥጋውን ይሙን ተቀ
ብሎ እንደ ጽኑ ጠላቅ በሌሊ
ት ወጥቶ ሄደ።
 ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ እምድ
ጎረ ድራር ወዘከመ ተነበየ ኅ
ዲንተ ዘሐዋርያት።
 ፳፯ ወወጊዎ ውለተ ጊዜ ይቤሎሙ
እግዚእ ኢየሱስ ይእዜኬ እን
ከ ተሰብሐ ወልደ እንሳለ እመሐ
ያው።
 ፳፯ እርሱ ወጥቶ ከሄደ በኋላ ጌታ
ችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰው
ልጅ ተመሰገነ ተገለጠ አላቸ
ው። በዮርዳኖስ።
ወእግዚአብሔርኒ ተሰብሐ ቦቱ
እግዚአብሔርም ተመሰገነበት
ተገለጸበት። በደብረ ታቦር።
 ፳፯ ወእመሰ እግዚአብሔር ተሰብ
ሐ ቦቱ።
 ፳፯ አጸፋውን ተናገረ። እግዚአብ
ሔርም ከተመሰገነበት ከተገለ
ጸበት።
እግዚአብሔርኒ ይሌብሐ።
እግዚአብሔርም ያመሰገንዋል
ይገልጸዋል በመስቀል።
ወሶቤሃ ይሌብሐ።
ያን ጊዜ ያመሰገንዋል ይገል
ጸዋል በተአምራት።
ወዓዲ ካዕቢ ይሌብሐ።
ዳግመኛ ያመሰገንዋል ይገልጸ
ዋል በትንሣኤ የሐጽበተ አገር
መገናኛ እንደምን ነው ቢሉ
እንደ ሉቃስ ሐሩ ወእስቀዳል
ዉ ለነ ዘንበልዕ ፍሥሐ ይላሉ

ዋል፣ እንደ ግድም በአይቲ ት ፈቅድ ናስተዳሉ ለከ ፍሥሐ ትብላዕ ይሉታል እንደ ግርቆ ስ ምልክት ነግሮ ይሰጥዋል ሐፋ ሀገረ ዘቅድሚክሙ ወበ ህዩ ትረክቡ ዘይጸውር ጻሕበ ግይ ወትልወም ኅዘ ቦአ ቤት ወበልም ለበዓለ ውለቱ ቤት ይ ቤለክ ሊቅ ጊዜየ ቀርቦ በኅ ቤክ እንብር ፋሲካ ምስለ ስር ጻክየ ወውለቱ ያርእየክሙ ጽ ርሐ ንጡሩ ርሱየ ወሥርገወ ወበህየ ለስተዳልዉ ለነ ይላቸ ዋል=ወሐዊርሙ ስርጻሊሁ ገ ብሩ በከሙ ለዘዘሙ እንዲል በጉን የሚያርዱበት ወቅለምት ይሙን የሚቀበሉበት ብርት ሥጋውን የሚቀቅሉበት ድስት ለዘጋጅተዋል=ወምሴተ ከዊኖ እንደ ግድምስ=ወሶበ ከነ ጊዜ ሁ ለድራር እንደ ሉቃስ=ወእ ንዘ ይደረሩ እንደ ዮሐንስ፣ሲ ገቡ እንደ ሶስቱ ሐማን ሐማን እብላክሙ ከሙ ስዱ ለምኒክሙ ያገብአኒ ይላቸዋል=እንደ ሁ ለቱ ወከጎዙ ይተክዙ ስርድ ፅት ወይቤሉ በበ ስዱ ለነት እ ንጋ እግዚአ ይሉታል፣ይሁዳ ም ተለያጅ ብቀር ያውቅብኛ ል ብሎ ለነት እንጋ ረቢ ለ ለው=ለሊክ ትቤ አለው=እን ድም እንደ ዮሐንስ ወሀሱ ስ ዱ ለምክርጻሊሁ ዘይረፍቅ ው ስተ ሕዕት ለእግዚአ ኢየሱስ ወያራቅር እግዚአ ኢየሱስ ወ ቀጸቦ ስምዖን ጴጥሮስ ሉቱ ተ ሰለል እንበያነ ሙኑ ይብል ዘ ንተ ወረፊፋ ውለቱ ረድዕ ዲበ እንግድአሁ ወይቤሉ ሙኑ ው ለቱ ያገብአክ ይለዋል ። እን

ደ ግድምስ ዘያወርድ እዲሁ ውስተ ሙጽብሕየ=እንደ ሉቃ ስ እዲሁ ምስሌየ=እንደ ዮሐ ንስ ዘአነ እጸብሕ ሉቱ ኅዘ ስተ ወእሚጥም እንደ ዮሐንስ ምልክት ነግሮ እንጀራ በወጥ ጠልቆ ለይዎዳ ሰጠው፣እጥር ስና ዮሐንስ ይሁዳ እንደሆነ አ ውቀው ተጻፈዋሉ=ወተዋክሁ ስርድዕት ይላል፣ እንደ ሉቃስ ፯፻ እኛን አነረውን ሹመት ይ ካሰሱብናልን ብለዋቸዋል። ጌታ ሊተአምሩኑ ከሙ ንገሥቶሙ ለአሕዛብ ይኳንንም ወዓበይ ቶሙ ይቀንደምሙ ወለክሙ ለ አከ ከማሁ አላ ዘይራቅድ እ ምኒክሙ ይኩን ሊቀ ይኩንዘ ሙ ገብረ ይላቸዋል።

፴፫ ደቂቅየ ኅዳጠ ሙዋሶለ ሀሉኩ ምስሌክሙ።

፴፪ ልጆቹ ጥቂት ወራት ከናንተ ጋራ እኖራለሁ። ተኃሥሙኒ። ትሹኖላችሁ ወበከሙ አቤሱሙ ለአይሁድ ኅዘ አነ አሐውር አንትሙ ሊ ትከሉ ሙጸእ ለአይሁድ እናንተ ወደኔ ሙም ጣት አይቻላችሁም ብዬ እንደ ነገርኳቸው ወለክሙኒ ይለዜ እነግረክሙ ለናንተም ዛሬ እነግራችኋለሁ ፴፬ ወአሁበክሙ ሐዳሰ ትእዛዘ። ፴፭ እንግዳ ሥርዓትን እውጣችኋለሁ ከሙ ትተፋቀሩ በበይናቲክሙ ትተፋቀሩ ዘንድ ማለት እንዱ ላ ንዱ ይሞትለት ዘንድ። በከሙ አነ አፋቀርኩክሙ ከማ ሁ አንትሙኒ ተፋቀሩ በበይና ቲክሙ። ለኔ እንደ ወደድኳችሁ እናን

ተም ደግሞ እርሱ በርሳችሁ ተ ቀደዱ ዘንድ እንደ ሞትኩላች ሆ እናንተም እንዱ ላንዱ ይ ሙትለት።

፴፮ ወበዝንቱ የእምረክሙ ዙሉ ከሙ ሐማን እርጻክየ ለንትሙ ፴፯ አንዱ ላንዱ የምትለት እንደ ሆነ በዜህ ዘውነት ያኔ ደቀ ሙ ዛሙርት ሉንደ ሆናችሁ ሁሉ ያውቁትኋል።

አምከሙ ተፋቀርክሙ በበይና ቲክሙ።

አርሱ በርሳችሁ የተዋደዳችሁ እንደሆነ አንዱ ላንዱ የሞተ እንደሆነ።

፴፰ ወይቤሉ ስምዖን ጴጥሮስ እግ ዚአ አይቲኑ ተሐውር።

፴፯ ስምዖን ጴጥሮስም አቤቱ ወደ ት ትሄዳሉ አለው። ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ወይቤሉ ኅበሰ አነ አሐውር ሊትክል ተሊወትየ ይለዜ። አኔን ሙከተል አኔ ወደምሄድ በት ዛሬ ሙሄድ አይቻልህም ወበሕቀ ድግረሰ ትተልወኒ። ኋላ ኅን ትከተለኛለህ።

፴፯ ወይቤሉ ጴጥሮስ እግዚአ በእ ንተ ምንት ሊይክል ተሊምተክ ይለዜ።

፴፯ ጴጥሮስም አቤጥ ዛሬ አንተን ሙከተል የማይቻለኛ ሰለምን ነው። ወአነ ነፍሱየ ለሚጡ በአንቲ አከ። አኔ ስላንተ ሰውነቲን ስንኳ ለ ሳልፈ አሰጣለሁ አለው።

፴፰ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ማቲ ስዱ ፴፮ ማር ፲፬ ፴ ሉቃ ፳፻ ፴፫።

፴፯ ጌታም ሙሰሰ።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ወይሌሎ ነፍሳክት ትጫው በ
 እንቲላዩ እስምዖን።
 ስምዖን ሆይ ስለኔ ብለህ ሰው
 ነትክን ለሕግም ለሞት አሳል
 ፈሕ ትሰጣለህን።
 አማን አማን አብላክ ዘእንበለ
 ይንቁ ደርሆ ሥልሰ ትክሕደኒ
 ዶሮ ሳይራህ ሶስት ጊዜ ትክ
 ደኛለህ ብዬ እንድትክደኝ በ
 ውነት እነግርሃለሁ አለው። ዩ
 ክሕደተ ሲጥርሰ መገናኛ እን
 ደምን ነው ቢሉ፤ ደቂቅዩ ዓፄ
 ኅዳጠ መዋዕለ ሀሎኩ ምስሌ
 ክሙ በእንተ ምንት ሊይክል
 ተሊወተክ ይእዜ አሰኪል አ
 ንብ። እንደ ማቴዎስ፤ አማን
 አማን አብላክሙ ነላክሙ
 ትክሕዳኒ በዛቲ ለሊት እስመ
 ይብል መጽሐፍ አቅትሎ ለኖ
 ላዊ ዐይዘረዉ ለባግኝ መር
 ዔቱ፤ እንደ ሉቃስ ስምዖን ስ
 ምዖን ናሁ ስለል ስለሊ ሰይ
 ጣን ዩሐንጽጽክሙ ወዩሐንፍጽ
 ክሙ ከመ አለሰ፤ አንተሰ ተ
 መይጠክ ጸንዶሙ ለአኃዊክ ይ
 ለዋል። እንደ ማቴዎስ እመኒ ነ
 ሎሙ ክሕዳክ አንሰ ሊይክሕ
 ደክ። እንደ ሉቃስ አንሰ ጥቡ
 ዕ ለሐዊር ምስሌክ ውስተ
 ኢየሩሳሌም እመኒ ለመዊት
 ወእመኒ ለተሞቅሐ ። እንደ
 ዮሐንስ ነፍሰዩ ጥቀ እጫው
 በእንቲላክ ይለዋል። ጌታም እ
 ንደ ዮሐንስ ነፍሰክን ትጫው
 በእንቲላዩ እስምዖን ብሎ እን
 ደ አራቱ አማን አማን አብላ
 ክ ዘእንበለ ይንቁ ደርሆ ሥልሰ
 ትክሕደኒ ይለዋል። እንደ ማቴ
 ዎስ እመውትሂ ምስሌክ ወሊ
 ዮክሕደክ ይለዋል፤ ወከግሁ ይ

ሌሎ ነሎሙ ንመውትሂ ም
 ስሌክ ወሊይክሕደክ ይሉታል
 እንደ ግርቆስ፤ ወአፈድፈድ ሲ
 ጥርሰ ትሕልፍተ ወትምክሕ
 ተ እንዘ ይብል እመውትሂ ም
 ስሌክ ወሊይክሕደክ ተመክተ
 ያስመክቶል። ወከግሁ ይሌሉ
 ነሎሙ ንመውትሂ ምስሌክ
 ወሊይክሕደክ ይሉታል።

በእንተ ፍሬያት ዘድኅነት።
 ምዕራፍ ፲፱።

፩ ሊይደንግጽክሙ ልብክሙ።
 ስ ሹመት ሽልማት ቀረብን ብላ
 ችቡ ልቡናችቡ አይሸበርባችቡ
 እመኑ በእግዚአብሔር ወእመ
 ኑ ብዩ።
 በባቲም በኔም እመኑ እንጂ።
 ስ ስሰሙ ውስተ ቤተ አቡዩ ብዙ
 ኅ ማኅደር ወምዕራፍ ቦቱ።
 ስ ባባቲ ቤት በመንግሥተ ሰማይ
 ብዙ ማዕርገ ሀብታት አለና።
 እንደም ሊይደንግጽክሙ እያ
 ልክ መልስ። ፍቅር ከታዘዘ እኛ
 ካላደረግነው ብላችቡ ልቡናች
 ቡ አይሸበርባችቡ። እመኑ በእ
 ግዚአብሔር ባባቲም በኔም እ
 መኑ እንጂ፤ እስመ ውስተ ቤተ
 አቡዩ። በባቲ ቤት በዜህ ዓለም
 ብዙ ትሩፋተ ሥጋ ትሩፋተ ነ
 ፍስ አለና። እንደም ሊይደን
 ግጽክሙ። መስቀል ከታዘዘ እ
 ኛ ከላደረግነው ብላችቡ ልቡና
 ችቡ ሊይሸበርባችቡ። በባቲም
 በኔም እመኑ እንጂ። በባቲ ቤት
 በወንጌል ብዙ ተዋልጦተ ገድ
 ል አለና።
 ወኛሁ ነገርኩክሙ ከመ አሐ
 ውር ወአስተዳሎ ለክሙ መካነ፤

እንድሂድ ልጅነትንም እንዳዘ
 ጋጅላችሁ ነገርላችሁ።
 ወእመ እከሰ እምሊይሌልኩ።
 ከመ አሐውር ወአስተዳሎ ለክ
 ሙ ማኅደር። ያልደያ
 ግን ባልነገርላችሁም ነገር።
 ዩ ወእምክመ ሐርኩ ወአስተዳሎ
 ኩ ለክሙ መካነ፤
 ከሂደኩ ልጅነትንም፤
 ፫ ወማኅደር
 መንግሥተ ሰማያትን።
 ወምዕራፍ መስቀልን፤
 ከዘጋጀሁላችሁ በኋላ።
 እመጽእ ካዕበ ወእነሥለክሙ
 ኅቤዩ።
 ሁለተኛ መጥቼ እኔ ወዳለሁበት
 እወስኛችኋለሁ፤ እመጽእ በረ
 ድኤት እነሥለክሙ በምት።
 በረድኤት መምጣቱን በኩ
 ት ለመምጣቱ ካዕበ አለው።
 ከመ ተሀልዉ አንትመኒ ኅበ
 ሀሎኩ እነ።
 እናንተም እኔ ከምኖርበት ት
 ናሩ ዘንድ፤
 ስ ወለሊክሙ ተአምሩ ኅበ አሐ
 ውር፤
 ስ እኔ የምሂድበትን አገር ታው
 ቁታላችሁ።
 ወተአምሩ ፍኖቶ።
 መንገዱንም ታውቁታላችሁ።
 ስ ወይሌሎ ቶማስ እግዚአብላ
 ነአምር ኅበ ተሐውር በእር እ
 ንክ ነአምር ፍኖቶ።
 ስ ቶማስ እንደህ አለው አቤቱ
 የምትሂድበትን አገር የማናው
 ት መንገዱን እንደምን እኛው
 ታለን አለው። ለገሩ የታወቀ እ
 ንደሆነ የገሌ አገር መንገድ
 በየት በኩል ነው ተብሎ ተጠ
 ይቆ ይኬላል።

፩ ወይም ሌላ ለግዚአብሔር ስለ
 ውለቱ ፍጥተ ጽድቅ ወሕደ
 ወት።
 ፪ የሕይወትና የጽድቅ መንገድ
 እኔ ነኝ ማለት ያንድነት የሰ
 ስትነት ባለቤት እኔ ነኝ።
 ወአልቦ ዘይመጽእ ኅብ አብ
 ዘእንበለ እንተ ኅቤየ።
 ያለኔ ወደአብ የሚመጣ የለም
 እኔን ተወላጁ ካለለ አብን ወ
 ላጁ የሚለው የለም።
 ፫ ለምክሮ ሲያየ አእመርክሙኒ
 ለምክሮክም ለአቡዮረ።
 ፬ እኔን አውቃችሁኝ ቢሆን አ
 ባቲንም ባወቃችሁት ነበር እ
 ኔን ተወላጁ ብላችሁኝ ቢሆ
 ንስ አባቲንም ወላጁ ባላችሁት
 ነበር። እነ ውለቱ እያልክ መ
 ልስ የትፋፋተ ሥጋ የትፋፋተ
 ነፍስ ጀማሪ እኔ ነኝ። ወአልቦ
 ዘይመጽእ ኅብ አብ። እኔን አ
 ብነት ካላደረገ አባቲን ስራ አ
 ሰራኝ የሚለው የለም። ሶበሰ
 እኔንስ አብነት አድርጋችሁኝ
 ቢሆን አባቲንም ስራ አሰራን
 ባላችሁት ነበር። አንድም የክ
 ብረ ሥጋ የክብረ ነፍስ ጀማ
 ሬ እኔ ነኝ። እኔን በኩር ካላደ
 ረገ አባቲን አክብረኝ የሚለ
 ው የለም። ሶበሰ። እኔን በኩር
 አድርጋችሁኝ ቢሆን አባቲን
 ም አክብረን ባላችሁት ነበር
 ወይእኔስ አእመርክምሃሂ ወ
 ርኢክምሃሂ። ባሪ ግን አውቃ
 ችሁታል አይቃችሁታል።
 ፭ ወይም ሌላ ለግዚአብሔር አር
 እየነው ለአብ ወየአክለነ።
 ፮ ራልጸስ አብን አሳየን መስማ
 ቁ ያሳቀፍል። ስም መስማቱ በ
 ግየት ያፈጸም ለኛል። ለንድም

ለኛቆት ለሰላት ለደጅ ጽና
 ት ይሆንልኛል አለው።
 ፱ ወይም ሌላ ለግዚአብሔር መ
 ጠነዝ መዋዕል ሀሎኩ ምስ
 ሌክሙ።
 ፲ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 ይህን ያህል ዘመን ክፍንተ ጋ
 ሬ ሰኖር።
 ወኢያእመርክኒት ፊልጶስ።
 ፊልጶስ አላወቀኸኝምን አለው
 ዘርእየ ኪያየ ርእዮ ለአብ።
 እኔን ያየ አብን አየ። ርዕዮሰ
 ዘመለኮት አክ በሥጋ አላ በ
 ኃይል ወበስብሐት ዘድልው
 ለመለኮት እንዲል።
 አፎ አንክ ትብል አርእየነው
 ለአብ።
 እንዴትም ትላለህ አብን አሳ
 የን።
 ፫ አተአምንነው ከመ እነ በአብ
 ወአብ ብዩ።
 ፬ እኔ ባባቲ አባቲ በኔ ህልው
 እንደሆነ አታውቅምን።
 ወገኒ ቃል ዘነገርኩክሙ አክ
 ዘእምኅብ ባሕቲትዮ ዘነብብኩ
 ይህም የነገርኳችሁ ነገር ክራ
 ሴ ብቻ አንቅቺ አይደለም።
 አላ አብ ዘሀሎ ብዩ ውለቱ ይ
 ገብር ለገንቱ ግብር።
 በኔ ህልውና ያለ አብ ይሰራ
 ዋል እንጂ።
 ፭ እመኑ ከመ እነ በአብ ወአብ
 ብዩ።
 ፮ እኔ በአብ። አብ በኔ ህልው እ
 ንደሆነ እመኑ።
 ወእመ አክሰ በእንተ ግብርየ
 እመኑ።
 ያም ባይሆን ስራዬን አይቃ
 ችሁ አመኑ። ይህን ስራ አም
 ላክ በሰራው እንጂ ፅዮቅ ብእ

ሲ አይሠራውም ባላችሁ።
 ፲፱ አማን አማን አብሰከሙ ዘየአ
 ምን ብዩ ግብረ ዘእነ አገብር
 ውለቱን ይገብር።
 ፲፱ በኔ ያመን እኔ የምሰራውን ስ
 ሬ አርሱም ይሰራል
 ወዘየዓቢ እምኒው ይገብር።
 ክርሱም የበለጠ ይሠራል ብዬ
 እንዲሰራ በውነት እነግራችኝ
 ለውለቲሱ ሶስት ዓመት ክሶ
 ስት ወር ነው ተአምራት ያ
 ደረገ እነሱ ብዙ ዘመን ሲኖሩ
 ብዙ ተአምራት ያደርጋሉና።
 አንድም እርሱ ያስነሣ ያፀ ቀ
 ን ሬሳ ነው። እኒያ የሰባ የሰ
 ማኒያ ዘመን መታን ያስነሣ
 ሉና ይህስ እንዳይሆን እርሱን
 ም እለ አብርሃምን አስነሣ ያ
 ለዋል በተአምረ ኢየሱስ ብሎ
 የርሱ አይደነቅም ሕያወ ባ
 ሕርያ ነው። እኒያ ድውዩ ሲ
 ሆኑ ድውዩ መረወስ ሙት
 ሲሆኑ ሙት ማስነሣት ይደነ
 ቃሉና። አንድም ወአርባዕቱ እ
 ድዋኒው ለሰብእ እንዲል ሞ
 ትን ኃጢአትን ፍጽን ሰይጣ
 ንን ድል ነስቲልና። አንድም
 ሙት ከማስነሣት የሚበልጥ ፍ
 ቅርን ገንዘብ ያደርጋል። ዘሰ
 የሃቅባ ለፍቅር ውለቱ የዓቢ
 እምክለ ያነሥኑ ሙታን እን
 ዲል። በእንተ እለ መጽኑ ይ
 ትፈወሱ። የሚደረግ ተአምራ
 ት አለና። እስመ ገበረ ተአም
 ሬት ወመንክራት ኢይክል ያ
 ድኅን እምኸንኔ ገሃነም እንዲ
 ል። አንድም ከራሱ የበለጠ
 ተራራን ያፈልሳል።
 እስመ እነ አሐውር ኅብ አብ።
 እኔ ወደአብ እሂዳለሁና።

፲፫ ጠጥሎ ዘላለክሙ በስምዖ ይገብር ለክሙ። ማቲ ጳጳሪ ማር ፲፩ ጳጳሪ ዮሐን፤ ጳጳሪ።

፲፪ በቅንዎ ወልድክ በስቀል ወልድክ ብላችሁ የለመናችሁትን ያደርግላችኋል።
ከሙ ይሰብሕ አብ በወልድ። ለብ በወልድ ይገለጽ ዘንድ ወእመቦ ዘላለክሙ በስምዖ ለገብር ለክሙ ኪያሁ።

፲፩ ብትለምኑኝም ከብ ያደረገውን አድርግላችኋለሁ።

፲፮ ወእመቦ ታረቅናኒ ዕቀቡ ት እዛዝዩ።

፲፭ ከወደጻችሁኝስ ተእዛዜን ጠገብቆ

፲፮ ወእነ እስክሎ ለአብ ይረት ለክሙ ጸሎቅ ሊጠነየ ካልጻ ዘይሄሉ ምስሌክሙ እስከ ለዓለም

፲፮ ለዘላለም ከናንተ ጋራ የሚኖር ጸሎቅ ሊጠነየ ይልኩላችኋል ጸሎቅ ሊጠነየ ማለት መጽንዒ መንጽሐፍ ናዛዜ ከሣቲ መሥተፍሥሐ መስተሥርዩ ማለት ነው። ካልጻ ባለው አንድ ገጽ የሚል ሰባልዮስ ይረታል። ዘከማዩ የሚል አብነት ይገኛል መንፈስ ቅዱስ ሕፃ-ፅ የሚል መቅደንዮስ ይረታበታል።

፲፮ መንፈስ ጽድቅ።

፲፮ አካላዊ ባሕርያዊ ሕይወት አከባሪ ሕይወት። አንድም መንፈስ ሐሰት አለና ከዚያ ሲለይ መንፈስ ጽድቅ አለ።
ዘኢይክል ዓለም ነግሐቶ። ዓለም እኔን ለሕግም ለሞት አሳልፎ አንዲሰጠኝ ለሕግም ለሞት አሳልፎ ሊሰጠው የማይቻለው። አንድም አንድ ግሠሥ ከዛቅ ገንዘብ ሊያደርገው የማይቻለው።

እስመ ኢይራሎ ወኢየሐምሮ ሊያዩውም አያውቀውምና፤ አንድም ዘኢይክል ብለህ መልስ ፈትሎ ማሬት ለንፍሐተ ነፋስ መቆም መቆየት እንዳይቻለው ዓለማዊ ሰውነት ማያረጋው ሊሆን የማይቻለው። እስመ ኢይራሎ፤ አያዩውምና አያወደውምና።
ወአንትሙስ ተአምርዎ።
እናንተ ግን ታውቁታላችሁ፤ እስመ ውእቱ ኅቤክሙ ይነብር አድርገዋችሁ ይኖራልና።
መውስተትክሙ ይሂሉ።
ባንፍስ በሥጋ ለማለት ደገመው፤ በውስጣችሁ ይኖራል።

፲፮ ወኢየሳይገክሙ እንላለማውታችኩኑ።

፲፮ ድግች ትሆኑ ዘንድ አልተቀኝሁም።

፲፱ እስመ እነ እመጽእ ኅቤክሙ ዓዲ እምድንረ ኅጻጥ መዋዕል።

፲፱ ከጥቂት ቀን በኋላ ወደናንተ አመጣለሁና።
ወኢይራሎን እንከ ዓለም። ሌላው ሰው አያዩኝም።
ወአንትሙስ ትሬአዩን።
እናንተ ግን ታዩኛላችሁ።
እስመ እነ ሕያው።
እኔ ሕያው ነኝና። በትንሣኤ።
ወአንትሙሂ ተሐይወ።
እናንተም ሕያዋን ናችሁና።

፳ ይለተ አሚረ ተአምሩ ከመላክ በከብ ወአብ ብዩ።

፳ እኔ ባባቲ፤ አባቲ በኔ ሀልዋን እንደሆነ ያን ገዜ ታውታላችሁ።
ወአንትሙሂ ብዩ።
እናንተም በኔ ታምናላችሁ።
ወእነሂ ብክሙ።

እኔም በናንተ አድርገዋችኋለሁ

፳፩ ዘቦቱ ትእዛዝዩ ወየጻቅፀ ውእቱ ያረቅረኒ።

፳፩ በሕጌ የጸና ሕጌን የጠበቀ የሚወደኝ አርሱ ነው።
ወለዘያራቅረኒ ያረቅሮ አቡዩ፤ የሚወደኝንም አባቲ ይወደዋል ያድርቧታል።
ወአነሂ አረቅሮ።
እኔም እወደዋለሁ አድርቧታለሁ።
ወኢራሎ ርእሰዩ።
ራሴንም እገልጽለታለሁ።

፳፪ ወይቤ ይሁዳ ወአከ አስቆሮታዊ

፳፫ የአስቆሮት ሰው ያያደለ ይሁዳ ታዲዎስ አለ።
እግዚአ ምንትኑ ዘትቤ ከመለነ ሀለወክ ታርኢ ርእሰክ ወአከ ለዓለም።
አቤቱ ለዓለም ያያደለ ለኛ ራስህን ትገልጽ ዘንድ እንዳለህ የምትናገረው ምንድነው አለ።

፳፫ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ

፳፫ ጌታም መለሰለት።
ወይቤሎ ዘያራቅረኒ ይዕቀብ ታልዩ።
የሚወደኝ ሕጌን ይጠብቅ።
ወያራቅሮ አቡዩ።
አባቲ ይወደዋል ያድርቧታል ወእመቦ ዘጻቀብ ታልዩ እነ ወአቡዩ ንመጽእ ኅቤሁ ወንገብር ምዕራፈ ውስቲቱ።
ሕጌን የጠበቀ ቢኖር ወደርሱ እንመጣለን በርሱም ዘንድ ማደሯ እናደርጋለን ማለት ሥራ እናሠራዋለን

፳፭ ወዘሰ ኢያራቅረኒ ኢየሳቀብ ታልዩ።

፳፭ የማይወደኝ ግን ሕጌን እይጠብቅም።

የጥራት ጭንቀት ፡፡

ወገኒ ቃል ህትሰምው ሊኮን ቃለ ህዳድ ፡፡
 ይህም የምናገራችሁ ነገር የኔ ብቻ አይደለም ፡፡
 አላ ቃሉ ውለቱ ለአብ ለዘ ፈነወኒ ፡፡
 የላክኝ ያባቴም ነው እንጂ ፡፡
 ስን ወዘንተ ነገርኩክሙ እንዘ ሀ ሎኩ ምስላክሙ ፡፡
 ስን ክናንተ ጋራ ሳለሁ ይህን ነገር ረጎችሁ ፡፡
 ስን ወባሕቱ ጰራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ ህይደት አብ በስምየ ውለቱ ይሚሀረክሙ ነሎ ፡፡
 ስን ነገር ግን በሰሜ ብታምኑ አ ብ የሚላክላችሁ ጰራቅሊጦስ ሁሉን ይገልጽላችኋል ፡፡
 ወያይክረክሙ ህንገርኩክሙ አነ ፡፡
 እኔ የነገርጎችሁን ሁሉ ያሳስ ባችኋል ፡፡
 ስን ሰላምየ አጎድግ ለክሙ ፡፡
 ስን ወንጌልን እሠራላችኋለሁ ፡፡
 ወሰላመ አቡየ እሁብክሙ ፡፡
 ልጅነትን እሰጣችኋለሁ ፡፡ አን ድም ሰላምየ መሰቀልን አዛች ጎለሁ ፡፡ ወሰላመ አቡየ ፡ መንግ ሥተ ሰማይን አወርሳችኋለሁ ለኮ በከመ ይሁብ ዓለም ዘእ ሁብክሙ አነ ፡፡
 እኔ የ ምሰጣችሁ ሰው እንደሚሰጠ ው ያለ አይደለም ፡፡ ሰው ቢሰጥ ያንዱን ላንዱ ጎሳፊውን ነው ለርሱ ግን የባሕርይን ነውና ፡፡
 አንድም ሰው የሚሰጠው ግ ዙፋን ነው ፡፡ ለርሱ ግን ረ ቂፋን ነውና ፡፡ ሰው ቢሰጥ ላዝ ግሪ ለዘዋሪ ነው ፡፡ ለርሱ ግን ለዚህ ለይሰጥምና ፡፡ አንድም ሰው ቢሰጥ ማጎጃት ፡፡ መሰል

ቶት ፡ መጸጸት ፡ መመረር ፡፡ መ ሰቀቅ አለበት ፡፡ በሱ ግን ያ ሀ ሁሉ የለበትምና ሊይደንግጽክሙ ልብክሙ ፡፡ ልቡናችሁ አይደንግጽባችሁ ፡፡ ወሊትፍርሁ ፡፡ አትፍሩ ፡፡ ሊትፍርሁ ለማለት ደገመው ፡፡
 ስን ሰማዕክሙ ህእቤለክሙ ፡ ከመ አነ አሐውር ወእስወጥ ጎቤ ክሙ ፡፡
 ስን እንድሄድ እንደ ሰማችሁ ፡፡ እ ንድመለስ ሰምታችኋልና ፡፡ አን ድም እንድሄድ እንደሰማችሁ እንድሄድ ብትሰሙ እንድመ ለስም ሰማችሁ ፡፡ ሰበሰ ታፈቅሩኒ እምተፈሳሕ ክሙ በሐዊድትየ ጎብ አብ ፡፡ ብትወዱኝስ ወደአብ በመሄ ዴ ያስ ባላችሁ ነበር ፡፡ አስመ ውለቱ አብ የጎብየኒ ፡፡ አብ ያከብረኛልና ይበልጠኛል ና ፡፡ አኮ እንዘ ይንእስ እምኦ ብ በሀላዊሁ ወበፅሪናሁ ይነ ገር ዘንተ አላ በእንተ ትስ ብዕቱ እንዲል ፡፡
 ስን ወያይክኒ ናሁ ነገርኩክሙ ዘ እንበለ ይኩን ከመ አመ ኮነ ትእመኑ ፡፡
 ስን በተደረገ ጊዜ አስቀድሞ አ ውቆ የነገረን የባሕርይ አም ላክ ቢገን እንጂ ነው ብላች ሁ ታምኑኝ ዘንድ ሳይደረግ አስቀድሜ ዛሬ ነገርኳችሁ ፡፡
 ስን ወሊይትናገር እንከ ብዙኅ ም ስሌክሙ ፡፡
 ስን ለክሙ ሲል ነው ፡፡ ለናንተ ብ ዙ ነገር አልነገራችሁም ፡፡ እስመ ያመጽእ መልክኩ ለ ዝንቱ ዓለም ፡፡

የዜሀ ዓለጥ ለበጋዝ ዲያብሎ ስ ይመጣልና ፡፡
 ወሊይረክብ ብላዕሌየ ወሊም ንተኒ ፡፡
 በኔ ምንም ምን አያገኝብኝም የሐልዮ ስንኳን ኃጢአት አ ደገኝብኝም ፡፡ በሀልዮ እንዳልሰ ሬ ለማጠየቅ እንዴሀ አለ በ ነቢብ እንዳልሠራ ለማጠየቅ ነቢይ ሊገብረ ኃጢአት ወሊ ተረክቦ ሐሐት ውስተ አፋሁ ብሏል ፡፡ በገበርም እንዳልሠራ ለማጠየቅ ፡፡ መኑ እምኔክሙ ዘ ይዛለፈኒ በእንተ ኃጢአት ብ ሏል ፡፡
 ስን ወባሕቱ ከመ ያእምር ዓለም ከመ አነ አረቅር ለአብ ወበ ከመ ወሀበኒ አብ ትእዛዞ ከ ማሁ እገብር ፡፡ ግብ ፤ ስን ፡፡
 ስን ነገር ግን አብን እንድወደው ሰው ሁሉ ያውቅ ዘንድ ተሰ ቀል ሙት እንዳለኝ አስቀላ ለሁ እሞታለሁ ፡፡ አንድም እኔ ን አብ ፡፡
 ተሰቀል ሙት እንዳለኝ ተሰቀ ሉ ሙቱ አላለሁ ፡፡
 ተንሥኡ ንሑር እምዛየ ፡፡
 ተዜቦ ተነሡ እንሂድ ይሁዳ አራት ቤት ጭፍራ ያዞ የሚ መጣ ነውና ምክንያት ሁኗ የሰው ከብት አላዘርፍም ሲል እናንተም ምክንያት ሁናችሁ የሰው ገንዘብ አታዘርፉ ለማ ለት አብነት ለመሆን ፡፡ አንድ ም ትምርት ባይከተለት ከ ምሥጢር ወደ ምሥጢር እ ንሂድ ፡፡

ፀንገል ዘፍሐንስ =

በእንተ ሐረገ ወይን ወበእን
ተ አእጃፍሁ =
ምዕራፍ ፲፮ =

አነ ውለቱ ሐረገ ወይን ህጽ
ድቅ =
አውነተኛ ሐረገ ወይን እኔ
ነኝ አብ ጉንደ ወይን ወልድ
ጉንደ ወይን መንፈስ ቅዱስ
ጉንደ ወይን እንዲሁ =
ወአቡዮ ተቅሊሁ =
ተከዩ አባቱ ነው ግለት ግን
ድ አድራጊው ግን አባቱ ነ
ው=አንድም እነ ውለቱ ሐረገ
ወይን፣ እንደ በከነርቱ በከነር
እኔ ነኝ=በከነር አድራጊው ግ
ን አባቱ ነው=ወይን በተተክ
ለ በሶስት ዓመት ያስ ሠርተ
ውለት ያፈራል ጌታም ማስ
ተማር በጀመረ በሶስት ዓመ
ት ተሰቅሎ ለምዕመናን ፍሬ
ከብርን ያፈራላቸዋልና = አን
ድም ወይን ባመት ባመት
አንዳንድ ቃዳ እያክለ ይሄዳል
እየቀደም የምትሰፋ ሕግ ሠ
ራሁላችሁ ሲል ባለፈው ሥ
ጋውን በዓብስት እንደሰጠን
ለማጠየቅ ራሱን በኅጠተ ሥ
ርናይ መስሎ እንደተናገረ ከ
ዜህም ደሙን በወይን እንደሰ
ጠን ለማጠየቅ ራሱን በሐረገ
ወይን መስሎ ተናገረ =
ወለኩሉ አጽቅ ዘኢይፊፊ በላ
ዕሌዩ ይገዝምዎ =
ወደ ወርቅ ሂዶ በላዕሌዩ አለ
የሚያፈራውን እንዲት ሁሉ
ያቆርጡታል =
ወያላትትዎ =
ይጥሉታል =

ወለኩሉ አጽቅ ዘይፊፊ ያስ
ተናጽሕዎህ
ለሚያፈራው እንዲት ያርሙ
ጸታይ ይኩተኩቱለታል =
ከመ ብዙኃ ይፍረይ =
ብዙ ፍሬን ያፈራ ዘንድ = አ
ንድም ወለኩሉ አጽቅ ዘኢ
ይፊፊ ብለህ መልስ=ባኔ አም
ና በጎ ስራ የማይሠራውን ሰ
ው ሁሉ ሥላሴ ነፍሱን ከሥ
ጋው ይለዩታል ወለኩሉ አጽ
ቅ ዘይፊፊ በጎ ሥራ ለሚሠ
ራ ለምዕመን ግን መናፍቅን
አውግዘው ይለዩበታል ቫቱ ሠ
ቶ ኦርዮስን፣ መቶ አምሳው
መቅደንዮስን፣ ሁለቱ መቶ ን
ስጥርስን፣ እስከ ምጽአት የሚጎ
ሱ መምሕራን እስከ ምጽአ
ት የሚጎሡ መናፍቃንን = ከ
መ ብዙኃ ይፍረይ = ምዕመና
ን ብዙ ፍሬ ትሩፋት ያፈሩ
ዘንድ = ወለኩሉ አጽቅ ያስተ
ናጽሕዎ ይላል አብነት = በጎ
ፍሬ የሚያፈራውን እንዲት
ሁሉ ይቆርጡታል = ከመ ብዙ
ኃ ይፍረይ = በጎው እንዲት
ብዙ ፍሬ ያፈራ ዘንድ = በጎ
ሥራ ለሚሠራው መናፍቅን አ
ውግዘው ይሰዱታል ምዕመን
ም ብዙ ፍሬ ትሩፋትን ያፈራ
ብዙ ፍሬ ከብርን ያገኝ ዘንድ =
ወአንትሙስ ወዳእከሙ ንጹሐ
ን አንትሙ በእንተ ቀል ዘነገር
ኩከሙ = ዮሐ ፳፫ ፲ =
እናንተ ግን እኔ ስላስተማርኳ
ችሁ ፈጽማችሁ ንጹሐን ናችሁ
ንበሩ ብዩ =
በትምርቱ ጸንታችሁ በኔ አም
ናችሁ ኑሩ =
ወአነሂ ብከሙ =

እኔም በናንተ አድሬባችሁ እና
ራላሁ =
ወበከመ አጽቅ ኢይክል ፈርዮ
ባሕቲቱ እመ ኢሀሎ ሙስተ
ጉንደ ወይት =
ከጉንዳ የተለየ አጽቀ ማፍራ
ት እንዳይቻለው =
ከማሁ አንትሙኒ ኢትከሉ ፈ
ርዮ ለእመ ኢነበዩከሙ ብዩ =
እናንተም በኔ ካላመናችሁ ሥ
ራ መሥራት አይቻላችሁም =
እነ ውለቱ ጉንደ ወይን ህጽ
ድቅ =
ጉንደ ወይን እኔ ነኝ፣
ወአንትሙሂ አዕጺቂሁ =
አጽቆቼም እናንተ ናችሁ =
ዘነበረ ብዩ = በኔ ሳመን
ወአነሂ በቱ =
እኔም አድሬባት ጸፍራለሁ፣ ው
ለቱ ማንኛ = አንድም በኔ ያመ
ነ እኔ ያደርኩበት =
ውለቱኬ ዘይፊፊ ብዙኃ፣
ብዙ ፍሬ ትሩፋትን የሚያፈራ
ብዙ ፍሬ ከብርን የሚያገኝ አ
ርሱ ነው =
እስመ ዘእንበሌዮስ አልቮ ዘት
ክሉ ገበረ ወኢምንተሂ፣
በኔ ካላመናችሁ ምንም ምን
ሥራ መሥራት አይቻላችሁ
ምና =
ወእመሰ ዘኢነበረ ብዩ ይገድ
ፍዎ አፍአ ከመ አጽቅ ይቡስ
በኔ ያላመነ ሰው ሲኖር ይቡስ
አጽቅ እንደ መሆኑ እንደ ይቡ
ስ አጽቅ እንደ እኩል ነፍሱን
ከሥጋው ይለዩታል = አንድም
ከመ አጽቅ ይዩብስ ይላል ነፍ
ሱ ከሥጋው ይለያል፣
ወያወጽእዎ =
ከቤት ያወጡታል = ወደገድፍዎ

ዚሉት የማይነሳ ሆነ። ነገሩስ ካልቀረ ብሎ የወሰድኩ እኔ ነኝ አለ ። አርቡ በእኔ ኃጢአት ነው የተገረፈው ብሎ ነል። ተናገረ ጌታ በወንጌል እንዲህ ያለው ይህን ነው ብለው አድንቀዋል ።

፲፬ አንትሙሰኪ አእርከትየ እንትሙ እምከመ ገበርከመ ነሎ ። ህአዘገዡከከመ ።

፲፭ እናንተም የዘገዡትሁን ሁሉ ብታደርጉ ወዳጆቹ ናችሁ።

፲፮ ኢያሁባለከመ እንከ እግብርትየ ፲፯ እንግዲህ ወዲህ ባርች አልላችሁም ። አላ አእርከትየ እንትሙ ። ወዳጆቹ እላችኋለሁ እንኚ ። እስመ ገብርስ ኢየሐምር ዘይሬስዮ እግዚአብሔ። ባረ ጌታው የሚያደርገውን አያውቀውም ያሸጠው ያለው ጠው ማጫ ትሎት አሳልፎ ያሰጠውም እንደሆነ አያውቀውም ።

ወለከመሰ አእርከትየ አገላከመ ። እናንተንስ ወዳጆቹ እላችኋለሁ ። እስመ ነሎ ስላማሳኩ ቡሳብ አቡየ ነገርኩከከመ ። ከባቲ ቁህልውና የሰማሁትን ነግሯችኋለሁና ።

፲፯ አከ እንትሙ ዘኃረይከመኒ ወ ሜምከመኒ ። ማቲ ጾጅ፣ ፲፱ ። ፲፰ ነገር ግን ማኅበር አባቱን ። ጭፍራ አለቃውን መርጦ እንዲሾም እናንተ መርጣችሁ የሾማችሁኝ አይደለም ።

አላ እኔ ኃረይኩከመ ወሚም ኩኩ ።

፲፱ አንትሙሰኪ አእርከትየ እንትሙ እምከመ ገበርከመ ነሎ ። ህአዘገዡከከመ ። ፲፯ እናንተም የዘገዡትሁን ሁሉ ብታደርጉ ወዳጆቹ ናችሁ። ፲፮ ኢያሁባለከመ እንከ እግብርትየ ፲፯ እንግዲህ ወዲህ ባርች አልላችሁም ። አላ አእርከትየ እንትሙ ። ወዳጆቹ እላችኋለሁ እንኚ ። እስመ ገብርስ ኢየሐምር ዘይሬስዮ እግዚአብሔ። ባረ ጌታው የሚያደርገውን አያውቀውም ያሸጠው ያለው ጠው ማጫ ትሎት አሳልፎ ያሰጠውም እንደሆነ አያውቀውም ። ወለከመሰ አእርከትየ አገላከመ ። እናንተንስ ወዳጆቹ እላችኋለሁ ። እስመ ነሎ ስላማሳኩ ቡሳብ አቡየ ነገርኩከከመ ። ከባቲ ቁህልውና የሰማሁትን ነግሯችኋለሁና ። ፲፯ አከ እንትሙ ዘኃረይከመኒ ወ ሜምከመኒ ። ማቲ ጾጅ፣ ፲፱ ። ፲፰ ነገር ግን ማኅበር አባቱን ። ጭፍራ አለቃውን መርጦ እንዲሾም እናንተ መርጣችሁ የሾማችሁኝ አይደለም ። አላ እኔ ኃረይኩከመ ወሚም ኩኩ ።

እኔ መርጧ ሹሚያችኋለሁ እንኚ ።

ወእሬስዮከመ ከመ ትሎና ። እንድትሄዱ ማለት በሃይማኖት ስንታችሁ እንድትኖሩ ። ወፍሬ ትፍረዩ ።

ፍሬ ትፍሩትን እንድታፈሩ አደርጋችኋለሁ ።

ወውለቱ ፍሬከመ ይነብር ለዓለም ።

ፍሬ ትፍሩታችሁም ለዘለዓለም ይኖራል ።

ከመ እመ ሰአልከም ለአብ በስምየ ነሎ ይሁበከመ ። በቅንው ወልድከ በስቁል ወልድከ ብላችሁ ብትለምኑት አብ እንዲያደርግላችሁ መጠን ወዘንተ እኢዘከከመ ከመ ትትፋቀሩ ዘበይናቲከመ ። ስዮሐ ፣ ፲፩ ።

፲፯ አርስ በራሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ እንዲህ ላንዱ ይምትለት ዘንድ ይህን ነገርኳችሁ ። በእንተ ጸሊኦ ዝንቱ ዓለም ።

፲፰ እመሂ ዓለም ጸልኦከመ አእምሩ ከመ ኢያየ ቀደመ ጸሊኦ ።

፲፯ ሰው ቢጠላችሁም አስቀድሞ እኔን እንደጸላኝ አወቁ ።

፲፱ ሶበሰ እምዓለም አንትሙ እምአፍቀረከመ ዓለም ።

፲፱ ከዓለም ወገን ብትሆኑ ሰው በወደዳችሁ ነበር ።

እስመ ዓለም አሊኦ ያፈቅር ወገን ወገኑን ይወዳልና ፡ ሌባ ሌባውን ፡ ቀጣፊ ቀጣፊውን ። ወወላቲቱ እስመ አኢከከመ እምዓለም ።

፲፱ ሰው ቢጠላችሁም አስቀድሞ እኔን እንደጸላኝ አወቁ ።

፲፱ ሰበሰ እምዓለም አንትሙ እምአፍቀረከመ ዓለም ።

፲፱ ከዓለም ወገን ብትሆኑ ሰው በወደዳችሁ ነበር ። እስመ ዓለም አሊኦ ያፈቅር ወገን ወገኑን ይወዳልና ፡ ሌባ ሌባውን ፡ ቀጣፊ ቀጣፊውን ። ወወላቲቱ እስመ አኢከከመ እምዓለም ።

እናንተ ግን ከዓለም ወገን አይደላችሁም ።

አላ እኔ ኃረይኩከመ እምሱስተ ዓለም ።

እኔ ከዓለም መርጫችኋለሁ እንኚ ።

በእንተ ዝንቱ ይጸልኦከመ ዓለም ።

፲፱ ስለዚህ ሰው ይጸላችኋል ።

፳ ተዘከሩ ቃልየ ዘእነ እቤለከመ አልቦ ገብር ዘየዓቢ እምእግዚኦ ወኢሐዋርያ ። ማቲ ፲፮፣ ፲፯፣ ፲፰ ።

፳ በዚያውም ላይ ከጌታው የሚበልጥ ሰሪ ከላኪው የሚበልጥ መልክተኛ የለም ያልኳችሁን አስቡ ። እምከመ ኪያየ ሰደዱ ኪያከመኒ ይሰድዱከመ ።

እኔን በሞት አስወጥተው ከሰደዱኝ እናንተንም ከሀገራችሁ አስወጥተው ይሰደዱዎችኋል ። ወሶበሰ ዓቀቡ ቃልየ ቃለከመኒ እምዓቀቡ ። ነገራን ተቀብለውኝስ ቢሆን እናንተንም በተቀበሏችሁ ነበር

፳፩ ወባሕቱ ዘንተ ነሎ ይገብሩ ላ እሌከመ በእንተ ስምየ እስመ ኢየሐምርዎ ለዘፈነወኒ ።

፳፩ ነገር ግን አባቲን አያውቁትም ና በኔ ስም ስለአስተማራችሁ ይህን ሁሉ ያመጡባችኋል አንድም በኔ ስም ስለአስተማራችሁ ይህን ሁሉ የሚያመጡባችሁ አባቲን አያውቁትም ና ስለዚህ ነው ።

፳፪ ሶበሰ አመጸእኩ እኔ ወኢነገርከምመ እምድንኑ ወእምአኩኖመ ጌጋየ ።

፳፪ ሰው ሁኔታ በላብተማርኋቸው

የጥላንስ ወንጌል ።

ዕዳ ባልሆነባቸው ነበር ከፋገ
 ም በጻጉ ነበር ።
 ወይሌሌላ ባሕቱ አልፎ ም
 ከንያት ለጊጋዮ ።
 ዜሬ ግን ለበደላቸው ምክንያ
 ት የላቸውም በናውቀው ያስተ
 ፍረን ባይኖር አይሉም ።
 ሸፎ ዘጸልጻ ኪያየ ጸልክ ለአቡዩ
 ሸፎ እኔን የጠላ አባቲን ጠላው ።
 ሸፎ ሰባሰ ሊገበርኩ ሎሙ ግብረ
 ዘባድ ሊገብር አምሊኮኖ
 ሙ ጊጋዮ ።
 ሸፎ ሌላ ያልሠራው ሥራስ ባልሰ
 ራላቸው ዕዳ ባልሆነባቸውም
 ነበር ፤ ምንው ኤልያስ አንድ
 ምውት ኤልሳሳ ሁለት ምው
 ት አስነሥተው የለምን ቢሉ የ
 ኒያ ሕፃዕ አለባት የሱ ግን ጎ
 ፀፅ የለበትም ። የኒያ የጸጋ
 ነው፤ የርሱ የባሕርይ ነው ።
 ወይሌሌላ ባሕቱ ርእይኒሂ ወ
 ጸልውኒሂ ።
 ዛሬ ግን አዩኝ ጠሉኝ ።
 ኪያየሂ ወአቡዩሂ ፡
 አንድም እኔንም አባቲንም አ
 ዩን ጠሉን ።
 ሸፎ ወባሕቱ ከመ ይብጻሕ ቃል ዘ
 ጽሑፍ ውስተ ኦሪቶሙ ዘይ
 ቤ ጸልዎኒ በከንቱ ። መዝ ፲፱
 ሉቃ ሸፎ ፵፭ ።
 ሸፎ ነገር ግን በአሪት ጽልጻ በጻ
 መግ ይጸልዎኒ ያለው ይደርስ
 ይፈጸም ዘንድ በከንቱ ጠሉኝ ።
 ሸፎ ወባሕ መእኦ ጸራቅሊጦስ ዘአ
 ነ ለፈኑ ለከመ ዘይወጽኦ ከ
 ምአብ ውሕቅ ሰማዕትዩ ።
 ሸፎ ከአብ የሚወጣ እኔ የምልክ
 ላችሁ ጸራቅሊጦስ በመጣ ጊዜ
 ምስክሩ ነው ።
 ሸፎ ወአንትሙሂ ሰማዕትዩ ።

ሸፎ እናንተም ምስክርዎ ነችሁ ።
 እስመ እምትከት ሀለውካሙ
 ምስሌየ ጎሩያንዩ ።
 ተመርጣችሁ ሶስት ዓመት ከ
 ሶስት ወር ከኔ ጋራ ነበራችሁና
 አንድም ዕሩይዩ ይላል አብነት
 ከጥንት ጀምሮ መንፈስ ቅዱ
 ስ በዕሪናዩ አለና ።
 በእንተ ስደታት ።
 ምዕራፍ ፲፯ ።
 ሸ ወዘንተ ነገርኩከሙ ከመ አ.
 ዩ ትትግቀፉ እስመ እምኩራባቲ
 ሆሙ ያወጽኩከሙ ።
 ሸ ከምኩራባቸው ያወጣችኋል
 ነ እንጻትጠራጠሩ ይህን ነገ
 ርኋችሁ ።
 ወባሕቱ ትመጽኦ ሰግት ወይ
 በጽሕ ጊዜሁ ከመ ነሉ ዘይ
 ቀትለክሙ ይመስሎ ከሙ ዘ
 መሥዋዕተ ያበውዕ ለእግዚአ
 ብሔር ።
 ባሕቱ ዋዩ ነው እናንተን የገ
 ደለ ሁሉ ለእግዚአብሔር መ
 ሥዋዕት ያቀረቡ የሚመስልበ
 ት ጊዜ ይደርሳል ።
 ፫ ወዘንተኒ ዘይገብሩ ላዕሌከሙ
 ይህንም የሚያደርጉባችሁ ።
 እስመ ኢየሱስም ለአብ ።
 አብን አያውቁትምና ።
 ወኢ ኪያየ ።
 እኔንም አያውቁኝምና ፤ አንድ
 ም መከራ የሚያመጡባችሁ
 እኔንም አባቲንም አያውቁን
 ምና ስለዚህ ነው ።
 ፬ ወባሕቱ ዘንተሰ ነገርኩከሙ ከ
 መ ትዘክርዎ እመ በጽሑባዜሁ
 ፬ ነገር ግን በተደረገ ጊዜ እኔ
 እንደነገርኋችሁ ታስቡት ዘን

ድ ይህን ነገርኋችሁ ። ሳይደረ
 ግ አስቀድሞ አውቆ የነገረን
 የባሕርይ አምላክ እንጂ ቢሆ
 ን ነው ብላችሁ ታስቡት ዘንድ
 ወቀዱሙዕ አ ነገርኩከሙ ዘንተ
 አስቀድሞ ግን ይህን አልነገ
 ርኋችሁም ።
 እስመ ሀሎኩ ምስሌከሙ ።
 ከናንተ ጋራ በሕይወት ነበር
 ኩና ።
 ወይሌሌላ ባሕቱ አሐውር ጎ
 ቤ አብ ዘፈነወኒ ።
 ነገር ግን ወደላክኝ ወደ አብ
 እሄዳለሁ ።
 ወኢ አዳሂ እምኔከሙ ኢትብ
 ሉኒ አይቲት ተላውር ።
 ከናንተ አንጻችሁ ስንኳ ወደ
 ት ትሄዳለህ አትሉኝም አብ
 ራችሁኝ አትሞቱም ።
 ጸ ወባሕቱ እስመ ዘንተ ነገርኩ
 ከሙ ጎዘን መልአ ውስተ ል
 ብከሙ ።
 ጸ ባሕቱና ባሕቱ አንድ ወገን ።
 ይህንስ ስለነገርኋችሁ በልባች
 ሁ ጎዘን ሰፍርባችኋል ።
 ጸ ከከመ አሰፈዎሙ ኢየሱስ መ
 ንፈስ ቅዱስ ።
 ጸ ወአንስ አማን ሀልወ እብለ
 ከሙ ።
 ጸ እኔስ ቀዋሚ ነገር ነገርኋችሁ ይ
 ጎይሰከሙ አሐር አነ ጎበ አቡ
 ወደአብ እኔብሔድ ይሻላችኋል
 እስመ እመ ኢሐርኩ እነ ኢ
 ይመጽኦ ጸራቅሊጦስ ጎሌከሙ
 እኔ ካልሄድሁ መንፈስ ቅዱስ
 አይሰጣችሁምና ።
 ወእመሰ ሐርኩ እነ ጎበ አብ
 እፈንዎ ለከሙ ።

እኔ ወደአብ ሃይድኩ እንደሆነ ግን አልከላችኋለሁ ።
 ፳፻፲፱ ጠመጸኦ ውለቱ ይዳለፎ ለዓለም በእንተ ኃጢአት ።
 ፳፻፲፳ በመጣም ጊዜ በኃጢአት ምክንያት ሰውን ይዘልፈዋል ። ወበእንተ ጽድቅ ። በጽድቅ ምክንያት ። ወበእንተ ክፍሉ ። በክፍሉም ምክንያት ይዘልፈዋል ። ሶስት አርእስት ተናገረ ። ለሶስቱም ያመጣል ። በእንተ ኃጢአት ። በኃጢአትም ምክንያት ይዘልፈዋል ያልኋችሁ ።
 ፱ እስመ ኢየሱስ ገደብ ።
 ፱ አላመኑ በኃምና ሰለዚህ ነው አስተኃፈረ ኃጢአት በዳቦ ምድር ብለው ይነግሯቸዋል በዚህ ባያምኑ ድውይ ፈውሰው ያሳዩዋቸዋል ። በዚያ ባያምኑ ልዩ ይሆንባቸዋልና ።
 ፲ ወበእንተ ጽድቅ ።
 ፲፱ በጽድቅ ምክንያት ይዘልፈዋል ያልኩት ። እስመ አን አሐውር ኅበ አብ ወደአብ እሃዳለሁና ። ወኢትሬአዩኒ እንክ ። ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝምና ስለዚህ ነው ። አብጠለ ሞተ በውስተ ሲኦል ወነሁተ ሙስና ዛውስተ መቃብር ብለው ይነግሯቸዋል በዚህ ባያምኑ ሙት አሥንሥተው ያሳዩዋቸዋል በዚህ ባያምኑ ያፈረደባቸዋልና ።
 ፲፭ ወበእንተስ ክፍሉ እስመ ይትኳን ሙሉኩ ለዝንቱ ዓለም
 ፲፮ በክፍሉ ምክንያት ይዘልፈዋል ያልኩት የዚህ ዓለም አቤጋዝ

ዲያብሎስ ድል ይነግላል ስለዚህ ነው ። ወሠግረ መርገመ በዲቦ ፅፀ መስቀል ብለው ይነግሩዋቸዋል፤ በዚህ ባያምኑ ኃጅን አውጥተው ያሳዩዋቸዋልና በዚያ ባያምኑ እዳ ይሆንባቸዋልና ። አንድም በእንተ ኃጢአት፤ አስተኃፈረ ኃጢአት በዳቦ ምድር ወአብጠለ ሞተ በውስተ ሲኦል ብለው ይነግሩዋቸዋል በዚህ ባያምኑ ድውይ ፈውሰው ሙት አስንሥተው ያሳዩዋቸዋል በዚህ ባያምኑ ይፈረድባቸዋል ። ወበእንተ ጽድቅ ስምቅድመ ይትወለድ አብርሃም ሀሎኩ አን ብሏል ብለው ይነግሩዋቸዋል ። በዚህ ባያምኑ ከራሳቸው አንቅተው ቀዳሚው ቀል ብለው ይነግሩዋቸዋል፤ በዚህ ባያምኑ እዳ ይሆንባቸዋልና ። ወበእንተ ክፍሉ አይለውጥም ።
 ፲፪ ወብዩ ብዙኃ ነገር ዘእነግረክ ሙ ።
 ፲፫ የምነግራችሁ ብዙ ነገር ነበረኝ ወባሕቱ ኢትክሉ ፀዊርቶ ይእዜ ለብዎቶ ሲል ነው ። ነገር ግን ዛሬ ማወቅ አይቻላችሁም
 ፲፫ ወመጸኦ ውለቱ መንፈስ ጽድቅ ይመርሐክሙ ኅበ ክሉ ጽድቅ
 ፲፫ መንፈስ ቅዱስ በመጣ ጊዜ ወደትፋፋተ ሥጋ ወደትፋፋተ ነፍስ መርቶ ያደርሳችኋል ። እስመ ኢይግር ዘእም ኅቤሁ ከራሱ አንቅቶ አያስተምርምና ወዘሰምፀ ዳፊሙ ይነገር ። ከኔ በህልው የሰማውን ያስተምራል እንጂ ። አንድም ከር

ሱ ብቻ አንቅቶ አይናገርም ከአብ ከኔም በህልውና የሰማውንም ያስተምራል እንጂ ። ወዘይመጽእሂ ያነግረክሙ፤ ዘይመጽእሂ ጸራቅሊጦስ ያላገራችኋል ። አንድም ያለፈውን ብቻ አይነግራችሁም የሚመጣውንም ይነግራችኋል፤
 ፲፬ ወውለቱ ኪያዩ ይሉብሉ፤
 ፲፬ እርሱ እኔን ይገልጻል፤ እስመ እምዚአዩ ይነሥእ ወይ ነግረክሙ ። እግዚእነትን መምርገትን ቃልነትን ትንቢትን ዘመንን ከኔ ገንዘብ ያደርጋልና ይነግራችኋል፤ እስመ ክሉ ዘቦ ለአቡዩ ዚአዩ ውለቱ፤ ያባቱ ገንዘብ ሁሉ ገንዘቤ ነውና ።
 ፲፭ ወበእንተ ዝንቱ አብለኩሙ እምዚአዩ ይነሥእ ወይነግረክሙ ክሉ ።
 ፲፭ ስለዚህ ከኔ ገንዘብ አድርጎ ሁሉን ይነግራችኋል እላችኋለሁ በእንተ ተመይጦተ ኢየሱስ ውስተ ሰማይ ።
 ፲፮ ዓዲ ኅዳጠ ኢትሬአዩኒ ። ጥቂት ወራት አታዩኝም ። ወከዕበ ኅዳጠ ትሬአዩኒ ። ዳግመኛ ጥቂት ወራት ታዩኛላችሁ ። እስመ አሐውር ኅበ አብ ። ወደአብ እሃዳለሁና ።
 ፲፯ ወተበሀሉ አርዳኢሁ በበይናቲ ሆሙ ምንትን ዝንቱ ዘይብለኝ ዓዲ ኅዳጠ ኢትሬአዩኒ ወከዕበ ዓዲ ኅዳጠ ትሬአዩኒ
 ፲፯ ደቀ መዛሙርቁ እርሱ በርሳቸ

፩ ጥቂት ወራት አታዩኝም ጥቂት ወራት ታዩኛላችሁ የሚለን ምንድነው።
 እስሙ አሐውር ኅዘ አብ።
 ወደአብ እሄዳለሁና።
 ፪ ወይሌሉ ምንት ገንቱ ዘይብልን ኅዳጠ።
 ፫ ጥቂት ወራት አታዩኝም የሚለን ምንድነው።
 ኢነአምር ዘይትናገር ቦቱ።
 የሚናገረውን አናውቀውም አሉ።
 ፬ ወአእመርሙ እገዚእ ኢየሱስ ከመ ይፈቅዱ ይሰክላል።
 ፭ ኔታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ሊጠይቁት እንደወደዱ አውቆ ወይሌሉሙ በእንተ ገንቱ ትትኝሠሡ በበይናቲክሙ እስመ አይለክሙ ዓዲ ኅዳጠ ኢትሪ አዩኒ ወካዕበ ኅዳጠ ትረእዩኒ ጥቂት ወራት አታዩኝም ጥቂት ወራት ታዩኛላችሁ ብያችኋለሁና ስለዚህ እርሱ በርሳችሁ ትመራሙራላችሁን አላቸው።
 ፮ አግን አግን አብለክሙ ከመ ትበክዩ ወትላህዉ አንትሙ።
 ፯ እንድታለቅሱ እንድታገኙ በውነት እነግራችኋለሁ አላቸው ወዓለምሰ ይትረሳሕ።
 ዓለም ገን ደስ ይለዋል።
 ወአንትሙስ ተኃዝኑ።
 እናንተም ታዝናላችሁ።
 ወባሕቱ ኃዘንክሙ ፍሥሐ ይከውሳክሙ።
 ነገር ገን ኃዘናችሁ ደስ ያሰኛችኋል።
 ፳ ሰከሙ ብእሲት ትቲክዝ ሶበአ ልጅቶት ሰወሊድ።
 ፳፩ ለሙወለድ የቀረበች ሴት እንድታዝን።

እስመ በጽሐ ጊዜሃ። የምትወለድበት ጊዜ ደርሷልና። ወእምክሙ ወለደት ዕዓላ ኢትዜክሮ እንከ ለሕግግ ዘእንተ ፍሥሐላ።
 ልጅዋን ከወለደች በኋላም ደስ ስላላት መከራዋን እንዳታስበው። እስመ ወለደት ብእሴ ውስተ ዓለም። በዚህ ዓለም ወንድ ልጅ ወልዳለችና።
 ፳፪ ወከማሁ እንትሙኒ ትቲክዝ ይእዜ።
 ፳፫ እርሷ እንዳዘነች እናንተም ታዝናላችሁ።
 ወባሕቱ ካዕበ እረአየክሙ ወይትረሥሐክሙ ልብክሙ ነገር ገን እርሷን ደስ እንዳላት እናንተንም ደስ ይላችኋል አንድም በከመ ብእሲት ብሰህ መልስ። ልወለድላቸው የቀረብኩ ነበያት አምስት ሺህ ካምስት መቶ ዘመን ያዝኑ እንደነበረ። እስመ በጽሐ ጊዜሃ እኔ የምወለድበት ዘመን ቀርቧልና። ወእምክሙ ወለደት። እኔ ከተወለድኩላቸው በኋላ ገን አምስት ሺህ ካምስት መቶ ዘመን የነበረውን መከራ እንዳያስቡት። በእንተ ፍሥሐላ ደስ ስላላቸው። እስመ ወለደት እኔ ተወልጃላቸዋለሁና። ከማሁ አንትሙኒ። እኒያ ያዝኑ እንደነበረ እናንተም ታዝናላችሁ ወባሕቱ። እኒያን ደስ እንዳላቸው እናንተንም ደስ ይላችኋል ወፍሥሐክሙኒ አልቦ ዘየሐይደክሙ።
 ከደስታችሁ ከኔ አንድነት የሚለያችሁ የለም።

፳፯ ወይለተ አሚረ አልቦ ዘትስእ ሉኒ ኪያዩ ወኢምንተኒ። ማቴ ፯፻፵፫ ፲፩ ጸፀ ሉቃ ፲፩ ፱ ላሳሳ ሐ ፲፱ ፲፱ ያዕ ፩፭።
 ፳፰ ያን ጊዜ እኔን የምትለምኑኝ ምንም ምን የለም።
 አግን አግን አብለክሙ ከመ እመ ሰክለክም ለእብ በስሃዩ ዘሉ ይሁብክሙ።
 በቅንዎ ወልድክ በስቅል ወልድክ እያላችሁ አብን ብትለም ኑት የለመናችሁትን ሁሉ እንዲያደርግላችሁ በሙነት እነግራችኋለሁ።
 ፳፱ ወእስከ ይእዜ ኢሰክለክም ወኢምንተኒ በስምዩ።
 ፴፬ ነገር ገን አስከሁን ምንም ምን በስሜ አላመናችሁትም።
 ሰክሉ ወትነሥኡ።
 ለምኑ ታዥላችሁ።
 ከመ ፍጹመ ይኩን ፍሥሐክሙ ፈጽሞ ደስ ይላችሁ ዘንድ።
 ከከመ ተሰናክሎ ኢየሱስ እም እርድዕት።
 ፴፭ ወይእዜሰ በምሳሌ ነገርኩከሙ።
 ፴፮ የኦብን ነገር ገልጬ ነገርኳችሁ ወባሕቱ ይበጽሕ ጊዜሁ እመ ኢያነግረክሙ በምሳሌ።
 ነገር ገን ገልጬ የማልነግራችሁ ጊዜ ደርሷል።
 አላ ከሁተ አየድግክሙ በእንተ አብ።
 የኦብን ነገር በልቦናችሁ እስልባችኋለሁ አቀርጽባችኋለሁ እንጂ። እንዲህስ እንዳይሆን።
 ወይእዜሰ ገሃድ ተናገርከን ወለልቦ ዘመሰልክ ብሎ ያመጣዋል ወይእዜሰ በምሳሌ ነገርኩከ

ሙ ብለህ መልስ። ዘሬ የአብን ነገር ሰውሬ ነገርኳችሁ። ወባሕ ቱ። ግን ሰውሬ የግልነግራችሁ ጊዜ ደርሷል። አላ አየድግክሙ ከሁተ። ገልጫ እነግራችኋለሁ እንጂ።

፳፮ ወይለተ አሚረ ትስኦሉ ብስምዮ

፳፯ ያን ጊዜ በቅንው ወልድክ በስቁል ወልድክ ብላችሁ ትለምናላችሁ።

ወኢያብላክሙ ከመክን ዘክስ እሎ ለአብ በእንቲክክሙ። ለናንተ አብን እንዳለምነው አልነግራችሁም።

፳፰ ወእኮ ዘእስከሎ ለአብ በእንቲክክሙ።

፳፱ ስለናንተ አብን እለምነውም። እስሙ ለሊሁ አብ ያፈቅረክሙ አርሱ አብ ይወዳችኋልና። እስሙ አንትሙ አፍቀርክሙ ኒ ወአመንክሙ ኒ ብዩ ከመ እምኅበ እግዚአብሔር ወደእኩ እናንት ወዳችሁኛልና አምናችሁ ብኛልምና እኔ ከእግዚአብሔር እንደ ወጣሁ።

፴፩ ወመደእኩ ውስተ ዓለም።

፴፪ ከእግዚአብሔር አብ አካል ዘእምአካል ባሕርይ ዘእምባሕርይ ተወልጄ ወደዚህ አለም መጣሁ ወካዕበ አንድጎ ለዓለም ወአሐውር ጎበ አብ። ዳግመኛ ሰውን ተለዩኛው ወደአብ እሄዳለሁ። በሞት መለዩቱ ን በረድኤት ለመለዩቱ ካዕብ አለ። አንድም በዕርገት መለዩቱን በሞት ለመለዩቱ ካዕብ እለ

፴፫ ወያሌልም ኮርዳሊሁ ያእዜሰ ገሃዶ ተናገርከኝ።

፴፬ ያተ መዛሙርቱም ዛሬ ግን ገልጹክ ነገርክን።

ወአልቦ ዘመሰልክ ወኢምን ተኒ። ምንም ምን ሠውረህ የነገርክ ን ነገር የለም።

፴፭ ወይእዜሰ አእመርኝ ከመ ነሎ ተአምር አንተ።

፴፮ ዛሬ ግን ሁሉን እንድታውቅ አወቅን። ወኢተፈቅድ ያንግርክ መትሂ ማንም ማን ሊነግርህ አትሻም አሉት።

ወበእንተ ዝንቱ ነአምር ከመ እምኅበ እግዚአብሔር ወግእከ ከእግዚአብሔር አካል ዘእምአካል ባሕርይ ዘእምባሕርይ እንደተወለድህ በዚህ እናውቃለን ወአውሥኦ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ያእዜሰኩ አእምሩ ወእመኑ።

፴፯ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም መለሰላቸው አላቸውም አሁን እወቁ አመኑ።

፴፰ ናሁ ከመ ይበጽሕ ጊዜሁ።

፴፱ እነሆ ጊዜው እንደደረሰ። ወበጸሐሂ ከመ ነሎክሙ ትዘረው ለለጅዱ ጅዱ ውስተ መካኑ በደረሰም ጊዜ ሁላችሁ እያንዳንዳችሁ እንድችበተኑ እወቁ አላቸው። ወተኃድገኒ ባሕቲትዮ። ብቻዬን ትተውኛላችሁ። ወበሕቱ ኢኮንኩ እነ ባሕቲትዮ። እኔ ግን ብቻዬን አይደለሁም እስሙ አብ ምስሌዩ ውለቱ። አብ በኔ ህልውና ነውና።

፵፩ ወዝንቱ ውለቱ ዘነገርኩክሙ ከመ ብዩ ሰላሙ ትርክቡ።

፵፪ በኔ አንድነትን ታገኛ ዘንድ የነገርኳችሁ ይህ ነው።

ወበዓለምሰ ሕግመ ትረክቡ። በዓለም ግን መከራን ትቀበላላችሁ። ወበሕቱ ዕንፁ እስሙ እነ ምዕክም ለዓለም። ነገር ግን እኔ ድል ነፃቻለሁና ድል ንሁ። ድል ነሥቶ ድል ንሁ አለ ድል ያተነግን ያርሴት ላትቀር ትግርክዋለችና።

ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ።

ምዕራፍ ፲፯።

፩ ወዘንተ ነገር ተናገሮ እግዚአብሔር ኢየሱስ አንሥኦ ዓዕይንቲሁ ውስተ ሰማይ።

፪ ይህን ተናገሮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዓይኑን ወደሰማይ አቀና። ሐተታ እስካሁን ከደቀመዛሙርቱ ጋራ ይነጋገር ነበር እንግዲህ ወዲህ ግን ከአብ ጋራ ለመነጋገር። ወይቤ አባ በጸሐ ጊዜሁ ከመ ትሰብሐ ለወልድክ። አባቲሆይ ልጅህን ትገልጸው ዘንድ ጊዜው ደረሰ። ወከመ ወልድክኒ ያሰብሕክ። ልጅህም ደግሞ ያመሰግንህ ዘንድ።

፫ በከመ እኩነንክ ላዕል ነሎ ህሥጋ ወነፍስ ከመ የህሙሕ ያወተ ዘለዓለም ለአለ ወሀብካሁ። ማቱ ፳፮ ፲፭።

፬ በሀብት ስበህ በረድኤት አቅርቦ ለሰጠኸው ለምዕመናን የዘለዓለም ሕይወት የሚገኝበትን ያሰጣቸው ዘንድ የዘለዓለም ሕይወት የሚገኝበትን ሃይማኖት ያስተምራቸው ዘንድ በሥጋዊ በነፍሳዊ ሁሉ ላይ እንዳሠ

ከመ ይትፈጸም ቀጽ መጽሐፍ መጽሐፍ፣ መደብ፣ ለምድር ገበያ ያለው ይደርስ። ይፈጸም ዘንድ።

፲፫ ወይንዘሰ ዛቅተ፣ ለመጽኑ ጎ ቤከ።

፲፬ ዛሬ ግን ወዳንተ ለመጣለሁ ወለከሉሰ አጎድጎሙ ውስተ ዓለም።

እርሳቸውን ግን በዓለም ለተ ሞቸዋለሁ።

ወዘንተ እነግር ውስተ ዓለም ይኸንንም በዓለም እናገራለሁ ከመ ይኩን ፍሥሐዩ ፍጹመ በላዕሌዎሙ።

ደስታዬ በርሳቸው ፍጹም ይ ሆን ዘንድ ግለት ፈጽሞ ደስ ይላቸው ዘንድ።

፲፱ ወክንሰ ፈጸምዩ ወሀብክምሙ ቃለከ።

፲፱ ስግራን ፈጽሜ ነገርኳቸው። ወዓለምሰ ጸልኦሙ። ሰው ግን ይጸላቸዋል።

እስመ ኢኮኑ ለመንቱ ለም ዓለም።

እርሳቸው ከዓለም አይደሉምና በከመ ኢኮንኩ እነ ለምዓለም እኔ ከዓለም ወገን እንዳይደለሁ ከዓለም እንዳልተገኘሁ።

፲፳ አኮ ዘእስከለከ ከመ ትንግሥ ሙ ለምዓለም። ዛሬስ ከዘ ሀ አነፍን ሞት ይከሰሱብናል እንዳይሉት የምለምንዐ በሞት ትወሰዳቸው ዘንድ አይደለም ዘእንበለ ጳዕሙ ከመ ትሰቀቦ ሙ ለምእኩይ።

ከሞት ትጠብቃቸው ዘንድ ነ ሙ እንጂ ወከዐ የማያውቅ ሁኖ እይደልም በእብ ለሐዋርያት ለመንገር ነው። ዘንቱ ሙእቱ

ወልድዩ ባለ ጊዜ ወልድ ል ድንቱን የማያውቅ ሁኖ እንዳ ይይል በወልድ ለዮሐንስ ለመ ንገር እንደሆነ።

፲፮ እስመ ለመንቱ ኢኮኑ ለምዓ ለም።

፲፯ እሳቸው ከዓለም ወገን አይደ ሉምና።

በከመ ኢኮንኩ እነ ለምዓለም እኔ ከዓለም እንዳልተገኘሁ።

፲፰ ቀድሶሙ በጽድቅከ።

፲፯ በዕኑ ቀጠሮሀ አዕናቸው።

እስመ ጽድቅ ውእቱ ቃልከ ቀጠሮሀ ዕኑ ነውና። እንድም በከካላዊ ቃልሀ አከብራቸው ቃልሀ አካላዊ ነውና።

፲፱ በከመ አንተ ፈነውከኒ ውስተ ዓለም ከያየ።

፲፱ አንተ እኔን ወደዓለም እንደ ላክኸኝ።

ከማሁ አነኒ ፈነውከምሙ ው ስተ ዓለም።

እኔም ወደዓለም ላክኳቸው።

፲፱ ወበእ ቲአዎሙ አነ አቁድስ ርክሰዩ።

፲፱ ስለርሳቸው ተሰቅዬ ነፍሴን ከ ሥጋዬ አለያለሁ። እንድም ስ ለርሳቸው ራሴን አከብራለሁ ከመ ይኩኑ ለመንቱሃ ቅዱ ሳን በጽድቅ።

በውናት ንዑዳን ከቡራን ይሆ ኑ ዘንድ።

፳ ወአከ በእንተ እሉ ባሕቲቶሙ ዘእስከለከ።

፳ የምለምንዐ ስለነሱ ብቻ አይ ደለም።

አላ በእንተሃ እለ የለምኑ ብዩ በቃሉሙ።

ከርሳቸው ተምረው ስለሚያ ምኑ እስከ ምጽአት ድረስ ስ

ለሚነሱ ምዕመናንም ነው እ ንጂ።

፳፩ ከመ ይኩኑ አሐዶ ሃሉሙ ከ ማነ ከመ ሩ ንሕነ።

፳፩ ሁሉም እንድ ይሆኑ በንድ እ ኛ በባሕርይ አንድ እንደሆነ በከመ አንተ አብ ብዩ።

አባት ሆዩ አንተ በኔ ሀልው እንደሆንክ።

ወአነሃ ብከ። ለኔም ባንተ ሀልው እንደሆንኩ።

ከመ ይኩኑ ለመንቱሃ ብነ ከ ማነ ከመ ሩ ንሕነ።

እኛ በባሕርይ አንድ እንደሆነ እርሳቸው በጸጋ አንድ ይሆኑ ዘንድ።

ከመ ይእመን ዓለም ከመ አ ንተ ፈነውከኒ።

ባንተ ፈቃድ ሰው እንደሆንኩ ዓለም የምን ዘንድ።

፳፪ ወአነሃ ወሀብክምሙ ቀለከ ዘ ወሀብከኒ።

፳፪ እኔም የሰጠኸኝን ሰጠኳቸው ግለት የነገርከኝን ነገርኳቸው ከመ ይኩኑ አሐዶ ከማነ በከ መ አሐዱ ንሕነ።

እኛ በባሕርይ አንድ እንደሆነ በጸጋ አንድ ይሆኑ ዘንድ።

፳፫ ወአነሃ በሙ።

፳፫ እኔም አድራባቸው እናራለሁ ወአንተሃ ብዩ።

አንተም በኔ ሀልው ሁነህ እ ንድትኖር።

ከመ ለመንቱሃ ይኩኑ ፍጹ ማነ በእሐዱ።

በእሐዱ ያለውን ፍቅር ሳሉ ታል ሊቁ፣ በፍቅር አንድ ይሆ ኑ ዘንድ።

ከመ ይእመን ዓለም ከመ አ ንተ ፈነውከኒ።

እንተ እንደ ላክኸኝ ባንተ ፈቃድ ሰው እንደሆንኩ ዓለም ያውቅ ዘንድ ፡
 ወእፍቀርከዎሙ እነ በከመ አንተ ኪያዩ አፍቀርከኝ ፡፡
 እኔን እንደወደድኸኝ ወደድኋቸው ሙት ተሰቀል እንዳልኸኝ ሙቱ ተሰቀሉ አልኳቸው ፡፡
 አፀ አባ እለሰ ወሀብከኝ እፈቅድ ከመ የሀልወ ጎበ ሀሎኩ እነ ምስሌዩ ከመ ይርእዩ ስብሐተ ዘመሀብከኝ ፡፡
 አፀ አባት ሆይ የሰጠኸኝ ምዕመናን የሰጠኸኝን ክብር ያዩ ዘንድ ከኔ ጋራ እኔ ከላሁበት ለኖሩ እወዳለሁ ፡፡ እንድም የሰጠኸኝን ክብር ያወርሱ ዘንድ ፡፡ እስመ አንተ አፍቀርከኝ እም ቅድመ ይትፈጠር ዓለም ፡፡
 ዓለም ሳይፈጠር ወደኸኛልና አፀ አባ ጸድቅ ወዓለምሰ እያለ መረከ ፡፡ የባሕርይ አምላክ አባቲ ሰው አላወቀህም ፡፡ ወእንሰ ባሕቱ አእመርኩክ ፡፡ እኔ ግን አውቄሃለሁ ፡፡ ወእመንቱሰ አእመሩክ ከመ አንተ ፈንወ-ከኝ ፡፡ እርሳቸውም ባንተ ፈቃድ ሰው እንደሆንኩ አውቀዋል ፡፡
 አፀ ወነገርከዎሙ ስመክ ፡፡ አፀ አባትነትኸን ነገርኋቸው ስም ሀን አስታወቅኋቸው ፡፡ ወዓጲ እነግሮሙ ፡፡ ዳግመኛም እነግራቸዋለሁ ፡፡ ከመ የሃሉ ጎዬሆሙ ፍቅር ዘአፍቀርከኝ ፡፡ አንተ ያፈቀርከኝ ፍቅር በርሳቸው ፀንቶ ያኖር ዘንድ ፡፡ ወእነሂ እሂሉ በሙ ፡፡ እኔም እድሬዓቸው እኖራለሁ ፡፡

ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ በጌቴሴማኒ ፡፡

ምዕራፍ ፲፮ ፡፡

ወዘንተ ብሃሎ ወጽኦ እግዚአብሔር ፡፡ እኔም ለኢየሱስ ምስለ አርዳኢሁ ማዕደተ ቁድሮስ ፈለገ አርዝዬን ፲፭ ፳፫ ፡፡ ማቴ ፳፯ ፵፯ ፡፡ ማር ፲፬ ፴፪ ፡፡ ሉቃ ፳፪ ፵፯ ፡፡ ማዕደትና ፈለግ ቁድሮስና አርዝ አንድ ወገን ነው ፡፡ ይህን ተናግሮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወንዙን ተሻግሮ ያለውን ዛፍ አልፎ ወዳለው ዳርገባ ፡፡ አንድም ዘይቤውን ለማውጣት ዛፍን አልፎ ያለውን ወንዝ ተሻግሮ ያለውን ዛፍ አልፎ ወዳለው ዳርገባ ፡፡ ማቴ ፳፬ ፳፯ ፡፡ ሉቃ ፳፬ ፳፯ ፡፡ ዘይቤ ይላል ፡፡ ከዚህ እንዴህ ለለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ፡፡ አንድ ወገን ነው እንዳጠናቅቆ ገብርኤል እንደ ጉንደሮች ጊዮርጊስ ፡፡ አንድም እንደሉቃስ ዓሥራ አንዱን ይዞ ደብረ ዘይት ይገባል ፡፡ ስምንቱን በደብረ ዘይት ትቶ እንደ ማቴዎስ ሶስቱን ባለሟላ ቸን አስከትሎ ጌቴሴማኒ ገብቷል ፡፡ መጠነ ሙጋሪ ሰብን ይላል ፡፡ ደንጊያ ወርውሮ እስከ ሚያርፍበት ሂዶ ግምባሩን ምድር አስነክቶ ሰግዶ ጸሎቱን ፈጽሞ ተመልሶ ስምንቱን ከደብረ ዘይት ሶስቱን ባለሟላቸው ከጌቴሴማኒ ይዞ እንደ ዮሐንስ ከዚህ ገብቷል ፡፡

ወሰ ህዩ አጸዶ ሐምል ፡፡ ከዚያ ያታክልት ቦታ አለ ፡፡ ወደላ እግዚአብሔር ፡፡ ጌታም ደቀ መዛሙርቱን አስከትሎ ከዚያ ገባ ፡፡ ወየአምሮ ይሁዳ ዘያገብኦ ለውለቱ መከን ፡፡ የሚያሰዘው ይሁዳ ያን ቦታ ያውቀው ነበር ፡፡ እስመ ብዙኃ ጊዜ ይትጋባዕ እግዚአብሔር ፡፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚያ ስፍራ ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ ብዙ ጊዜ ቆይታ ያደርግ ነበርና ፡፡

ዘከመ ለግብኦ ይሁዳ ለኢየሱስ ወዘከመ አገዝዎ ለኢየሱስ ፡፡

ወነሥሐው ይሁዳ ለሀገራት ሰጸራ እምነብ ሊቃነ ከሆናት ወፈሪሳውያን ፡፡ ማቴ ፳፯ ፵፯ ፡፡ ማር ፲፬ ፴፪ ፡፡ ሉቃ ፳፪ ፵፯ ፡፡ ይሁዳም ከከሆናት አለቆችና ከፈሪሳውያን ፡፡ ሰጸራ የሚባል ጭፍራ ተቀብሎ ፡፡ ወነሥሐ ረድኤተ ወዓልያኒ ሆሙ ፡፡ ብላቴ ኖቻቸውን ረዳት እክሉ መጣሕተታ አምስት ገበያ ሰው ይከተለዋል እግባ መልስ ብሎ ቢጣላንስ ብለው ከጸላጣስ ያመጣሉ ፡፡ እሱ ዘርሳቸው ተቀብሎ ይዞ ይመጣል ፡፡ ወሐረ ህዩ በመሐትወ ጽጉ ወጋናት ፡፡ ፋኖስ የሳብራሮ መብራት እስ

ይዘው ስም ፋናስ የሚባል ግዛ
 ሯ ይዘው ነፋስ የማያስገባ ብር
 ሃን የማይክለክል ነው ይህን
 ሁሉ ምን ያሻቸዋል ምልክተ
 ወርሀ አይደለምን ቢሉ የጨረ
 ቃ ብርሃን እንደ ፀሐይ ብርሃን
 መልክ ለይቶ አያሳውቅምና =
 ጅም ያለበት ቦታ ዳር ነው ብር
 ሃን እያሸገባምና ይህ ሁሉ አይ
 ደለም መግልት ብርሃኑዋን እን
 ደ ነጻች ሌሊትም ብርሃኑዋን
 ነስታ ነበርና = ወበንዋየ
 ሐቅል ሾተል ጉመድ ይዘ
 ወአላሚር እግዚእ ኢየሱስ ነፍ
 ሎ ዘይበጽሕ ላዕሌሁ ወጽእ
 አፍኦ ኅዜሆሙ =
 ሸ ኔታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 የሚመጣበትን ሁሉ ግለት ሊ
 ይዙት እንደመጡ አውቆ ከ
 ለበት ቦታ አርሳቸው ወዳሉብ
 ት ወጣ = ሳያውቅ በድንገት ያ
 ዝነው እንዳይሉ እንዳይቀርሉ
 ት ያውቃልና አንዳልፈራ ለ
 ግጦየቅ = አንድም አፍቅሮ ጸ
 ላእት አሾህ አንዳይወጋቸው
 እንቅፋት እንዳይመታቸው =
 እንድም ገደግዎሙ ለእሱ ይ
 ሐሩ ለማለት =
 ወይሌሎሙ መነ ተኃሥሙ =
 ማን ትሻላችሁ አላቸው
 ሸ ወአውሥኩ : መለሱ =
 ወይሌሉ ኢየሱስሃ ናዝሬጂ።
 የናዝሬቱ ኢየሱስን ነው አሉት
 ወይሌሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
 አነ ውለቱ =
 ኢየሱስም እኔ ነኝ አላቸው =
 ወሀሉ ይሁዳኒ ዘያገብለ ይቀ
 ወው ምስሌሆሙ =
 ያስያዘው ይሁዳም ክርሳቸው
 ጋራ ቀጥ ነበር ለ

ጸ ወገብ ይሌሎሙ እግዚእ ሊ
 የሱስ ገብኦ ድንጋሥሙ ወወ
 ድቁ ዲባ ምድር =
 ጸ ኔታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እ
 ኔ ነኝ ባላቸው ጊዜም ወደኋ
 ላቸው ተመልሰው ወደቁ =
 ወደኋላ የወደቁት ድቀት ፅኑ
 ነው ፅኑ ድቀት እንዳለባቸው
 ለማጠየቅ = አንድም ጥፋታቸ
 ው በኋላ ዘመን ነውና = በሥ
 ጋቸው ባርባ ዘመን በጥጦስ
 በነፍሳቸው በገሃነም = አንድም
 ወወደቁ ታሕተ ጽላሎቱ ያለ
 ው ትንበት ሊፈጸም =
 ጸ ወእምዝ ክፍለ ተስላሎሙ ወ
 ይሌሎሙ መነ ተኃሥሙ =
 ጸ ደግሞም ጠየቃቸው እንዲህ
 ሲል ማን ትሻላችሁ =
 ወይሌልም ኢየሱስሃ ናዝ
 ሬጂ =
 የናዝሬቱን ኢየሱስን ነው አ
 ሉት =
 ጸ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
 ኔታም መለሰ =
 ወይሌሎሙ አክኑ እሌለክሙ
 አነ ውለቱ =
 እኔ ነኝ አላልኋችሁምን =
 ወእመሰ ኪያየ ተኃሥሙ ገ
 ድግምሙ ለእሱ ይሐሩ =
 የምትሹ እኔን ከሆነስ እኔህን
 ቸዋቸውና ይሂዱ =
 ሸ ከመ ይብጻሕ ቃል ዘይቤ እ
 ለሰ ወሀብከኒ ኢተኃጉለ ወ
 ኢአሐዳሂ እምኔሆሙ = ዮሐ
 ጸ ጸ ጸ =
 ሸ ከሰጠኸኝ አንዱ ከንኳ አልጠ
 ፋም ያለው ይደርስ ይፈጸም
 ዘንድ =
 ጸ ወየ መጥበሕት ለሰምሥን ሊ
 ጥርስ =

ጸ ለኢጥርስ በጉን የበሉበት ሾ
 ተል ነበረው =
 ወመልሐ መጥበሕቶ ወዘበጠ
 ለገብረ ሊቀ ከሆናት =
 ሾተሉን መዘ የሊቀ ከሆናትን
 ባሯ መታው =
 ወመተረ ፅዝና ዘየማን =
 ቀኝ ጆሮውን ቆረጠው = ንዝብ
 ጠሙ ንዝብጠሙ ተባብለዋ
 ል በሉቃስ = አብሮ መብላት
 አብሮ መጠጣት አብሮ ለመ
 ጥት እንጂ ነው = እንበላቸው
 እንበላቸው ተባብለዋል ቅዱ
 ስ ኢጥርስ ፈጣን ነውና ሾተ
 ሉን መዘ መታው ቀኝ ጆሮ
 ውን ቆረጠው = ከመታው አን
 ገቱን አይለውምን ቢሉ የከሀ
 ን እጅ አያቀናምና ላንገቱ ያ
 ለው ለጆሮው ሆነ = አንድም
 እንገቱን መቶት ቢሆን ይሞ
 ታል የጌታም ሞት በርትዕ ነ
 ው በተባለ ነበርና ጆሮውንሳ
 ቢሉ ወአሕየም ይላል ተጥሉለ
 ታል። ስለምን በጆሮው ምትረት
 ን አዘዘባት ቢሉ ትንቢቱ ምሳ
 ሌው ሊፈጸም = ትንቢት ወይ
 እቲ ፅዝን እንተ ኢትሰምኦ
 ለውለቱ ነቢይ ለትትቀረጽ ተ
 ብሎ ተነግሯል = ምሳሌም ወለ
 እመ አጥረይክ ገብረ ፅብሬጭ
 ስድስተ ዓመተ ቅንዮ ወበሳ
 ብእ ዓም አግዕዘ በከንቱ ት
 ላለች አሪት፣ እርሱ ግን የመ
 ቤቱ እንጂራዋ ወጧ ጣፍጠ
 ኛል የጌታዩ ባሕርይ ተሰግሞ
 ቶኛል ነጻ መውጣቱ ይቅርብ
 ኝ ስገዛ እናራለው ቢል ከቤ
 ተ መቅደስ ከመድረኩ አስተ
 ኝቶ ጆሮውን ተልተሉ አፍን
 ሢውን ሸንቁር እስከ ስለተ

ሞቀ ደግሞ ትላለች። ጌታም በስድስተኛው ሽህ ከጊያብሎስ ተቀንሮ ነጻ ላወጣችሁ መጥቼ ነበር እይሆንም ከላችሁ በሥጋችሁ ቁጣር በነፍሳችሁ ጊያብሎስ ይሠልጥንባችሁ ለግለት። ቀኝቱ መሆንዎ ግራ ይቱ አለመሆንዎ ስለምን ነው ቢሉ፤ ከነገደ ይሁዳ የተወለደ ቀኝ ቀኝ አካሉን ተቀብቶ መንግሥትን ከነገደ ሌዊ የተወለደ ቀኝ ቀኝ አካሉን ተቀብቶ ከሀነትን እጅ ያደርግ ነበር መንግሥትንም ከሀነትንም እንዳለፈባቸው ለማጠየቅ።

ወስሙ ለውለቱ ገብር ማልኮስ ያም ባሯ ማልኮስ ይባል ነበር፤ እግዚአብሔር ማለት ነው።

፲፩ ወይቤሎ አግዚአብሔር ለኢየሱስ ለኢጥርስ አገብሎ ለመጥባሕት ከውስተ ቤታ።

፲፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ሾተልክን ወደአርት ቀጣህን ወደ ትፅግሥት መልስ አለው ጽዋን ዘወሀበኒ እኩየ ኢየሩሳሌም ዘእንበለ እስተይ።

አባቱ የሰጠኝን ጽዋ ሳልጠጣ አልተወውም ማለት ባባቱ ፈታድ የሚሆነውን ሞት እሞታለሁ።

ዘከመ ቆመ ኢየሱስ ማእከል ፀውድ።

፲፱ ወአጋገም ለእግዚአብሔር ስንፈተ ስንፈራ።

፲፪ ሰጸራ የሚባል ጭፍራ።
 ፲፫ ሰጸራ የሚባል ጭፍራ።
 የመፋ አገማች።

ወወዓለሆሙ ለአይሁድ ። የአይሁድም ብላቴናች ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ይዘው ወሐመዶዎ። ግራፋት።

፲፫ ወወሰድም ኅበ ሐና ቀዳሙ። ሉቃ ፫ ፪

፲፫ እስቀድሞ ከሐና ዘንድ ወሰዱት።

እስመ ሐሙሁ ውለቱ ለቀያፋ ሊቀ ካህናት ዘዕብራቱ ይከቱ ግሙት።

ሹመቱ በዚያ ወራት ለሚሆን ለሊቀ ካህናቱ ለቀያፋ ለማች ነበርና። ማቲ እስቀድሞ ከሐና ወሰዱት ይላሉ። ከዚህ እንደሆነ አለ እንደምን ነው አይጠላም። በሉ አይጠላም እስቀድሞ ከቀያፋ ወሰድውታል ምንስ እኔ ሹም ብሆን ሹማሌ ሳለ ክርሱ ውሰዱት ብሏቸዋል ከሐና ወሰድውታል የኋለኛውን ዮሐንስ የፈተኛውን ማቲ ያስ ይጽፋሉ። እንደም እንደ ማቲዎስ ነው እስቀድሞ ከሐና ወሰድውታል ምንስ እኔ ሹ ማሌ ብሆን ሹመ ሳለ ክርሱ ዘንድ ውሰዱት ብሏቸው ከቀያፋ ወሰድውታል የፈተኛውን እንደ ዮሐንስ የኋለኛውን እንደ ማቲዎስ ተናገሩ። ነገር እንደ ዮሐንስ ነው። እንደም እንደ ደንበሲት ያለች ደጅ አለቻቸው እንደ ጊዜ ባንዱ ሲያገቡት እንደ ጊዜ ባንዱ ሲያወጡት ሲያመላላሱት አድረዋል። እንደ ላንዱ ቅድመ ነውና ቅድመ ኅበ ቀያፋ ቅድመ ኅበ ሐና አለ።

፲፬ ወቀያፋሰ ውለቱ ዘአምክርሙ ለአይሁድ ወይቤሎሙ ይጻድሰ

ን ንቅተል አሐሪ ብእሴ እም ይትነጉል ነሱ ሕዝብ። የሐ፲፱ ማ።

፲፱ ይተርክል ቀያፋም ሰው ሁሉ ዘርሱ አምኖ ኪጉዳ እንደ ሰው ብንገድል ይሸለናል ብሎ አይሁድን የመከራቸው ነው።

ዘእንተ ከሀደተ ኢጥርስ።

፲፭ ወተለውም ለእግዚአብሔር ለኢየሱስ አምርናቅ ስምምን ኢጥርስ ወክልሳ ረድአ።

፲፮ ዮሐንስና ስምምን ኢጥርስ ጌታን ርቀው ተከተሉት።

ወውለቱሰ ረድሶ ዘልሙድ በኅበ ሊቀ ካህናት።

ያም ደቀ መዝሙር ከሊቀ ካህናቱ የለመዶ ነው። ባሣ ቀረጥ ምክንያት፤ እንደም ከዜተ ከሀነት ከዜተ መንግሥት ይወለዳልና።

ወፀሎ ምስለ እግዚአብሔር ውስተ አደደ ሊቀ ካህናት። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተከትሎ ከሊቀ ካህናቱ ቦታ ገባ ወኢጥርስሰ ቆመ አፍሎ ኅበኖላት። ማቲ ሸኒ ሃጅ ማር ፲፱ ሹቃ ሸደ ሃጅ።

፲፮ ኢጥርስ ግን ተከልክሎ አውጭ ቁሞ ነበር።

ወወዕለ ገዡ ረድሶ ዘልሙድ በኅበ ሊቀ ካህናት ወተናገራ ለአየዊት ወአብላ ለስምምን ኢጥርስ።

ዮሐንስ ወጥቶ ከበረኛዬቱ ተነጋገሮ ኢጥርስን ለስገባው ጠባቂው ወንድ አይደለምን ቢሉ ከጭፍራው ድፋት ያለው ነውና ጩኸት በሰማ አስጠብቋት ሄደል ይህች ለጳዮ

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ልጁም እንደሆነት አልታወቀም።

፲፮ ወትሮሎ ይኣተ። ዓመት ዓፃዊት ለኢፕሮስ አንተኒ እምአር ዳኢሆ ለውእቱ ብእሲ አንተ

፲፯ ያችም ብላቴና ጴጥሮስን እንተም ከዚያ ሰው ደቀ መዛሙርት ወገን ነህ አለችው። ወይሌላ ውእቱኒ ኢኮንኩ። እርሱም አይደለውም አላት።

፲፰ ወሀለዉ ይቀውሙ አግብርቲ ሆሙ ወወዓልያኒሆሙ ለአይሁድ ወይብቀዱ አኖሐሙ ወ ይስሕኑ።

፲፱ ብላቴናቸው ተቀምጠው አላት እየሚሩ ይሞቁ ንበር። ወትቀውም ንግሥት በየግንክ እንዲል። አስመ ብዙኅ ቀራ ለይኣቲ ሌሊት። በዚያ ሌሊት ብርድ ፀንቶ ነበርና፤ ጸአተ ክረምት ነውና። አንድም ወትክውን አሐቲ ፅለት ቀረ ወበረደ ያለው ሊፈጸም ብርድ ፀንቶ ነበር። ወይቀውም ኢፕሮስኒ ወይስሕን ምስሌሆሙ። ኢፕሮስም ክርሳቸው ጋራ ተቀምጦ ይሞቁ ነበር።

ዘከመ ተስእልም አይሁድ ለኢየሱስ።

፲፱ ወተስእሎ ሊቀ ክህናት ለእግዚአ ኢየሱስ በእንተ ኤርጻኢሆ። ፲፱ ሊቀ ክህናቱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ዘል ዳቀመዘመርቱ ግለት ይቀመዘመርትህ ምን እያሉ ያሰተምራሉ። ወበእንተ ትምሕርቱ። አንተስ ምን ብለህ ታስተምራ

ሰህ ብሎ ጠየቀው። እንድም ሐዋርያት ሰብዓ አርድፅት እያልክ መሾምህ በምን ነገር ነው ብሎ ጠየቀው።

አ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ጌታም መለሰ። ወይሌሎ አንስ ክሙተ ተናገርኩ ውስተ ዓለም። እኔ በዚህ ዓለም ገልጬ አስተማርኩ።

ወበተሉ ጊዜ መሐርኩ በምተራብ ወበቤተ መቅደስ ኅበይት፡ጋብኩ ነሱሙ አይሁድ። አይሁድ በሚሰበሰቡበት በምነገራብ በቤተ መቅደስ አስተማርኩ።

ወአልፀ ዘተናገርኩ ጽሚተ ወኢምንተኒ። ምንም ምን ሰውሬ የተናገርኩት የላም። አምንት እንክ ትሉአሰኒ ሊተተሰአሎሙ ለአልክቱ አለ ሰምውኒ ዘተናገርክምሙ።

አም የነገርኳቸውን የሰሙትን እሌህን ጠይቃቸው እንጂ እኔን ምን ትጠይቀኛለህ። አስመ እሙንቱ የአምሩ ዘተናገርኩ አነ። እኔ የተናገርኩትን እርሳቸው ያውቃሉና።

አም ወዘንተ ብሃሎ ጸፍኦ መልታሕቶ ለእግዚአ ኢየሱስ እምለ ለ ይቀውሙ ወዓልት። አም ይህን በተናገረ ጊዜ ይህን ከተናገረ በኋላ ከቆሙት ብላቴኖች አንዱ ጌታን በጥሬ መታሙ። መጽጐ ነው። ወይሌሎ ከመገኘት ትትሞሥኦ ለሊቀ ክህናት። ለሊቀ ክህናቱ እንደህ እኩል ትመልሰሉታህን ብሎ።

አም ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ። ግቲ ጽጺ ሃኔ ግር ፲፱ ጸጹሉቀ አይሁድ።

አም ጌታም መለሰ። ወይሌሎ እመሰ እኩሃ ነበብኩ ስምዓ ኩን ላዕልዮ። ክፋንስ ተናግረ እንደሆነ መስክርብኝ። ወአስተሞድየኒ በእንተ እኩይ ክፋ ስለተናገርኩ አሳጣኝ አጣኝ አካሰኝ።

ወአመሰ ሠናዩ ነበብኩ ለምንት እንክ ትህብጠኒ። በኅ ነገር ብናገር ግን ለምን ትመታኛለህ አለው። ጌታ በትሩን ተሰቅቆት አይደለም ከዳኛ ፈት መግታት አይገባም ለማለት ሥርዓት ለማስተማር ነው እንጂ። ምንም ቢሆን ነኝ ብሏልና።

አንድም ወይሌሎ እመሰ እኩሃ ነበብኩ ብለህ መልሱ። ተንሥኦ ወፀር ዓራተክ ብዬ ከደዌህ ባገፈውስህ መስክርብኝ አጣኝ። በእንተ እኩይ። ከደዌህ ስላልፈወስኩህ። ወአመሰ። ከደዌህ ስለፈውስኩህ ግን ለምን ትመታኛለህ የዘገነት ወረታ ክፋት ነውን አለው። ገጸ መለኮቱን የመታህት ጎጂ ሰሎደርቶ ቀርቷል።

አም ወፈንም ሐና ሕሙሃ ኅበ ቀያፋ ሊቀ ክህናት። አም እንደታሰረ ወደሊቀ ክህናቱ ወደቀያፋ ላከው። አም ወሀሎ ስም እን ኢፕሮስ ይቀውም ወይስሕን። አም ኢፕሮስም ቀሞ እሳት ይሞቁ ነበር። ወተስእልም አለ ይቀውሙ ወ

የዮሐንስ ወንጌል ።

ዓለት ወይቤልዎ እንተሂ እ
 ምእርጻሊሁ ለውለቱ ብእሲ
 አንተ።
 እንተም ክርሱ ደቀ መዛሙር
 ት ወገን ነህ አሉት።
 ወክህደ ወይቤ ኢኮንኩ።
 አይደለሁም ብሎ ካደ።
 አጼ ወይቤሉ አዳ እምአገባርቲ፤
 ሁ ለሊቀ ክህናት ዘእምአገዝ
 ግዲሁ ለገዡ ለዘመተር ዲ
 ጥርስ ፅዝኖ እኮኑ እነ ርእ.
 ኩክ ውስተ ገነት ምስሌሁ።
 አጼ ዲጥርስ ጆርውን ከቆረጠው
 ከሊቀ ክህናቱ ባሪ ወገን የ
 ጂሆን እንዲ ከታክልት ቦታ
 ክርሱ ጋራ አይቼህ አልነበረ
 ምን ለለው የግልኮስን በቀ
 ል መለስኩ ብሎ።
 አጼ ወክሶስ ክህደ ዲጥርስ።
 አጼ ለቀረበው ካሶስ እያሉ ይሄዳ
 ለ ዲጥርስ ሁለተኛ ካደ።
 ወበግልስ ነቀው ደርሆ ሶቤሃ።
 ያንጊዜ ዶር ጫኸ፣ የክህደተ
 ዲጥርስ መገናኛ እንደምን ነ
 ው በመጀመሪያ እንዳንድ ሴት
 በግለት አራቱ ሁሉ አንድ ና
 ቸው። በሁለተኛው ግቴዎስና
 ግርቆስ እንዳንድ ሴት ይላሉ
 ሉቃስ አንድ ወንድ፣ ዮሐንስ
 ብዙ ወንዶች አለ። በሶስተኛ
 ው ግቴዎስና ግርቆስ ብዙ
 ወንዶች ይላሉ ሉቃስና ዮሐ
 ንስ አንድ አሉ አይጣላም ቢ
 ሉ አይጣላም። በመጀመሪያ አ
 ራቱ ሁሉ እንዳንድ በግለት
 አንድ ናቸው። በሁለተኛው
 ግቴዎስና ግርቆስ አንዲት ሴ
 ት ግልታቸው አንዲት ሴት
 ስብዙ ወንዶች ነግራለች ሉቃ
 ስ አንድ ወንድ ግለቱ ጠያቂ

ውን ሲያዩ ዮሐንስ ብዙ ወ
 ንዶች ግለቱ መጠየቅ የቀሱ
 ፈቃድ ከሆነ ብሎ፣ በሶስተኛ
 ው ግቴዎስና ግርቆስ ብዙ ወ
 ንዶች ግለታቸው ፈቃድ የ
 ሁሉ ከሆነ ብለው ሉቃስና ዮ
 ሐንስ አንድ ወንድ ግለታቸ
 ው ጠያቂውን ሲያዩ ነው።
 ዘከመ ቆመ ኢየሱስ ቅድመ
 ዲላጦስ።
 አጼ ወወሰድዎ ለእግዚእ ኢየሱስ
 እምነብ ቀያፋ ኅብ ዓውድ።
 ግቴ አጼ፣ ዳ፣ ግር ጸጽ ስ፣ ሉ
 ቃ አጼ ጸጽ፣ ግብ ጸጽ።
 አጼ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን
 ከቀያፋ ዘንድ ወደአደባባይ
 ወሰዱት።
 ወገህ ውለቱ።
 ግለዳ ነበር።
 ወኢባኤ አይሁድ ውስተ ዓ
 ውደ ምኩናን።
 ካደባባይ አልተገናኙም ነበር
 ከመ ኢይርኩሱ አምቅድመ
 ይብልው ፍሥሐ።
 በግን ፋሲካውን ሳይበሉ ስር
 አት ግፍረስ እንዳይሆንባቸው
 ሐተታ ሲያመላልሱት አድረ
 ው ነግቶባቸዋል በቀትር በግ
 ዓ ፋሲካውን በልተው ወጥ
 ተው ሰቅለውታል ዛሬ የጥም
 ቀትን ቀርባን ረፈደ ብለው
 እንዳይተውት።
 አጼ ወወደአ ዲላጦስ አፋኦ ኅቤ
 ሆሙ።
 አጼ ዲላጦስ እርሳቸው ወዳሉበት
 ወጣ።
 ወይቤሉሙ ምንትኑ ጌጋዩ ለገ
 ብእሲ በዘእምአእክምም ኅቤየ

ወደኔ በመጣችሁት ገንዘብ ወ
 ደኔ ያመጣችሁበት የዘህ ሰ
 ው በደሉ ምንድን ነው አላ
 ቸው።
 ወገው ሥኩ አይሁድ ወይቤ
 ልዎ ሰበሰ አገነን ገቢሬ እኪት
 አምኢምግባእናሁ ኅቤክ።
 በደልስ በልግረዘት ላንተ ገ
 ሳልፈንም በልሰጠነው ነበር
 አሉት።
 ወይቤሉሙ ዲላጦስ ንሥእዎ
 አንትሙ ወበከመ ሕግክሙ
 ኩንንም።
 ዲላጦስም እናንተው ወስዳች
 ሁ አንድ ሕጋችሁ ፍረዳበት
 ግድሉት አላቸው። አንተ ት
 ኪንኖ ለአኩክ እንዲል።
 ወይቤልዎ አይሁድ ለነባ ኢ
 ይክውነን ንቅትል ወኢመንሂ።
 እኛስ ግንንም ግን ልንገድ
 ል አይቻለንም አሉት።
 ከመ ይብደሕ ቃሉ ለእግዚእ
 ኢየሱስ ዘይቤ እንዘ ይኤምር
 ሙ በአይ ሞት ሀለዎ ይሙት
 ግቴ አጼ ጸጸ።
 በምን ሞት ይሞት ዘንድ አ
 ለው ቢሉ በምን ሞት ይሞ
 ት ዘንድ እንዳለው ሲያስረዳ
 ጌታ የተናገረው ደደርስ ይፈ
 ጸም ዘንድ፣ እንዲሉ አደረጋቸ
 ው፣ አንድም በምን ሞት ይ
 ሞት ዘንድ አለው ቢሉ በመ
 ስቀል ተሰቅሎ ይሞት ዘንድ
 እንዳለው ሲያስረዳ እንዲህ እ
 ንዲሉ አደረጋቸው ሐተታ ስ
 ቅለት የርም ነው አይሁድ በደ
 ንጊያ ነው የሚገሉ።
 ወቦለ ካሶስ ዲላጦስ ውስተ
 ዓውድ።
 ወግሙኛ ዲላጦስ ካደባባይ ወጣ

ወንጌል ዘየሐንስ ።

ወደውያ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 ጌታን ጸረው ።
 ወይሌሎ ለንተነ ንጉሥ ለ
 አይሁድ ።
 የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህ
 ን አለው ።
 ሰፊ ወደውያ ለእግዚአ ኢየሱስ
 ጌታም መለሰ ።
 ወይሌሎ ዘእምራብነት ትብል
 ዘንተ። ይህን የምት
 ናገር ከራስህ አንቀተህ ነውን።
 ወማመ በኑ ባዕድ ዘነገረክ
 ዘእንተአየ ። ወይም የእን ነገ
 ር የነገረህ ሌላ አለን አለው ።
 ሰፊ ወደውያ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 ሰፊ ጳጳሳዎም መለሰ ።
 ወይሌሎ ለነሂ አይሁዳዊት እነ
 በራሱም አንቀቺ እናገር ዘንድ
 እኔ አይሁዳዊ ነኝን ።
 እኮነ ሕዝብክ ወሊቃነ ከሆና
 ት አግብሎክ ኅዌየ።
 ወገኖችህና የከሆናት አለቆች ለ
 ኔ ለሳልፈው ሰጥተውህ የለምን
 ምንተነ አግብርክ።
 ምን ላድርገህ ። አንድም ወገኖ
 ችህ ሊቃነ ከሆናት ለራ ለሳል
 ፈው ሰጥተውህልና ። ምንተነ
 አግብርክ። ምን አድርገህላሁ በ
 ደል የሌለብህን አለው ።
 ሰፊ ወደውያ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 ሰፊ ጌታም መለሰ ።
 ወይሌሎ መንግሥትየሰ ኢኮነ
 ት እምዝንቁ ዓለም ።
 የኔ መንግሥት ከዚህ ዓለም የ
 ተገኘች አይደለችም በዚህ ዓ
 ለም ብቻ አይደለችም ።
 ሰበሰብነት በዝንቱ ዓለም መ
 ንግሥትየ እምተበአሰ ሊተ ወ
 ዓልያንየ ከመ ሊያግብኩኒ አ
 ይሁድ ኅዌክ ።

መንግሥትስ በዚህ ዓለም ብቻ
 ብትሆን ። አንድም ከዚህ ዓለም
 የተገኘች ብትሆን አይሁድ ላ
 ንተ ለሳልፈው እንዳይሰጡኝ
 ብላቲኖቼ በተጣሉልኝ ነበር ።
 ወይሌሌሰ ባሕቱ ሊኮነት መን
 ግሥትየ እምዝንቱ ዓለም ።
 ነገር ገን መንግሥት በዚህ ዓ
 ለም ብቻ አይደለችም ከዚህ
 ዓለም የተገኘች አይደለችም
 ሰፊ ወይሌሎ ጳጳሳዎስ እንከሰኪ ን
 ጉሥ አንተ ።
 ሰፊ ጳጳሳዎም መንግሥትህ በዚህ
 ዓለም ብቻ አይደለችም ከዚህ
 ዓለም የተገኘች አይደለችም
 እንኚ መሆኑን ንጉሥ ነሃ አ
 ለው
 ወደውያ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 ጌታም መለሰ ።
 ወይሌሎ ለሊክ ትቤ ከመ ንጉ
 ሥ አነ ።
 እኔ ንጉሥ እንደሆንኩ አንተ
 ትናገራለህ አለው ። መሠወር ።
 አንድም በሶስቱ ጻኞች ልሳን
 ትጽፈዋለህ ።
 ወአንሰ በእንተ ዝንቱ ተወለ
 ድኩ ወእንበይነ ዝንቱ መጸእ
 ኩ ውስተ ዓለም ከመ እኩን
 ሰግዕተ በጽድቅ ።
 እኔ በውነት እመሰክር ዘንድ ተ
 ወልጄ ስለዚህ ወደ ዓለም መ
 ጥቻለሁ ።
 ወኩሉ ዘእምጽድቅ ውለቱ ይ
 ሰምዓኒ ቃልየ ።
 ከጽድቅ የተገኘ የጽድቅ ወገን
 ሁሉ ነገራን ይቀበላኛል ።
 ሰፊ ወይሌሎ ጳጳሳዎስ ምንተነ ው
 ለቱ ጽድቅ ።
 ሰፊ ጳጳሳዎም ጽድቁ ምንድነው
 ለለው ። እንተም ንጉሥ ነኝ ት

ላለህ እንደም ንጉሥ ነኝ አለ
 ብለው እምጥተውሃል እውነት
 ግናቸው ነው አለው ። አንድ
 ም ወኩሉ ዘእምጽድቅ ይሰም
 ዓኒ ቃልየ ብሉት ነበርና ነገ
 ሩ በረቀቅበት ጽድቁ ምንድነው
 አለው ።
 ወዘንተ ብሂሉ ወጽኦ ካዕባ ኅ
 በ አይሁድ ።
 ይህን ተናገር ዳግመኛ ወደ
 አይሁድ ወጣ ።
 ወይሌሎም አንሰ ሊረከብኩ
 ጌታየ ላዕሌሁ ወሊአቀተኒ ።
 እኔስ ጥቂት ስንኳ በደል ላላ
 ገኘሁብትም ላላቸው ።
 ሰፊ ወባሕቱ ሀሎ ዘናለምድ ዘከሐ
 ዩ ለክሙ ስዶ እምነ ሙቁሐን
 ለለፋሊካ ።
 ሰፊ በመት አንዳንድ አስር የምን
 ፈታበት ። አንድም አሕዩ ለክ
 ሙ ። እፈታላችሁ ዘንድ ያለመ
 ድነው ሥራት አለ ።
 ትፈቅዱት እንክ ከመ እንድት
 ወአሕይዎ ለክሙ ለንጉሠ አ
 ይሁድ ።
 የአይሁድ ንጉሥ ክርስቶስን
 ልፈታላችሁ ትወዳላችሁን ላላ
 ቸው ።
 ሰፊ ወክልሉ ካዕባ ኩሎ ።
 ሰፊ መላው እሰምተው ተናገሩ ።
 ወይሌሎ እኮ ዘንተ ዘታሐዩ
 ወተሐድግ ።
 የምትፈታልን ይህን አይደለም
 ላላ በርባንሃ ።
 በርባን ነው እንኚ ።
 ወበርባንሰ ሊተ ፈያት ሙለቀ
 በርባን ገን የወንበደ አለቀ
 ነው ። እንዲህ ሊሆን በደል የ
 ሌለበትን ገደል በደል ያለባት
 ን ለትገደል አሉ ለግለት ።

ምዕራፍ ፲፱።

፩ ወአምገነ ነሥአ ጲላጦስ ለአግ
ዘእ ሊዮሱስ ወቀሠ።
፪ ገነ ሲናገረው የመጣው ነው
ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ከልቀረስ
በምር ደስ ይበላቸው ብሎ ከ
ደባባይ አውጥቶ ገረፈው። እ
ንድም ራርተው ይተውታል
መስሎት። እንድም መጠውኩ
ዘላንዩ ለመቅሠፍት ያለው ት
ንቢት ሊፈጸም፣ እንድም ዲያ
ብሎስ የአዳምን ዘባነ ልቡና
ውን እየገረፈ ገንም አውር
ዶት ነበርና ለርሱ ካሳ ሊሆን
ን፣ እንድም በጌታ የግፍ ድር
ብ ይደረግበታልና በሀገራቸው
የሚሰቀል አድገረፍም አርሱን
ገን ገርፈው ይሰቅሉታልና።
፫ ወጸፈሩ አክሊለ ዘሃክ።
፬ ሓፍሮች የሾህ አክሊለ ጉን
ጉነው።
፭ ወአበተቀጸልም ላዕለ ርእሱ።
ከራሱ ላይ ደፋለት፣ እነገሥን
ሆ ብለውታልና ፍና ተሳልቆ
አንድም ወወደዩ ጌራ መድኃ
ኒት ዲበ ርእሱ ያለው ትንቢ
ት ሊፈጸም፣ ድርሰነ መድኃኔ
ዓለም ሸህ ጥቀቅን ሰብን ታላ
ላቅ የብረት ሸሾህ ያለው ዘው
ድ ነው ይላል እንደምን ነው
አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነ
ገር እንደዚህ ነው እንደዚያስ
ከሆነ ኢትዕብሩ አጽኖ ያለ
ው በረረሰ ነበር።
፮ ወአልባስም ልብሰ ሚላት።
ነፍ ግምጃ አለባሱት። ግቴም
ሰ ቀይህ ይላል ከዚህ እንደ
ህ አሰ እንደምን ነው አይጣ

ላም ቢሉ አይጣላም መደቡ
ነፍ ነው ኋላ ቀለም አግብተ
ውታል። እንድም ባንድ ወገን
ሲያዩት ነፍ ባንድ ወገን ሲ
ያዩት ቀይ ይሆናል እንደ ሴ
ታ ተን ግምጃ። እንድም አ
ልፎ አልፎ ቀለም ገብቷል እ
ንደ ሱሲ መጠብር እንደ ቀኝ
መሪ መታጠቂያ እንደ መሪ
ሻት።
፯ ወይመጽኤ ኅዜሁ ወይቤልም
በሐክ ንጉሠ አይሁድ።
፰ ወደርሱ እየመጡ የአይሁድ
ንጉሣቸው ቢሰኛህን ጸበኛህን
አያውለው አያሳድረው አሉት
ሌላ ቢሰኛ ጸበኛ አለውን
አያውለን አያሳድረን ሲያሰኛ
ቸው ነው።
ወይጸፍእም ገጸ።
ፈቱን በጥፊ መቱት። ወመል
ታሕቲዩ ለጸፍእት። ያለው ት
ንቢት ሊፈጸም። እንድም ዲ
ያብሎስ የአዳምን ገጸ ልቡና
ውን እየጸፋ ገንም አውርዶ
ት ነበርና ለርሱ ካሳ ሊሆን።
፱ ወወጽኦ ካዕበ ጲላጦስ አፍኦ
ወይቤሎሙ ናሁ አወዕኦ ለክ
ሙ ከመ ታእምሩ ከመ አል
ቦ ዘረከብኩ ላዕሌሁ ጌጋዩ ወ
ኢአሐተኒ።
፲ ጲላጦስም ባደባባይ ወጥቶ ጥ
ቂት ስንኳ ባንድ ወገን ስንኳ
ያገኘሁበት በደል እንደሌለ ታ
ውቁ ዘንድ እነሆ ወደአደባባ
ይ እስመጣላችኋለሁ አላቸው
፯ ወወዕኦ እግዚአ ሊዮሱስ አ
ፍኦ እንዘ ይተቁጸል አክሊለ
ዘሃክ።
፻ ጌታችን ሊዮሱስ ከርስቶስም
የሾህ አክሊለ ጸፍቶ።

ወያልብሰ ሚላት። ነፍ
ሐር ለባሶ ወደ አደባባይ
ወጣ።
ወይቤሎሙ ጲላጦስ ነጭ መእ
ቱ ብክሲ።
ያ ሰው እነሆ አላቸው።
፯ ወሰበ ርእይም ሊቃነ ከሆናት
ወወዳልያኒሆሙ ለእግዚአ ሌ
የሱስ ከልሐ።
፯ ብላቴያቸውና ሊቃነ ከሆና
ትም ጌታን ባዩት ጊዜ ራሁ
ወይቤሎ ስቅሎ።
ስቀለው አሉት።
ወይቤሎሙ ጲላጦስ ንሥእም
አንትሙ ወለሊክሙ ስቅልም
ጲላጦስም እናንተ ወስዳችሁ
ስቀሉት።
አንሰ ሊረከብኩ ላዕሌሁ ጌጋዩ
እኔስ የሚሰቀልበት በደል ነ
ውር አላገኘሁበትም አላቸው
፯ ወአውሥኦ አይሁድ ወይቤ
ልም
፯ ንሕነሳ ሕግ ብነ። አይሁድም
መለሱለት አሉትም እኛስ ሥ
ርዓት አለን።
ወበከመ ሕግነ ርቱዕ ይሙት
እንደ ሥርዓታችን ሞት ይገ
ባዋል።
እስሙ ወልደ እግዚአብሔር ረ
ሰዩ ርእሶ።
የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ባሕ
ልና አሉት ምን ይዘው እን
ደህ አሉ ቢሉ በወልደ ሰሎ
ሚት ልግድ አበቱ ገብጻዊ
ነው እናቱ ዕብራዊት ናት የ
ናቱን ዘመዶች እናቱን ተከት
ሎ ወጣ፣ በምድረ በዳ በገዳም
ሳሉ ካንዱ ጋራ ተጣሉ በገብ
ዕግ ላላችሁ ያጭቱ ባርች አል
ነበራችሁምን አለው። እስራኤ

ጠንጋል ዘዮሐንዘ።

ል ይኸን ሰምቲው ሁለት መ
 ቶ ካሥራምስት ዘመን ያገዙን
 አልበቃቸው ብሎ እየተከተሉ
 እየመው ይሰድቡን ጀመር ብ
 ለው አዘኑ ሙሴ ወደ እግዚ
 አብሔር አመለከተ እስራኤል
 የኔ ባርኝ ናቸው እስራኤልን
 በገረግ ግለት አምላክ ነኝ ግ
 ለት አይደለምን። ዘጸአት ይህን
 ሲናገር የሰማው አስቀድሞ ደ
 ንጊያ ይጣልበት ከዚህ በኋላ
 ግደሉት ብሎ ገደለውታል።
 ሿ ወሰን ሲላመስ ዘንተ ነገር
 ፈርህ ፈድፋድ።
 ጸ ሲላመስ ይህን ነገር ሰምቶ ፈ
 ጽዋ ፈራ።
 ወቦአ ከዕባ ኅብ ያውድ።
 ሁለተኛ ወደ አደባባይ ወጣ
 ዘ ወይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ እ
 ምአይቲ አንተ።
 ቻ ትውልድህ ነገድህ ክወደት ነህ
 አለው።
 ወኢተሰጥም እግዚአ ኢየሱስ
 ወኢምንተኒ። ጌታ ግን
 አልመለሰለትም። እንዳልፈራ
 ሰማየቅ እንዳልፈው ጨርሰ።
 ፯ ወይቤሉ ሲላመስ ሲታሂ ኢት
 ነብሷሁ።
 ፲ ሲላመስም አለው ለኔም አት
 ማለሰልኝ።
 ኢተአምርሁ ከሙ ባውህ ሊ
 ተ ኔቅተልክሂ ወብውህ ሊተ
 አሕዩክሂ።
 ብሰቅላህቺ ባደገህስ እንዲቻ
 ለኝ አታውቅምን አለው።
 ፲፩ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ
 ፲፪ ጌታም ማለሰ።
 ወይቤሉ ኢኮንክ ባውሐ ላ
 ዕሌየ እሙ ኢተውህበ ለከ እ
 ምሰማይ።

ከሰማይ ካልተሰጠህ ግለት መ
 ለኔቲ በሥጋ ካልተሰጠህ፤ እን
 ድም ሥልጣኑ ከባቲ ካልተሰ
 ጠህ በኔ ሥሉጥ አይደለህም
 እንድም ምንም ምን ሥልጣ
 ን የለህም አለው።
 ወበእንተዝ ዘእግብአኒ ኅቤከ
 ዘየዓቢ ጌጋይ ላዕሌሁ።
 ስለዚህ ላንተ አሳልፎ በሰጠ
 ኝ በይሁዳ ዕኑ ፍዳ አለበት።
 ፲፫ ወበእንተዝ ፈቀደ ሲላመስ ከ
 መ ያላደጉ ወይሕይዎ።
 ፲፬ ዘየዓቢ ጌጋይ ላዕሌሁ ስላለው
 ሲላመስ ሊያደገው ወደደ።
 ወከልሑ አይሁድ ወይቤሉ
 ስመ አሕዩዎኮ ለገንቱ ኢ
 ኮንክ ክርኮ ለቋግር።
 ይህን ክዳንከው የቋግር ፈቀ
 ደኛው አይደለህም ብለው አ
 ይሁድ አሰምተው ተናገሩ።
 እስመ ኩሉ ዘያገንሥር ርእሶ
 ዓላዊ ነጋሂ ውአቱ።
 ራሱን ንጉሥ ነኝ የግሏ ሁ
 ሉ ወፈኛ ንጉሥ ነውና።
 ፲፭ ወሰን ሲላመስ ዘንተ ነገር
 አውጽኦ ለእግዚአ ኢየሱስ
 አፍኦ።
 ፲፮ የቋግር ፈቀደኛው አይደለህ
 ም ያሉትን ሲላመስ ሰምቶ ጌ
 ታን ወደ ውጭ አወጣው።
 ወነበረ ዲበ መንበር ውስተ
 መካን ዘስሙ ሊቶስጥርስ ወ
 በዕብራይስጥ ይብልም ገበታ።
 በዕብራይስጥ ገበታ የግባል
 ንጽፍ ደንጊያ ባለበት ቦታ
 ወንበር አዘርገቶ ተተመጠ።
 ፲፯ ወዓርብ ፋሲካ።
 ፲፰ ፋሲካቸው ዓርብ ነበረ። እንደ
 ም ወዓርብ ያላል ፋሲካቸው
 አሰፈ ተከተተ።

ወውአቱ ጊዜ ቀትር ዘስሱ
 ሰገት።
 ያውም ድልድል ቀትር ነ፩፤
 ወይቤሉሙ ሲላመስ ለአይሁ
 ድ ነግ ንጉሥም።
 ሲላመስ አይሁድን እነዚያ ንጉ
 ሣችሁ አላቸው።
 ፲፩ ወከልሑ አይሁድ ወይቤሉ
 አእትቶ ወሰቅሉ።
 ፲፪ በሞት አርቀው ስቀለው ብለ
 ው አሰምተው ተናገሩ።
 ወይቤሉሙ ሲላመስ ለንጉሥ
 ክሙኑ እስቅሉ።
 ሲላመስም ንጉሣችሁን ልስቀ
 ለውን አላቸው።
 ወአውሥኦ ሊታነ ካህናት።
 የካህናት አለቆችም ማለሱ።
 ወይቤሉ አልብኑ ንጉሥ ዘእ
 ንበለ ቋግር።
 ቋግር ነው እንኚ ከቋግር ዘ
 ቁር ንጉሥ የለንም አሉት።
 ፲፫ ወእምዝ ወሀቦሙ ያሕቅልም
 ፲፬ ከዚህም በኋላ ስቀሉት ብሎ
 ሰጣቸው።
 ወተመጠውም ለእግዚአ ኢየ
 ሱስ ወአውሰለም አፍኦ።
 ጌታን ተቀብለው ወደ ውጭ
 ይዘውት ወጡ።
 ፲፭ ወወሰድም እንዘ ያደውር መ
 ስቀሉ ውስተ መካን ዘስሙ
 ቀረንዮ።
 ፲፮ መስቀሉን ተሸክሞ ቀረንዮ ከ
 ግባል ቦታ ይዘውት ጌዱ።
 ወበዕብራይስጥ ይብልም ጎል
 ጎታ።
 የተሰቀለበት ቦታ በዕብራይስ
 ጥ ጎልጎታ ይባላል።
 ፲፯ ኅብ ስቀልም።
 ፲፰ ከዚያም ስቀሉት።
 ወስቀሉ ምስሌሁ ካልኾነ ዘል

የጥራት ወገን ግጥም

አተ ፈጥኞ ስርዓት
 ጋራ ሁለት ወንበደዎች ሰቀሉ
 አሁን እምሰፊ ወአሁን እ
 ምሰፊ ለጊዜ ለጊዜ ለጊዜ
 አንዱን በቀኝ አንዱን በግራ
 ወግሰከሰው ሊያሰብሃ።
 ጌታንም በመከከላቸው ለነገ
 ሥንህ ብለውታልና ፍና ተሳ
 ልቆ ቀኝዝግች ግራዝግች ቀ
 ኝ በትወደድ ግራ በትወደድ
 ሾምንልህ ለግለት ለንድም
 ለግሳሳት በቀኝም በግራም የ
 መጣው ይህ ምንድነው ብሎ
 ይጠይቃል ወንበድ ፣ ያሳ የመ
 ከከለኛውስ ያስ ከኒህን ልዩ
 ነው ለግለት ለንድም ተጎላ
 ቁ ምስለ ጌታን ያለው ትን
 ቢት ሊፈጸም ይኸንም ከመ
 ይደምረን ምስለ ነፍስ ጻድቃን
 ብሎ ተርጉሞታል ምሥጢሩ
 ገን እኛን ኃጥአንን በግራ ታ
 ቆመናለህ ሲያሰኛቸው ነው።
 ወጽሐፈ ጲላጦስ መጽሐፈ ወ
 አንበረ ዲበ መስቀሉ።
 ጲላጦስም መጽሐፍ ጽፎ ከመ
 ስቀሉ ራስ ስትርፉ ጠረቀው።
 ወያብል መጽሐፍ ሊያሰብኛ
 ህራዊ ንጉሥም ለአይሁድ
 ውእቱ ዝንቱ።
 ደብዳቤውም የናዝሬቱ ኢየ
 ሱስ የአይሁድ ንጉሣቸው ይ
 ህ ነው የግራ ነው።
 ወብዙኃን እምን አይሁድ እለ
 አንብባለሁ ለይእቲ መጽሐፍ።
 ያኝንም ደብዳቤ ከአይሁድ
 ወገን የተመለከቱት ብዙ ና
 ቸው።
 እስሜን ቅሩብ ውእቱ መካን
 ለሀገር ኃበ ሰቀልም ለእግዚ
 እ ሊያሰብ።

ጌታን የሰቀሉበት በታ ለኩተ
 ግ አቅራቢያ ዝበረና።
 ወጽሐፈቱ ጽሑፍ ውእቱ በ
 ዕብራይስጥ ። ጽፈቱም
 በዕብራይስጥ ልሳን ነበር።
 ወበዕርዕ። በዕርዕም።
 ወበደግሞይስጥ።
 በደግሞይስጥም ዕብራዊ ቀያፋ
 ስርዓዊ ሄርድስ ሮግዊ ጲላጦ
 ስ አሉና። ምሥጢሩ ገን ወን
 ጌል በሰብቱ ልሳን እንደትጻ
 ፍ ያጠይቃል።
 ወይሁም ሊቃን ከሆናት ለ
 ጲላጦስ ሊትጽሕፍ ንጉሥም
 ለአይሁድ።
 የከሆናት አለቆች ጲላጦስን የ
 አይሁድ ንጉሣቸው ነው ብ
 ለህ አትጻፍ አሉት።
 አላ ለሊሁ ይህ ንጉሥም ለ
 አይሁድ አን።
 አሱ የአይሁድ ንጉሣቸው ነኝ
 አለ ብለህ ጻፍ እንኚ።
 ወእውሥአ ጲላጦስ።
 ጲላጦስም መለሰ።
 ወይሁም ስጸሐፍኩ ጸሐ
 ፍኩ።
 የጸፍኩትን ጸፍኩ አላቸው
 ዘረፍኩ ፈፍኩ እንዲል። ስን
 ገር ሲያቹት ውለው ዝበርና
 ፈንታውን ያሻቸዋል።
 ወሐራስ ሰበ ሰቀልም ለእግዚእ
 ሊያሰብ ነሥኩ አልባሊሁ ወተ
 ከፈሉ ወረሰይም አርባዕተ ክፍል
 ሞፍሮች ገን ጌታን ከሰቀሉ
 ት በኋላ ልብሱን መስደው ከ
 ራት ተከፈሉት።
 ለለአሁን እምሰፊ።
 ከጭፍራውም ላንዱም ላንዱ
 ለያንዳንዱ።
 ወከጻናሂ አልታሃ በአልባሪ ርፍ

አት ዘለምላእሱ እንመቱ ።
 ስፍ የሌለበት ስር ወጥ ተ
 ግሱን ገን።
 ይህም ሊንግምድ ወሊንክጥጥ
 አርሱ በርሳቸውም እሱ አን
 ቅደደው።
 አላ ንትፋሰስ ለዘረከዞ ያርከዞ
 ለደረሰው ያደርሰው ዘንድ ዕ
 የ እንግግግላበት እንኚ
 ከመ ያብጻሕ ቃለ መጽሐፍ
 ዘይሁ፣ ተከፈሉ አልባሪዩ ለር
 አሰሙ።
 ልብሱን ተከፈሉት ብሎ መ
 ጽሐፍ የተናገረው ያደርሰ ይ
 ፈጸም ዘንድ ረሰይም አርባዕ
 ተ ክፍለ ወተግፀዉ ዲበ አፈ-ዝ
 የ። በልብሱ ዕፃ ተግግሎበት
 ብሎ የተናገረው ያደርሰ ይፈ
 ጻም ዘንድ። ወተባህሉ ሊንግ
 ምድ ላለው። ዙፈቱን መጠ
 ምጠግያውን መገናጸፊያውን
 ቀግሮን ለብአለባውን አርገ
 ው ተከፍለዋል። ቀግሮን ገን
 ልብስ ምንንት ብለው ንቀው
 ትተዋታል። ንቀዋትስ አይደለ
 ም አክብረዋት ነው እንኚ።
 ሰብአ ሰገል ያመጡለት ሲያ
 ድግ የምታድግ እለ እንተ ደ
 ም ይውገዛ የተፈወሱበት ገባ
 ሪት ተአምራት ናት አይንቋት
 ም። ዙፈቱን መጠምጠግያ
 ውን እንድ ወገን አድርገው
 ሰበት ዕጻ ይጥላሉ አራተኛ
 ዕፃውን ይዞ ይቆያል እንደገና
 አራቱ በርዕ ዕፃ ይጥላሉ ለ
 ደረሰው የደረሰች እንደሆነ ያ
 ን ላልደረሰው ሰጥቶ አርዕን
 ይወስዳል። ላልደረሰው የደረሰ
 ች እንደሆነ የተመዘ። ለጊዜው
 አርሱ ሁለት ልብስ አታጎሩ

ወንጌል ዘዮሐንስ

የላል ያንድ በሕታዊ ልብስ ላራት ቤት ጭፍራ በቃ ለማ ለት። ምሥጢሩ ግን ልብስ የወንጌል ምሳሌ፤ አራት ዕፃ መጣጣላቸው ወንጌል አራት ወገን ሁሉ ለሙዳ፤ አለመቅ ደገቸው በምሥጢር አንድ የ መሆን። እንደም መለኮቱን ክትስብዕቱ ትስብዕቱን ከመ ለኮቱ ሳንለይ እንመን ሲያሰ ሻቸው ነው።

ወከመዝ ገብሩ ሐራ። ጭፍሮች እንዲህ አደረጉ።

፳፭ ወይቀውማ ነበ መስቀሉ ለ እግዚአ ኢየሱስ አሙ ወእኅ ታ ለለሙ።

፳፮ እመቤታችን ሰሎሚ። ወማርያም እንተ ቀለዮጸ። ማርያም በውፍልያ፣ አንድም እንታ ለአሙ ማርያም እንተ ቀለዮጸ። ሐና ከሞተች በኋላ የ ቀለዮጸን ሚስት አግብቶ ወ ልዲታል።

ወማርያም መግደላዊት፣ ማርያም መግደላዊት ከአግረ መስቀሉ አጠገብ ቁመው ነበር

፳፯ ወሰበ ርእዮሙ እግዚአ ኢየ ሱስ ለአሙ ወለረድኩ ዘያፈ ቅር ይቀውሙ።

፳፰ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የ ሚወደውን ደቀመዝሙሩንና እመቤታችንን ከአግረ መስቀ ል ቁመው በያቸው ጊዜ፣

ወይቤላ ለአሙ አበእሲቶ ነዋ ወልድኪ አንችሆይ

ልጅኸ ይርዳኸ ያዋናኸ አላት ውሉደኪ ሲል ነው። በዮሐንስ እኛን ለረጅ መስጠቱ ነውና።

፳፯ ወሃብሉ ለውእቲኒ ረድኩ ነ ያ አምክ።

፳፯ ደቀመዝሙሩን እነሆ እናትህ ታጽኖህ አለውአምክሙ ሲል ነው በዮሐንስ እርስዎን ለኛ መስጠቱ ነውና።

ወእምያእቲ ሰዓት ነሥአ ውእ ቱ ረድእ ወአእተዋ ቤቶ።

ከዚያም ቀን በኋላ ዮሐንስ ወ ደቤቱ ይዝዋት ሂደ። ከዮሐንስ ቤት ዓሥራአምስት ዓመት ተ ቀመጠች።

፳፰ ወእምዝ ሰበ ርእየ እግዚአ ኢ የሱስ ከሙ ተፈጸመ ነሉ።

፳፱ ከዚህም በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረው ትንቢት እንደ ተፈጸመ በየ ጊዜ፣

ከሙ ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ ያላይ ጸማዕኩ።

መጽሐፍ ወወደዮ ሐሞተ ው ስተ መብልዕየ ያለው ትንቢት ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ጸማዕ ኩ አለ።

፳፲ ወብቱ ህየ ግምጫ ዘምለ ሰ ብሂን መጣጣ የተመላ ማሰሮ ከዚያ አለ።

ወመልኩ ሰናነገ ወቄጽለ ሁስ ጹ ወመልኩ ውስቲቱ እምው እቱ ብሂዕ።

እንዳይነ በጎ ያለ በዘቶ ወሀ የ ሚያነሣ ቤታቸውን የሚጠርጉ በት ነው ያን ከመጣጣው ነክ ረው። ወአሠሩ በቶ ጽለ ሁስጹ ዲበ ሕለት ወአስተ ርከቡ ውስተ አፋሁ ወአፀሩ በስሚዝ ዩንግ አሥረው ከፋ ጠ መቀለት።

ወሰሪዐ ብሂን ኢየሱስ ይቤ ና ሁ ተፈጸመ ነሉ ዘጽሑፍ፣ ኢየሱስም መጸጸውን በቀመሰ ጊዜ የተጻፈው ሁሉ ደረሰ ተፈጸመ አለ። በሀገራቸው

አራት ነገር ያመጹሉ የሰ ንደ ቅጥራን የበለሰ ቅጥራን አዞ ከል ዝፍተ ወደን። ሐሞ ቱን ግን እነሱ አልጩሙት ም ሊሸጠው ገበያ ይዘት ወ ጥቶ ርክሰበት ሊጥሰው ወዮ ተሞ ሳለ ተቀዶ ገብቷል። ወአጽንና ርእሶ።

ራሱን ዘለፍ አደረገ። ወመጠወ ነፍሶ ወወጽአት መ ንፈሱ።

ቅድስት ነፍሱን ከቅድስት ሥ ጋው በእዩ እግዚአብሔር ለየ ወአይሁድሰ አይሁድ ግን። እስመ ዓርብ ውእቱ።

መኸቷልና። ይቤሉ እላንቱ ሥጋት ኢይ በታ ዲበ መሳቅሊሆን።

እኔህ ሰምች እንደተሰቀሉ አ ይደሩ አሉ። በእንተ ሰንበት።

ሰለ ክብረ ሰንበት። እስመ ዓባይ ዕለታ ለይእቲ ሰ ንበት።

ዕለቲቱ ክብርት ናትና። ወሰአልም ለዲሳወስ በጎሱዕ ከ መ ያውርድምሙ ሰበሮሙ ቀ የጸሆሙ።

ጭን ጭናቸውን ሰብረው ያወ ርዲቸው ዘንድ በስውር ዲላ ጠስን ለመኑት።

፴፩ ወመጽኑ ሐራ ወሰበሩ ቀሃይ ጸ ለቀጻማዊ።

፴፪ ጭፍሮችም መጥተው የፈያታ ይ ዘየማንን ጭኑን ሰበሩት ፈ ቱን ወደርሱ መልሶ ተሰቅሎ ነበርና ቀጻማዊ አለ።

ወለክልዑኒ ዘተሰቅለ ምስሌሁ ክርሱ ጋራ የተሰቀለውን ፈያ ታይ ዘፀጋምን።

፳፫ ወሰብ ሐሩ ገብ እግዚአ ኢየሱስ ወርእይዎ ወረከብዎ ከመሰለጠ መዊተ ።
 ፳፬ ጭፍርኝ ከጌታችን ዘንድ ሄደው ፈጽሞ ሙቶ አገኛት ወኢሰበሩ ቀላይ።
 ፳፭ ጭቱን አልሰበሩትም ፤
 ፳፮ አላ ስዳ እምሐራ ረገዝ ገበቡ ዘየግን በኩኖት ።
 ፳፯ ከጭፍርኝ አንዱ አለን ፣ ሞተ ብሎ ተኝ ጉኑን በጦር ወጋው እንኚ ።
 ወሶሴሃ ወጽኦ እምኔሁ ደም ወግዶ ፤
 ያንጊዜ ጥሩ ውሀ ትኩስ ደም ፈሰሰ ፤ ሐተታ እንደ ለ ሁኖ ከላይ አንድ ከታች እየራሱ ከላይ አንድ መሆኑ የተዋሀደ ፤ ከታች እየራሱ መሆኑ የተዓቅቦ
 ፳፰ ወዘርእየ ስምዓ ነን ።
 ፳፱ ያየ ሐራዊ ያየ ወንጌላዊ መሰከረ ።
 ወጽድቅ ውለቱ ስምዑ ።
 እውቶ ያስተምራል ብሎ ምስክርነቱ እውነት ነው ።
 ወአከመረ ውለቱ ከመጽደቀ ይነገር ።
 እውነት እንዲያስተምር አወቀ ከመ አንትሙሂ ትእመኑ ።
 እናንተም ታምኑ ዘንድ ።
 ፳፻ ወዝንቱ ነገር ከመ ይብደሁ ቃለ መጽሐፍ ዘይቤ አጽሞ ኢትሰብሩ እምኔሁ ።
 ፳፻፩ ደሀ ነገር የሆነ መጽሐፍ አጽሙን አትሰበሩ ብሎ የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ።
 ፳፻፪ ወከሪብ ይቃል ካልሪ መጽሐፍ ሀለም ይርአይዎ ለዘወገህ ።
 ፳፻፫ ወገግራኝም ሌላው መጽሐፍ እ

ጁን እግሩን በቀኖት የቀንዘሩትን ፡ ጉኑን በጦር ወግተው ያዩት ዘንድ አላቸው ብሎ የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ፤ ስዳ እምሐራ ረገዝ ገበቡ ላለው ። አንድም እጁን እግሩን በቀኖት የቀንዘሩት ፡ ጉኑን በጦር የወገኑት ፡ በቶአምራት ያዩት ዘንድ አላቸው ብሎ መጽሐፍ የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ። ወጽኦ እምኔሁ ደም ወግዶ ። የወጋው አንድ ሐራዊ አይደለምን ቢሉ ከ በመከረ አንድ ወረወረ እንዲሉ ፈቃድ የሁሉ ከሆነ ብሎ አንድም መጽሐፍ ስም ካልጠራ ማብዛት ልማድ ነውና ከሀኖት ጎሉፋን ፍኖት ከበቱ ፍኖት እግዚአሙ እንዲል ። አንድም በቀኖት እጁን እግሩን የወገትን ደርቦ ቁጥር ወግዕዎ አለ
 ፳፻፫ ወእምድጎረ ዝንቱ ሰአሎ ጸጺ ጸላጦስ የሴፍ ስአርማት ያስ ።
 ፳፻፬ ከዚህ በኋላ የአርማት ያስ ሰው የሚሆን የሴፍ ጸላጦስን ለመነው ።
 እስመ ዝንቱ ሂድው ውለቱ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 የጌታ ደቀ መዝሙሩ ነበርና ።
 ወኮነ የጎብኦ ለዝንቱ በእንተ ፍርዳቶሙ ለአይሁድ ።
 አይሁድን ስለ ፈሪ ደቀ መዝሙርነቱን ያውውር ነበር ።
 ከመ ይንግዕ ሥጋሁ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 ሰአለ ከመ ይንግዕ ። አንበሳ የገደለው ንጉሥ ያሰቀለው ይታፈራልና ላውርድ ብሎ ለመነ ።
 ወአብሐ ጸላጦስ ወሐረ ውለ

ቁኒ ወንሥኦ ሥጋሁ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 አውርድ አለው እሱም ሄዶ የጌታን ሥጋ አወረደ ።
 ፳፻፮ ወመጽኦ ኒቆሊዎስን በሐረ ጎቤሁ ለእግዚአ ኢየሱስ ቀዲሙ ሌሊተ ።
 ፳፻፯ እስቀድሞ በሌሊት ወደጌታ የሄደ ኒቆሊዎስም መጣ ።
 ወአምጽኦ በዘቦቱ ይቀብርዎ ሕውስ ክርቤ ወዐልው ።
 ገንዘው የሚቀብሩበትን የደቀ ቀ የጣፈጠ ከቱ አመጣ ።
 ምዕተ ልኖረ ፤
 መቶ ምዝን መቶ ግግር ዋግ ራ ከቱ የሬት ከቱ ።
 ፳፻፰ ወንሥኦ ሥጋሁ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 ፳፻፱ የጌታን ሥጋ አውርደው ።
 ወገንዝም በመዋጥሀ ከታን ዘ ሰንዱኖት ምስለ አራው በከመ ሕገ አይሁድ ሰበ ይገንዙ ወይቀብሩ ።
 አይሁድ ገንዘው በሚቀጠሩበት ጊዜ እንደሚያደርጉት ሥርዓት ሸቱ ቀብተው በድርብ በፍታ ገንዙት ።
 ፳፻፳ ወዐ ህየ ገነት ውስተ ውለቱ መካን ጎብ ሰቀልዎ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 ፳፻፳፩ ጌታ የተሰቀለበት ቦታ የተክል ቦታ ነበር ።
 ወውስተ ውለቱ ገነት ዝጎር ሐዲስ ዘአልቦ ዘተቀብረ ውስጥ ።
 ከዚያም ቦታ ሰው ያልተቀሰ ረበት አዲስ ቦታ ነበር ።
 ፳፻፳፪ ወህየ ቀበርዎ ለእግዚአ ኢየሱስ ።
 ፳፻፳፫ ጌታን ከዚያ ቀበሩት ። እንግዳ ሥርዓት አሠራላችኋለሁ ለማ

ዘዮሐንስ ወንጌል።

ለት። እንድም እንደ ኤልሳዕ ገባ። ተአምራት ነዘይ ክተቀ በረበት። ቢቀበር ያ እስንሳው እንዳይሉ።

እስመ ተፍጻሜተ ዓርበሙ ውእቱ ለአይሁድ።

የአይሁድ መካተቻቸው ነበርና።

መቅረብ ውእቱ መቀብር ኅ በ ስቀልም።

መቀብሩ ለተሰቀለበት ቦታ አ ቅራቢያው ነበር። ያስራሁለቱ ነ ገደ እስራኤል ቦታ በየርስታቸው ነው ገለል ከእናቱ ርስት ወ ስደው እንዳይቀብሩት መሸቶብ ቸው ከዚያው ቀብረውታል።

ዘከመ ሐፋ ማርያም መግደላዊት ወዲጥሮስ ወዮሐንስ ውስተ መቀብር።

ምዕራፍ ፳።

ወበእሁድ ሰንበት መጽአት ማርያም መግደላዊት ኅበ መቀብር። ማቴ ፳፯ ፩ ማር ፲፮ ፩ ሉቃ ፳፱ ፩።

ባንድ ሰንበት። እንድም በመጀመሪያው ሰንበት፣ እሁድ ሰንበት በተበለበት ቀን ማርያም መግደላዊት ማለጻ ገሥግሣ ወደመቀብር መጣች።

እንዘ ዓዲሁ ጽልመት።

ገና ጨለግው ሳይለቅ ገና ጨለማ ሳለ።

ወረከበት ዕባኅ እቱተ እምአ ፈ መቀብር።

ደንገያውን ከመቀብሩ ተነሥቶ አገኘችው።

ወደጸት ወበጽሐት ኅበ ስም

ሥን ዲጥሮስ ውኅበ ገክኩ ካልዕ ረድዕ።

ከባለሟሉ ከዮሐንስና ከዲጥሮስ ዘንድ ፈጥና ሄደች።

መትቤሎሙ ኅሥእም ለእግዚአብሔር ስተ መቀብር።

ጌታዩን ከመቀብር ለውጥተው ወስያውታል።

ወኢየአምሮ ኅበ ወሰድም። ከወሰዱበት ግን አላውቅም።

ወወጽኦ ኅበረ ስምዖን ዲጥሮስ መገኩ ካልዕ ረድዕ ወሐሩ ኅበ መቀብር።

ዲጥሮስዩ ዮሐንስ ወጥተው ወደ መቀብር ሄዱ።

ወእንዘ ደፈውደ ከልኢህሙ ኅበረ።

ሁለቱ ፈጥነው አንድ ሁነው ሲሄዱ።

በደሮ ለዲጥሮስ ገኩ ካልዕ ረድዕ በጸሐ ኅበ መቀብር።

ዮሐንስ ዲጥሮስን ቀድሞት ወደ መቀብር ሄደ ሕፃን ነውና በፍቅሩ ይናደግልና።

ወሶበ ሐወጸ ርእየ መዋጥሐ ንዙረ።

ዘልቆ በተመለከተ ጊዜ መገናጸፊያውን አገኘ።

ወኢባኤ በሕቱ።

ነዞር ግን አልገበም። ሕፃን ነውና ቢፈራ። እንድም ስለ ክብሩ ዲጥሮስ። ከኤዲስቆዲስ አስቀድሞ ከመቅደስ እንዳይገባ ወተለም ስምዖን ዲጥሮስ ወበጽሐ።

ስምዖን ዲጥሮስ ተከትሎት ደረሰ። አረጋግ ነውና በኅዘን ተቀጥቅጧልና።

ወወሐ ውስተ መቀብር።

ወደ መቀብር ገባ። ኤዲስቆዲስ ከክብሩ አስቀድሞ መቅደስ እንዲገባ።

ወረከበ መዋጥሐ ንዙረ ውስተ አሐዱ ገጽ።

መገናጸፊያውን ባንድ ወገን አገኘ።

ወሰበነኒ ዘዲዘ ርእሱ እንቀባሕቲቱ ጥብሎለ።

ሻሹን እንደጎመመመ ለጸታቸው።

ወአኩ ምሳሌ መዋጥሐ። ከመገናጸፊያው ጸጋ ሳይታወስ።

ስ ከክብሩ አስቀድሞ መቅደስ እንዲገባ።

ወረከበ መዋጥሐ ንዙረ ውስተ አሐዱ ገጽ።

መገናጸፊያውን ባንድ ወገን አገኘ።

ወሰበነኒ ዘዲዘ ርእሱ እንቀባሕቲቱ ጥብሎለ።

ሻሹን እንደጎመመመ ለጸታቸው።

ወአኩ ምሳሌ መዋጥሐ። ከመገናጸፊያው ጸጋ ሳይታወስ።

ወአምሁ በአ ገክኩ ካልዕ ረድዕ ዘዲደሮ በጸሐ ኅበ መቀብር።

ከዚህ በኋላ ቀድሞ ከመታዘፍ የደረሰ ዮሐንስም ገባ። ቁስ ኤዲስቆዲስን ተከትሎ መቅደስ እንዲገባ።

ወርእየ ወደምኑ።

ትንሣኤውን አይተው አመኑ።

እስመ ዓዲሁ ኢየሁዳው ዘውስተ መጻሕፍት ዘከመ ሀለም ይትነሣክ እምነ ምውታን ከሙታን ተለይቶ ይነሣ ዘንድ እንዳለው መጸሕፍት የተናገሩትን ገና አላወቁም ነዘርና።

ወአምዝ ሐፋ ያኢህሙ አርዳኢሁ።

ከዚህ በኋላ ሁለቱ ደቁ መዘመርቁ ሄዱ።

ወአተዉ ቤቶሙ። ከቤታቸው ገቡ።

ዘከመ አስቀርእደ ኢየሱስ ለማርያም መግደላዊት።

ወማርያም ስ ቆመት ኅበ መቀብር አናክ ወቅብዚ ማቴ ፳፯ ፩ ማር ፲፮ ፩ ሉቃ ፳፱ ፩።

፲፩ ማርያም ግን ከመቃብር አጠገብ ሁና ታለቅስ ነበር። ወእነዚ ትበኪ ሐወጸት ውስተ መቃብር።

እያለቀሰች ወደ መቃብር በተመለከተ ጊዜ።

፲፪ ወርአየት ክልሌተ መላእክተ በፀሐድው አልባስ።

፲፫ ሁለት መላእክት ብሩህ ብሩህ ልብስ ለብሰው አየች።

ወይነብሩ አሐዱ ትርጓሳ ወአሐዱ ትርጓጽ ኅብ ነበረ ሥጋሁ ለእግዚአሉዮሱስ።

የጌታችን ሥጋ ካለበት ቦታ አንዱ በራስጌ አንዱ በግርጌ ተቀምጠው።

፲፬ ወይቤልዋ እሙንቱ መላእክት ታገንት ያበክዩኪ አብሲቶ

፲፭ እኒያ መላእክት አንች ሆይ ምን ያስለቅስሻል አሏት።

ወመነ ተኃሥሢ። ማን ትሻለሽ።

ወትቤሎሙ እስመ ነሥኦም ለእግዚአብሔር እምውስተ መቃብር ጌታዬን ከመቃብር ወስደውታል።

ወአያሎም ኅብ ሠሰድም። ከወሰዱበት ግን አላውቅም አለቻቸው።

፲፮ ወዘንተ ብሃላ ተመደጠት ድኅራሃ።

፲፯ ይህን ተናግራ ወደኋላ ተመለሰች ያዘነተኛ ዓይኑ በከና ነውና።

አንድም መላእክት ከወያፊቷ ሲሰግዱ አይታለች ከወያላዋ ጥላውን ጥሎብታል መለሰ ብትል ተሞ አይታዋለች።

ወአያሎም ረኝ ከመ እግዚአሉዮሱስ ውለቱ።

ጌታ እንደሆነ አላውቀችም።

፲፮ ወይቤላ እግዚአሉዮሱስ ብሔራዊ ምንት ያበክዩኪ።

፲፱ አንች ሆይ ምን ያስለቅስሻል።

ወመነ ተኃሥሢ። ማንንስ ትሻለሽ አላት።

ወመሰላ ላቲስ ዓቃቤ ገነት ውለቱ።

እርሷም አታክልት ጠባቂ መስጋት ነበር።

ወትቤሎ እግዚአብሔር እመኒ አንተ ነሣእኮ ንግረኒ ኅብ ወሰድኮ።

ጌታዬ አንተ ወስደሽው እንደሆነ ንግረኝ አለችው።

ከመ አሐር አነ ወእንሥኦ ኅብዩ ከመ ፅቅብዎ ፅፍረተ።

ወደኔ አምጥቼ ሸቱ ፅቅባው ዘንድ።

፲፳ ወይቤላ እግዚአሉዮሱስ ማርያም።

፲፻ ጌታ ማርያም አላት። ወተመደጠት ወትቤሎ በነገረ ፅብራይስጥ ረቡኒ።

ተመልሳ በፅብራይስጥ ቋንቋ ረቡኒ አለች።

ዘበትርኝሚሁ ሊቅ ብሃል ውለቱ።

መምሕር ሆይ ማለት ነው።

፲፯ ወይቤላ እግዚአሉዮሱስ ኢትልክፍኒ እስመ ዓዲ ኢአረጉ ኅብ አቡዮ።

፲፱ የተግግጽ አነጋገር ወዳባቲ አልወጣሁም ማለት ገና አላመኘሽብኝምና አትንኪኝ አላት።

አንድም የመሰናበቻው ጊዜ የደረሰ መስጋት ቀርቦለች የማርግብት ጊዜ ገና ነውና አትንኪኝ አላት።

ከሆናት ልብስ ተከሆና ለብሰው ሳሉ ሊንኳቸው እንዳይገባ ለማጠየቅ።

ወሐራ ባሕቱ ኅብ አኃውዮ ወባሊዮሙ አዓርግ ኅብ አቡዮ ወአቡከሙ ኅብ አምላኪዮ ወአምላክከሙ።

ወደ ወንድሞቼ ሂደሽ ወዳባቲ ወዳባታችሁ ወደ ፈጣሪዬ ወደ ፈጣሪዎችሁ ዓርጋላሁ ብለሽን ገሪዎቸው እንጂ አላት።

አቡዮ ብሎ የሱን ልደት ተናገረ። አቡዮ ያለው የርሱ የባሕርይ ነው አቡከሙ ያለው የኛ የጸጋ ነው አምላኪዮ አለ በሥጋ ይፈጥረዋልና።

አምላክከሙ አለ በጥንተተፈጥሮ በሐዲሰ ተፈጥሮ ይፈጥረናልና።

፲፳ ወሐረት ማርያም መግደላዊት ወለብሰረቶሙ ለአርዳኢቱ።

፲፻ ማርያም መግደላዊትም ሄዳ ለደቀ መዛሙርቶቹ ነገረቻቸው ወትቤሎሙ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር ወነገረኒ ዘንተ።

ጌታችንን አየሁት ይህንም ነገረኝ ብላ።

ዘነወት ዘንተ ዘከመ ይቤላ። ተነሣ ብለሽ ንገራ እንዳላት ተነሣ ብላ ነገረቻቸው።

ማቴዎስ ብዙ ሴቶች በአፍኦ አንድ መልክ አዩ ይላል። ማርቆስ ብዙ ሴቶች በውስጥ አንድ መልክ አዩ ይላል።

ሉቃስ በአፍኦ በውስጥ ሳይል ብዙ ሴቶች ሁለት መላእክት አዩ ይላል።

ዮሐንስ አንዲት ሴት በውስጥ ሁለት መላእክት አዩች አለ።

አንድምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ማታ ጀምረው ሲመላለሱ አድረዋል እንደመጡ እንደመጡ አይተዋል።

ሁለተኛ እንደ ማቴዎስ ባንድ ወገን የሄዱ ብዙ ሴቶች በአ

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ፍለ እንድ መልእክ አይተው
ሄዱ። እንደ ማርቆስ ባንድ ወ
ገን የሄዱ ብዙ ሌቶች በውስጥ
ጥ እንድ መልእክ አይተው
ሄዱ። ሉቃስ በአፍኦ በውስጥ
አይልም ባንድ ወገን የመጡ
ሌቶች ሁለት መላእክት አይተ
ው ሄዱ። ዮሐንስ እንዲት ሴት
በውስጥ ሁለት መላእክት አየ
ች ማለቱ ለመንገር ከበቃች
ብሎ። እንድም እንደ ዮሐንስ
ወርጾት ወበጽሐት ኅብ ስምዖን
ን ጴጥሮስ ወገብ ዝኩ ካልፅ
ረድኦ ወትቤሱም ነሥእም ለ
እግዚአብሔር ብላ ተናገረች። እንደ
ማቴዎስ ባንድ ወገን የመጡ
ብዙ ሌቶች በአፍኦ እንድ መ
ልእክ አይተው ሲሄዱ ጌታን
ከመንገድ አገኙት። ወቀርባ ወ
እኔዛ እገረሁ ወሰገዳ ሎቱ ይ
ላል። እጅ ነሁት። ሐራ ንግራ
ሆሙ ለአኔውየ አላቸው። እንደ
ሉቃስ ኢሉምንምን ወአክሀድ
ምን ወመሰሎሙ ከመ ዝንጋ
ኤ ይላል። አእምሮ የማጣት መ
ሰሏቸው። እንደ ማርቆስ ባንድ
ወገን የመጡ ብዙ ሌቶች በው
ስጥ እንድ አይተው ሲሄዱ በ
ፍቅሩ ትናደዳለችና ከመቃብ
ር በአፍኦ እያለቀሰች ቀረች። በ
ውስጥ ሁለት መላእክት አይ
ታለች አንዱን በራስጌ አንዱ
ን በግርጌ። ማቴዎስ ሠርክ ሰን
ሰት ለጸቢሐ እሁድ። ማርቆስ
ወአንግሃ። ሉቃስ አሌለያ ገደሠ
ዮሐንስ እንዘ ዓዲሁ ጽልመት
ይላል ማቃ ጀምረው እስኪነጋ
ጋ ድረስ ሲመላለሱ አድረጋ
ል። እንድም ማቴዎስ ሠርክ ሰ
ንበት ሉቃስ አሌለያ ዮሐንስ

ዓዲሁ ጽልመት ይላል። ለመ
ኅልት ሠርክ እንዳለው ለሌሊ
ትም ሠርክ አለውና። ማቴዎስ
ለጸቢሐ እሁድ ማርቆስ ወሰ
በ ሠረቀ ፀሐይ ሉቃስ ገደሠ
ዮሐንስ በጽባሕ ያለው አንድ
ነው ሲነጋ ማለት ነው።

ዘክመ አስተርአዮሙ ኢየሱስ
ለሐዋርያት።

፲፱ ወመስዮ ውእቱ ዕለት ዘውእ
ቱ እሁድ ሰንበት እንዘ ዕፅ
ው ፍጥት ኅብ ሀለዉ አርዳ
ኢሁ ጉቡግን በእንቱ ፍርሃቶ
ሙ ለአይሁድ። ማቴ ጳጳ ጳጳ ማ
ር ፲፮ ለ ሉቃ ጳጳ ጳጳ ።

፲፱ ያውም ሰንበት የተባለ እሁ
ድ ነው ሲመሸ ደቀ መዛሙ
ርቱ አይሁድን ስለፈሩ በዝግ
ቤት ተሰብስበው ሳሉ።

መጽእ እግዚአ ኢየሱስ ወቆ
መ ማእከሎሙ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መ
ጥቶ በዝግ ቤት ገብቶ በመ
ከከላቸው ቆመ።
ወይቤሎሙ ሰላም ለክሙ።
እንዴት ሰነበታችሁ አስታረቅ
ኋችሁ አላቸው።

፳ ወዘንተ ብሂሎ አርአዮሙ እ
ደቂሁ ወእገራሁ ወገቡ።

፳ በዜቦ ያልተያያዘ በሉቃስ የ
ተያያዘ ፈርሁ ወደንገጹ ወመ
ሰሎሙ ከመ ዘመንፈሰ ይሬ
እዩ። ምትሐት ያዩ መስሏቸው
አንዳዩ አድርገው ደነገጹ ፈሩ
ምንት ያደነገጸክሙ ወለምን
ት ሕሊና እኩዩ የዓርግ ው
ስተ ልብክሙ። ርእዩ እደውየ
ወእገርየ ከመ እነ ሙእቱ ወ
ገሥሁኒ ወእለምሩ እስመ ለ

መንፈስሰ ሥጋ ወአጽም አል
ቦቱ ዘከመ ትሬእዩ ብዩ። በእ
እንደምታዩት ለምትሐት ሥጋ
አጽም የለውም አላቸው። ይህ
ን ተናግሮ በቀኖት የተወጋው
ን እጁን እግሩን በጦር የተ
ወጋውን ጉኑን አሳያቸው።
ወተፈሥሐ አርዳኢሁ ዕባር
እደዎ ለእግዚአን።
ደቀ መዛሙርቱ ጌታን ባዩት
ጊዜ ደስ አላቸው።

፳፩ ወካዕበ ይቤሎሙ እግዚአን ኢ
የሱስ ሰላም ለክሙ።

፳፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ
ይኖ እንዴት ሰነበታችሁ መስ
ቀል ቀረባችሁ።

በከመ ፈነወኒ እብ ከማሁ እ
ነኒ አፈንወክሙ።

አባቲ እኔን ሙት ተሰቀል እ
ንዳለኝ እኔም ሙቱ ተሰቀሉ
አላለሁ።

፳፪ ወዘንተ ብሂሎ ነፍሐ ላእሌሆ
ሙ ወይቤሎሙ ንሥኡ መን
ፈሰ ቅዱስ።

፳፪ ይህን ተናግሮ ንሥኡ መንፈ
ሰ ቅዱስ ብሎ በንፍሐት ቅስ
ናን ሾማቸው። ቅስናስ በሌላ ጊዜ
ነው ብሎ ንሥኡ መንፈሰ ቅዱ
ስ ብሎ ልጅነትን ሰማቸው።

፳፫ ለእለ ኃደግሙ ለሰብእ ኃጢ
አት ይትኃደግ ሎሙ። ማቴ
፲፮ ፲፮።

፳፫ ከልጅነት ቀጥሎ ቅስናን ሾማ
ቸው ኃጢአት ላስተሠረያች
ሁላቸው ኃጢአት ይሠረዳላ
ቸው።

ወለእለሰ ኢኃደግሙ እደት
ኃደግ ሎሙ።

ላስተሠረያችሁላቸው ግን እ
ይሠረዳላቸው አላቸው።

ዘከመ ተጠየቀ ቶማስ።
 ፳፱ ወቶማስ ስዱ እም ሆነ ወይዳ አርዳኢሁ ዘይብልም ዲዲሞስ ኢህሉ ምስሌሆሙ ሶበ መ ጽእ እግዚእ ኢየሱስ ኅዬ ሆሙ፤
 ፳፱ ዲዲሞስ የተባለ ዓሥራ እን ደኛው ቶማስ ጌታችን ኢየ ሱስ ክርስቶስ በዝግ ቤት ገ ብቶ ሰላም ለክሙ ባላቸው ጊዜ ከርሳቸው ጋራ አልነበ ረም።
 ፳፱ ወይቤልም ካልዳኒሁ አርዳኢ ርኢናሁ ለእግዚእነ።
 ፳፱ ወንድሞቹ ሐዋርያት ጌታን አ የነው አሉት።
 ወይቤሎሙ እመ ኢርኢኩ እደዊሁ ወእገሪሁ ኅበ ቀነውም በቀኖት የተቸነከረውን እጁን እግሩን ካላየሁ።
 ወእመ ኢወደይኩ አጽባእትየ ውስተ ቅንዋቲሁ ወእመ ኢ ያባእኩ እደየ ውስተ ገቦሁ ወኢገሠሥኩ ኢየአምን።
 በቀኖት የተቸነከረውን እጁን እግሩን በመር የተወጋውን ገጥኑን ካልዳሰስኩ አላምንም አ ላቸው፤ ጥንተ ሰዱቃዊ ነውና አንድም ይገባዋል እኒያ አየ ን ብለው ሲያስተምሩ እርሱ ሰማሁ ብሎ የሚያስተምርን ነው።
 ፳፯ ወእምድጎረ ስሙን ጽዋዕል እንዘ ሀለሙ ካሶስ አርዳኢሁ ውስጠ።
 ፳፯ ዳግመኛ ከስምንት ቀን ዙኋላ ደቀ መዛሙርቱ በዝግ ቤት ላሉ።
 ወቶማስኒ ህሉ ምስሌሆሙ።

ቶማስም ከርሳቸው ጋራ ሳል ወእንዘ እሰው ኅኅት።
 ደጁ ተዘግቶ።
 መጽእ እግዚእ ኢየሱስ ወቆ መ ማእከሎሙ።
 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መ ጥቶ በመካከላቸው ቁሞ።
 ወይቤሎሙ ሰላም ለክሙ። እንደት ሰነበታችሁ አስታረ ቅኋችሁ አላቸው ሁለት ሰዓ ት አሳልፎ መጥቷልና እም ድጎረ ስሙን አለ።
 ፳፯ ወእምዝ ይቤሎ ለቶማስ አም ጽእ አጽባዕተከ ዝየ ወርኢ እ ደውየ ወእገርየ።
 ፳፯ ቶማስንም አለው ጣትህን ወ ደዚህ አምጣ አጀንም እይ ወሀብ እደከ ወእብእ ውስተ ገቦየ ወግሥሥ።
 እጅህን አምጣና ወደጎጭ አግ ባት ዳሰኝ።
 ወኢትኩን ናፋቄ አላ እመን እመን እንጂ አትጠራጠር።
 ወእውሥአ ቶማስ።
 ፳፯ ቶማስም መለሰ።
 ወይቤሎ እግዚእየ ወአምላኪየ ጌታዬ አምላኬ ሆይ አለ። በ ዳስሰው ከእሳት እንደገባ ጅማ ት አድርጎታል። መዳሰሱን ሲ ያይ እግዚእየ ማቃጠሉን ሲያ ይ አምላኪየ አለ። ይህንም ሊ ቁ አንተ ዘቀዳሚ ወአንተ ዘ ይእዜ ብሎታል፤ ገቦ መለኮቱ ን የዳሰሰች እጁ በሕያውነት ትኖራለች በህንድ አገር ክታ ቦት ጋራ ከመንበር ላይ ነው የምትኖር ባመት ባመት በመ ቤታችን በዓል በእስተርእዮ ሊ ያጥኑ ሲገቡ የሚሾመውን ወ ጥታ ቀኝ እጁን ቅይዘዋለች ና

መቶ አገልግሎ ያርፋል ባመ ቱ ሊያጥኑ ሲገቡ ትይዘዋለች አንድሀ እያለች ትኖራለች።
 ፳፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አስ መ ርኢከኒሁ እመንኮኒ።
 ፳፱ ጌታም አለው ቶማስ ሆይ ብ ታየኝ እመንክ። እመ ርኢከኒሁ ብታየኝ ብያ አመንክ።
 ብዑዓንሰ አለ እንዘ ኢይሬእዩ ኒ የአምነኒ።
 ንዑዳን ከቡራንስ ሳያዩኝ የሚ ያምኑብኝ ናቸው ሳያዩኝ የሚ ያምኑብኝ ንዑዳን ከቡራን ና ቸው።
 ፴ ወብዙኃተ ካልዓተ ተአምራተ ገብረ እግዚእ ኢየሱስ በቅድ መ አርዳኢሁ ዘኢተጽሕፊ ው ስተ ዝንቱ መጽሐፍ።
 ፴ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚ ሀ ያልተጻፈ ሌላ ብዙ ተአም ሬት በደቀ መዛሙርቱ ሬት አ ደረገ በዚህ መጽሐፍ ያልተጻ ፈ በሶስቱ የተጻፈ። አንድም በመላው ያልተጻፈ በተአምረ ኢየሱስ የተጻፈ።
 ፴፩ ወዝንቱሰ ዘተጽሕፊ እምኔሆን ከመ ትእመኑ አንትሙ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ ወል ደ እግዚአብሔር። ሞሐ ፳፩ ፳፭ ክርስቶስ የባሕርይ አምላክ እ ንደሆነ እናንተ ታምኑ ዘንድ ከተአምራቱ ይህ ተጽፏል።
 ወእሚነክሙ ትረክቡ ሕይወተ በስመ ዚኢሁ።
 ስሙ ሕይወት መድኃኒት እ ንደሆነ አምናችሁም የዘላለም ድኅነትን ታገኙ ዘንድ።

ጭንጌል ዘዮሐንስ ።

<p>ዘከመ እስተርአዮሙ ኢየሱስ ለሐዋርያት በብሔረ ጥብርያዶስ ።</p> <p>ምዕራፍ ፳፩።</p> <p>፩ ወእምዝ ካዕበ እስተርአዮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ በብሔረ ጥብርያዶስ ።</p> <p>፪ ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በጥብርያዶስ ሁለተኛ ታያቸው ።</p> <p>ወከመዝ እስተርአዮሙ። እንዲህ ታያቸው ።</p> <p>፫ እንዘ ህለዉ ኅቡረ ስምዖን ወ ቶማስ ዘይብልዎ ዲዲሞስ ወ ናትናኤል ዘቃና ወደቂቀ ዘብ ደዎስ ።</p> <p>፬ እኒህ ሁሉ ባንድነት ሳሉ። ወዓዲ ካልኦን ቂቱ እምውስተ አርዳኢሁ ።</p> <p>፭ ዳግመኛም ከሰብአ አርድዕት ሁለቱ ሉቃስና ኒቆላዎስ። እንደደም ይሁዳና ያዕቆብ ባንድነት ሳሉ ታያቸው ።</p> <p>፮ ወይቤሎሙ ስምዖን ኢፕሮስ እንሰ አሐውር ከመ ዓሥግር ዓሣ ።</p> <p>፯ የለመደ ግብር በጅ አያልም ና ኢፕሮስ ዓሣ ልይዝ እሂዳለሁ አላቸው ።</p> <p>ወይቤልዎ ከልዳኒሁ አርዳኢ ንሕነኒ ንመጽኦ ምስሌክ ።</p> <p>ባልንጅርቹ ጸኛም ካንተ ጋራ እንሂዳለን አሉት ።</p> <p>ወሐሩ ወዓርጉ ሐመረ ።</p> <p>ሂደው በመርከብ ተሰላኑ ።</p> <p>ወአልቦ ዘእምገሩ በይእቲ ሌሊት ወእምንተኒ ።</p>	<p>በዚያች ሌሊት ምንም ምን የ ያዙት የለም ።</p> <p>፱ ወጸበሐ ይቀውም እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ሐይቅ ።</p> <p>፲ ሲነጋ በነጋ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከወደብ ተቀምጦ ነበር ።</p> <p>፲፩ ወርእይዎ አርዳኢሁ ወኢያኦ መሩ ከመ እግዚእ ኢየሱስ ውለቱ ።</p> <p>፲፪ ደቀ መዛሙርቱ ግን ጌታ እንደሆነ አላወቁም ነበር ።</p> <p>፲፫ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ደቂቅዮ ቦኑ ብከሙ ዘንበልዕ ።</p> <p>፲፬ ኢየሱስም አላቸው ልጆቹ የምንመገበው አንዳች አላችሁን ወይቤልዎ አልቦ ።</p> <p>፲፭ የለም አሉት ።</p> <p>፲፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አውርዱ መሣግሪከሙ ኅበ ይምን ሐመር ወትረከቡ ብዙኑ መረባችሁን በቀኝ በኩል ጣሉት ብዙ ትይዛላችሁ አላቸው ።</p> <p>ወይቤልዎ ሠራሕኑ ነላ ሌሊተ ሌሊቱን ሁሉ ደከምን ።</p> <p>ወአልቦ ዘኦንዝ ወኢምንተኒ ምንም ምን ያገኘነው ነገር የለም ።</p> <p>ወበቃልከሰ ናወርድ ።</p> <p>ብታዘን ግን አይሆንም አንልም አሉት። ፍቅር በጽን እስተ ምኒቸዋልና ።</p> <p>ወአውሪዎሙ መሣግሪሆሙ ስእኑ እንክ ስሐበ እምብዝኑ ዓሣት ዘተሠግረ ።</p> <p>መረባቸውን ከጣሉት በኋላ ግን ከተያዘው ዓሣ ብዛት የተሰማ ስቦ ማውጣት ተሳናቸው ።</p> <p>፲ ወይቤሎ ለኢፕሮስ ዝኩ ካል</p>	<p>ዕረድእ ዘያፈቅር እግዚእ ኢየሱስ እግዚእነ ውለቱ ።</p> <p>፯ ባለሟሉ ዮሐንስ ኢፕሮስን ጌታችን እንጂ ነው አለው ።</p> <p>ወሰግዖ ስምዖን ኢፕሮስ ከመ እግዚእነ ውለቱ ነሥእ ዓራዘ ሰንዱን ዘይትአጻፍ ቀነተ ውስተ ሐቋሁ ።</p> <p>ስምዖን ኢፕሮስም ጌታ እንደሆነ በሰማ ጊዜ የአግር ነው ቢሉ ሉ ሉብሱን ከፍ ከፍ አደረገ የዋና ነው ቢሉ ።</p> <p>እስመ ዕራቁ ውለቱ ወተወርወውስተ ባሕር ።</p> <p>ዕራቁቱን ነበርና ወደ ባሕር ዘሉ ገባ ።</p> <p>፯ ወካልዓንሰ አርዳዕ በሐመር በጽሑ ።</p> <p>፯ ሌሎች ሐዋርያት ግን ብመርከብ ሁነው ደረሱ ።</p> <p>እስመ ኢኮኑ ርኅታን እምን ምድር ዘእንበለ መጠነ ዜኤ ደት እመት ።</p> <p>ከወደቡ ሁለት መቶ ካንድ ያህል ርቀው ነበርና ።</p> <p>ወሐሩ እንዘ ይስሕቡ መሣግሪሆሙ ዘውስቱቶን ዓሣት ።</p> <p>ዓሣ የተሰላ መረባቸውን እየሳቡ ሂዱ ።</p> <p>፱ ወወሪዎሙ ምድረ ።</p> <p>፱ ወደ ምድር በደረሱ ጊዜ ፣ ረከቡ ፍሕመ ብቁጸ ።</p> <p>ፍሕም መርቶ አዩ ።</p> <p>ወዓሣ ጥቡሰ ፣</p> <p>ዓሣ ተጠብሶ ።</p> <p>ወማዕደ ሥሩዓ ፣</p> <p>ማዕዱ ተሰርቶ አገኙ፣ ዘእስተ ዳለው ምላእካኒሁ ሙንፈሳው ያን እንዲል መላእክት እዚጋጅ ተውቃል ።</p>
---	---	---

1 ጠይቁሉም እግዚአአየሱሱ
 አምጽኦ እምግግት ህክጋዝክ
 ሙ ይእዜ።
 2 አየሱስም አላቸው አሁን ከ
 ያዛችሁት ግሣ እምሙ።
 3 ወንጌልን ስምዖን ኢፕርስ ውስ
 ተ ሐመር ወሰሐበ መሥገርቶ
 ውስተ ምድር።
 4 ኢፕርስ ከመርከቡ ወጥቶ መ
 ረቡን ስዞ አወጣው።
 5 ምሉሶ ውለቱ ውስቲቱ ግሣ
 ት ግበይተ ሾተ ወሃ ወጅተ።
 6 መቶ አምሳ ሶስት ያህል ታላላ
 ቅ ግሣ መልቶበት ነበር።
 7 ወእነዚ መጠነዝ ብዝኑ አተ
 ሰጠ ወአተበትከ መሥገርቱ
 ብዛቱ ይህን ያህል ሲሆን መረ
 ቡ አልተቆረጠም።
 8 ወይሌሉም እግዚአአየሱስ
 ንዑ ንምሳሕ።
 9 ጌታችን አየሱስ ክርስቶስም ኑ
 አንብላ አላቸው።
 10 መአልዮ ዘተሀበሉ እምአርዳኢ
 ሁ ከመ ያስአሉ ወይሌሉ መኑ
 አንተ።
 11 ከደቀ መዛሙርቱ ወገን አንተ
 ግነህ ብሎ ሊጠይቀው የወደደ
 የደፈረ የለም።
 12 እስመ አእመሩ ከመ እግዚአአ
 ሙአቱ።
 13 ጌታችን እንደሆነ አውቀዋልና
 14 መጽአ እግዚአአየሱስ ወነ
 ሥአ ውለተ ጎብስተ ወወሀበሙ
 15 ጌታችን አየሱስ ክርስቶስ ተር
 ቦ በልቶ ጎብስቶን ሰጣቸው።
 16 ወእምግግሁኒ ከግሁ።
 17 ከግግሁም ሰጣቸው ለልግዳ
 ጌታ ሲሆን ስድስቱ ያቆግሉ
 ስድስቱ ያቀመጣሉ። በዚህ ተን
 ገን ስሥራአንዱ እንደቆሙ ተ

መግደል። ትንግሥውን እንዲ
 ረዱት ምትሐት እንዳይደለ ለ
 ግጠየቅ፣ መረብ የወንጌል ባሕ
 ር የዚህ ግለም ምሳሌ። በቀኝ
 በኩል ጣሉት ግለቱ። ወንጌል
 በጥንተ ስብከት በቀኝ በኩል
 ነውና የተነገረች። መቶ አምሳ
 ው ግሣ እስከ ምጽአት የሚነሱ
 የምዕመናን ሶስቱ የሥላሴ። መ
 ላእክት ከዘጋጁት ሐዋርያትም
 ከዘጋጁት በልቷል በርሱም በ
 ሐዋርያትም ስብከት ያመኑ ም
 ዕመናን አንድ እርሱን እንዲወ
 ርሱት ለግጠየቅ።
 18 ወዝንቱ ግልሱ እንዘ ያስተርእ
 የሙ እግዚአአየሱስ ለአርዳ
 አሁ እምድግረ ተንሥአ እሙ
 ታን።
 19 ጌታችን አየሱስ ክርስቶስ ከ
 ሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ
 ለደቀ መዛሙርቱ ሲታያቸው
 ይህ ሶስተኛው ነው።
 20 ዘከመ ተወይመ ኢፕርስ ርእሰ
 ሐዋርያት።
 21 ወእምድግረ መስሐ ይሌሉ እ
 ግዚአአየሱስ ለስምዖን ኢፕ
 ርስ ስምዖን ወልደ ዮና ታፈቅ
 ረኒት ፈደፋዶ እምአሉ።
 22 ምሳቸውን ከተመገቡ በኋላ አ
 የሱስ ስምዖን ኢፕርስን አለው
 ስምዖን ሆይ የዮና ልጅ እኔህ
 ከሚወዱኝ ይልቅ እኔህን ከም
 ትወዳቸው ይልቅ አብልጠህ ት
 ወደኛለህን አለው።
 23 ወይሌሉ እው እግዚአአ ለሊከ
 ተአምር ከመ እነ አፈቅረከ።
 24 እዜቱ እንደወደህ አንተ ታ
 ሙቀለህ አለው።

ወይሌሉ እግዚአአየሱስ ር
 አይዜ አባግዕዮ።
 25 በጎጅን ጠብቅ ግለት ለጊዜው
 አሥሩን ፍጻሜው ገን መላው
 ን መምሕራንን ጠብቅ አለው
 26 ወከዕበ ዳግመ ይሌሉ እ ስ
 ምዖን ወልደ ዮና ታፈቅረኒት
 27 ሁለተኛ የዮና ልጅ ስምዖን
 ትወደኛለህን አለው።
 28 ወይሌሉ እው እግዚአአ አንተ
 ተአምር ከመ እነ አፈቅረከ።
 29 እዜቱ እኔ እንደወደህ አንተ
 ው ታውቀለህ አለው።
 30 ወይሌሉ ርአይዜ መሐስዕዮ።
 31 ለጊዜው ሰብአ እርድዕትን ፍ
 ጻሚው ግን መላውን ጠብቅ
 አለው።
 32 ወይሌሉ ሥልሰ ስምዖን ወልደ
 ዮና ታፈቅረኒት።
 33 ሶስተኛ የዮና ልጅ ስምዖን ት
 ወደኛለህን አለው።
 34 ወተከዘ ኢፕርስ እስመ ይሌሉ
 ሥልሰ ታፈቅረኒት።
 35 ሶስት ጊዜ ስለ ጠየቀው ኢ
 ፕርስ አዘነ፣ ሶስት ጊዜ እንጂ
 ከጀው ነበርና በዚያ እነጻጽጦ
 እንደሆነ አለኝ ብሎ።
 36 ወይሌሉ እው እግዚአአ ለሊከ
 ተአምር ከሎ ወለሊከ ትጤዶ
 ቅ ከመ ስነ አፈቅረከ።
 37 እዜቱ እንደወደህ አንተ ታ
 ውቀለህ አለው።
 38 ወይሌሉ ርአይዜ አባግዕትዮ
 ለጊዜው ፴ ጌን ቅዳሳት እን
 ስት፣ ፍጻሜው ግን መላው
 ን ጠብቅ አለው። ፍቅሩን መ
 ግለጽ አድርጎ ሾሞታል ከቀ
 ታ የወደቀውን ዕንቀጥ ወልሙ
 ለው ሰንግለው ከዕታው እን
 ጊያኖሩት።

የጥራት ወንጌል ስ

፲፮ አግን አግን አብላክሙ አሙ ወሬዛ አንተ ለሊክ ትቀንት ሐቆክ=ዩ ጸጥ ስ ፻፸፱

ከአእምሮ ሕፃን በነበርክ ጊዜ ወገብ ልቡናህን በፍርሃት ዝናር ትታጠቃለህ።

ወተሐውር ኅብ ፈቀድክ = ወደምትወደውም ሂደህ ነበር ህ=ወደወደድከው ማለት ኢየሐምሮ ለዘትቤሊ ወደማለት ትሄዳለህ።

ወአመሰ ልሕቀ ታነገህ አደዊ ክ ፍደሙ።

በአእምሮ በጉለመሰህ ጊዜ ግን እጅህን ታነግለህ ማለት ፍርሃትን ከልቡናህ ታርቃለህ እጅህን ለመሰቀል ትዘረጋለህ።

ወባዕድ ያቀንተክ ሐቆክ።

ባዕድ ኔግን፡-አንድም ባዕድ መንፈስ ቅዱስ አንድትሰቀል ያደርግሃል ብዬ በውነት እነግርሃለሁ በግብርም በክብርም በነዋርም በባሕርይም ባዕድ ነውና ባዕድ አለው።

ወደወሰደክ ኅብ ኢፈቀድክ። ትፈራው አትወደው ወደነበረ ሞት ይወስድህል። አንድም አሙ ወሬዛ ብለህ መልስ፡-በአእምሮ በጉለመሰክ ጊዜ ወገብ ልቡናህን በጥብቃት ዝናር ትታጠቃለህ ወተሐውር እመውት ሂ ምስሉክ ወኢ ያከህደክ ወደ ማለት ትሄዳለህ። ወአመሰ ልህ ቀ አደላውኖም።

፲፱ ወዘንተ ዘይቤ እንዘ ያዴምሮ በአደ ሞት ሀለም ያሰብሎ ለ እግዚአብሔር።

፲፱ በምን ሞት ሞቶ እግዚአብሔርን ያመሰግነው ዘንድ እንዳለው ሲያስረዳ ያህን ተናገረ

አንድም ወዘንተ ዘይቤ ብለህ መልስ ያህን የተናገረ በምን ሞት ይሞት ዘንድ አለው ቢሉ በመስቀል ተሰቅሎ ይሞት ዘንድ እንዳለው ሲያስረዳ ነው።

ወዘንተ ብሃሎ ያቤሎ ትልወኒ ያህን ተናግሮ ተከተለኝ በሞት ምሰለኝ አለው።

፳ ወተመዶሜ ስምዖን ዲጥሮስ ርእዮ ለዝኩ ክልፅ ረድእ ዘ ያፈቅሮ እግዚአ ኢየሱስ እንዘ ያተልም። የሐ ፻፲፡፳፫።

፳ ዲጥሮስ ዘወር ብሎ ባለሟሉን የሐንሰን ጌታን ሲከተል አየው።

ወውእቱ ረድፅ ዘረፈቀ ዲባ እንግድአሁ እንዘ ያደረፈ። አርሱም በእራት ጊዜ በጠገቡ የተቀመጠው ነው።

ወዘይቤሎ እግዚአ መኑ ሠእቱ ዘያገብአክ።

አቤቱ የሚያሰዝህ ማነው ብሎ የጠየቀው ነው።

፳፩ ወኪያሁ ርእዮ ዲጥሮስ ያቤሎ ለእግዚአ ኢየሱስ እግዚአ ገዜ እፎ።

፳፩ ዲጥሮስ እርሱን አይቶ ጌታን ይህስ እንደምን ያውን አለው ባለጌ አያዝንም ስለገበረ፡-ባልን ጀራው አንጅ ስለቀረ እንዲሉ።

፳፪ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ ለ ዲጥሮስ አመኔ ፈቀድኩ የሃሉ እስከ ሰባ አመጽእ ሚላፅ ሴክ።

፳፪ እኔ ከወደድኩ እስከ መጣ ቢኖር አንተ ከርሱ ምን አለህ አለው የግድግድ አመላለስ እንድም ነገር ለማስቆም።

ወአንተሰ ትልወኒ።

አንተስ ተከተለኝ ምሰለኝ። ፳፫ ወወጽእ ዝንቱ ነገር በኅብ እኔው ከመውእቱ ረድፅ ኢይመውት።

፳፫ እንደህ ቢለው ሐዋርያት የሐንስ አይሞትም አሉ።

ወባሕቱ እግዚአ ኢየሱስ ኢይቤሎ ኢይመውት።

ጌታ ግን አይሞትም አላለውም አላይቤ አመኔ ፈቀድኩ የሀሉ እስከ ሰባ አመጽእ ሚላፅሴክ እኔ ከወደድኩ እስከ መጣ ቢኖር ምን አግዶህ አለው እንጂ አይሞትም አላለም። የሐንሰ ሞቷ ልን አልሞተም ቢሉ አልሞተም። ያህሰ እንዳይሆን ሊቀ ከመታሰረ ዲጥሮስ ወዳውሎስ ወየሐንስ እመራን ወክሙታን እመንቱ ያላል ብሎ ሞቷል። ያህም ሊታወቅ መላእክት መታብሩን ቆፍረዋል ከመቀብሩ ገብቶ ሲጸልዩ ደቀ መዝሙሩን ፉጊርን የኤፌሶንን ሰዎች በተማራችሁት ትምርት ጸንታችሁ ኑሩ ብለህ ንገራቸው ብሎ ላከው ነግሮ በመለስ መቀብሩ የለፋ መስክ ሁኖ አጽፋን መቋሚያውን መነግንሁን ከዳሩ አግኝቶታል።

፳፬ ወዝንቱ ውእቱ ረድእ ዘክነ ሰማዕተ በእንተዝ።

፳፬ ያህ ደቀ መዝሙር ነው ስለዚህ ስራ የመሰከረ።

ወዘሃ ጸሐፊ በእንቲአሁ ዘንተ የርሱን ነገር የጻፈ ያህ የሐንስ ነው።

ወንሕን ነስምር ከመጽድቅ ሠእቱ ስም።

ምስክርነቱ እውነት እንደሆነ እኛ እናውቃለን።

ጸጅ ወዘተ ገብረ ለገዢ ሊያሱስ
 ያህ ጸ ጸ ጸ ጸ
 ጸፎ ጌታችን ሊያሱስ ክርስቶስ ያ
 ሆን ለደረገ ።
 ወደ ባዕዳትኒ ገብረት ዘገብ
 ረ ለገዢ ሊያሱስ ።
 ጌታችን ሊያሱስ ክርስቶስ ያ
 ደረገው ሌላም ተአምራት አለ
 ወለደ፡ ተአሕፈ ነሱ በበጃዱ
 እምሊያግመር ዓለም ፣ ጥቀ
 መጻሕፍቲሁ ዘተአሕፈ ።
 እያንዳንዱ ይጻፍ ሰማይ ምድ
 ር ግጥን ቢሆኑ ባልተወሰነም
 ነበር ። ለንድም ጌታ ያደረገ

ው ተአምራት እያንዳንዱ በ
 ጻፍ ሰማይና ምድር ፣ ሰሌዳ፡ አ
 ዕባን መራመማያ ። አብሀርት
 ተለም፣ አሥፅርት ዕፀዋት ብርዕ
 መላእክትና ደቂቀ አዳም ጸሐ
 ፍት ቢሆኑ፣ ጽፈው ባልፈጸ
 መትም ነበር ።
 መልን ጽሕፈተ ብሰራቱ ለየ
 ሐንስ ሐዋርያ ወልደ ዘብደ
 ዎስ ጆዱ እም፤ ወደቱ ሐዋርያት
 ካሥራ ይቱ ሐዋርያት ጆዱ የዘ
 ብደዎስ ልጅ የሐንስ ሐዋርያ
 የጻፈው ወንጌል ደረሰ ተፈጸመ
 ዘጸሐፎ በልሳን የኖኔ ለሰብአ

ሀገሩ ኤፌሶን እምድገረ ፅር
 ገቱ ለእግዚአን በሥጋ ውስተ
 ስማይ በ፴ ዓመት ።
 ጌታችን በሥጋ ወደሰማይ ባ
 ረገ በሠላሳ ዘመን በየኖኔ ቋ
 ንቋ ለኤፌሶን ሰዎች የጻፈው
 ወበጌቱ ዓመተ መንግሥቱ ለ
 ኔርን ቆጣር ንጉሠ ሮም ።
 የሮም ንጉሥ ኔርን በነገሠ በ
 ሰባት ዓመት ።
 ወስብሐት ለእግዚአብሔር ።
 እስጂምሮ ላስፈጸመን ለእግ
 ዜአብሔር ክብር ምስጋና ይ
 ገባው ። አሜን ። ።

www.ethiopianorthodox.org

ኃይል ምዕራፍ ዓቢይ ዘወንጌል የሐንስ ።

የሐንስ ወንጌል የዐቢይ ምዕራፍ ቁጥር ።

- ምዕራፍ ስ ቀዳሚው ቃል ውለቱ ።
- ም ስ ወእመ ማልስት ዕለት ከብካብ ነን ።
- ም ስ ወሀሎ ስዱ ብእሲ እምፈሪሳውያን ዘስ ሙ ኒቆዲሞስ ።
- ም ስ ወእእሚሮ እግዚእነ ከመ ሰምዑ ፈሪሳ ውያን ።
- ም ስ ወእምድፋረዝ ነን በበዓሎሙ ለእይዑድ
- ም ስ ወእምድፋረ ዝንቱ ሐረ ኢየሱስ ማዕዶ ተ ባሕረ ገሌላ ዘጥብርያዶስ ።
- ም ስ ወእምድፋረ ዝንቱ ሐረ ኢየሱስ ውስ ተ ገሌላ ።
- ም ስ ወኢየሱስኒ ሐረ ውስተ ደብረ ዘይት ።
- ም ስ ወእንዚ የሐልፍ ኢየሱስ እምህየ ርእየ ብእሲ ዘዕውሩ ተወልደ ።
- ም ስ ለማን እብላኩሙ ዘእቦኦ ኦንተ ኦንተጽ አጸደ ለባግዕ ።
- ም ስ ወሀሎ ስዱ ብእሲ ዘስሙ አልዓዘር ።
- ም ስ ወእምዝ ሐረ ኢየሱስ እምቅድሙ ሰዱስ ሙዋዕል ዘፋሲካ ።
- ም ስ ወእምቅድሙ በዓለ ፋሲካ ።
- ም ስ ወኢየደንግደኩሙ ልብኩሙ ።
- ም ስ እነ ውለቱ ሐረገ ወይን ዘጽድቅ ።
- ም ስ ወዘንተ ነገርኩኩሙ ከመ ኢትጎፋፋ ።
- ም ስ ወዘንተ ነገረ ተናገሮ እንሥኦ ኦዕያጃቲሁ
- ም ስ ወዘንተ ብሂሎ ወጽኦ ፈለገ አርዘ ።
- ም ስ ወእምዝ ነሥኦ ጲላሞስ ወቀጠፎ ።
- ም ስ አ ወበእሐድ ሰንበት ።
- ም ስ አአ ወእምዝ ለስተርእዮሙ ለአርጻጵሁ ።

- ያቃል በፊት የነበረው ነው ።
- በሶስተኛው ቀን ሰርግ ተደረገ ።
- ከፈሪሳውያን ወገን ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ ።
- ፈሪሳውያን እንደሰሙ ጌታችን እውቆ ።
- እይዑድ በእላቸውን በሚያከብሩበት ቀን ።
- ከዚህ በኋላ ወደገሌላ ባሕር ማዶ ሄደ ።
- ከዚህ በኋላ ጌታ ወደገሌላ ሄደ ።
- ጌታም ወደደብረ ዘይት ሄደ ፤
- ጌታ ከዚያ አልፎ ሲሄድ ዕውር ሆኖ የተወለደው ን ሰው አየ ።
- በጎች ወደአሉበት በበር ያልገባ ።
- አልዓዘር የሚባል አንድ ሰው ነበር ።
- ጌታ ከሰድስት ቀን እስቀድሞ ሄደ ።
- ከበዓለ ፋሲካ እስቀድሞ ።
- ልባችሁ አይደንግጥባችሁ ።
- እውነተኛ የወይን ሐረግ እኔ ነኝ ።
- እንዳትጠራጠሩ ይህን ነገርኋችሁ ።
- ይህን ተናግሮ ዐይኑን አቀኘ ።
- ይህን ተናግሮ ወደዛፋ ወንዝ ሔደ ።
- ከዚህ በኋላ ጲላሞስ ይዞ ገረፈው ፤
- በመጀመሪያ ሰንበት ።
- ከዚህ በኋላ ለተማሪዎች ታያቸው ፤

መክ/ተ አርእስት ዘወንጌላ ዮሐንስ።

በእንተ ከዊኖቱ ለቃል መለ ከታዊ። ወበእንተ ተ ፈንዎት ዘዮሐንስ መጥምቅ፣ ምዕራፍ ስ ቀጥር ስ

በእንተ ስምዑ ለዮሐንስ መጥምቅ፣ ቀጥ ጸዘ

በእንተ ተጻግውያን አርድዕ ተ ኢየሱስ። ቀጥ ጸፎ

በእንተ ዘከመ ተገብረ ከብካ ብ በቃና ዘገሊላ። ም ጸ ቀጥ ስ

በእንተ ዘከመ ዐርገ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም። ቀጥ ጸዘ

በእንተ ዘከመ ተሰዳ ሠየጥ እምነፈብ፣ ቀጥ ጸዘ

በእንተ ቀጻሚት ፋሊካ ዘኢየሱስ። ቀጥ ጸፎ

በእንተ ኢየሱስ ወኒቆዲሞስ። ም ፎ ቀጥ ስ

በእንተ ጻግማዊ ስምዑ ለዮሐንስ፣ ቀጥ ጸፎ

በእንተ ኢየሱስ ወሳምራዊት ም ስ ቀጥ ስ

በእንተ ዘከመ አሕዩም ኢየሱስ በገሊላ ለወልድ ገብረ ንጉሥ። ቀጥ ጸፎ

በእንተ ምጥማታት ዘጵሩጳ ጥቂ። ም ፎ ቀጥ ስ

በእንተ ዘከመ አስተዋደያዎ አይሁድ ለኢየሱስ፣ ቀጥ ጸ

በእንተ አብገዮተ ኅብስት ወደ ዓሣ። ም ጸ ቀጥ ስ

በእንተ ዘከመ ሐረ ኢየሱስ ዲባ ባሕር፣ ቀጥ ጸፎ

በእንተ ዕቅድት ወዕልወት ዘእምአርድዕተ ኢየሱስ ቀጥ ጸ

በእንተ ዘከመ ሐረ ኢየሱስ ኅብ በዓለ መጸለት። ም ጸ ቀጥ ስ

በእንተ ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ ከ ገሃድ በእንተ ተፈንዎቱ መለኮታዊት፣ ቀጥ ጸፎ

በእንተ ዘከመ ከሠተ ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስ። ቀጥ ጸፎ

የዮሐንስ ወንጌል ኦርእስት ማውጫ።

ስለቃል መለኮታዊነትና ስለ ዮሐንስ መላክ።

ስለ ዮሐንስ ምስክርነት።

ስለ መጀመሪያዎች የጌታ ተማሪዎች።

በገሊላ አውራጃ በቃና ስርግ ስለ ተደረገ።

ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ ወጣ።

የሚሸጡ ተምነፈብ ስለ ተሰደዱ።

ስለ መጀመሪያይቱ ፋሊካ።

ስለ ጌታ ስለ ኒቆዲሞስ።

ስለ የዮሐንስ ሁለተኛ ምስክርነት።

ስለ ጌታና የሰማርያ ሴት።

ጌታ የንጉሥን ባሪያ ልጅ በገሊላ ስለ አጻኘው።

ስለ መጠመቂያ።

ጌታን አይሁድ ስለ አካሰሱት።

እንጀራውንና ዓግውን ስለ አበረከተ።

ጌታ በጻሕር ላይ ስለ ሄደ።

ከጌታ ተማሪዎች ስለ መሰናክል።

ጌታ ለመጸለት በፃል ስለ ሄደ።

ጌታ ስለ መለኮታዊ መላክ ገልጦ ስለ ተናገሩ።

ጌታ መንፈስ ቅዱስን ስለ ገለጠ።

ግድምተ ኦርታዶክስ ህወንጌል ዮሐንስ ።

የዮሐንስ ህወንጌል ኦርታዶክስ ማውጫ ።

በእንተ ህክመ ሐላዩ አይሁድ ላዕል ኢየሱስ ዘዘ
 ዘእህመ ሐላዮታተ ምዕራፍ ሂ ቀጥር ማ
 በእንተ ህማዊት ብእሲት። ም ፺ ቀጥ ስ
 በእንተ ህክመ ተናገረ ኢየሱስ ተፈንዖቶ መ
 ለካታዊት፣ ቀጥ ሸ፩
 በእንተ ህክመ ገሠጸ ኢየሱስ ትዝገባቶመ ለአ
 ይሁድ። ቀጥ ፱፫
 በእንተ ህክመ ረወሶ ለዘዕ ወሩ ተወልደ። ም ዘ ቀጥ ስ
 በእንተ ናላዊ ኅር፣ ም ፲ ቀጥ ስ
 በእንተ ህክመ ሀሎ ኢየሱስ በዘዓለ ሐድሶ ሕንዓ። ቀጥ ፳፪
 በእንተ ጽልዕ ዘአይሁድ ላዕል ኢየሱስ። ቀጥ ፴፩
 በእንተ ህክመ እንግሊዝ ኢየሱስ ለዓልዓዓር። ም ፲፩ ቀጥ ስ
 በእንተ ህክመ ተማክሩ አይሁድ ይቅትልዎ ለ ኢየሱስ። ቀጥ ፵፯
 በእንተ ህክመ ተግንሠ ኢየሱስ እምኢየሩሳሌም ቀጥ ፶፬
 በእንተ ድራር ዘቢታንያ። ም ፲፪ ቀጥ ስ
 በእንተ ህክመ ገብአ ኢየሱስ ለኢየሩሳሌም። ቀጥ ፲፪
 በእንተ እምነቶመ ለአረሚ ወኢአሚኖቶመ ለ አይሁድ። ቀጥ ፳
 በእንተ ተፍጻሚ ድራር ወሕዕዘተ እገልፀመ ለ ሐዋርያት። ም ፲፫ ቀጥ ስ
 በእንተ ህክመ እእመረ ኢየሱስ ዘኖገብአ። ቀጥ ፳፩
 በእንተ ህክመ ተናገረ ኢየሱስ እምድገረ ድራር ወህክመ ተነበየ ኅዲ ጎት ዘሐዋርያት። ቀጥ ፴፩
 በእንተ ፍሬያት ዘድንነት። ም ፲፬ ቀጥ ስ

በጌታ ላይ ላይ ላይ አሳብን አይሁድ ስለ አላቡ።
 ስለ ሌሰኛይቱ ሴት። መለከታዊ መላኩን ጌታ ስለ ተናገረ።
 ጌታ የአይሁድን ትዕቢታቸውን ስለ ገሠጸ።
 ዕውር ሆኖ የተወለደውን ስለ አዳነው።
 ስለ ቸር መባቂ እረኛ። ጌታ በሕንጻ መታደሻ በዓል ስለ ነበረ።
 በጌታ ላይ ስለ አይሁድ መጻላት።
 ጌታ አልዓዓርን ስለ አስነሳው።
 ጌታን ሊገድሉት አይሁድ ስለ መከሩ።
 ጌታ ከኢየሩሳሌም ስለ ሔደ።
 ስለ ቢታንያ እራት። ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ ተመለሰ።
 ስለ አረማውያን ማመንገሩ ስለ አይሁድ አለማመን ስለ መጨረሻው እራትና ስለ ሐዋርያት እግር መታጠብ።
 ጌታ የሚያሰዘውን ስለ አወቀ።
 ጌታ ከራት በኋላ ስለ ተናገረና ስለ ሐዋርያት መተው ስለ መጻን ፍሬዎች።

መከሥተ ኦርቶዶክስ ዘወንጌላ ዮሐንስ።

ዮሐንስ ወንጌላ ኦርቶዶክስ ግጹ።

በእንተ ሐረግ ወይን ወበእን
 ተ ለዕጹቂሁ። ምዕራፍ ፲፭ ቀ፡፳፭ ስ

በእንተ ዘከመ ይደልዎሙ ለ
 ኡጎው ተፋቅርት። ቀ፡ ፲፪

በእንተ ጸሊኣ ዝንቱ ዓለም። ቀ፡ ፲፭

በእንተ ስደታት። ም ፲፮ ቀ፡ ስ

በእንተ ዘከመ አሰፊዎሙ ኣ.
 ዮሱስ ለሐዋርያት መ
 ንፈሰ ቅዱስ። ቀ፡ ፯

በእንተ ተመደጦተ ኣ.ዮሱስ
 ውስተ ሰማይ። ቀ፡ ፲፮

በእንተ ዘከመ ተሰነላለ ኣ.ዮ
 ሱስ እምእርድዕት። ቀ፡ ሸ፭

በእንተ ዘከመ ጸለዩ ኣ.ዮሱስ ም ፲፮ ቀ፡ ስ

በእንተ ዘከመ ጸለዩ ኣ.ዮሱ
 ስ በጌቲሴማኒ። ም ፲፮ ቀ፡ ስ

በእንተ ዘከመ አግብኦ ይሁዳ
 ለኣ.ዮሱስ ወዘከመ
 አጎዝዎ ለኣ.ዮሱስ። ቀ፡ ፫

በእንተ ዘከመ ቆመ ኣ.ዮሱስ
 ማዕከለ ዐውድ። ቀ፡ ፲፪

በእንተ ከሀደተ ጲጥርስ። ቀ፡ ፲፭

በእንተ ተስከልዎ አይሁድ
 ለኣ.ዮሱስ። ቀ፡ ፲፱

በእንተ ከሀደተ ጲጥርስ ዳግመ
 በእንተ ዘከመ ቆመ ኣ.ዮሱስ
 ቅድመ ጲላጦስ። ቀ፡ ሸ፭

በእንተ ዘከመ ጎረዩ በርባንጎ
 እምነ ኣ.ዮሱስ። ቀ፡ ፴፱

በእንተ ዘከመ ይቤሎሙ
 ነዋ ብእሲ። ም ፲፱ ቀ፡ ስ

በእንተ ዘከመ በጽሐ ኣ.ዮሱ
 ስ ውስተ ቀራንዮ። ቀ፡ ፲፮

በእንተ ዘከመ ቆሙ ግርያም
 ወዮሐንስ ስታሕተ
 መስቀል። ቀ፡ ሸ፭

በእንተ ገዕፊ ወሞቱ ለኣ.ዮ
 ሱስ። ቀ፡ ሸ፭

በእንተ ዘከመ ተቀብረ
 ኣ.ዮሱስ። ቀ፡ ፴፩

ስለ ወይን ሐረግ ስለ ሚሪቹ።

ስለ ወንድሞች ናቅር።

ዓለምን ስለ መጥላት።

ስለ መሰደድ።

ጌታ ለሐዋርያት የመንፈስ ቅዱስን ተስፋ ስለ
 ሰማቸው።

ጌታ ወደ ሰማይ ስለ ተመለሰ።

ጌታ ከተማሪዎቹ ስለ ተሰናበተ።

ጌታ ስለ ጸለዩ።

በጌቲሴማኒም ስለ ጸለዩ።

ጌታን ይሁዳ ስለ አሲያዘው ስለ ያዙት።

ጌታ በጃንጎ ስለ ቆመ።

ስለ ጲጥርስ መካድ።

ጌታን አይሁድ ስለ ጠየቁት።

ስለ ጲጥርስ ሁለተኛ መካድ።

ስለ ጌታ መቆም በጲላጦስ ፈት።

ከጌታ በርባንን ስለ መረጡ።

ንጉሣቸው እነሆ ስለ አላቸው።

ጌታ ቀራንዮ ስለ ደረሰ።

ግርያምና ዮሐንስ ከመስቀል እግር ስለ ቆሙ።

ስለ ጌታ ጨኸትና ሞት።

ጌታ ስለ ተቀበረ።

መካሪት አርአስት ዘወንጌል ዮሐንስ»

የዮሐንስ ወንጌል አርአስት ማውጫ»

በእንተ ዘከመ ሐፋ መግደ
 ላዊት ወኢጥሮስ
 ወዮሐንስ ውስተ
 መታብር። ምዕራፍ ስ ተጥር ስ

በእንተ ዘከመ እስተርእያ ለ
 ማርያም መግደላዊት ቀሌ ፲፩

በእንተ ዘከመ እስተርእዮ-
 ሊዮሱስ ለሐዋርያት፤ ቀሌ ፲፱

በእንተ ዘከመ ተጠየቀ ቶማስ ቀሌ ሸ፱

በእንተ ዘከመ እስተርእዮ-
 ሊዮሱስ ለሐዋርያት
 በጥብርያዶስ። ም ሸ፩ ቀሌ ስ

በእንተ ዘከመ ተስደመ ኢጥሮ
 ስ ርእሰ ሐዋርያት። ቀሌ ፲፭

ኢጥሮስ፤ ዮሐንስ መግደላዊት ወደ መታብር
 ስለ ሐ.ኛ።

ለመግደላዊት ማርያም ስለ ታያት።

ጌታ ለሐዋርያት ስለ ታያቸው።

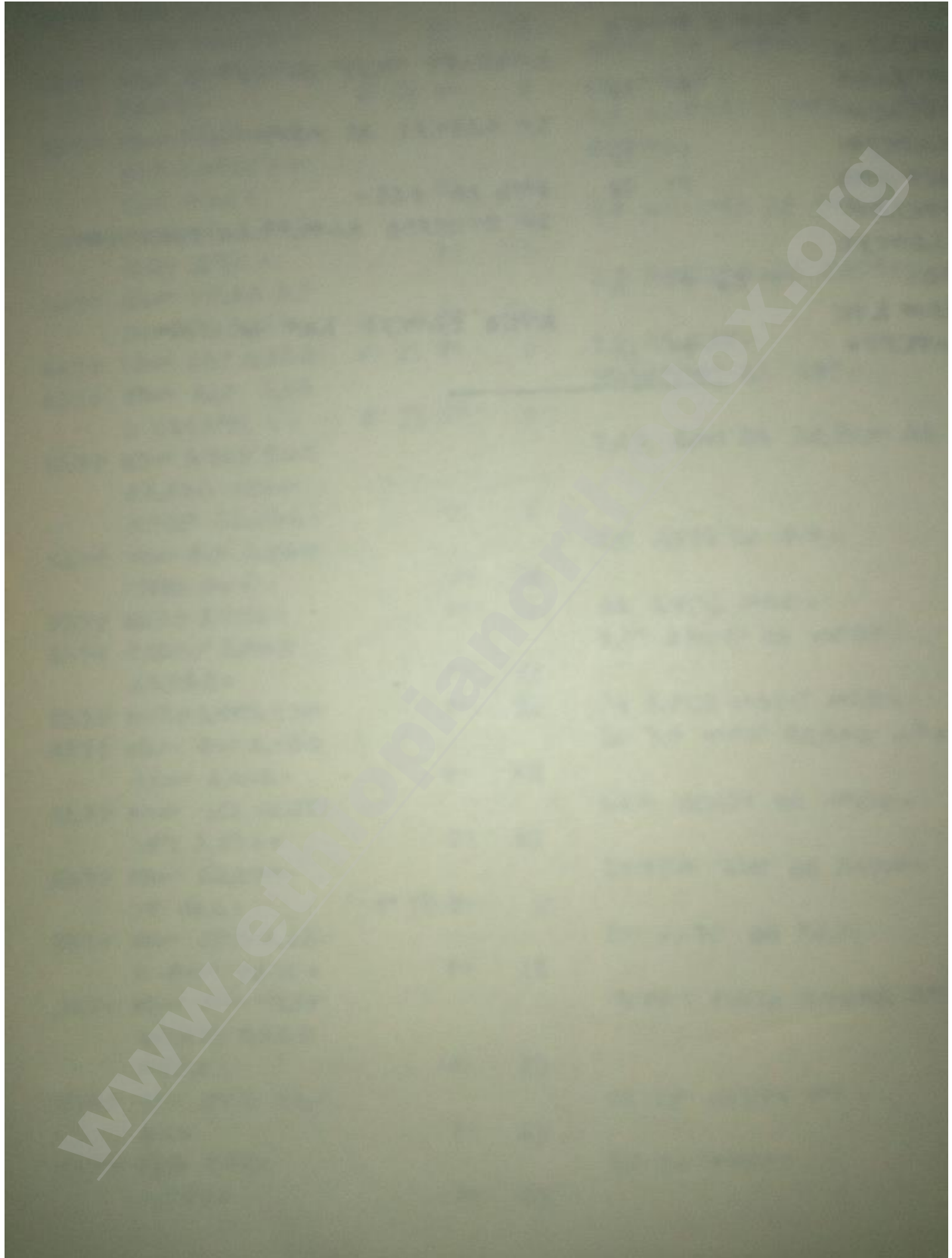
ቶማስ ስለ ተረዳ።

ጌታ በጥብርያዶስ ለሐዋርያት ስለ ተገለጠላቸው።

ኢጥሮስ የሐዋርያት አለቃ ስለ ተሾመ።

www.ethiopianorthodox.org

www.ethiopianorthodox.org

መጀመሪያው ስንጠረጋ፣ አራቱ ወንጌላውያን ማቴዎስና ማርቆስ ሉቃስና ዮሐንስ የሚተባበሩበት ።

ማቴዎስ		ማርቆስ		ሉቃስ		ዮሐንስ		
ም	ቀ	ም	ቀ	ም	ቀ	ም	ቀ	
፫	፫	፩	፫	፫	፱	፩	፳፫	ቃለ ዓዋዲ ።
	፲፩		፳		፲፮		፳፮	እንስ አጠምቀክሙ ።
	፱		፫		፱		፮	ዘዮሐንስ ።
	፲፫		፱		፲፱		፲፱	ዘዮሐንስ ።
	፩		፱		፮		፴፭	ዘዮሐንስ ።
	፲፮		፲		፳፪		፴፫	ወወረደ መንፈስ ቅዱስ ።
፱	፲፪		፲፱	፱	፲፱		፵፫	ተገኘው ውስተ ገሊላ ።
	፳፱		፳፰	፳	፲፭	፱	፴፯	ወተሰምኝ ነገሩ ።
	፳፭	፫	፳		፲፭		፵፭	ወተለውዎ ብዙኃን ሰብእ ።
፱	፩	፪	፫		፲፰	፳	፳	በእንተ መግታዕ ።
፲	፲፯	፲፫	፱	፳፩	፲፪	፲፯	፪	ወይወስዱክሙ አዕዋዳተ ።
	፴፫	፳	፴፱	፱	፳፱	፲፪	፵፰	ወዘሰ ክሕደኒ በቅድመ ሰብእ ።
፮	፳፱		፴፭	፮	፵፯	፳	፳፱	ዘይሰምዕ ቃልዮ ።
፲፫	፳፫		፴፰		፵፰	፲፱	፳፩	ዘቦቱ ትእዛዝዮ ።
	፲፱	፱	፳፰		፵፱		፳፫	ወዘኒ ስምኝ ቃልዮ ።
	፲፫		፲፰	፳	፲	፲፪	፵	የራ አዕይንቲሆሙ ።
	፶፭	፮	፫	፱	፳፪	፮	፵፪	እኩን ገንቱ ውለቱ ወልደ ዮሴፍ ።
	፶፯		፱		፳፭	፱	፵፱	ኢይከብር ነቢይ በሀገሩ ።
፲፱	፲፮	፳	፳	፱	፲፫	፮	፱	በእንተ ኃምስ ኅብስት ።
፲፮	፲፮		፳፱		፳		፳፱	እንተ ውለቱ ክርስቶስ ።
፳፩	፩	፲፩	፩	፲፱	፳፱	፲፪	፲፫	ሆሣዕና ።
	፲፪		፲፭		፵፭	፪	፲፱	ወሰደደ እምነፋራብ ።
	፲፯		፲፱	፳	፲፭	፮	፵፱	ወፈቀዱ የአኃዝም ።
፳፪	፵፮	፲፪	፲፪		፲፱		፴፪	ወፈቀዱ የአኃዝም ።
፳፱	፱	፲፫	፲፫	፳፩	፲፯	፲፭	፲፱	ወነሱ ይጻልእክሙ በእንተ ስምዮ ።
፳፮	፩	፲፱	፩	፳፪	፩	፲፫	፩	እስከ ዪሌ መዋዕል ይከውን ፋሲካ ።
	፲፮		፪		፮	፲፩	፶፭	ፋሲካ ።
	፮		፱	፮	፴፯		፪	በእንተ ዘቀብኝቶ ዕፍረተ ።
	፳፳		፲፰	፳፪	፳፩	፲፫	፳፩	ከመ ስዱ ያገብእኒ ።
	፳፭		፲፱		፳፫		፳፭	ወይቤሉ እነኑ እንጋ እግዚአ ።

መጀመሪያው ስንጠረጋገ አራቱ ወንጌላውያን ግቴዎስ ግርቆስ ሉቃስና ዮሐንስ የማተላላቅት ።

ግቴዎስ		ግርቆስ		ሉቃስ		ዮሐንስ		
ም	ቀ	ም	ቀ	ም	ቀ	ም	ቀ	
ጸ	ጸ	፲፱	ጸ	ጸ	፲፱	፲፫	ጸ	ወእንዘ ይበልኩ ነሥኦ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ዝኅብስት ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ለእመ ነሎሙ ክሕዳክ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ሥልሰ ትክሕደኒ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፮	ጸ	ወሐረ ዐፀደ ወይን ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፱	ጸ	ወባሕቱ ፈቃደ ዜኦክ ለይኩን ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፮	ጸ	አክ ከመ እግበር ፈቃድዮ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፮	ጸ	ወረከበሙ እንዘ ይነውሙ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፫	ጸ	የአኅዝዎ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፱	ጸ	የአኅዝዎ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲	ጸ	ወመልሐ መጥባሕቶ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወነሎ አግረ እግሪ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፱	ጸ	አኅዝዎ ወወሰድዎ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፭	ጸ	ወተለዎ ኢጥሮስ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፮	ጸ	ወትራእይዎ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወይጸፍዕዎ ገጸ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወሀሎ ኢጥሮስ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወቆመ ኢጥሮስ አፍኦ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፮	ጸ	ወረከበቶ ካልዕት ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወሶሌሃ ነተወ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወወሰድዎ ኅበ ኢላመስ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወሐተቶ መስፍን ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወይቤሎ እንተ ትቤ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	በእንተ በርባን ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወሆከዎሙ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	መነሃ ትፈትዱ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፱	፲፮	ወወሰድዎ ይስቅለዎ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፮	፲፮	ወአበጥዎ ይፁር ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፫	፲፮	ወተካፈሎ አልባሲሁ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፱	፲፮	ወአንበሩ ጽሑፎሙ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	፲፮	፲፮	ወእምዝ ሰተሎ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወጊዜ ተሰዓቱ ሰዓት ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወጸርሐ ካዕበ ።
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ወመስዮ መጽኦ ።

መገናኛሎ የው ሰንጠረዥ አራቱ ወንጌላውያን ማቲዎስ፣ ማርቆስ ሉቃስና ዮሐንስ የሚተባበሩበት ።

ማቲዎስ	ማርቆስ	ሉቃስ	ዮሐንስ	
ም ቀላ	ም ቀላ	ም ቀላ	ም ቀላ	ወአዘዘ ጲላሙስ ።
ጸ፯	፲፭ ግሪ	ጸዢ ሃዜ	፲ዘ ሰጠ	ወነሥላ ዮሴፍ ።
	ግ፯	ሃዢ	፴ዘ	ወሰርክ ሰንበት ።
ጸ፰	፲፮ ስ	ጸዘ ስ	ጸ ስ	በአንተ አንስት ።
	ዪ	ዪ	ጸ	ወመልአክ እግዚአብሔር ወረደ ።
	ሪ	ዪ	፲ዪ	ወኮነ ከመ አብድንት ።
	ሪ	ዪ	፲፫	

ሁለተኛው ሰንጠረዥ ሶስቱ ወንጌላውያን ማቲዎስ፣ ማርቆስ ሉቃስ የሚተባበሩበት ።

ማቲዎስ	ማርቆስ	ሉቃስ	
ም ቀላ	ም ቀላ	ም ቀላ	ወእምዝ መንፈስ ወሰዶ ገዳመ ።
ዪ ስ	፩ ፲ዪ	ዪ ስ	ወደቤሎሙ ንዑ ትልወኒ ።
	፲፮	ሪ ፲	አንትሙ ውሉቱ ዲወ ለምድር ።
ጸ	፴ዘ	፲፱ ፴ዘ	ወኢዮኅትወ ማኅቶተ ።
	፩	ጸ ፲፮	አልቦ ዘደሐቱ ።
	ጸ፩	፯ ፲፮	ወበመሥፈርት ዘሠፈርክሙ ።
፯	ጸ፪	ዪ ጸ፩	ወአንከሩ ምዕርቶ ።
	ጸ፫	ጸ፩	ወአንከርዎ ማዕግዳ አፋዑ ።
	ጸ፬	ሪ ፲ዪ	ወናዑ ዘለምዕ ቀርቦ ።
ጸ	፩ ግ	ዪ ፴፭	ወረከባ ለሐማተ ጲጥሮስ ።
	፴	ጸ ጸ፯	ወደቤሎሙ ንዕዳ ማዕዶተ ።
	፴፩	ጸ፯	ወበጸሐ ማዕዶተ ጌርጌሴኖን ።
	ጸ ስ	ሪ ፲፰	ወእምድኡ መጸገኑ ።
	ዪ	ጸ፯	ወረከበ ብእሴ መጸብሐዊ ።
	፴፪	ጸዘ	ወእንዘ ዶረናቅ ውስተ ቤተ ስምዖን ።
	ጸ ጸ	፴፩	ሕሙማን ዶፈቅድዎ ለዓቃቤ ሥፈይ ።
	፲፱		
	፲፯		
	፲፮		

ጭቅጥ	ማርቆስ	ሉቃስ	
ፆ ተ	ፆ	ፆ ተ	
ዘ ሸ	ጽ ጽደ	ጽ ጭ	ወመጽአ ሸ መኩንን =
ጸ	፫ ጽደ	ጸ ጸ	በመልክኩም ለኢጋንንት ያወጽእሙ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወጸውአሙ ለጸ ወደቱ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወዝ ውእቱ አስማቲሆሙ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወፈንዎሙ ይስብኩ =
ጸ	ጸ	ጸ	ኢትፀሩ ቀሩማተ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወውስተ ሀገር ኅብ ቦኒክሙ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወሶበ ትበውኡ ውስተ ዜት =
ጸ	ጸ	ጸ	ንግሩ ፀበለ እገሪክሙ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወወጸአክሙ አፍአ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወሶበ ይትጻጽሉክሙ =
ጸ	ጸ	ጸ	ኢተሐልዩ ዘትብሉ =
ጸ	ጸ	ጸ	እስሙ አልፎ ክዳን =
ጸ	ጸ	ጸ	ወዘሰ ክሕደኒ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወሶበ ሰምን ጥሐንስ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወበውእቱ መዋዕል =
ጸ	ጸ	ጸ	እስሙ እግዚአ ውኒቱ ለሰንበት =
ጸ	ጸ	ጸ	በብዓል ዜቡል =
ጸ	ጸ	ጸ	ከላ መንግሥት =
ጸ	ጸ	ጸ	ከሉ ኃጢአት ወጽርፈት =
ጸ	ጸ	ጸ	መጽኑ ኅቤሁ እሙ ወአኅዊሁ =
ጸ	ጸ	ጸ	ናሁ ወጽአ ይገራፅ =
ጸ	ጸ	ጸ	ትመስል ሕጠተ ሰናፔ =
ጸ	ጸ	ጸ	ስምዑ ምሳሌሁ ለዘይዘርእ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወሰሚዎ ሂርድስ =
ጸ	ጸ	ጸ	እስሙ ይቤሉ ጥሐንስ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወዓርገ ደብረ ይጸሊ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወበጽሉ ምድረ ኔንሴሬጥ =
ጸ	ጸ	ጸ	ፀቁ ወተዓቀቡ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወገሠጸሙ ለአርዳኢሁ =
ጸ	ጸ	ጸ	ወብዙኃ ጥሐምም =
ጸ	ጸ	ጸ	ዘይፈቅድ ይትልወኒ =
ጸ	ጸ	ጸ	ሀለዉ ዝጥ እምእለ = ይቀውሙ =
ጸ	ጸ	ጸ	አምጸእክዎ ለወልድየ =

ሁለተኛው ሰንጠረዥ ሶስቱ ወንጌላውያን ማቴዎስና ማርቆስ ሉቃስ የሚተባበሩበት።

ማቴዎስ		ማርቆስ		ሉቃስ		
ም	ቀ	ም	ቀ	ም	ቀ	
፲፮	ጸ፩	፱	፴	፱	፵፱	ሀለም ለወልደ እጋለ እመሕያው ።
፲፭	፩	፴፫			፵፮	ወተበገሉ መኑ የዓቢ ።
	፪	፴፭		፲፭	፲፭	ወፀውዓ ሕፃን ።
	፫	፵፩		፲፮	፪	ይህይስ ይእስሩ ማኅረፀ አድግ ።
፲፱	፬	፲	፲፩	፲፮	፲፭	ወክሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ።
	፭	፲፫		፲፭	፲፭	ወአምጽኦ ሕፃናተ ።
	፮	፲፮		፲፭	፲፭	ሊቅ ኅር ምንተ እግበር ።
	፯	፲፯		፲፱	፲፱	ምንተ ትብለኒ ኅር ።
	፰	፳፩		ጸ፪		ወእመሰ ፍጹመ ትኩን ።
	፱	፳፫		ጸ፫		ወሰሚያ ሐረ ትኩዘ ።
	፳፬	፳፮		ጸ፬		ወክሉ ዘየኅድግ ።
	፳፭	፳፱		፲፫	፴	ወብዙኃን ቀደምት ።
፳፮	፳፮	፴፫		፲፭	፴፩	ናሁ ነፃርግ አየሩሳሌም ።
	፳፯	፵፩		ጸ፪	ጸ፭	ወመላእክቲሆሙ ይኳንንምሙ ።
	፳፰	፵፮		፲፱	፩	ወወጸኦ እምኢያሪሆ ።
፳፻	፳፻	፲፩	፩	ጸ፱		ወበጸሐ ቤተ ፋጌ ።
	፳፻፩	፲፪	፲፪		፴	ወረከቡ ዕዋለ እሁረ ።
	፳፻፪	፳፻፩		ጸ	፪	በመባሕተ መኑ ።
	፳፻፫	፳፻፮		፱		ብእሲኦ ተከለ ወይነ ።
	፳፻፬	፳፻፲፪		፲፱		ወአእመሩ እምሳላቲሁ ።
፳፻፮	፳፻፲፮	፳፻፲፫		ጸ		ወረኒወ ከመ ያስሕትም በቃሉ ።
	፳፻፲፯	፳፻፲፮		፵፩		ወይቤልም ወልደ ዳዊት ።
	፳፻፲፰	፳፻፲፱		፵		ወአልቦ ዘተሃበለ ።
፳፻፲፱	፳፻፲፱	፳፻፲፱		፵፮		ወነቢረ ፍጽም ።
	፳፻፳፩	፳፻፲፱		፵፮		ዑቁ እምጸሐፍት ።
፳፻፳፮	፳፻፳፮	፳፻፲፫	፩	ጸ፩	፭	ወአርአይም ንድቀ ሕንጻሁ ።
	፳፻፳፯	፳፻፲፫			፮	አይትኅድግ ዝየ ዕብን ።
	፳፻፳፰	፳፻፲፫			፮	ማዕዚ ይከውን ዝንቱ ።
	፳፻፳፱	፳፻፲፱		ጸ፩		ወይእተ አሚረ ይጉቶ እለ ውስተ ።
	፳፻፴፩	፳፻፲፮		ጸ፫		አሌሉን ለዕነሳት ።
	፳፻፴፪	፳፻፲፱		ጸ፫		እስመ ይከውን ዐቢይ ሕማም ።
	፳፻፴፫	፳፻፳፩		፲፮	ጸ፫	ነዋ ሀሎ ዝየ ክርስቶስ ።
	፳፻፴፬	፳፻፳፫		ጸ፩	ጸ፭	ፀሐይኒ ይጸልም ።
	፳፻፴፭	፳፻፳፮		ጸ፮	ጸ፮	አሚሃ ይረእይዎ ።

ሁለተኛው ሰንጠረዥ ሶስቱ ወንጌላውያን ማቴዎስና ማርቆስ ሉቃስ የሚተባበሩበት

ማቴዎስ		ማርቆስ		ሉቃስ		
ም	ቀ	ም	ቀ	ም	ቀ	
አፀ	ጣፎ	፲፫	አፀ	አፅ	አፀ	እምበለስ አእምሩ አምሳሊሁ ።
	ጣ፫		ጣ፫		ጣኝ	ትግሁ እንከ ።
አፁ	፲፱		ጣፀ	፲፱	፲፫	ወጸውኦ አግብርቲሁ ።
	አፀ	፱	አፁ		አኝ	እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ።
አኝ	፲፱	፲፱	፲	አፎ	፱	ወእምገብ ሐረ አስቆርታዊ ይሁዳ ።
	አ፫		አ	አፅ	አፅ	ዘያወርድ እዴሁ ።
	አፀ		አፅ	አፎ	አፎ	አሌ ሎቱ ለውእቱ ብእሲ ።
	አኝ		አፎ	፲፱		ወነሥኦ ኅብስተ ።
	አኝ		አ፫	አ		ወከማሁ ጽዋዓኒ ።
	ጣ		ጣኝ	ጣፁ		ወረከቦሙ እንዘ ይነውሙ ።
	ጣፅ		ጣፁ	ጣኝ		ትግሁ ወጸልዮ ።
	ጣፁ		ጣፀ	ጣፁ		ወወሀቦሙ ትእምርተ ።
	፱		ጣፁ	ጣፀ		በስእምነ ታገብዎ ።
	፱ፁ		፱ፁ	፱ፎ		ከመ ሠራቂኑ መጸእክሙ ።
	፱ፁ		፱ፁ	፫ፎ		ወናሁ ሰማዕክሙ ጽርፈቶ
	፳ፁ		፱ኝ	አ፫	ፅ	ወቦ እለ ተንሥኦ ሰማዕተ ሐሰት ።
	፫ፁ		፫ፆ	አፆ	፳ፅ	ወተዘከረ ኢጥርስ ቃሎ ።
አኝ	ፅ	፲፮	ፅ	፳ፁ	፲፮	ወጸቢሐ ተማክሩ ።
	፲፮		ኝ	አ፫	፲፮	ወቦ ዘያለምድ ።
	ጣፀ		አፀ	ጣፁ		ወእለሂ የኅልፉ ይጸርፉ ።
	ጣፅ		ጣፅ	ጣፁ		ወከማሁ ሊቃነ ካህናትኒ ።
	ጣፀ		ጣፆ	ጣፀ		ወከማሁ ፈያትኒ ።
	ጣፁ		ጣ፫	ጣፀ		ወከነ ጽልመት ውስተ ነሉ ።
	፱		ጣፀ	ጣኝ		ወጸርሐ በዓቢይ ቃል ።
	፱ፅ		ጣፁ	ጣፁ		ወተሰጠ መንጠላዕተ ምክራብ
	፱ፆ		ጣፀ	ጣኝ		ወመኩንነ ጀሰ ።
አፁ	ፁ	፲ኝ	ኝ	አፀ	ፁ	ወይቤሎን ለእንስት ።
	ኝ		ፁ		፱	ወወጽኦ ናሙነ ወሐራ እልክቱ ።

ሶስተኛ ሰንጠረዥ ሶስቱ ወንጌላውያን ግቴዎስና ሉቃስ የሉቃስ የሚተባበሩበት።

ግቴዎስ		ሉቃስ		የሉቃስ		
ፆ	ቀ	ፆ	ቀ	ፆ	ቀ	
፩	፩	፩	፳፮	፩	፲፩	ነገረ ልደቱ።
	፲፭	፪	፯		፲፱	ዝኒ ከግዑ።
፫	፩	፫	፫		፲፱	ወበው-እቱ መዋዕል በጽሐ የሉቃስ።
	፲፫		፲፱		፴፭	ዝኒ ዘየሉቃስ።
፯	፳፩	፯	፵፮	፲፫	፲፯	እኮ ነሉ ዘይብለኒ።
፭	፭	፯	፪	፱	፵፮	መጽሐ ጎቤሁ መስፍን ምእት።
፲	፳፱	፯	፵	፲፫	፲፯	አልቦ ረድኦ ዘየግቢ እምሊቁ።
፲፩	፳፯	፲፯	፴፫	፲፱	፳፭	ዘረከባ ለነፍሱ።
	፳፯	፲	፳፱	፳፭	፳፭	ነሉ ተውጎበኒ።
	፳፯		፳፱	፫	፴፭	ወነሉ አወፈዮ።
	፳፯		፳፫	፲፯	፲	ወነሉ ዘቦ ለእቡዮ።
	፳፯		፳፩	፯	፵፮	ለእግዚአብሔርሰ አልቦ ዘርእዮ ግሙራ።
፫	፲፯	፱	፴፭	፭	፴፯	ወራእዮሂ ኢርኢከሙ።
	፲፯	፲፫	፳፮	፭	፶፭	ዘኢተአምርዎ አንትሙ።
፳፩	፴፱	፲	፲፯		፲፱	ከያየኑ ተአምሩ።
	፵፭	፳	፱		፳፯	ወኢያእመሩ ከመ በአንተ አብ ይቤሉሙ።
፲፩	፳፭	፲	፳፩	፲፭	፶፩	እስመ ኢየሁምርዎ ለዘፈነወኒ።
	፳፮		፳፱	፲፯	፳፭	ወናለምሰ ኢያእመረከ።
	፳፮		፳፱	፭	፶፭	እነኒ አአምሮ ላከብ።
፱	፲፱		፳፫	፲፩	፶፱	ወተግላሠ እምህ።

አራተኛ ሰንጠረዥ ሶስቱ ወንጌላውያን ግቴዎስና ግርቆስ የሉቃስ የሚተባበሩበት።

ግቴዎስ		ግርቆስ		የሉቃስ		
ፆ	ቀ	ፆ	ቀ	ፆ	ቀ	
፱	፲፪	፩	፲፱	፫	፳፱	ወሰሚዎ ከመ አጎዝዎ ለየሉቃስ።
፲፱	፲፱	፫	፯	፭	፲፭	ተግከሩ ከመ ይቅትልዎ።
	፲፭		፯	፯	፵፱	ወፈቀዱ ከመ የአጎዝዎ።
፭	፲፯	፩	፴፱		፲፯	ወምሉተ ከዊኖ።
፱	፴፫	፩	፳፱		፲፭	ወአንከርዎ ሕዝብ።

ጽሁፍ

አራተኛው ሰንጠረዥ ሶስቱ ወንጌላውያን ግቴዎስ ግርቆስ ዮሐንስ የሚተባበሩበት።

ግቴዎስ		ግርቆስ		ዮሐንስ		
ም	ቀ	ም	ቀ	ም	ቀ	
፲፪	፴፰	፰	፲፩	፮	፴	ምንተ ትእምርተ ታርኢ።
፲፮	፩		፲፪		፴	ምንተ ተእምረ ትገብር።
፳	፳፯	፲	፵፫	፲፫	፲፭	ይኩንከሙ ገብረ።
፳፩	፳፪	፲፩	፳፫	፲፬	፲፫	ወክሎ ዘሰአልከሙ።
	፳፫		፳፬	፲፭	፮	ይከውን ለከሙ።
፯	፯		፳፱	፲፮	፳፫	ዘሰአልከም ለአብ በስምዮ።
፳፮	፳፩	፲፱	፲፰	፲፫	፳፩	፩ እምኔከሙ ያገብኦ።
	፵፩		፳፯	፲፮	፴፪	ኩልከሙ ትክሕዱኒ።
	፵፪		፴፬	፲፪	፳፯	ተክዘት ነፍሰዮ።
	፵፫		፴፭	፲፰	፪	እስመ መንፈስ ይፈቀድ።
	፵፬		፵፪		፱	ናሁ በጽሐ ጊዜሁ ለዘያገብኦ።
	፵፭		፵፩	፲፭		ወተለዎ ጲጥርስ።
፳፯	፲፱		፰፩	፳፩		ወአልቦ ዘተሠጥዎሙ።
	፲፮	፲፭	፯	፴፱		ወሀሎ ሙቁሕ ዘስሙ በርባን።
	፳፮		፲፭		፵	አሕዩወ ሎሙ በርባን።
	፳፯		፲፭	፲፱	፩	ወቀሰፎ ለእግዚእ ኢየሱስ።
	፴፬		፳፫	፳፱		ወወሀብዎ ይስተይ ብሂን።
	፳፯		፲፮	፪		ወእምዝ ተመጠውዎ ሠገራት።

አምስተኛው ሰንጠረዥ ሁለቱ ወንጌላውያን ግቴዎስና ሉቃስ የሚተባበሩበት።

ግቴዎስ		ሉቃስ		
ም	ቀ	ም	ቀ	
፪	፲፫	፪	፱	ናሁ መልክ እግዚአብሔር
፫	፲	፫	፱	ናሁ ወድኦ ተሠይመ።
	፲፪		፲፮	ዘመሥኤ ውስተ እዲሁ።
	፲፫		፳፩	አሚሃ መጽሐ እግዚእ ኢየሱስ።
፪	፩	፱	፪	ወእምዝ ቀርቦ ዘያሚከር።
፭	፫	፮	፳	ብፁዓን ነጻያን።

እምስተኛው ሰንጠረዥ ሁለቱ ወንጌላውያን ግቴዎስና ሉቃስ የሚተባበሩበት

ግቴዎስ		ሉቃስ		
ም	ቀ	ም	ቀ	
ጸ	ጸ	ጸ	ጸ	ብፁዓን እለ ይላሕው ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ብፁዓን እለ ይርሀቡ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጸዕሉክሙ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	እስከ አመ የኅልፍ ሰማይ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ኩን ጠቢብ በዕድሜውክ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወለዘሂ ጸፍዓክ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	አፍቅሩ ጸላዕተክሙ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወእመሰ ዘአፍቀረክሙ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወእንዘ ትጼልዩ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ኢትዝግቡ መዝገብ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ማኅቶቱ ለሥጋክ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	አልቦ ዘይክል ተቀንዮ ለዩኤ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወበእንተዝ ኢትተክዙ ለሥጋክሙ ዘትበልፀ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ምንተ ትሬኢ ኅሠረ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ሰእሉ ወይትወሀበክሙ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ኩሉኬ ዘትፈቅዱ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ባኡ አንተ ፀባብ አንቀጽ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወእምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ይቀሥሙሁ እምአስዋክ አስካለ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ኢይክል ዕዕ ሠናይ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወብዙኃን ይብሉኒ በይእቲ ዕለት ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወኩሉ ዘይሰምዕ ቃልዩ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወይረፍቱ ውስተ ሕዕነ እብርሃም ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ለቆናጽልኒ ግበብ ቦሙ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ማዕረፍሰ ብዙኅ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወውስተ ሀገር እንተ ቦእክሙ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወናሁ እፈንወክሙ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ዘነገርኩክሙ ውስተ ጽልመት ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ሰላመ ኢያምጻእኩ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ዘያፈቅር አባሁ ወእሞ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ወናሁ እፈኑ መልእኪዩ ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ኢተንሥኦ እምትውልደ አንስት ።
	ጸ	ጸ	ጸ	ትትገፋዕ መንግሥተ ሰማያት ።
	ጸ	ጸ	ጸ	በመኑ እስተማሰላ ።

እምስተኛው ሰንጠረዥ ሁለቱ ወንጌላውያን ሚቲዎስና ሉቃስ የሚተባበሩበት ።

ሚቲዎስ		ሉቃስ	
ም ቀ	ም ቀ	ም ቀ	ም ቀ
፲፩ ጳጳ	፲፩ ጳጳ	፲ ፲፫	አሌ ለኪ ኮራዚ ።
፲፪ ጳጳ	፲፪ ጳጳ	፳፩	አእምንክ አባ ።
፲፫ ፲፩	፲፫ ፲፩	፯ ፱	ይከውንሁ በሰንበት ።
	፯	፯	ዝኒ ከማሁ ።
	ጳጳ	፲፩ ፲፱	ወአምጽኦ ሉቃ በሐመ ።
	ጳጳ	፯ ፵፭	ኅር ብእሶ እምሆናይ መዝገበ ልቡ ።
	ጳጳ	፲፩ ጳ፱	ንፈቅድ እምኅቤክ ትእምርተ።
	ጳጳ	ጳ፱	ወትእምርተሶ ኢይትወሀባ።
	ጳጳ	ጳ፱	ወእምከመ ወጽኦ መንፈስ ርኩስ።
፲፫ ፲፫	፳ ፲፭	፳ ፲፭	እስመ ለዘቦ ይሁብዎ።
	፲ ጳ፫	፲ ጳ፫	ወለክሙሰ ብፁዓት።
	፲፫ ጳ	፲፫ ጳ	ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብኅዓ።
፲፭ ፲፱	፯ ጳ፱	፯ ጳ፱	ዕውር ዕውረ ለእመ መርሐ።
፲፮ ጳ	፲፫ ፶፬	፲፫ ፶፬	እምከመ መስዩ።
፲፯ ፲፱	፲፯ ፯	፲፯ ፯	እመ ብክሙ ሃይማኖት።
፲፰ ፲፫	፲፮ ፫	፲፮ ፫	ዘቦ ሂ አባግዕ።
፲፱ ፲፮	፲፱ ፫	፲፱ ፫	ለእመ አበሰ ለከ።
	፱	፱	እስከ ሰብዕት።
፱ ጳጳ	ጳጳ ፱	ጳጳ ፱	ወአንትሙኒ ትኅብሩ።
፳ ፲፯	፲፱ ፱፱	፲፱ ፱፱	ወይቤልዎ ኢትሰምዕት ዘይብሉ ደቂቅ።
፳ ጳ	፲፱ ፲፮	፲፱ ፲፮	ዘገብረ ከብክበ ለወልዱ።
፳ ፱	፲፩ ፵፯	፲፩ ፵፯	እስመ የአስሩ ዖረ ክቡድ።
	፲፱ ፲፩	፲፱ ፲፩	እስመ ዡሉ ዘአዕባይ ርእሶ።
	፲፩ ፶፪	፲፩ ፶፪	ለሊክሙ ኢትበውኦ።
	፱፱	፱፱	አለ ተሐጽብዎ ለጻሕል ወለጽዋዕ።
	፵፪	፵፪	አለ ታበውኦ እስራተ እዲሁ።
	፵፬	፵፬	አለ ትመስሉ መቃብረ ግብሱሰ።
	፵፯	፵፯	አለ ተሐንጹ።
	፵፱	፵፱	ናሁ እፈኑ ኅቤክሙ።
	፲፫ ፱፱	፲፫ ፱፱	ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም።
፳፱ ጳ፫	፲፯ ጳ፫	፲፯ ጳ፫	ወለእመ ይቤሉክሙ ነዎ።
፳፯ ጳ፯	ጳ፱	ጳ፱	እስመ ከመ መብረቅ።
፳፰ ጳ፰	፱፯	፱፯	ኅበ ሁሉ ገደላ።
፵፯	፳፯	፳፯	በከመ ኮነ በመዋዕሊሁ ለኖኅ።

እምስተኛው ሰንጠረዥ ሁለቱ ወንጌላውያን ግብፅኛና ሉቃስ የሚተባበሩበት

ግብፅኛ		ሉቃስ		
ም	ቀ	ም	ቀ	
ጸ።	፴፱	፲፮	፴	ከግሁ ምጽአቱ።
	፵		፴፱	አሚሃ ይኑልጢ ደቱ።
	፵፫	፲፱	፴፱	ሶበሁ የአምር በዓለ ቤት።
	፵፭		፵፪	መኑ እንጋ ገብር።
	፵፮		፵፫	ብዑዕ ውለቱ ገብር።
	፵፯		፵፭	ወእመሰ ይቤ ውለቱ ገብር እኩይ።
ጸ፭	፲፭	፲፱	፲፭	ቦ ለዘመሀቦ ጅተ መከሊተ።
ጸ፱			፳፮	እስመ ለዘቦ ይሁብዎ።

ሐድሰተኛው ሰንጠረዥ ሁለቱ ወንጌላውያን ግብፅኛና ግርቆስ የሚተባበሩበት

ግብፅኛ		ግርቆስ		
ም	ቀ	ም	ቀ	
፫	፱	፩	፮	ወልብሱስ ለዮሐንስ ዘፀጉረ ገመል።
፬	፲፩		፲፫	ወናሁ መላእክት መጽኡ።
	፲፮		፲፭	ወይቤሉሙ ነስሐ።
	ጸ፩		፲፱	ወአዲዎ እምሀየ።
፭	፴	፱	፵፪	እመኒ እደከ ታስሕተከ።
፮	፲፱	፲፩	ጸ፭	ለእመ ኃደገሙ አበሳ።
፱	፴፮	፮	፴፱	ከመ አባግዕ ዘአልቦ ናላዊ።
፲	፲፱	፲፫	፲፩	ሶበ ያገብዑከሙ።
	፵፱	፱	፵	ወዘአስተዮ ለጅ ጽዋን ግይ ቁሪር።
፲፫	፴፱	፱	፴፱	ወዘእንበለ ምሳሌሰ ኢተናገርሙ።
፲፱	፱	፮	፲፭	እስመ ይቤሉ ዮሐንስ ኢይከውነከ።
	ጸ፪		፵፭	ወአገበርሙ ለአርዳኢሁ።
	ጸ፮		፵፭	ወበራብዕት ሰዓት
፲፭	፲፮	፮	፫	ኢተሐጽቡ እደዊሆሙ።
	፳፮		፲፭	ኢለበውከሙኑ ከመ ነሉ ዘይበውለ።
	፳፯		ጸ፭	መጽአት ብእሊት ከነናዊት።
	ጸ፳		ጸ፱	ወይቤሉሙ እንሰ እግሃል።

ሰባተኛው ስንጠረጋገ ሁለቱ ወንጌላውያን ማቴዎስና ዮሐንስ የሚተባበሩበት።

ማቴዎስ

ዮሐንስ

ም	ቀሌ
፪	፱
፱	፲፫
	፲፫
፲፫	፶፱
	፶፭
፲፮	፲፱
፳፩	፭

ም	ቀሌ
፯	፵፪
፪	፲፪
፱	፫
	፫
፯	፵፪
፳	፳፫
፲፪	፲፱

በአይቱ ይትወለድ ክርስቶስ።
 ወመጸአ ኅደረ ቅፍርናሆም።
 ወኅደጋ ለምድረ ይሁዳ።
 ወሐረ ገሊላ
 እኮኅ ዝንቱ ውኡቱ ወልደ ዮሴፍ።
 ዘአሰርክሙ በምድር።
 ወበልዋ ለወለተ ጸዮን።

ስምንተኛው ስንጠረጋገ ሁለቱ ወንጌላውያን ማርቆስና ሉቃስ የሚተባበሩበት።

ማርቆስ

ሉቃስ

ም	ቀሌ
፩	፳፩
	፳፫
	፴፱
	፴፭
፭	፯
	፳፪
	፳
፯	፴፪
፮	፴፯
፱	፴፯
፲፪	፵
፲፭	፳፰
፲፮	፩

ም	ቀሌ
፱	፴፩
	፴፱
	፵፩
	፵፪
	፴፫
፰	፵፩
	፴፱
፱	፲
፰	፴፱
፱	፵፱
፳	፵፯
፳፪	፴፯
፳፫	፶፱

ወሐረ ቅፍርናሆም።
 ምንት ብዩ።
 ወአያብሐሙ ይንብቡ።
 በጽዛሐ ተንሥኡ።
 ጸርሐ እንዘ ይብል።
 ወመጸአ ኅቤሁ አያኤርስ።
 ወወጸአ ሰበከ።
 ወሐሩ ሐቀለ።
 ወፈድፋድ ያነከሩ
 ቦ ዘርኢኅ ስዶ።
 እለ ይውኅዋምን።
 ተኅለቁ።
 ወኃሊር ስንበት።

ዘጠኝኛው ሰንጠረዥ ሁለቱ ወንጌላውያን ሉቃስና ዮሐንስ የሚተባበሩበት ።

ሉቃስ		ዮሐንስ		
ም	ቀ	ም	ቀ	
ሄ	፱	ጸ፩	ኧ	ያወርዱ መሣግሪሆሙ።
	ኧ		፲፩	ወሰሐበ መሥገርተ።
	ሄ		ኧ	ሰራጎነ ዡላ ሌሊተ።
ጸ፪	፫	፲፫	፪	ወዐላ ሰይጣን ውስተ ልቡ።
	፴፫		፴ኧ	ወይቤሎ አንሰ ጥቡፅ አነ።
	፴፫	ጸ፩	፲፭	ተአምር ከመ አነ አፈቀረከ።
ጸ፫	፲፬	፲፰	፴፰	ወአልዐ ዘረከብኩ ኃጢአተ፤
	፱	፲፱	፱	አልዐ ዘረከብኩ አበላ፤
	፲	፲፰	፲፰	ወይቀውሙ።
	ጸ፪	፲፱	፲፪	ወአልዐ ዘረከብኩ ጌጋዩ።
	፲፭		ኧ	ወአልዐ ዘረከብኩ ጌጋዩ።
	ጸ፩		ኧ	ወይቤሎ ስቅሎ።
ጸ፪	፲፪	ጸ፩	፲፩	ወተንሥኦ ኢጥሮስ።
	፲፫	ጸ	ጸ፭	ወአንዘ የሐውሩ ጀቱ።
	፵፩	ጸ፩	ኧ	ወይቤሎ ለኢጥሮስ እግዚአነ ውለቱ።
	፵፩		ኧ	እስመ አእመረ ከመ እግዚአነ።
	፴ኧ		፲፬	ወዝንቱ ሣልሱ እንዘ ያስተርአዮሙ።
	፵፮		ጸ	ወተራሥሐ አርዳኢሁ።
	፵፩	ጸ፩	፩	ወእምዝ አስተርአዮሙ።
፴፱		ጸ	ጸኧ	ርአዩ እደውዩ ወእገርዩ።

አስረኛው ሰንጠረዥ አራቱ ወንጌላውያን ማቴዎስና ማርቆስ ሉቃስና ዮሐንስ የተለያዩበት ።

ማቴዎስ፤			ማርቆስ		
ም	ቀ		ም	ቀ	
ሐ	፲፯	ወሁሎንኬ ትውልድ፤	ሄ	፱	ብፁዓን የዋሃን፤
	፲፱	ወዮሴፍስ ፈኃሪሃ ለማርያም።		ኧ	ብፁዓን መሐርያን
፪	፩	ወናሁ መሰግላን።	፲፯		ኢያምሰልከሙ ዘመጸእኩ።
	፱	ወናሁ ኮከብ።	፲፱		ዘኬ ፈትሐ።።
፫	፲፬	ወይቤ አነ አፈቀድ እጠመቅ፤	፴፯		ወይኩን ነገርከሙ።
ሄ	፩	ወርአዮ ብዙኃነ አሕዛብ።	፵፩		ወለዘሂ አበጠከ ፩ደ፤

አስረኛው ሰንጠረዥ አራቱ ወንጌላውያን ግቴዎስና ግርቆስ ሉቃስና ዮሐንስ የተለያዩበት

ግቴዎስ የተለየበት ።

ግቴዎስ የተለየበት ።

ም	ቀ	
፩	፩	ዑቁ አትግበሩ ምጽዋተክሙ ።
፲፮	፲፮	ወሶበሂ ትጸውሙ።
፮	፮	አተሀቡ ቅድሳተ።
፲፭	፲፭	ተዓቀቡ እምሐሳውያን።
፲	፳፫	ወሶበ ይሰድዱክሙ።
፲፩	፳	ወእምዝ እኅዘ ይኒሱን፤
	፳፫	ወእንተኒ ቅፍርናሆም፤
	፳፮	ንፁ ነፍሳክሙ ስሩኃን።
፲፪	፳	አያንቡብክሙኑ ዘይቤ።
	፲፭	ናሁ ቀላዲዩ ዘኅረይኩ።
	፴፫	ወእመ አኮ ግበሩ ዕፀ ሠናዩ፤
	፴፮	ነፍሱ ዘነበበ ቃለ ፅሩዓ፤
፲፫	፳፱	ብእሲ ዘዘርአ ሠናዩ ዘርአ ።
	፵፱	መድፍን ኅቡዕ።
፲፬	፳፭	እመ አንተሁ እገዘኒ፤
፲፭	፲፪	ተአምርሁ ከመ ፈሪሳውያን
፲፮	፲፮	ብፁዕ አንተ ስምዖን።
፲፯	፲፫	ወአእመሩ ከመ በአንተ ዮሐንስ
	፳፫	ወሙጽኡ እለ ጸባሕተ ይነሥኡ።
፲፰	፲	ዑቁ አታስትሐቅርምሙ፤
	፲፮	ወለእመ አሰምዓክ።
	፳	ለእመ ኅብሩ ቺቱ።
	፳፫	ብእሴ ንጉሠ ዘፈቀዶ ይግበር ።
፲፱	፲	እመሰ ከመዝ ውእቱ፤
፳	፩	ብእሴ በዓለ ቤት ዘወጽአ በነግሀ
	፳	ወሶበ መስዩ ይቤሎ ለመጋቢሁ።
፳፩	፲	ወበዊኦ አያሩሳሌም ተሐውከት፤
	፲፱	ወእምጽኡ ኅቤሁ ዕውራኅ።
	፳፰	ለብእሲ ቦቱ ቺቱ ደቂቅ፤
፳፪	፲፩	ወበዊኦ ንጉሥ ይርአዮሙ።
፳፫	፩	ዲበ መንበረ ሙሴ ነበሩ ለክሙ
	፲	ወአትሰምዩ መምሕረ።
	፲፫	እስመ ተዓፅወ።
	፳፱	እለ የፁተ ትነጥፉ።

ም	ቀ	
	፴፪	ፈጽሙ መስፈርተ አበዊክሙ።
፳፱	፲	የዓልወ ብዙኃን ሃይማኖተሙ።
	፳፱	ወእምድኅረ ሕማሞን።
፳፻	፩	አስርን ደናግለ።
	፴፩	ወአመ ይመጽእ።
፳፯	፳፪	አነኑ እንጋ።
	፶፪	እለ መጥባሕተ ያነሥኡ።
	፶፫	ይመስለክሙኑ ዘአይክል።
፳፮	፫	ሶበ ርእዩ ይሁዳ።
	፲፱	ለአከት ኅቤሁ ብእሲቱ።
	፳፱	ነሥኡ ማዩ ወተሐጽበ።
	፮	ሐረ ወተሐንቀ።
	፶፩	ወአድለቅለቀት ምድር።
	፵፪	ወበሳኒታ እንተ ይእቲ እምድኅረ ዓርብ
	፳፰	ወአኅዛ እገሪሁ ወሰገዳ።
፳፰	፱	ወወሀብምሙ ብዙኃ ወርቀ።

ግርቆስ የተለየበት ።

ም	ቀ	
፩	፳፮	እስከ ያነክሩ።
፫	፲፮	ወሰመዮሙ በእኔርጌስ።
፱	፪	ከመ ብእሲ ዘዘርአ።
	፴፰	ወአንቅሕም።
፮	፲፮	ወቦ እለ ይቤሎ ነቢይ።
	፴፩	ወይቤሎሙ ንፁ ንጸእ።
፮	፪	ወርእዮሙ ለአርዳኢሁ።
	፴፩	ወኅሊፎ እምጠርስ።
፳	፳፪	ወበጸሐ ቤተ ሳይዳ።
	፴	ወአዘመሙ አያንግሩ።
	፲፫	ረከበ ብዙኃን ሰብእ።
፳፮	፳፮	በእር ንሕነ ስእነ እውጽኦቶ።

ለስረዓተ ሰንጠረዥ አራቱ ወንጌላውያን ግጥምና ግርቅስ ሉቃስና ዮሐንስ የተለየበት፤

ግርቅስ የተለየበት ።

ም	ቀ	ግርቅስ የተለየበት ።
ዘ	፴፫	ምንተኑ ሐለይክሙ።
	፵፮	ጎበ ፅጌሁ ኢይነውም።
ሀ	፲	ወበቤት ካዕበ ተስከልዎ።
ሀይ	፲፰	ወእምክመ መስየ።
ሀይ	፴፪	ሠናየ ትቤ ኦሊቅ።
ሀይ	፶፩	ወተለዎ ስዱ ወረዛ።
ሀይ	፳	ወበዊዎን ውስተ መቃብር።
	፳፮	ወወደአ ለመቃብር።
ሀይ	፲፪	ወእምዝ እንከ አስተርአዮሙ ለዩቱ።

ሉቃስ የተለየበት ።

ም	ቀ	ሉቃስ የተለየበት ።
ሀይ	፵፮	ወለገብርሳ ዘየእምር።
ሀይ	፩	እለ ደመረ ጲላጦስ ደሞሙ።
	፮	ቦቱ በለስ ለብእሱ።
ሀይ	፲፬	ወተምፃ መጋቤ ምኅራብ።
ሀይ	፲፮	ተጎፍሩ ነሎሙ።
ሀይ	፳፮	ወይትጎሣእ በሃለ ቤት።
	፴፩	ሂርድስ ይፈቅድ ይቅትልክ።
ሀይ	፱	ብእሱ ቅብው ቅድሚሁ።
	፺	እስመ ይትበደሩ።
ሀይ	፲፪	ወሶበ ትገብር በዓለ።
ሀይ	፳፰	ዘይፈቅድ ይሕንዕ።
ሀይ	፳፮	አሥሩ ጠፋልሐ አግሙስ።
ሀይ	፲፪	አባ ሀበኒ መክፈልተ ርስትየ።
ሀይ	፩	፩ብእሱ ባዕል ቦቱ መጋቤ።
ሀይ	፲፬	ተቃጻብም ፈረሳውያን።
	፳	፩ ነጻይ ዘስሙ አልዓዘር።
ሀይ	፺	ዘቦ ገብር ሐረሳዊ።
ሀይ	፳፪	ከመ ትርአዩ መዋዕለ።
ሀይ	፳፰	በመዋዕሊሁ ለሎጥ።
	፴፩	ወዘሂ ገዳመ ሀሎ።
ሀይ	፱	ዘኢይፈርሆ ለእግዚአብሔር።
	፴፬	እሙንቱስ ኢለበው።
ሀይ	፱	ዘስሙ ዘኬዎስ
	፲	ይጎሥሥ ወያድጎን።
	፵፩	ርእያ ለሀገር ወበከዩ ላዕሌሃ።
ሀይ	፳፩	የግግትዋ ሠራዊት።
	፳፬	ወይወድቁ በኩናት።
	፳፮	ወይትመነደቡ አሕዛብ እምድምፀ ባሕር
	፴፱	ዑቁ ኢታክብዱ ልበክሙ።
ሀይ	፲፮	ፈቲው ፈተውክም።
ሀይ	፳፬	መኑ ውለቱ ዘየዓቢ።
	፴፩	ናሁ ስእለ ሰይጣን።
	፴፮	እመ ፈነውኩክሙ
	፴፰	ናሁ ሀለዉ ዩቱ መጣባሕ።

ሉቃስ የተለየበት

ም	ቀ	ሉቃስ የተለየበት
ሩ	፩	እስመ ብዙኃን እለ አጎዙ።
	፳	ወናሁ ትክውን በሀመ።
ዩ	፵፰	ወሶበ ርእይዎ ደንገፀ።
፫	፲	ወይቤልዎ ምንተ ንግበር።
ዘ	፲፮	ወሐረ ናዝሬተ።
	፳፫	ፃቃቤ ሥራይ ፈውስ ርእሰክ።
	፳፮	ብዙኃት መበለታት።
ሩ	፩	እንዘ ያጸምፀ ቃለ እግዚአብሔር።
	፳	ወርአዮ ስምዖን።
፯	፳፬	አሌ ለክሙ አብዕልት።
	፳፮	አሌ ለክሙ ሶበ ሠናየ ይብሉክሙ።
፯	፲፮	ዐቢይ ነቢይ ተንሥኦ።
	፲፰	ወነገርዎ ለዮሐንስ።
	፳፱	ወተጠምቁ በጥምቀተ ዮሐንስ።
ሀይ	፶፫	ወአኃዙ ያመንገዝዎ።
ሀይ	፲፫	በሎ ለእኑየ ይክፍለኒ ርስተ።
	፴፬	ኢትፍራጎ ኦንፀ-ስ መርዒት።
	፴፩	ቅነተ ይኩን ሐቋክሙ።

፩፻፳፯ አስረኛው ሰንጠረዥ አራቱ ወንጌላውያ ግቴዎስና ግርቆስ ሉቃስና ዮሐንስ የተለያዩበት ።

ዮሐንስ የተለየበት ።

ዮሐንስ የተለየበት

ም ቀ።
 ፲፩ ፲፩ ወብዙኃን እምአይሁድ እለ ሐሩ።
 ፲፮ ፲፮ ወቀዲሙስ ኢያእመሩ አርዳኢሁ።
 ፳፬ ፳፬ እመ ኢወድቀት።
 ፳፰ ፳፰ ሰባሕኩከሂ።
 ፵ ወበእንተዝ ስዕኑ።
 ፵፪ ወብዙኃን እመላእክተ ሕዝብ እለ አ
 ምኑ ቦቱ።
 ፵፬ ወጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ።
 ፲፫ ፩ እምቅድመ በዓለ ፋሲካ።
 ፮ ነሥአ መከፊ ዘለንጽ።
 ፲፬ ሶበ እነ ሊቅከሙ።
 ፲፰ አኮ በእንተ ነልከሙ።
 ፳፯ ወጸብሐ ኅብስተ፤
 ፵፯ አይቲኑ ተሐውር እግዚእ፤
 ፲፱ ወዘሰላልክም ለአብ በስምየ፤
 ፳፭ ወዘንተ ነገርኩከሙ።
 ፲፮ ፯ ወእመሰ ነበርከሙ።
 ፲፯ ወዘንተ አዘዝኩሉ።
 ፲፰ እመኒ ዓለም ጸልክሙ።
 ፳ እምከመ ኪያየ ሰደዱ፤
 ፳፪ ሶበሰ ኢመጻእኩ ወኢነገርከም።
 ፳፫ ዘጸልኦ ኪያየ ጸልኦ ለአቡየ፤
 ፳፬ ወሶበ ኢነገርኩ ሉሙ፤
 ፲፯ ፮ ወቀዲሙስ ኢነገርኩከሙ፤
 ፲፱ እምዚእየ ይነሥእ ወይነገረከሙ።
 ፲፯ ፩ ወዘንተ ነገረ ተናጊር፤
 ፲፰ ፬ ወወጽኦ አፍኦ።
 ፲ ወቦ መጥባሕት
 ፲፫ ወወሰድዎ ኅበ ሐና ቀዲሙ

ም ቀ።
 ፲፩ ፬አ ዝኩ ረድኦ ዘልሙድ።
 ፲፮ ወኢጥርስሰ ቆሙ።
 ፲፯ ወወጽኦ ዝኩ ረድኦ።
 ፲፱ ወተሰእሎ ሊቀ ካህናት።
 ፳ አንሰ ከሁተ ተናገርኩ፤
 ፳፪ ከመዝኑ ትትዋሥኦ፤
 ፳፬ ወፈነዎ ሕሙዮ፤
 ፳፰ ወኢቦኡ ኦይሁድ ውስተ ዓውድ።
 ፵፬ ዘእምሉብኩ ትብል ዘንተ፤
 ፵፯ እንከዕኬ ንጉሥ አንተ።
 ፵፰ ምንትኑ ውእቱ ጽድቁ፤
 ፲፱ ንሕነሰ ሕግ ብነ፤
 ፲ ሊተኒ ኢትነብበኒኑ፤
 ፲፬ ነዋ ንጉሥከሙ።
 ፲፮ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቄሣር።
 ፳፭ ወይቀውማ ኅበ መስቀሉ።
 ፳፰ ይቤ ጸግዕኩ።
 ፵፩ ኢይበታ ዲበ መሰቅሊሆን።
 ፵፬ ወመጽኦ ኒቆዲሞስኒ።
 ፳ ወአተዉ ቤቶሙ።
 ፳፪ ነፍሐ ላዕሌሆሙ።
 ፳፯ እምድኅረ ሰሙን ዕለት።
 ፳፩ በብሔረ ጥብርያዶስ፤
 ፳፬ ወረከቡ ፍሕመ ብቁ፬።
 ፲፱ ንዑ ንምሳሕ።
 ፲፮ ረዓይኬ አባግዕየ፤
 ፲፰ ወእመ ወሬዛ አንተ።
 ፲፰ ወእመሰ ልሕቀ፤

www.ethiopianorthodox.org

www.ethiopianorthodox.org